

292672578

101 Københavns kommune

62.2

MAG

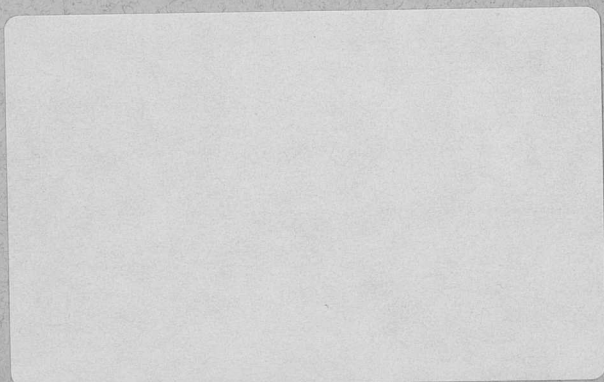
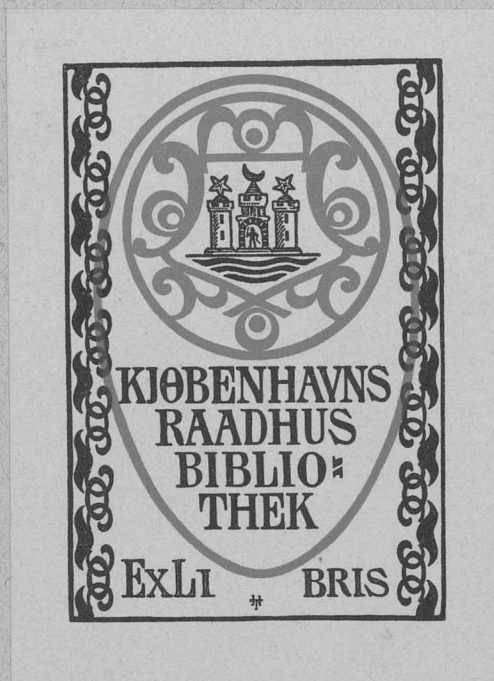
RHB

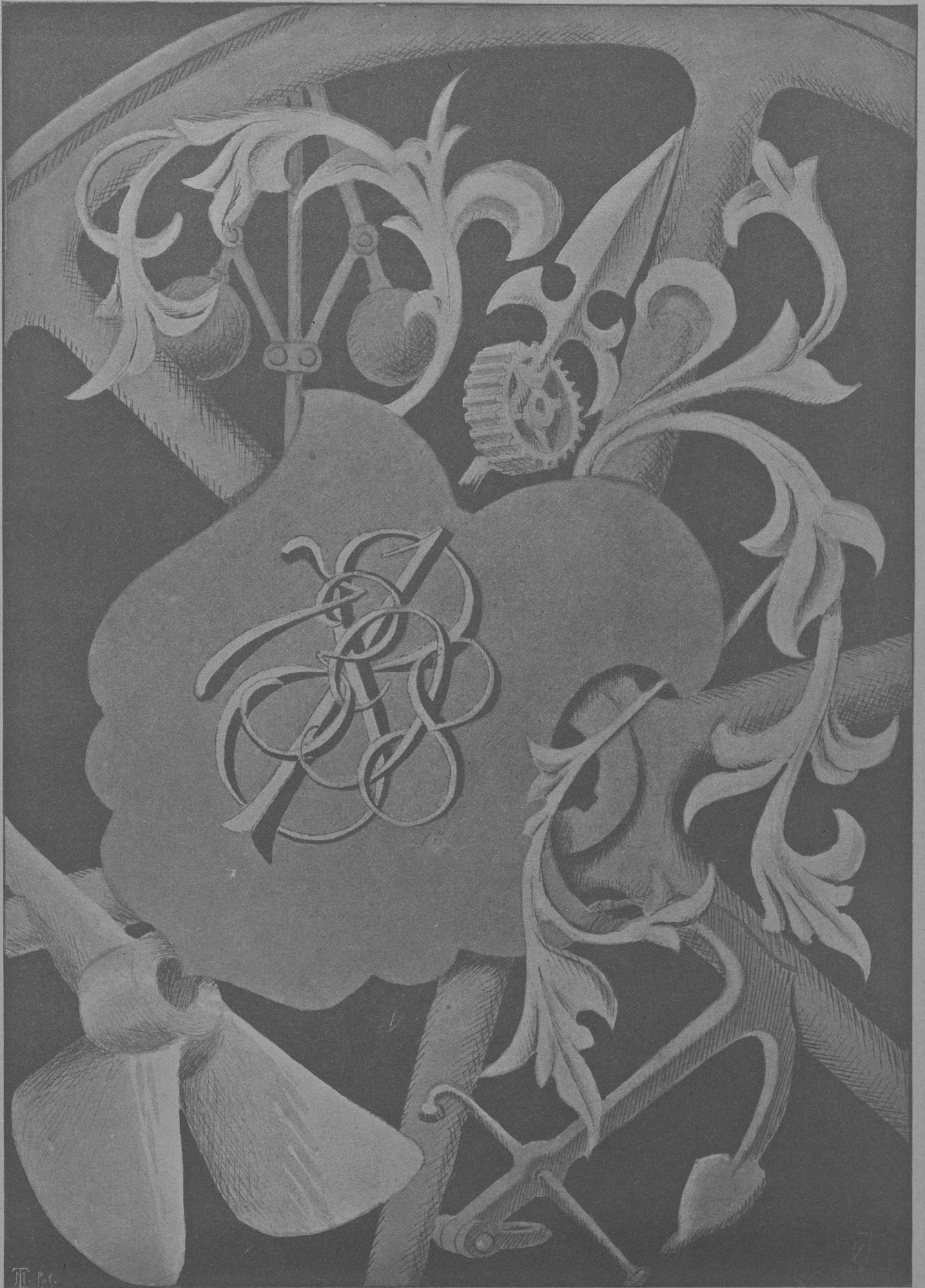
09.622

ma

MAG

ex. 2

HS. KGL. HØJHED PRINS VALDEMAR
FORENINGENS PROTEKTOR.

1873—1898

MASKINMESTRENE

FORENING

SAMT

ENKE- OG PENSIONS KASSE

I 25 AAR.

UDGIVET AF FORENINGEN.

KJØBENHAVN

MARTIUS TRUESENS BOGTRYKKERI

1898.

FORORD.

Den 1. April 1873 stiftedes »Makinmestrenes Enke- og Pensionskasse«, hvilket Navn Aaret efter forandredes til »Maskinmestrenes Forening samt Enke- og Pensionskasse«. Da den saaledes i Aar kan fejre sin 25-aarige Bestaaen, skal Indholdet af dette Skrift være en Redegørelse for dens Liv og Virksomhed i den forløbne Tid.

I de første 20 Aar har den egentlig kun virket i Stilhed, d. v. s. indenfor Standen og blandt Standsfællerne og nærmest i Egenskab af Enke- og Pensionskasse.

Det er først efter Sammenslutningen med den senere dannede »Skibsmaskinmestrenes Union«, at den er traadt frem for Offentligheden ved Henvendelse til Autoriteterne og ved at slaa til Lyd i Dagspressen for forskellige Maskinmesterstanden vedrørende Forhold.

MASKINMESTRENE FORENING

SAMT ENKE- OG PENSIONS KASSE.

1873—1898.

A det mellem »Det forenede Dampskibsselskab«^s Maskinmestre var Skik, naar en Kollega døde, at sætte en Indsamling i Gang til Hjælp for Enken, fik Maskinmester VILHELM RASMUSSEN, ved en Kollegas Død, den Idé; at faa alle Maskinmestrene i nævnte Selskab til i Forening at danne en Kasse, som kunde yde Hjælp til Enkerne, saa at man blev fri for disse, for Bidragyderne som for Enken, lige ubehagelige Indsamlinger, saa meget mere som at den Hjælp eller Pension Enken da vilde faa, ikke var en Gave, men en velerhvervet Ret. Han tog straks fat paa Sagen, talte om den til Kollegaerne og skrev foreløbige Love; men blev kort efter sendt til Kiel for derfra at sejle med ^s/_s »Vera« til Middelhavet, hvorfor han opfordrede Maskinmester F. ALSING om at tage sig af Sagen. ALSING efterkom Opfordringen og paa et Møde, den 11. Februar 1873 i Larsens Lokale, besluttedes det at danne en Pensionskasse fra 1ste April 1873. Der indtegnedes straks 24 Medlemmer, som altsaa bleve Foreningens Grundlæggere, nemlig Maskinmestrene: C. F. RASMUSSEN, L. T. NØHRMANN, P. CHRISTENSEN, P. SØRENSEN, V. SIERCKE, JOHN ORR, H. C. PETERSEN, VILH. RASMUSSEN (Stifteren), J. M. JØRGENSEN, C. J. ROHDE, L. T. LASSEN, J. R. THORSEN, J. C. STØCKEL, N. C. ANDERSEN, F. ALSING, F. C. N. JENSEN, C. J. HAMBORG, R. E. GREIERSEN, F. V. G. FRIIS, L. N. BRODERSEN, V. D. ESKAMP, B. S. DAHL, M. P. BYLUND, og Smedemester PREUS. Til Formand valgtes F. ALSING, til Næstformand JOHN ORR, til Bestyrere V. D. ESKAMP og L. T. LASSEN og til Kasserer Smedemester N. M. PREUS.

Det første Udkast til Lovene, som VILH. RASMUSSEN havde skrevet var saaledes.

VILH. RASMUSSEN.

LOVE FOR MASKINMESTRENE ENKE- OG PENSIONS KASSE.

§ 1.

Optages som Medlem kan enhver Maskinmester saavel i som udenfor D. F. D. S.

§ 2.

Contingentet er 1 Rdl. om Maaneden og ved Indtrædelsen til en Kontrabog, hvori Contingentet afskrives for hver Maaned. Ethvert Medlem, som indtræder efter Foreningens Stiftelse, har at erlægge 1 Rdl. i Indskud ved Modtagelsen af sin Kontrabog.

§ 3.

Fra 1. April 1873 træder Foreningen i Kraft, og den 1. April 1877 begynder den sin Understøttelse for de Medlemmer, som have været i Foreningen i 4 Aar. Dør et Medlem før den Tid, udbetales 50 Rdl. engang for alle.

§ 4.

Ethvert Medlem skal have været 4 Aar i Foreningen, før hans Enke kan faa Understøttelse, som foreløbig er ansat til 50 Rigsdaler om Aaret, saa længe hun forbliver Enke.

§ 5.

Dog skal ethvert Medlems Enke, saa snart han har været 1 Aar i Foreningen, have udbetalt 10 Rdl. engang for alle, har han været Medlem i over 1 Aar 20 Rdl., i over 2 Aar 30 Rdl., og i over 3 Aar 40 Rdl. engang for alle.

udgaaet

§ 6.

Ethvert Medlem er pligtig til, uden nogen Opfordring fra Kassereren, for hver Maaned at betale sit Contingent.

Med disse Love virkede man til den første ordinære Generalforsamling var afholdt d. 11. Januar 1874. Paa denne vedtoges da nedenstaaende »Love for Maskinmestrenes Forening samt Enke- og Pensionskasse«.

§ 7.

Undlader et Medlem i 3 Maaneder at betale sit Contingent, bliver han udsløttet af Foreningen og hans Indskud tilfalder Foreningens Kasse. Dog kan Undtagelse gjøres, naar Vedkommende er paa Rejse og han derom har gjort Anmeldelse til en af Undertegnede.

Denne § er i Manuskriptet forandret til: Udebliver et Medlem i 3 Maaneder med Contingent, uden gyldig Grund, har han at erlægge 1 $\frac{1}{2}$ i Bøde for hver Maaned indtil 6 Maaneder, hvorefter han udsløttes af Foreningen og har intet Efterkrav paa den; men kan optages som nyt Medlem.

§ 8.

Ophører et Medlem at være Maskinmester og han ligefuldt betaler sit Contingent, nyder han samme Ret som de øvrige Medlemmer.

§ 9.

Indskuddene modtages af Kassereren, som sætter samme i Sparekassen paa en Sparekassebog.

§ 10.

Hvert Aar fremlægges Regnskabet paa en Generalforsamling, som afholdes efter nærmere Bekjendtgjørelse.

§ 11.

Ethvert Medlem, som ønsker Optagelse i Foreningen, efter dens Stiftelse, maa indbalotteres ved et Medlem af Foreningen 1 Maaned før

J. M. Jørgensen V. Rasmussen.

N. M. Preus, F. Alsing,
Kasserer. Formand.

V. D. Eskamp. John Orr. L. Lassen.

LOVE FOR MASKINMESTRENE FORENING SAMT ENKE- OG PENSIONS KASSE

STIFTET 1. APRIL 1873.

§ 1.

Foreningens Formaal ere:

- ved maanedlige Contingenter at sikre Enker efter afdøde Medlemmer en aarlig Pension, og
- naar dette Maal maa anses for at være naaet ved en tilstrækkelig stor Formue, da at søge

dannet et Fond til Understøttelse for de Medlemmer, som paa Grund af Alder eller Svagelighed ere satte ud af Virksomhed. Naar et saadant Fond er dannet, vil der være at tage nærmere Bestemmelse angaaende dets Benyttelse.

§ 2.

Enhver Maskinmester, som ikke har forbrudt sin borgerlige Agtelse og ikke er over 50 Aar, har Adgang til at optages i Foreningen.

§ 3.

Den, der ønsker sig optagen i Foreningen, maa indstilles ved et Medlem. Den Proponeredes Navn, Bopæl, hvad Skib han farer med, eller hvilken Landmaskine han betjener, skal bekendtgjøres ved Opslag i Foreningens Lokale en Maaned førend Optagelse kan finde Sted.

§ 4.

Hvert Medlem betaler ved Optagelsen sin Contrabog og i Indskud 1 Rdlr. (2 Kroner). I Contingent erlægges 1 Rdlr. (2 Kroner) maanedlig, som alt betales til Kassereren: men Bestyrelsen har ingen Forpligtelse til at opkræve Contingentet.

§ 5.

Overgaar et Medlem til en anden Livsstilling, men ønsker at forblive i Foreningen, da har han Ret hertil uden at dette gjør nogen Forandring i det gjensidige Forhold mellem ham og Foreningen.

§ 6.

Udebliver et Medlem med sit Contingent i 3 paa hinanden følgende Maaneder, erlægges en Bøde af 16 p (33 Øre) for hver Maaned der gaar ud over 3 Maaneder. Udebliver han i 6 Maaneder, udslettes han af Foreningen uden at have Krav paa denne af nogensomhelst Art. Herfra undtages den, der bevislig ikke har været i Kjøbenhavn i de 6 Maaneder. Ønsker Vedkommende atter at indtræde i Foreningen, kan dette ske paa de i §§ 3—4 nævnte Vilkaar samt paa Betingelse, at han betaler saavel Restancer som Bøder, der maatte henstaa fra forrige Udrædelse; han betragtes da ganske som nyt Medlem, saaledes at hans Alder i Selskabet altid beregnes fra den sidste Optagelsesdato.

§ 7.

Naar et Medlem afgaar ved Døden førend 4 Aars Dagen efter hans Optagelse, udbetales der til hans Enke 50 Rdlr. (100 Kroner) en Gang for alle. Har han derimod været Medlem 4 Aar og derover, erholder hans Enke 50 Rdlr. (100 Kroner) aarlig, saalænge hun forbliver Enke. Dødsattesten skal forevises Formanden førend han anviser Pengene til Udbetaling.

§ 8.

Afgaar et Medlem, som enten er Enkemand eller Ugift, ved Døden, udbetales der hans nærmeste Slægtninge 50 Rdlr. (100 Kroner) en Gang for alle, hvad enten han har været Medlem under eller over 4 Aar, dog kan en Forhøjelse finde

Sted naar den Afdøde har været Medlem i en længere Aarrække, men saavel dette som Summens Størrelse kan kun bestemmes af en Generalforsamling.

De i §§ 7—8 nævnte Ydelser oppebæres uafhængig af Mandens Dødsmaade.

§ 9.

Selskabets Midler gjøres foreløbig frugtbringende i en af Stadens Sparekasser og kunne kun omsættes i kongelige Papirer.

§ 10.

Pensionens Udbetaling tager sin Begyndelse 8 Dage før hver Flyttedag. Den udbetales i 2 Terminer med Halvdelen hver Gang imod Kvittering og kan, om ønskes, tilsendes Enken pr. Post imod at der først indsendes Kvittering og, om forlanges, Leveattest, alt selvfølgelig uden yderligere Udgift for Kassen.

§ 11.

Pensionen kan ikke belægges med Arrest, ligesom den ikke maa tilfalde nogen offentlig Stiftelse, hvori Enken maatte være optagen, men skal altid komme hende til gode.

§ 12.

Dømmes et Medlem for en i den offentlige Mening vanærende Handling, udslettes han af Foreningen og kan ikke oftere optages. Hvad der er betalt tilfalder Kassen uden at Vedkommende har noget som helst Krav.

§ 13.

Generalforsamlingen har den højeste Myndighed i alle Selskabets Anliggender. Kun den kan give nye Love eller forandre de bestaaende Love; den skal altid for at være fulgyldig bestaa af mindst $\frac{1}{4}$ af alle Medlemmer og til Vedtagelsen af nye Love eller Lovforandringer fordres $\frac{2}{3}$ af de Mødtes Stemmer. Alle andre Tilfælde afgjøres ved simpel Majoritet.

Førend enhver Generalforsamling begynder vælges en Dirigent udenfor Bestyrelsen.

Det Medlem som ikke er tilstede efter at være underrettet om Generalforsamlingens Afholdelse, maa finde sig i de Beslutninger der ere tagne, og Indsigelse, reist af ham, afvises.

§ 14.

Den ordinære Generalforsamling afholdes een Gang aarlig, som indvarsles 14 Dage før i Berlingske Tidende og Adresseavisen, paa hvilken foretages Valg af Bestyrelse. Denne bestaar af 1 Formand, 3 Bestyrere, 1 Kasserer og 2 Revisorer. Den, der vælges, er pligtig at modtage Valget og fungere et Aar. Gjenvælg kan finde Sted, men den Gjenvælgte er ikke længere pligtig at modtage Valget. Ingen Function er lønnet.

§ 15.

Hvert Fjerdingaar afholdes der Bestyrelsesmøde, hvor Kassereren har at fremlægge documenteret Regnskab.

§ 16.

Bestyrelsen kan, hvis det maatte skjønnes for-
nødent, foretage Kasseeftersyn uden Varsel.

Kjøbenhavn i Februar 1874.

F. ALSING.

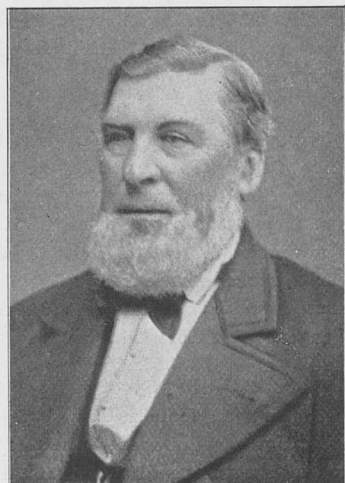
Disse som [have dannet Grundlaget for de nu-
værende Love forandredes allerede i 1875, hvor de
paa Generalforsamlingen ændredes og udvidedes til
17 §§.

Medlemsantallet voksede stadigt, i 1877 var det 138
og Kapitalen som i 1874 var 1600 Kr., var i nævnte
Aar vokset til 10,416 Kr. Den store Tilgang i de for-
løbne 4 Aar skyldtes fornemlig Medlem af Besty-
relsen V. D. ESKAMP SENIOR, som var utrættelig i at
virke for Tilgang af nye Medlemmer. For at faa en
bedre Oversigt over de 3 Formaal, som Foreningen
havde til Opgave, deles Fremstillingen i det følgende
i 3 Afsnit, nemlig: 1. Enkepensionskassen, 2. Med-
lemspensionskassen og 3. Foreningen.

I. ENKEPENSIONSKASSEN.

Dette maa siges at have været Foreningens Hovedformaal, da det var under
det Navn og med det som eneste Formaal at den blev stiftet. Den første pen-
sionsnydende Enke fik Foreningen i Februar 1878 efter afdøde Maskinmester G.
STORR i Korsør. Der havde før den Tid nok været 4 Enker, men da deres Mænd
ikke havde været fulde 4 Aar i Foreningen før deres Død, blev der altsaa, ifølge
Lovene, kun udbetalt 100 Kr. til hver i Begravel-
seshjælp. Indtil 1882 havde Foreningen kun én
Enkepension at udbetale aarlig; men efter den Tid
steg Antallet af Enker jævnt med 2 à 3 aarlig, saa-
ledes, at den nu har 30, i Alder fra 37 til 77 Aar,
at pensionere, hvortil der medgaar 3000 Kr. aarlig.
Af de 34 pensionerede Enker har 4 faaet over 1500
Kr. hver, 6 fra 1000 til 1400, 6 fra 800 til 1000 samt
3 fra 600 til 800 og de øvrige under 600 Kr. i de
forløbne 25 Aar, i hvilket Tidsrum 4 af dem ere
døde. I Begravelseshjælp, som Enkepensionskassen
ogsaa har at udrede, er udbetalt ialt 1600 Kr. til
Medlemmer, som enten vare ugifte eller ikke havde
været Medlem i fulde 4 Aar.

Af Lovforandringer som angaa Enkepensions-
kassen ere følgende foretagne. I 1877 forandredes
§en om Enkepensionerne derhen, at »et ugift Med-

J. ORR.

lem, som ikke tidligere har været gift, kan, naar han før sin Død forlanger det, faa overdraget sit Krav paa Enkekassen til sin kødelige Moder, saafremt hun er Enke og saalænge hun forbliver ugift.« Denne Forandring i §en har kun virket i et Tilfælde. En Passus i §en om Begraveshjælpen lød, at denne kunde forhøjes for ugifte Medlemmer, som havde været Medlem i en længere Aarrække og ikke havde benyttet sig af ovenfor nævnte Forandring. Forhøjelsen skulde bestemmes paa en Generalforsamling, men der har ikke været Brug for denne Bestemmelse, og den blev ophævet ved Lovenes Revision i 1889. Af Hensyn til at Foreningen tillige var Enkepensionskasse, blev Aldersgrænsen for Indtrædelse, som var 50 Aar, i 1877 forandret til 35 Aar, og Kontingentet forhøjet efter en Skala for Aldrene fra 35 til 50 Aar. Enkepensionerne som hidtil havde været 100 Kr. aarlig bleve paa Generalforsamlingen i 1889 forhøjede med 5 Kr. pr. Aar, for over 15 Aars Medlemstid, indtil 200 Kr., men da den statistiske Opgørelse til 1890 forelaa, viste det sig at det aldeles ikke lod sig gøre, hvorfor Bestyrelsen i 1890 stillede Forslag om atter at nedsætte dem til 100 Kr. Dette vedtoges dog først i 1892. Efter at kgl. Obligationer i 1887 vare konverterede til 3½ pCt. foreslog Bestyrelsen at tilføje § 13 følgende: »Dog kan Midlerne anbringes paa anden Maade; men kun efter Reglerne for Anbringelse af Umyndiges Midler«, hvorefter en større Part af de kgl. Obligationer omsattes i Kreditkasse Obligationer, som gav 4 pCt.

Fra »Board of Lady Managers World's Columbian Commission, Chicago« modtoges i 1892 en Blanket med en Del Spørgsmaal om Foreningen som Enkekasse, som bleve besvarede og tilsendt nævnte Institution.

Da Medlemspensionskassen traadte i Virksomhed i 1888, deltes Formuen i Fonds til hvert af de respektive Formaal. Enkepensionskassens blev da 59,358 Kr. 88 Øre og den 1. Januar 1898 var dette Fond 110,120 Kr. I Enkepensioner er ialt udbetalt 22,333 Kr.

II. PENSIONS KASSEN.

Det andet Formaal, som Foreningen havde sat sig, var, »naar dette Formaal (Enkepensionskassen) maa anses for at være naaet ved en tilstrækkelig stor Formue, da at søge dannet et Fond til Understøttelse for de Medlemmer, som paa Grund af Alder eller Svagelighed ere satte ud af Virksomhed.«

Paa Generalforsamlingen i 1882 blev, efter Forslag af Bestyrelsen, valgt et Udvalg paa 3 Medlemmer til at udarbejde Regler og Love for Foreningens Formaal 1b. Dette bestod af F. ALSING, A. W. BORUM og J. V. GJETTING. Efter at Udvalget havde holdt flere Møder, afholdtes 2 Diskussionsmøder om Sagen; men da man snart blev klar over, at man maatte søge kyndig Assistance, henvendte Udvalget sig til Hr. Beregner ANDRESEN i Livsforsikringsanstalten af 1871. Han gjorde opmærksom paa nogle for Pensionskassen meget uheldige Bestemmelser i Lovene med Hensyn til Foreningens Enkeforsørgelsespligt. Som Følge heraf udsattes Forhandlingerne indtil den statistiske Opgørelse til Generalforsamlingen 1885 havde fundet Sted. Til Generalforsamlingen i 1884 indgav Udvalget, ifølge det af Beregneren paaviste, 3 Forslag til Forandringer i Lovene, nemlig 1. »at Ingen kan indtegne sin Hustru til at blive pensionsberettiget efter at hun er fyldt 50 Aar«,

2. »at den, der i Henhold til § 7, har indtegnet sin Moder, har derved givet Afkald paa senere at indtegne sin Hustru som pensionsberettiget« og 3. »at naar en Enkemand, hvis afdøde Hustru har været pensionsberettiget, gifter sig, maa han for at faa sin Hustru indtegnet, svare Kontingent efter hans daværende Alder, og er hans Hustru mere end 5 Aar yngre end han selv, da forhøjes Kontingentet yderligere efter Reglerne for Livsforsikringsanstalten af 1871, dog afrundet nedad, saa at det bliver deleligt med 10«.

Til Forstaaelse af disse Forslag maa det erindres, at det ikke just var den Hustru som indtegnedes ved Indtrædelsen i Foreningen; men, hvis f. Eks. den første eller den anden Hustru døde, var det den Hustru, som overlevede Manden, at der blev pensionsberettiget, hvorved Foreningen altsaa kunde faa mere end én Risiko for hvert Medlem, hvad ingen Livsforsikringsanstalt vilde have indladt sig paa. Disse Forslag bleve dog alle forkastede og til Generalforsamlingen i 1885 indgav saa Udvalget sit Forslag saalydende:

FORSLAG

til Regler for Anvendelsen af det Fond, som ifølge Lovenes § 1b skal benyttes til Pension eller Understøttelse for de Medlemmer af Maskinmestrenes Forening, som paa Grund af Alder eller Svagelighed ere satte ud af Virksomhed.

§ 1.

Pensions- og Understøttelsesfonden, hvorved forstaaes den Sum, som Foreningen ejer udover den Kapital, som efter den statistiske Opgjørelse ifølge Lovenes § 19 skal være tilstede for at Enkepensionskassen kan opfylde de i Lovene fastsatte Betingelser, skal begynde sin Virksomhed senest 15 Aar efter Foreningens Stiftelse, altsaa 1888, selv om denne ikke har naaet den i § 13 nævnte Størrelse, saaledes at Renten af den paa den Tid forhaanden værende Kapital udover Enkekassens, anvendes dertil.

§ 2.

Pensions- og Understøttelsesfondens Formaal er i Overensstemmelse med efterfølgende Regler:

- a. at yde Pension til de Medlemmer, som ifølge deres høje Alder tildels eller helt have mistet deres Erhverv.
- b. at yde Pension eller Understøttelse til de Medlemmer, som paa Grund af Svagelighed eller uden egen Skyld tilføjet Legemsbeskadigelse ere satte ud af Virksomhed. Legemsbeskadigelse, som er en Følge af Krig, Slagsmaal etc., giver ikke Ret til Understøttelse.

§ 3.

Ethvert Medlem, som er fyldt 60 Aar og mindst har været 15 Aar uafbrudt i Foreningen, og som paa Grund af Alder eller Svagelighed har mistet sit Erhverv eller en væsentlig Del deraf, er pensionsberettiget.

§ 4.

Det Medlem, som uden at have naaet den i § 3 nævnte Aldersgrændse, bliver sat ud af Virksomhed paa Grund af Svagelighed eller Sygdom kan, naar denne strækker sig ud over 6 Maaneder, søge Understøttelse, naar han har været mindst 10 Aar uafbrudt i Foreningen.

§ 5.

Det Medlem som ved, uden egen Skyld, tilføjet Legemsbeskadigelse bliver sat ud af Virksomhed, kan søge Understøttelse, naar han har været mindst 8 Aar uafbrudt i Foreningen.

§ 6.

Begjæringer om Pension eller Understøttelse indgives til Bestyrelsen, og skal disse, for de i §§ 4 og 5 nævnte Tilfælde, være ledsagede af Lægeattest, som angiver hvilket Omfang Svageligheden eller Legemsbeskadigelsen har, og om der er Sandsynlighed for, at den vedblivende vil sætte Vedkommende ud af Virksomhed. Bestyrelsen og Repræsentantskabet undersøger de indkomne Begjæringer og bestemmer Pensionens eller Understøttelsens Størrelse. For de i §§ 4 og 5 nævnte Tilfælde, gives Understøttelsen kun for ét Aar ad Gangen, indtil det, efter Bestyrelsens og Repræsentantskabets Skjøn, er fuldstændig godtgjort, at Svageligheden eller Legemsbeskadigelsen vil medføre Følger som begrunde, at Understøttelsen gaar over til at blive Pension.

§ 7.

Ved Bestemmelsen af Pensionens eller Understøttelsens Størrelse, tages Hensyn til det Antal Aar, som Vedkommende har været i Foreningen. Pensionen beregnes efter en Skala, som Bestyrelsen og Repræsentantskabet vil have at affatte saaledes, at der kan uddeles Portioner af indtil 100 Kr. aarlig, og at den, som har været Medlem af Foreningen uafbrudt i 15 Aar, faar én Portion, og den, som har været uafbrudt i Foreningen i 30 Aar, faar tre Portioner. Portionernes Størrelse rettes efter den Sum, som der ved den statistiske Opgjørelse af Beregneren ved Livsforsikringsanstalten af 1871, bestemmes at kunne anvendes til Pension og Understøttelse. Hvad der ikke forbruges af den disponible Sum skal altid henlægges til Pensions- og Understøttelsesfonden.

§ 8.

Pensionen eller Understøttelsen udbetales halv-aarsvis bagud, 1ste April og 1ste Oktober, saaledes at den udbetales med $\frac{1}{12}$ for hver Maaned, Pensionen begynder før 1ste April og 1ste Oktober. En halv Maaned og derover regnes for en hel Maaned, og mindre end en halv Maaned regnes ikke. Leveattest forlanges før Pensionen udbetales. Pensionerede Medlemmer, som bo udenfor Kjøbenhavn, kan mod Indsendelse af Leveattest og Kvittring faa Pensionen tilsendt, dog uden Udgift for Foreningen.

§ 9.

Pensionen kan ej belægges med Arrest, Beslag eller Exekution, og maa ej heller tilfalde nogen Kjøbenhavn, den 6. November 1884.

F. Alsing. A. W. Borum. J. V. Gjetting.

Stiftelse, men skal altid komme Vedkommende tilgode. Den Pension, som ej er hævet inden ét Aar efter Forfaldstiden, tilfalder Pensions- og Understøttelsesfonden.

§ 10.

Tvivelsspørgsmaal med Hensyn til Pensionen afgjøres af Bestyrelsen og Repræsentantskabet efter, om fornødent, indhentet sagkyndig Erklæring.

§ 11.

Saa snart Pensioneringen efter § 3 begynder, ophører Vedkommende at betale Kontingent, ligesom hans Stemmeret bortfalder, i alt hvad der angaar Lovens § 1 a og b.

§ 12.

Gifter et Medlem sig efter at han er begyndt at nyde Pension, har hans eventuelle Enke intet Krav paa Foreningen.

§ 13.

Pensionsfonden skal være Reservefond til Enkepensionskassen, og maa som saadan, foreløbig, ikke være mindre end 20.000 Kr., indtil den statistiske Opgjørelse til 1890 har fastsat hvor stor denne skal være. Den Sum, som kan anvendes til Pension og Understøttelse, vil være at bestemme hvert 5. Aar ved den statistiske Opgjørelse for de følgende 5 Aar.

§ 14.

Disse Regler underkastes en Revision samtidig med den statistiske Opgjørelse til 1890.

Efter en livlig Diskussion om §§ne 1 og 2 blev yderligere Forhandling om denne Sag, paa Forslag af J. E. Hansen, standset og henvist til Repræsentantskabet til en fyldigere Drøftelse. Dette tog nu Sagen for og foranledigede afholdt 2 Diskussionsmøder, hvor man ønskede at høre Medlemmernes Mening om Spørgsmaalet: »Skal alle Medlemmer være pensionsberettigede efter et vist Aarsmaal, eller skal kun de trængende Medlemmer nyde Pension? Svaret lød, »at alle Medlemmer skulle være pensionsberettigede«, og paa Basis heraf udarbejdede Repræsentantskabet da følgende Forslag, som af væsentlige Forandringer fra det tidligere forelagte indeholder den Bestemmelse, »at alle Medlemmer skulle være pensionsberettigede« og »at Pensionsfondet kunde anvendes til Kjøb af Grundejendom eller Byggeforetagende i Kjøbenhavn«.

REPRÆSENTANTSKABETS FORSLAG TIL PENSIONSKASSEN.

I Henhold til Resolution taget paa Generalforsamlingen den 28de Januar 1885 har Repræsentantskabet udarbejdet nedenstaaende Forslag til Love for Anvendelsen af dette Fond, som ifølge Lovenes § 1 b. skal benyttes til Pensionering af de Medlemmer af Maskinmestrenes Forening, som har opnaaet en bestemt Alder i Foreningen eller som paa Grund af Svagelighed er sat ud af Virksomhed.

§ 1.

Pensionsfondet skal begynde sin Virksomhed, naar dets Størrelse er naaet til 20,000 Kroner, og skal denne Sum altid betragtes som Reservefond til Enkepensionskassen.

§ 2.

Til Pensionering kan benyttes: a. den aarlige Rente af Pensionsfondet, b. den halve Del af det Overskud, som i Henhold til Foreningens Love § 1b hvert 5te Aar ved den statistiske Opgjørelse tilfalder Pensionsfondet, dette Beløb deles i 5 Dele og vil da $\frac{1}{5}$ tilligemed hele Renten af Pensionsfondet være tilladt at uddele hvert Aar.

§ 3.

Pensionsberettigede ere:

- a. Ethvert Medlem af Maskinmestrenes Forening, som har svaret Kontingent til Foreningen uafbrudt i 30 Aar.
- b. Ethvert Medlem af Maskinmestrenes Forening, som, uden egen Skyld, har mistet sin Arbejdsdygtighed, saa at han er ude af Stand til at ernære sig og har svaret Kontingent uafbrudt i mindst 10 Aar, herfra undtages dog den Skade, som er fremkommet paa Grund af Krig, Opløb eller Slagsmaal.

§ 4.

Pensionens Størrelse er afhængig af den Sum, som er til Raadighed i Henhold til § 2. Den til Pensionering bestemte Sum deles lige mellem de Pensionsberettigede, men maa i intet Tilfælde overstige 300 Kr. aarlig, hvad der bliver tilovers tilfalder Fondet.

§ 5.

De Medlemmer, som i Henhold til § 3b mener sig pensionsberettiget, maa fremlægge Attest fra en af Foreningen antaget Læge, som paa Ære og Samvittighed bevidner Svagelighedens Tilstedeværelse, og den Sogende underkaster sig Bestyrelsens og Repræsentantskabets Dom. Pensionen

kan i dette Tilfælde kun indrømmes for et Aar ad Gangen, men maa søges paany hvert Aar, indtil Aldersgrænsen er naaet.

§ 6.

Spørgsmaal vedrørende § 5 behandles i et af Bestyrelsen og Repræsentantskabet kombineret Møde, som ledes af Bestyrelsens Formand og afgjøres ved simpel Stemmeferlighed; mindst Halvdelen af de to Factorer skal være tilstede for at tage afgjørende Beslutning. I Tilfælde af Stemmeferlighed har Bestyrelsens Formand to Stemmer.

§ 7.

Pensionsfondet kan anvendes til Kjøb af Grundejendom eller Byggeforetagende i Kjøbenhavn, efter en af Bestyrelsen og Repræsentantskabet bestemt Plan, som skal være anerkendt af Generalforsamlingen, og skal altid de som Reservefond for Enkepensionskassen bestemte 20,000 Kroner være sikrede i en solid anden Prioritet.

§ 8.

Pensionen udbetales halvaarsvis bagud, 1ste April og 1ste Oktober; saaledes, at den udbetales med $\frac{1}{12}$ for hver Maaned Pensioneringen begynder for 1ste April og 1ste Oktober; en halv Maaned og derover regnes lig en hel Maaned; mindre end en halv Maaned regnes ikke. Leveattest forlanges for Pensionen kan udbetales. Pensionerede Medlemmer, som bo udenfor Kjøbenhavn, kan mod Indsendelse af Leveattest og Kvittering faa Pensionen tilsendt, dog uden Udgift for Foreningen.

§ 9.

Pensionen kan ej belægges med Arrest, Beslag eller Exekution og maa ej heller tilfalde nogen Stiftelse, men skal altid komme Vedkommende til gode. Den Pension, som ej er hævet inden et Aar efter Forfaldstiden, tilfalder Pensionsfondet.

§ 10.

Saasart Pensioneringen efter § 3 er begyndt, ophører Vedkommende med at betale Kontingent, ligesom hans Stemmeret bortfalder i Alt, hvad der angaar Lovenes § 1 a og b.

§ 11.

Gifter et Medlem sig efter at han er begyndt at nyde Pension, har hans eventuelle Enke intet Krav paa Foreningen.

Niels Chr. Holm.

f. T. Formand for Repræsentantskabet.

Dette fremsattes paa Generalforsamlingen i 1886; men ogsaa det blev forkastet og Grunden var den samme, som til det første, nemlig at Pensionerne vare for smaa. Nu var man altsaa lige vidt, hvorfor Repræsentantskabet og Bestyrelsen paa et Møde vedtog at nedsætte et 20 Mands Udvalg til at udarbejde et nyt Forslag. Karakteristisk er det, at da der til Valg af dette Udvalg udsendtes omkring 230 Stemmesedler med Anmodning om, paa disse at anføre sine Bemærkninger til de 2 tidligere forelagte Forslag, kom der kun 33, siger »Tre og Tredive« tilbage af dem. Paa Generalforsamlingen i 1887 fremsattes et nyt Forslag, hvori der foresloges en klækkelig Pension, indtil 400 Kr., samt at ethvert Medlem var pensionsberettiget. Paa Grund af en Uoverensstemmelse mellem Dirigenten og nogle Medlemmer om hvorvidt det var stridende imod Formaalets § 1 b, at alle Medlemmer skulle være pensionsberettigede, — hvilket Dirigenten hævdede, — afbrødes Forhandlingerne uden Resultat. Det fremsattes atter uforandret i 1888 og da det just var et saadant Forslag at Medlemmerne ønskede blev det vedtaget; dog kun efter en meget varm Diskussion. Det var særlig § 3 a, »at ethvert Medlem, efter at have betalt Kontingent uafbrudt i 30 Aar, er pensionsberettiget«, som fremkaldte Diskussionen, og der oplæstes en Skrivelse fra 14 Medlemmer i Korsør, hvori det foresloges at tilføje §en, »og ikke længere gør Tjeneste som Maskinmester«.

Dette foranledigede J. E. HANSEN til at stille en Ændring til §en om, »at Vedkommende skulde være fyldt 55 Aar og ikke længere gøre Tjeneste som Maskinmester«; men denne Ændring og hele §en blev forkastet. Af det foregaaende fremgaar, at det var en lang og trang Vej, som Love for Pensionskassen havde at gaa før de kunde blive til noget, og nu skulde man jo tro, at de vare saa gode, at de ikke trængte til Revision for det første. Ja, de vare altfor gode, det vil sige med Hensyn til Størrelsen af Pensionerne; thi allerede i 1890, efter den statistiske Opgørelse, saa Bestyrelsen sig nødsaget til at fremsætte Forslag om at nedsætte dem til 100 Kr. aarlig uden Forhøjelse. Dette Forslag blev dog først vedtaget i 1892, og paa Forslag af J. HALBERG sattes Maksimumspensionen til 200 Kr., som det f. T. er. Det synes dog altsaa som om de to første forelagte Forslag havde truffet det rette med Hensyn til Pensionernes Størrelse; thi i de sidste 2 à 3 Aar har det ikke været muligt af Pensionskassens Fond at kunne udbetale fuldt 100 Kr. aarlig til hver Pensionist.

Efter at Lovene for Pensionskassen nu vare vedtagne, begyndte den sin Virksomhed i 1888, og ved Delingen af Formuen blev dens Fond 14,994 Kr. stort. Den første Pensionist var N. C. ANDERSEN, en af Foreningens Grundlæggere. I de første 3 Aar var der kun 3 Pensionister om Aaret at betale til; men efter den Tid forøgedes Antallet med 3 om Aaret, ja i 1893 endog med 5, og da der samtidig af Fonden blev udbetalt 2600 Kr. til Grundfond for de sammensluttede Foreninger, havde det til Følge, at man til 18 Pensionister kun kunde betale 1200 Kr. istedet for 1800 Kr. Af de 21 Pensionister, som Foreningen har haft siden 1888, har 1 faaet 800 Kr., 3 hver 600 Kr., 8 hver fra 250 til 500 Kr. og de øvrige under 200 Kr. hver. 5 Pensionister ere døde. Nu er Pensionisternes Antal 16, i en Alder fra 45 til 80 Aar og der er ialt udbetalt 7,974 Kr. i Medlemspensioner. Pensionskassens Fond var 9092 Kr. d. 1. Jan. 1898. Af andre Ændringer, som Lovene for Pensionskassen senere ere undergaaede, er kun den, at Ordene »Opløb eller Slagsmaal« i § 3 ere udgaaede, og at Bestemmelsen i § 1 om »at Pensionskassens Fond af mindst 20,000 Kr. osv.«, er forandret til »Den Kapital,

som Enkekassen ejer mere end hvad der efter den statistiske Opgørelse skal være tilstede, for at Enkekassen kan opfylde de i Lovene fastsatte Betingelser, er Pensionskassens Grundfond.« I Febr. 1877 foreslog nogle Medlemmer at forandre »Enke- og Pensionskasse« til »Pensions- og Enkekasse«, saaledes at Medlemspensionen blev det egentlige Hovedformaal; men dette afslog Bestyrelsen at føre frem. Gentagne Forsøg paa at faa Lovene konfirmerede ere nægtede af Ministeriet, først fordi »at Foreningen vilde være fuldstændig ude af Stand til at opfylde sine Forpligtelser overfor Medlemmerne, med de høje Pensioner, som vare stipulerede«, dernæst fordi Lovene indeholdt Bestemmelser om, »at Pensionen ikke maa tilfalde nogen offentlig Stiftelse, hvori den Pensionerede maatte være optaget; men skal altid komme Vedkommende tilgode«. Hosstaaende følger de ifølge Lovenes § 29 foretagne 5-aarige Statusopgørelser.

1. STATUSOPGØRELSE TIL 1880.

I § 1 b omtales som Betingelse for at virke for Formaalene *b* og *c*, at der skal være opsamlet »en tilstrækkelig stor Formue« til at fyldestgøre Formaal *a* (at sikre Enker efter afdøde Medlemmer en aarlig Pension). Hertil er at bemærke, at da Foreningens Formue den 1. Oktober 1879 var ca. 19,500 Kr., vil der endnu langt fra være Formue nok til, at *denne alene*, uden Brug af Medlemskontingenterne, skulle kunne være tilstrækkelig til at udrede Enkepensionerne; til Forstaaelse heraf skal jeg blot anføre, at Enkepensionerne til de 125 gifte Medlemmers Hustruer meget *lavt* anslaaet vilde kræve ca. 40,000 Kr.s Kapital, naar man ikke turde gøre Regning paa de fremtidige Kontingenter.

Efter Ordlyden af § 1 skulde Foreningen altsaa egentlig ikke endnu kunne anvende noget til at fyldestgøre Formaalene *b* og *c*; men da Foreningen jo allerede aarligt har anvendt en Del af sine Midler til Formaal *c*, antager jeg, at Meningen egentlig er, at der til Opnaaelsen af Formaalene *b* og *c* aldrig maa anvendes saa meget, at der derved kunne opstaa øjensynlig Fare for at Foreningen blev ude af Stand til at opfylde sin Pligt overfor Enkerne baade nu og i Fremtiden.

Spørges der nu om Foreningen kan anvende en Del af sine Midler til at fyldestgøre Formaalene *b* og *c* uden Fare for Formaal *a*, da viser den gjorte Undersøgelse, at saadanne Udgifter kunne være forsvarlige, naar de holdes indenfor passende Grænser.

Tænker man sig nemlig, at Foreningen kun bestod af de 125 gifte Medlemmer, og at den ingen Tilgang fik, da vilde denne Forening, naar den ejede en vis Kapital, kunne komme ud af det med den nuværende Størrelse af Kontingentet. En Kapital maatte være tilstede til Sikkerhed; thi 1) Foreningen er saa lille, at tilfældige Uheld kunne spille en forholdsvis stor Rolle. 2) Foreningens Medlemmer kunne neppe *alle* betragtes

som normale, sunde Mænd. 3) Medlemmerne høre til et bestemt Fag, som undertiden kan medføre særlig Fare. 4) Medlemmer kunne efter deres Hustrus Død udtræde af Foreningen. 5) Medlemmer kunne efter deres Hustrus Død atter gifte sig, hvortil der i Regningen ikke har kunnet tages Hensyn. Den Kapital eller Reservefond, der derfor maatte være tilstede, tror jeg passende at kunne anslaa til ca. 11,000 Kr.

Udsondrer man altsaa i Tankerne disse 125 Medlemmer med samt deres Rettigheder og Pligter og medgiver dem de omtalte 11,060 Kr., bliver der tilovers 54 ugifte Medlemmer og en Formue paa ca. 8,500 Kr. Den Byrde, der foreløbig paahviler Foreningen for disse Medlemmers Vedkommende, er forholdsvis ringe, saa at der jo tilsyneladende intet vilde være til Hinder for at anvende det meste af de indkommende Kontingenter fra dem til Formaalene *b* og *c*. Men den største Del af disse Medlemmer ville dog rimeligvis indgaa Ægteskab, og det gælder da at vide, om deres Kontingenter ere tilstrækkelig store; det kan man imidlertid ikke afgøre, naar man ikke ved hvad Alder Parterne have i det Øjeblik Ægteskabet indgaa; det er derfor tilraadeligst at være forsigtig og foreløbig ikke at bruge for meget af Foreningens Midler. Naar der altsaa, som det er mig meddelt, vil blive indbragt for Generalforsamlingen et Forslag om ikke før mindst fem Aars Forløb at udrede Understøttelser ifølge § 1 b, da kan jeg kun billige denne Forsigtighed; men jeg skulde tillige tilraade, at man i Løbet af de første fem Aar indskrænkede Foreningens Udgifter ifølge Formaal *c* til højst ca. 700 Kr. aarlig.

Det maa endnu bemærkes, at Foreningen hører til dem, hvis Status jævnlig bør undersøges — mindst hvert 5te Aar —, og at det vistnok vilde være rigtigt, om Foreningen ved passende Lejlighed vilde omredigere sine Love, navnlig § 1.

7. Jan. 1880

T. Bing.

2. STATUSOPGØRELSE TIL 1885.

Opgørelsen angiver Kassens Status den 1. April 1884, og Beregningerne ere udførte i Henhold til de modtagne skriftlige Oplysninger om Medlemmernes og deres Hustruers (Mødres) Aldre og Kontingenternes Størrelse, samt i Overensstemmelse med de forskellige Lovbestemmelser, idet en Rentefod af 4 pCt. aarlig og Dødelighedserfaringerne ved Livsforsikringsanstalten af 1871 ere lagte til Grund.

For enkelte af Hustruernes Vedkommende har Aldersopgivelserne manglet, hvorfor jeg har maattet regne med en fingeret Alder ved at antage hende 5 Aar yngre end Manden. Væsentlige Fejl vil denne Omstændighed neppe give Anledning til, dog vilde det være ønskeligt, om der for Fremtiden havdes fuldstændige Aldersopgivelser for alle Interessenterne samt deres Hustruer og indskrevne Mødre. Hvad de maanedlige Kontingenter angaar, da ere disse vel oprindelig forudsatte at skulle erlægges livsvarig, men jeg har dog anset det for rettest, af Hensyn til Spørgsmaalet om Ordningen af Medlemmernes Pensions- eller Understøttelseskasse, at gaa ud fra den Antagelse, at Kontingenteret ophører med det 60. Aar, den Alder, i hvilken det er meddelt mig, at man helst vilde have, at Pensionen skulde tage sin Begyndelse.

Det har da nu ved disse Undersøgelser vist sig, København, den 20. September 1884.

af Foreningens samlede Passiva \ominus : Kapitalværdien af dens nuværende og fremtidige Forpligtelser overfor Medlemmerne og deres Efterladte, den 1. April 1884, udgjorde ca. 77,000 Kr., at dens Aktiva \ominus : Kapitalværdien af Medlemmernes maanedlige Kontingenter, dog med Fradrag af de aarlige Driftsudgifter (ca. 1000 Kr. aarlig), udgjorde ca. 48,000 Kr. Den Formue, der udfordres for at Foreningen kan opfylde sine indgaaede Forpligtelser, bliver altsaa $77,000 - 48,000 =$ ca. 29,000 Kr. Da nu Foreningens Formue (WAIN's Legat ikke medregnet) den 1. April 1884 udgjorde ca. 42,000 Kr., bliver der et Overskud tilbage af ca. 13,000 Kr.

Dette Overskud vil altsaa kunne benyttes til Grundlæggelse af den paatænkte Pensionskasse. Da Foreningen imidlertid endnu er ung og de statistiske Erfaringer derfor noget usikre, ligesom ogsaa Bestemmelsen om Medlemmernes Ret til ved Hustruens Død at indskrive en eventuel ny Hustru uden Kontingentforhøjelse maa anses for temmelig farlig, tilraades det foreløbig at betragte de 13,000 Kr. som et Reservefond for Enkekassen, hvoraf dog Renten, altsaa 520 Kr. aarlig, kan anvendes til Understøttelser i de følgende 5 Aar. Ved den næste femaarige Opgørelse vil man da kunne træffe nærmere og nøjagtigere Bestemmelser om Ordningen af Medlemmernes Pensioner.

Erbødigst

Andresen,

Beregner v. Livsf. og Forsørg.s Anst. af 1871

3. STATUSOPGØRELSE TIL 1890.

Opgørelsen har denne Gang frembudt særlige Vanskeligheder, dels paa Grund af den siden forrige Opgørelse stedfundne Lovændring, ifølge hvilken Enkepensionen stiger i Forhold til den Tid, Medlemmerne har været i Foreningen (Lovenes § 21), og dels paa Grund af Rentefodens Nedgang og den deraf følgende Usikkerhed med Hensyn til den Rente, man tør forvente at opnaa i Fremtiden.

I Anledning af sidstnævnte Forhold har jeg anset det for rigtigst først at foretage Opgørelsen paa Grundlag af en aarlig Rente af 4 pCt., i Lighed med hvad der skete ved Statusopgørelsen i 1884, og derefter at undersøge hvilken Indflydelse det vil have paa Status, naar man kun tør forudsætte $3\frac{1}{2}$ pCt. aarlig Rente.

Beregningerne ere forøvrigt foretagne i Henhold til de modtagne Oplysninger om Medlemmernes

og deres Hustruers Aldre og om Kontingenternes Størrelse samt i Overensstemmelse med de forskellige Lovbestemmelser. Af Kontingenteret er kun $\frac{1}{6}$ antaget at komme Enkekassen tilgode, idet $\frac{1}{6}$ ifølge § 2 i Pensionskassens Love skal anvendes til Medlemmernes Pensionering; desuden er jeg, i Lighed med hvad der skete ved sidste Opgørelse, gaaet ud fra, at Medlemmerne kun betale Kontingent til deres 60. Aar, fra hvilken Alder det formentlig er tænkt, at Pensionen i Reglen skulde tage sin Begyndelse. Endelig ere Dødelighedserfaringerne ved Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 lagte til Grund for Beregningerne, idet en foretagen Undersøgelse har godtgjort, at disse stemme godt med de i Foreningen hidtil forefaldne Dødsfald.

Foretages Beregningen under Forudsætning af, at Foreningens Formue og de efterhaanden ind-

kommende Kapitaler altid kunne anbringes til en Rente af 4 pCt. aarlig, giver den til Resultat, at Enkekassens Passiv (∴ Kapitalværdien af dens nuværende og fremtidige Forpligtelser overfor Medlemmerne og deres Efterladte) den 1. April 1889 udgjorde ca. 140,000 Kr., og at dens Aktiv (∴ Kapitalværdien af $\frac{5}{6}$ af Medlemmernes Kontingent med Fradrag af de aarlige Administrationsudgifter) til samme Tidspunkt udgjorde ca. 40,000 Kr. Den Formue, Foreningen bør eje for at kunne opfylde sine Forpligtelser, er altsaa $140,000 - 40,000 = c. 100,000$ Kr. Foreningens Formue beløb sig den 1. April 1889 til ca. 70,000 Kr., idet WAIN's Legat ikke medregnes; antages det, at Pensionskassen ikke ejer noget Grundfond, men at hele denne Formue kommer Enkekassen tilgode, bliver der saaledes *et Underskud paa ca. 30,000 Kr.*

Foretages Beregningen under Forudsætning af, at der i Fremtiden kun kan opnaas en aarlig Rente af $3\frac{1}{2}$ pCt., bliver Passivet at forøge med ca. 18,000 Kr. og Aktivet med ca. 2000 Kr., saaledes at Underskudet under denne Forudsætning bliver ca. 16,000 Kr. større, altsaa ca. 46,000 Kr.

Det fremgaar heraf, at Foreningens Status er meget uheldig, og at Kassen umuligt vil kunne opfylde sine Forpligtelser ifølge de bestaaende Love. Under den gunstigste Forudsætning med Hensyn til Rentefoden vil der være et Underskud paa ca. 30,000 Kr., og selv om man gaar ud fra, at Medlemmerne betale Kontingent til deres 65. Aar i Stedet for til det 60. Aar, vil Underskudet dog være ca. 25,000 Kr.

Kassens nuværende uheldige Stilling i Sammenligning med dens Status for 5 Aar siden er begrundet i de siden den Tid foretagne to Lovændringer, nemlig Ændringen i § 21, der bestemmer, at Enkepensionen stiger med 5 Kr. for hvert Aar, den afdøde Interessent har været Medlem ud over 15 Aar, indtil 200 Kr., samt § 2 i Pensionskassens Love, ifølge hvilken $\frac{1}{6}$ af Kontingentet skal anvendes til Medlemmernes Pensionering.

Den første af disse Bestemmelser medfører nemlig, at Kapitalværdien af Kassens Forpligtelser forøges med ca. 37,000 Kr., medens den anden formindsker dens Aktiv med ca. 10,000 Kr.

Selv om man altsaa lader den sidste Bestemmelse bortfalde, saaledes at hele Kontingentet kommer Enkekassen tilgode, men lader § 21 forblive uforandret, vil der dog være et Underskud paa ca. 20,000 Kr.

Kjøbenhavn, den 6. Oktober 1889.

For at Kassen med de nuværende Kontingenters Størrelse skal kunne bære sig, er det derfor nødvendigt, at der foretages en Forandring i Lovenes § 21, saa meget mere som de nye Bestemmelser i denne Paragraf foraarsage, at Foreningen lider Tab ved Tilgang af ny Medlemmer, idet det fastsatte Kontingent er for lille under Forudsætning af disse Bestemmelser's Bibeholdelse.

Jeg maa derfor i høj Grad tilraade, at § 21 føres tilbage til sin tidligere Skikkelse, saaledes at Enkepensionens Størrelse fastsættes til 100 Kr. aarlig, uden at nogen Stigning kan finde Sted. Sker dette vil Enkekassen eje et lille Overskud paa ca. 7000 Kr., der kan tjene som Reservefond, navnlig for det Tilfælde, at Foreningen ikke kan opnaa 4 pCt. i aarlig Rente, og hvoraf Renten foreløbig kan anvendes af Pensionskassen, der altsaa desuden kan benytte $\frac{1}{6}$ af det fremtidig indkommende Kontingent til Pensionering.

Som det vil ses, angaa foranstaaende Opgørelser kun Enkekassen.

Med Hensyn til Foreningens Pensionskasse skal jeg bemærke, at den umuligt vil kunne opfylde de Løfter, den giver i Lovenes § 4, saafremt der bliver et nogenlunde rimeligt Antal Pensionsnydende.

Til Oplysning i saa Henseende skal jeg angive Resultaterne af nogle Beregninger, jeg i den Anledning har foretaget, idet der er regnet med en aarlig Rente af 4 pCt.

Tænker man sig at alle Foreningens Medlemmer være berettigede til at nyde en aarlig Pension af 100 Kr., der begynder, saafremt de opleve deres 60. Aar, vil denne Forpligtelse for Kassen for Øjeblikket repræsentere en Kapitalværdi af ca. 96,000 Kr., medens Kapitalværdien af $\frac{1}{6}$ af Medlemmernes Kontingent udgør ca. 10,000 Kr. Pensionskassen maatte altsaa nu eje en Formue af ca. 86,000 Kr. for at kunne pensionere sine Medlemmer med 100 Kr. aarlig fra det 60. Aar.

Skal Pensionen først indtræde med Medlemmernes 65. Aar, og sættes den i dette Tilfælde ligeledes til 100 Kr. aarlig, vil Kassens Passiv udgøre ca. 59,000 Kr. og dens Aktiv ca. 11,000 Kr., saaledes, at den Formue den maatte eje for at kunne opfylde sine Forpligtelser, i dette Tilfælde udgjorde ca. 48,000 Kr. Det fremgaar heraf, at det vil være nødvendigt at nedsætte Pensionernes Størrelse betydeligt, saafremt man ikke vil svare forhøjet Kontingent til Pensionskassen.

A. C. V. Petersen,
Beregner ved

Livsforsikrings- og Fororgelses-Anstalten af 1871.

4. STATUSOPGØRELSE TIL 1895.

Efter Opfordring af den ærede Bestyrelse i Maskinmestrenes Forening har jeg atter foretaget en Statusopgørelse af Foreningens Enkekasse og skal her meddele Resultatet.

Opgørelsen, der angiver Kassens Status pr. $\frac{1}{10}$ 1893, er foretaget paa Grundlag af de i Medlemsprotokollen indeholdte Oplysninger om Medlemmernes og deres Hustruers (eventuelt pensionsberettigede Mødres) Aldre og Kontingentydelser samt i Overensstemmelse med de i Lovene fastsatte Bestemmelser om Kassens Forpligtelser overfor Medlemmerne og deres Enker.

I Lighed med hvad der skete ved forrige Opgørelse (pr. $\frac{1}{4}$ 1889) er det antaget, at Medlemmerne kun betale Kontingent til deres fyldte 60. Aar, hvilket har vist sig at være en Gennemsnitsalder for Medlemmernes Pensionering og deraf følgende Kontingentfrihed (§ 10 i Pensionskassens Love), samt at kun $\frac{5}{6}$ af Kontingentet kommer Enkekassen tilgode, idet $\frac{1}{6}$ ifølge § 2 i Pensionskassens Love, skal gaa til Medlemmernes Pensionering.

Medens forrige Opgørelse blev foretaget under Forudsætning af, at Kassens Formue og det efterhaanden indkommende Kontingent stadig kunde anbringes til en halvaarlig Rente af 2 pCt., har jeg nu anset det for nødvendigt at foretage Opgørelsen paa Grundlag af en fremtidig Rente af $1\frac{3}{4}$ pCt. halvaarlig, til hvilken Rente største Parten af Kassens Formue for Tiden er anbragt.

Hvad endelig Dødeligheden blandt Medlemmerne og deres Hustruer angaar, har jeg antaget, at denne

i Fremtiden vil stemme med de Dødelighedserfaringer, der ere gjorte i »Statsanstalten for Livsforsikring«.

Det har derefter vist sig, at Kassens Passiv (o: Kapitalværdien af dens Forpligtelser overfor de nuværende Enker samt de nuværende Medlemmer og deres eventuelle Enker) udgør ca. 137,000 Kr. Til Dækning heraf haves foruden den tilstedeværende Formue et Aktiv, nemlig Kapitalværdien af $\frac{5}{6}$ af Medlemmernes fremtidige Kontingentydelser, der efter Fradrag af Kassens Udgifter til Administration er beregnet til ca. 46,000 Kr. Den Formue, Kassen burde eje, for under Forudsætning af, at de ved Beregningen gjorte Forudsætninger navnlig med Hensyn til Dødelighed og Rentefod virkelig vil vise sig at holde Stik, er altsaa ca. 137,000 Kr. \div 46,000 Kr. = ca. 91,000 Kr. Da Formuen kun udgør ca. 86,000 Kr., viser Opgørelsen altsaa, at Kassen ikke blot ikke har noget Reservefond til Brug i det Tilfælde, at de nævnte Antagelser om de fremtidige Dødeligheds- og Renteforhold skulde afvige i en for Kassen uheldig Retning fra, hvad der i Virkeligheden vil indtræffe, men endog har et Underskud paa ca. 91,000 Kr. \div ca. 86,000 Kr. = ca. 5000 Kr.

Af det efter Opgørelsen pr. $\frac{1}{4}$ 1889 beregnede Overskud paa 7000 Kr., hvoraf Pensionskassen ifølge min Skrivelse af $\frac{6}{10}$ 1889 foreløbig kunde nyde Renten, og som derfor er blevet overført til til denne Kasses Fond, vil det altsaa være nødvendigt at føre 5000 Kr. tilbage til Enkekassen.

Kjøbenhavn, den 12. Juli 1894.

Erbødigst
A. C. V. Petersen,
Beregner.

Da Tilgangen af Medlemmer til Enke- og Pensionskassen, efter Sammenslutningen i 1893, som senere omtales, imod Forventning, var meget ringe, fremkom der Forslag om at lukke for Tilgang til den. Paa en ekstraordinær Generalforsamling i April 1897, hvor dette Forslag behandledes, vedtoges følgende af W. ANDERSEN stillet Resolution:

»Generalforsamlingen udtaler sig for, at i det Tilfælde der inden Generalforsamlingen 1898 i Enke- og Pensionskassen er indtraadt 20 nye Medlemmer, da holdes Kassen aaben; men i modsat Tilfælde (altsaa at dette Antal ikke er opnaaet indenfor nævnte Tidsfrist) da skal Enke- og Pensionskassen lukkes paa den ordinære Generalforsamling i 1899. Da der kun var tilkommet 1 nyt Medlem inden Generalforsamlingen i 1898, blev Forslaget altsaa fremsat paa denne og af 36 tilstedeværende Medlemmer vedtaget med 20 St. mod 7 St. Et andet, paa samme Generalforsamling, fremsat Forslag fra G. PETERSEN $\frac{8}{8}$ »A. N. Hansen«, kom ikke til Afstemning, da Dirigenten erklærede dets Vedtagelse for stridende mod Medlemmernes velerhvervede Rettigheder. Forslaget lød saaledes: »Der købes til

hver af de nulevende Enker en Livrente, stor 100 Kr. Den tiloversblevne Kapital deles mellem Medlemmerne i Forhold til deres indbetalte Kontingent, for hvilken der af Enke- og Pensionskassens Bestyrelse bliver købt, for hvert gift Medlem en Livrente paa længst Liv og for ugifte eller Enkemænd en almindelig Livrente, alt med begyndende Udbetaling efter eget Ønske. Policen bliver at overlevere til den paa hvis Navn den lyder.« I Anledning af dette Forslags Fremkomst havde Bestyrelsen ladet udarbejde en Opgørelse efter Status d. 1. Januar 1897, som gav til Resultat, at hvis man forsikrede de daværende Enker og behandlede Pensionisterne som de andre Medlemmer, vilde der, hvis man henvendte sig til Statsanstalten for Livsforsikring, blive 19,75 Kr., Livsforsikrings-selskaberne »Gresham« 20,20 Kr. og »Standard« 19,66 Kr. til Deling pr. Aar pr. Medlem, eller i gunstigste Tilfælde 4 Kr. mindre pr. Aar end det ordinære Kontingent havde været.

Da det for en Del af de ældre Medlemmer stod klart, at der ikke kunde blive ret meget til dem ved en eventuel Pensionering fra Foreningen, foreslog 11 af disse at danne en særlig Pensionskasse, hvori ethvert Medlem kunde indtræde. Den 1. April 1881 dannedes den med F. ALSING, W. ESKAMP JUN. og J. NIELSEN som Bestyrelse. Kontingentet var 1 Kr. pr. Maaned. Efter 1½ Aars Forløb var Medlemsantallet 39; men da det 2 Aar efter kun var 44, besluttedes det at ophæve Kassen, Indskuddene bleve tilbagebetalte og et lille Overskud tildeles et trængende Medlem af Foreningen. I 1891 fremsatte G. EGEBLAD Forslag om at danne en gensidig Begravelseskasse, hvilket blev forkastet.

ETATSRAAD WILLIAM WAIN'S LEGAT.

I November 1882 modtog Bestyrelsen følgende Skrivelse:

Til Maskinmestrenes Forening af 1. April 1873. Adr. Hr. Formand A. W. BORUM.

Ifølge et af afg. Etatsraad WILLIAM WAIN udtalt Ønske have hans Arvinger bestemt at skænke til den ærede Forening 5000, Fem Tusinde Kroner, af hvis Rente Enkefru PECKHAM, boende lille Torvegade Nr. 1 nyder Halvdelen saa længe hun lever, medens den anden Halvdel af Renten straks tilfalder Foreningens Fond til Understøttelse for de Medlemmer, som paa Grund af Svagelighed ere satte ud af Virksomhed, til hvilket Fond den hele Rente falder, naar Enkefru PECKHAM ophører at nyde den ene Halvdel af samme.

Legatet bærer Navn af: »Etatsraad WILLIAM WAIN's Legat til Maskinmestrenes Forening«.

Imod Kvittering af Bestyrelsen paa en Genpart af denne Skrivelse vil Beløbet kunne afhentes i December Termin d. A. paa underskrevne WINTHER's Kontor, Højbroplads Nr. 6, 2den Sal.

Kjøbenhavn den 21. November 1882.

Efter Fuldmagt fra Arvingerne.

Chr. Burmeister. C. M. Winther.

Foruden 1500 Kr. til Fru PECKHAM, som er livsvarig Legatnyder, er der udbetalt 1150 Kr., som altsaa ere komne adskillige trængende og svagelige Medlemmer tilgode, hvorfor her skal bringes en Tak til Etatsraad WAIN's Arvinger for dette Legat, der vil staa som et varigt Minde om den Mand, den danske Maskinmesterstand skylder saa meget.

En fuldstændig Oversigt over Medlemsantal, Formue, Antal Enker og Pensionister med Udbetalinger til disse samt de nu gældende Love findes som Slutning paa »Maskinmestrenes Forening samt Enke- og Pensionskasse«s Historie i 25 Aar.

III. FORENINGEN.

Det tredie Formaal: »ved Siden deraf som Forening at holde et Lokale samt de tekniske Skrifter og Værker, som Midlerne maatte tillade«, blev først vedtaget paa Generalforsamlingen i 1875. I Lovene fra 1873 var der kun et Formaal, nemlig: »at sikre Enken, efter Mandens dødelige Afgang, en aarlig Pension«. Vel var Navnet »Maskinmestrenes Enke- og Pensionskasse« i 1874 forandret til »Maskinmestrenes Forening samt Enke- og Pensionskasse«; men i hvilken Retning den skulde virke som Forening var ikke nærmere bestemt. Da Hovedformaalet jo var Enke- og Pensionskassen, kunde der ikke afses meget til tekniske Skrifter og Værker, og da C. COLLERUP mente, at noget mere af den Slags kunde være godt til Belæring og Underholdning for Medlemmerne, købte han i 1876, i Forening med P. BYLUND, for et lille Overskud fra en Fest, en stor forgyldt Sparegris paa Fodstykke og forsynede dette med følgende Inskriptioner. Paa Siderne:

»Kundskab er Magt« er det gamle Ord
Vel anvendt, gør Nationen stor;
Yder da Hvermand sin Skjærv dertil,
Da vor Forening ret blomstre vil.

og

Jeg udvendig er af det prude Guld
Og venter nu her at blive ret fuld
Af Penge til Bøger og til en Avis,
Se da har jeg udført mit Hverv som Gris.

For Enderne:

Mange Bække smaa
Gjør en stor Aa.

og

Tilegnet Maskinmestrenes Forening.
D. 10. Februar 1876.

Hensigten var altsaa den, at Grisen med sit Indhold skulde virke i belærende og underholdende Retning; men det gik ikke ganske saaledes. Kun to Gange toges der af dens Indhold til noget i Retning af »Kundskab er Magt«. Først 7 Kr. til at dække et Underskud ved en humoristisk Aftenunderholdning og senere 33 Kr. til Dækning ved nogle Foredrag om Fysik paa polyteknisk Lærestanstalt; men da Fortsættelsen af disse Foredrag gav Overskud, fik Grisen 11 Kr. tilbage. Derimod kom den, underligt nok, til at virke som Understøttelseskasse, idet der af dens Indhold blev uddelt 85 Kr. som Hjælp til trængende Medlemmer og 23 Kr. overført til Etatsraad WAIN's Legat.

Foreningens første Lokale var i Smedemester PREUS's Værksted paa Larsens Plads, hvor Bestyrelsesmøder holdtes om Søndagen. Senere lejede man Lokale i »Hotel Kronprinsen« i Nyhavn, naar der skulde holdes Bestyrelsesmøder eller Generalforsamling, men i December 1876 bevilgede Bestyrelsen 250 Kr. til Leje af Lokale og Anskaffelse af Skrifter, som anført i § 1 c. og man lejede da i »Larsens Lokaler« og holdt Mødeaften hver Onsdag, som Aaret efter forandredes til Lørdag. I 1877 blev Lovene reviderede og forøgede til 23 §§ og blandt de nye var en om, at »et Æresmedlem, som hverken er ydende eller nydende, kan optages«, hvorefter Hr. Maskinfabrikant Etatsraad WAIN optoges som Æresmedlem d. 12. Februar 1878. Han var den bærende Kraft paa Maskinvæsenets Omraade i Danmark paa den Tid og havde haft en væsentlig Del i de daværende Maskinmestres faglige Uddannelse.

Etatsraad WILLIAM WAIN var født d. 31. Marts 1819 i Bolton i England, fik sin første faglige Uddannelse hos en Fabrikant i sin Fødeby og blev, kun 20 Aar gl., ansat som Mester paa en Maskinfabrik i Norwich, som beskæftigede c. 200 Arbejdere.

Efter Opfordring af Direktør paa Orlogsværftet N. E. TUXEN, kom WAIN i 1844 her til for at lede Arbejdet i det nyoprettede Maskinværksted paa Nyholm og Reparationer af Skibsdampmaskinerne i Krigsskibene. Først sejlede han dog i 4 Aar, bl. a. med Dampskibet »Frederik d. 6te« og Hjuldampskibet »Geiser«, som først gik i Postfart paa Stettin og senere, i 1848, omdannedes til Krigsskib, overtog senere Ledelsen af Maskinværkstedet, og da Søetatens Maskinkorps blev organiseret i 1851, udnævntes han til Overmaskinmester og fik da baade Personellet og Materiellet under sit Tilsyn. I 1856 udnævntes han til karakteriseret Maskininspektør og i 1862 til karakteriseret Underdirektør. I 1865 optoges WAIN som Meddirektør i Firmaet BAUMGARTEN & BURMEISTER, hvortil han som Konstruktor alt havde været knyttet i længere Tid, og da Fabrikant Baumgarten var traadt tilbage, forandredes Firmaet til BURMEISTER & WAIN. I 1868 tog han sin Afsked fra Marinen for udelukkende at virke i Firmaets Interesse, hvor hans Dygtighed og store Arbejdsevne satte dybe Spor og hævede Etablisementet til det høje Standpunkt, som det indtog ved hans Død d. 1. Maj 1882.

Kort efter at WAIN havde taget sin Afsked fra Marinen, antoges han atter af denne, som lønnet teknisk Konsulent.

WAIN var dekoreret med Dannebrogsoordenen og Kommandørkorset af 2den Grad samt Fortjenstmedaljen i Guld, m. fl.

I Erindring om den Taknemlighedsgæld, som saa at sige hele den daværende Maskinmesterstand stod i til Etatsraad WAIN, sendte Foreningen en Sølvpalmegren til hans Kiste, og ved en Deputation af Bestyrelsen nedlagdes en Krans paa hans Grav ved hans 70-aarige Fødselsdag.

W. A. W.

I 1877 dannedes et Engageringsudvalg for at skaffe ledige Medlemmer Plads, og igennem dette Udvalg, hvori PH. WEILBACH, N. C. HOLM, C. COLLERUP, C. KNAP og A. W. BORUM har havt Sæde, har adskillige Medlemmer faaet Plads.

Indtil 1879 havde Foreningens Lokale kun været Samlingssted for nogle

PH. WEILBACH.

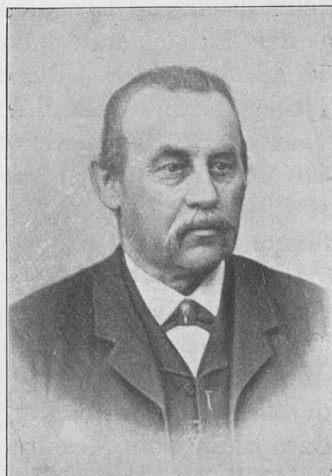
faa Medlemmer, der kom hver Mødeaften og fik sig en Passiar, spillede Skak o. Lign.; men da dette jo egentlig ikke var Hensigten med »at holde Lokale med tekniske Skrifter og Værker«, indsaa den nyvalgte Formand, PH. WEILBACH, tilligemed den øvrige Bestyrelse, at der burde gøres noget mere for at faa Medlemmerne til at interessere sig for Foreningen udover Enke- og Pensionskassen, som den fratraadte Formand F. ALSING, ganske naturligt, særligt havde havt sin Opmærksomhed henvendt paa, for at faa den funderet. Der blev derfor i Vinterhalvaaret 1879—80 afholdt Foredrag, 4 Oplæsninger, 3 Udstillinger af mekaniske Apparater og 2 Diskussionsmøder. Som man ser en lovende Begyndelse; men den holdt ikke hvad den lovede og det skal siges til Bestyrelsens Undskyldning, at det særlig var af Mangel paa Interesse fra Medlemmernes Side, at den tabte Lysten til at fort-

sætte i det saa godt begyndte Spor. Dog tabte den ikke Lysten helt, men lod i 1880—81 afholde Foredrag om Magnetisme og Elektricitet samt eksperimental Fysik af Hr. Assistent HORNUNG ved polyteknisk Læreanstalt og disse overværedes af et stort Antal Medlemmer.

I 1880 revideredes Lovene atter og forøgedes med 6 §§, som omhandlede Betingelserne for Optagelse af »Særskilte Medlemmer« (ikke pensionsnydende). Dette Forslag stilledes i 1879 af Formanden, PH. WEILBACH, og Bestyrelsen sluttede sig hertil, da man tænkte sig, at adskillige Maskinmestre, som vare over 45 Aar, kunde have Interesse af at slutte sig til Foreningen uden at blive Medlemmer af Enke- og Pensionskassen, ligesom det vilde kunne give forøgede Indtægter til Opfyldelse af Formaalets Punkt c. Bestyrelsens Haab i den Retning blev dog grundig skuffet; thi der meldte sig kun to, D.HRR. CHR. BECKER og SCHJELLERUP. Senere, ved en Fest i »National« i 1885, indmeldte D'Hrr. Maskininspektør L. H. URSIN, Overmaskinmester JOHN BLAIR og Maskininspektør F. KINDLER sig.

Af disse er kun URSIN endnu særskilt Medlem, da KINDLER udmeldte sig og BLAIR døde, begge i 1891.

Paa Grund af sin Virksomhed som Værkfører hos BURMEISTER & WAIN, der ikke levnede ham megen Tid, trak WEILBACH sig tilbage i 1881 og A. W. BORUM, Overmaskinmester paa Københavns Vandværk, valgtes da til Formand, som han

A. W. BORUM.

har været uafbrudt siden. I Slutningen af 1879 var Spørgsmaalet om udenlandske Maskinmestres Ansættelse paa danske Skibe blevet omtalt; men Bestyrelsen mente den Gang, at der ikke var noget at gøre derved, da Loven nu engang var saaledes; men i 1881 optog den Sagen paany.

I Henhold til Lov af 20. November 1876, — trædende i Kraft d. 1. April 1878 — om Tillæg til Lovene om Sønæringen af 19. Februar 1861 og 11. Februar 1863, skulle nemlig søfarende Maskinmestre fremtidig have bestaaet den ved Lov af 10. April 1874 indførte Maskinisteksamen eller have sejlet som Maskinmester før denne Lovs Ikrafttræden.

Denne sidste Bestemmelse gav Anledning til at en Del Udlændinge mødte op med Bevis for at have sejlet før Loven traadte i Kraft og paa dette fik udstedt Certifikat til at kunne sejle som Maskinmester med danske Skibe.

Dette fandt Bestyrelsen var ikke i Overensstemmelse med Loven, hvorfor den indgav Klage til Ministeriet om dette Forhold.

Anledningen var, at Garantimesteren paa ^{s/s} »Rap«, som var Udlænding, havde faaet Certifikat af Magistraten. Ministeriet svarede at Magistratens Fortolkning af Loven var rigtig og nærmere beset maatte det ogsaa være saa; thi Loven indeholdt ikke noget om, at den Paagældende skulde være dansk eller have Indfødsret, der stod nemlig kun »Enhver«.

Om dette for Standen vigtige Spørgsmaal, hvad der kunde gøres for at søge dette Forhold forandret, blev der saa afholdt nogle Diskussionsmøder og paa disse fremkom bl. a. et Forslag fra N. C. HOLM om, at Maskinmestrene i Lighed med Skibsførerne, skulle løse Borgerskab; men dette fandt ikke den fornødne Tilslutning.

Samtidig fremkom fra »Flere Medlemmer« Klage over at 1. Maskinmester paa ^{s/s} »Nora« havde faaet Certifikat, efter 1. April 1881, uden at have bestaaet den lovbefalede Eksamen. Bestyrelsen undersøgte Sagen; men da det viste sig, at den Paagældende havde faaet Certifikatet efter foran nævnte Lovs § 8, hvori det bl. a. hedder: »De, der ved denne Lovs Ikrafttræden ere eller have været i Tjeneste som Maskinmestre i Dampskibe, skulle, uanset Forskrifterne i foranstaaende §§ 4 til 6, fremdeles være berettigede til at udføre saadan Tjeneste«, var der foreløbig intet at gøre. Bestyrelsen mente dog at der burde gøres noget for at hindre Tilgang af fremmede Maskinmestre, og da samtidig 24 Medlemmer i Forslagsprotokollen forlangte en ekstraordinær Generalforsamling sammenkaldt for at forhandle om Maaden til at værne om Maskinmestrenes Interesser, henvendte Bestyrelsen sig i April 1882 til Hr. Overretssagfører CASSE for at søge Søneringsloven forandret og særlig paatale det formentlig urigtige i at Udlændinge, som før 1876 havde sejlet som Maskinmestre med Dampskibe, uden Hensyn til om det var danske eller udenlandske, kunne faa Tilladelse til at sejle med danske Dampskibe som Maskinmestre, medens danske Maskinmestre ikke kunne faa saadan Tilladelse i udenlandske Skibe, uden at underkaste sig vedkommende Lands Eksamen for Maskinmestre. Til at assistere ved Udarbejdelsen af et saadant Andragende til Ministeriet valgtes Maskinmestrene N. C. HOLM, PH. WEILBACH og RAABYE.

Hr. CASSE bekræftede, selv efter at han havde raadført sig med Hr. Borgmester HANSEN, at han ansaa det for tvivlsomt, om det var rigtigt at Loven af 20. November 1876, § 8, 3. Stykke, saalydende:

»De, der ved denne Lovs Ikrafttræden, ere eller have været i Tjeneste som

Maskinmestre i Dampskibe, skulle, uanset Forskrifterne i foranstaaende §§ 4 til 6, fremdeles være berettigede til at udføre saadan Tjeneste« med Hensyn til Ordet Dampskibe, blev fortolket saaledes, at hermed var forstaaet baade udenlandske og danske Skibe, ikke blot danske Skibe, som Hr. CASSE mente, at det kun skulde gælde for.

Hr. Overretssagfører CASSE affattede da en Skrivelse til Indenrigsministeriet, hvori der forespurtes om Loven blev fortolket paa rette Maade og om, at Loven i saa Tilfælde maatte blive forandret. Denne Skrivelse er dateret Juli 1881.

Herpaa modtoges igennem Magistraten følgende Svar, dateret 8. Oktober 1885.

Indenrigsministeriet har under 4. ds. tilskrevet Magistraten som følger:

»I det med Kjøbenhavns Magistrats behagelige Skrivelse af 15. f. M. tilbagefulgte Andragende har Bestyrelsen for Maskinmestrenes Forening heri Staden besværet sig over, at det i Lov af 20. November 1876, § 9 ommeldte Bevis angaaende Berettigelse til at fare som Maskinmester, af Magistraten meddeles enhver, der i Henhold til bemeldte Lovs § 8, 3die Stykke, oplyser, at han forinden Lovens Ikrafttræden har været i Tjeneste som Maskinmester, uanset om i dansk eller et udenlandsk Dampskib.

Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at man med Magistraten maa være enige i, at det ikke kan anses for berettiget at indskrænke Anvendelsen af efternævnte Lovs § 8, 3die Stykke, til saadanne Tilfælde, hvor Paagældende har gjort Tjeneste i danske Dampskibe, en Indskrænkning, der forøvrigt saa langt fra kan antages, saaledes som af forømmeldte Bestyrelse forment, at ville være til Skade for den danske Maskinmesterstand, at Erfaringen tværtimod godtgør det modsatte, idet den nævnte Lovbestemmelse, der ikke alene gælder Udlændinge, men ogsaa Indlændinge, hidtil kun i en meget ringe Udstrækning er kommen de Førstnævnte tilgode, hvorimod Antallet af Danske, som ene ved Fart i fremmede Skibe og ved Lovbestemmelsens uindskrænkede Anvendelse have opnaaet Maskinmesterplads, er betydelig større. I Henhold hertil har man ikke kunnet tage den fremkomne Begæring tilfølge.«

Hvilket herved meddeles til fornøden Efterretning.

H. N. Hansen.

Bestyrelsen fandt sig ikke tilfredsstillet ved dette Svar og forundredes navnlig over den Bemærkning, at den nævnte Bestemmelse i Loven skulde være kommen flere danske Maskinmestre tilgode end udenlandske.

Ved velvillig Imødekommen af Magistraten fik Bestyrelsen en Fortegnelse over 283 Maskinmestre, som havde faaet Bevilling siden Lovens Ikrafttræden. En Opfordring som var undertegnet af 74 Maskinmestre, baade Medlemmer og Ikke-Medlemmer af Foreningen, modtog Bestyrelsen paa denne Tid, den lød saaledes:

Undertegnede anmode herved Bestyrelsen for Maskinmestrenes Forening om at foretage det Nødvendige for at faa den i Lov af 20. Novbr. 1876, om Tillæg til Loven om Søneringen af 19. Februar 1861 og 11te Februar 1863, denne Lovs § 8, 3die Stykke, saalydende:

»De, der ved denne Lovs Ikrafttræden ere, eller have været i Tjeneste som Maskinmestre i Dampskibe, skulle uanset Forskrifterne i foranstaaende §§ 4—6, fremdeles være berettigede til at udføre saadan Tjeneste«, udslettet af Loven, eller forandret saaledes, at der ikke tilstedes Udlændinge lettere Adgang til at faa Ansættelse paa danske Skibe end vi Danske kunne faa det paa andre Landes Dampskibe.

De med denne Sag forbundne Omkostninger udredes af Foreningens Midler.

Kjøbenhavn i November 1881.

Underskrifterne.

Efter at Bestyrelsen havde indhentet Underretning om saa mange af de 283 Maskinmestre, der havde faaet Bevilling, som det var muligt at faa Oplysning om, afgav den i April 1882 følgende Skrivelse til Hr. Overretssagfører CASSE:

Hr. Overretsprokurator CASSE!

Da Maskinmesterforeningen ikke har fundet sig tilfredsstillet ved Indenrigsministeriets, gennem Magistraten modtagne Svar af 8de Oktober 1881, paa vor Skrivelse af (?) Juli s. A., saa ville vi hermed

anmode Hr. Prokuratoren om at søge udvirket, at den i samme Skrivelse nævnte Lov af 20. November 1876 om Tillæg til Lovene om Søneringen af 19de Februar 1861 og 11te Februar 1863 forandres saaledes, at der ikke tilstedes Udlændinge lettere Adgang til at faa Ansættelse paa danske Skibe end vi Danske kunne faa det paa andre Landes Dampskibe.

Foreningens Bestyrelse har modtaget en Opfordring, som er underskrevet af 74 Maskinmestre, om at søge at faa denne Lov forandret paa ovennævnte Maade; en Afskrift af denne Opfordring medfølger.

Bestyrelsen har ogsaa, da den ikke kunde erkjende Rigtigheden af, at det i Ministeriets Svarskrivelse hedder, at Lovens § 8, 3die Stykke skulde være kommen flere danske Maskinmestre tilgode end Udlændinge, søgt at oplyse dette, idet den, af en Navnefortegnelse over 283 Maskinmestre, som velvilligt er overladt os af Magistraten, kun har udfundet 2 Danske, som have faaet Certifikat efter kun at have sejlet med udenlandske Skibe, disse ere i medfølgende Fortegnelse betegnede med et *B*, hvorimod der findes 169 Danske som have sejlet med danske Skibe, disse ere betegnede med et *A*. Af Udlændinge, som have faaet dansk Certifikat findes 56, disse ere betegnede med *C* og *D*; om 56 have vi ikke kunnet skaffe Oplysning fordi vi kun have faaet Navnet opgivet, uden nærmere Angivelse af Fødested og Adresse.

I Sverrig kan der ifølge Lov af 22de November 1878 paa et svensk eller norsk Skib kun antages svenske eller norske Maskinmestre, med mindre der i et paakommende Tilfælde ikke skulde være nogen saadan at faa.

I England kan ingen udmønstres uden at have taget den for England gjældende Eksamen.

Af Loven for Tyskland fremgaar det ikke tydeligt om Udlændinge kunne udmønstres med tyske Skibe, men vi have fra paalidelig Kilde faaet Oplysning om, at dette kun kan ske, naar Vedkommende har taget den for Tyskland gjældende Eksamen for Maskinmestre.

Vi skulle endnu kun tilføje, at det er bleven os meddelt, at der gives Folk, som falbyde Certifikater til Svenskere for en vis Betaling.

Hermed ville vi anbefale Dem denne Sag.

Kjøbenhavn, d. 22. April 1882.

Helms. Holst. Peckham. Sveistrup.
Bestyrelsesmedlemmer.

Alsing. A. Borum.
Næstformand. Formand.

Formanden havde endvidere vedlagt følgende Skrivelse af 6. Marts 1882:

Hr. Prokurator CASSE!

Idet jeg hermed sender Dem nogle Skrivelser om Maskinmestrenes Forening, skal jeg endnu tilføje, at her for Øjeblikket ikke findes nogle 1ste eller 2den Maskinmestre ledige, derimod findes her eksaminerede unge Maskinister nok, som vente paa Lejlighed til at komme ud som Assistent; det hedder nemlig i Lovens § 4, at de mindst 1 Aar skulde have gjort Tjeneste som Medhjælper ved Maskinen i et Dampskib i Fart. Nu er her imidlertid kun forholdsvis faa Skibe, som have Medhjælpere eller Assistent ombord, det vilde derfor maaske være heldigt, om det kunde tillades de Eksaminerede at gaa ud som 2den Mester i saadanne Skibe, som kun sejlede indenfor visse bestemte Grændser (f. Eks. indenfor Lindesnæs—Bornholm), i Skibe med Maskiner under 100 H. K.

Det skal fra Rhederes Side være paatænkt, at indgive Andragende herom til Ministeriet, og et saadant Arrangement maatte da ogsaa være bedre end at tilkalde Udlændinge osv.

Den 10. Maj tilstilledes Hr. CASSE et Eksemplar af den svenske-norske, den tyske og den engelske Lov for Maskinister.

Efter at Hr. CASSE havde udbedt sig mundtlig Konference med nogle Maskinmestre, mødte ALSING, BORUM, HOLM, PECKHAM og RAABYE den 5. Juli hos Hr. CASSE. WEILBACH var ligeledes indbudt men mødte ikke.

Referatet herom i Bestyrelsesprotokollen, Pag. 19, lyder saaledes:

Efter at Hr. CASSE havde meddelt hvad der var foretaget i Sagen, blev Loven gennemgaaet og man enedes om at foreslaa følgende Ændringer.

Paragraf 8, 3. Stykke udgaar for Udlændinges Vedkommende; men bibeholdes for Danske, indtil 1 Aar efter den forandrede Lovs Ikrafttræden.

Hvor Skibes Størrelse er angivet i Tons, foreslaas det, at naar der er Tale om Maskinmestre i Loven, der da tillige angives Maskinens Størrelse i Heste-

kraft, og at Grænserne for Maskinmestrenes Stilling angives efter Maskinens Størrelse

Med Hensyn til om her var Mangel paa Maskinmestre og om det var rigtigt at foreslaa at give eksaminerede Maskinister Tilladelse til at sejle som 2den Maskinmester med Skibe indtil 100 H. K. indenfor Grænserne Lindenæs-Bornholm, da blev denne Anskuelse bekræftet af ALSING, BORUM og PECKHAM samt tildels af N. C. HOLM, hvorimod RAABYE var af modsat Mening, og fastholdt, at her var Maskinmestre nok at faa, naar der blev budt en passende Gage.

Man blev altsaa ikke enige om dette Punkt, og besluttede at drøfte dette og flere Spørgsmaal nærmere, og derefter igen møde hos Hr. CASSE eller meddele ham Resultatet af denne Drøftelse.

Den 15. Juli var ALSING, BORUM, HOLM og RAABYE samlede. RAABYE forsvarede sin Anskuelse fra forrige Møde, og mente, at Loven for Resten var god, han havde ikke flere Ændringer at foreslaa. HOLM var nu af samme Mening som RAABYE. ALSING og BORUM var endnu af den Anskuelse, at man ikke kunde vente, at faa Forandring i Loven, naar der ikke blev vist en Udvej for Rhederierne til at faa Maskinmestre naar der var Brug for saadanne.

Det omtaltes, at der i Lovens § 4 burde gøres Forskel paa, om de der omtalte Dampfartøjer under 20 Tons (12 H. K.) vare Bugsér-, Fragt- eller Passagér-fartøjer, i sidste Tilfælde burde de formentlig have en eksamineret Maskinmester ombord.

Saaledes staar denne Sag for Øjeblikket.

Formanden foreslaar Bestyrelsen, at den under disse Forhold skal holde sig til Udtalelsen i dens Skrivelse til Hr. CASSE, og kun tilføje, at Skibenes Betegnelse ved Tons tillige sker ved Hestekraft, naar der er Tale om Maskinmestrenes Ansættelse. Hvilket vedtoges af Bestyrelsen.

Sagfører CASSE affattede derefter følgende Skrivelse, som i Begyndelsen af September 1882 indleveredes til Indenrigsministeriet.

Til Indenrigsministeriet!

Efterat underskrevne Bestyrelse for Maskinmestrenes Forening i Juli forrige Aar havde tilladt os at henvende os til det høje Ministerium med Andragende om, at den Fortolkning, som Kjøbenhavns Magistrat har bragt i Anvendelse af § 8, 3. Stykke i Loven af 20de November 1876 om Tillæg til Loven om Sønæringen af 19de Februar 1861 og 11te Februar 1863 maatte blive underkastet en nærmere Prøvelse, og om der i fornødent Fald maatte blive søgt tilvejebragt en Ændring i de i dem nævnte Bestemmelser — resolverede Ministeriet under 4de Oktober f. A., at det ikke fandt Anledning til at foretage videre i denne Sag, og henviste det herved særligt til, at den anmeldte Bestemmelse formentlig var kommen et langt større Antal Danske tilgode end Udlændinge.

Da dette Sidste ingenlunde stemmede med den Opfattelse, vi havde dannet os, erholdt vi ved velvillig Imødekommen af Kjøbenhavns Magistrat en Liste over dem, der i Henhold til den nævnte Bestemmelse havde erholdt Certifikat udfærdiget hos denne Myndighed, og vi tillade os herefter at lade følge en efter Bogstavfølgen ordnet Fortegnelse over disse Maskinmestre, i hvilken vi i de Tilfælde, hvor vi have kunnet skaffe os Kundskab derom, have tilføjet Angivelse af hvor de have Ansættelse, saavel som af deres Nummer i Maskinmestrenes Forening, forsaavidt som de ere Medlemmer af denne. Derhos have vi klassificeret dem efter følgende Regel:

A. Betegner de Danske, som inden 1. April 1878 have været Maskinmestre paa danske Dampskibe. Heraf er der 178.

B. Betegner de Danske, som have været Maskinmestre paa udenlandske Skibe, men ikke paa danske. Heraf er der kun 2.

C. Betegner de Udlændinge, som have været Maskinmestre paa danske Skibe inden den nævnte Tidsgrense. Deres Antal er 41.

D. Betegner de Udlændinge, som have været Maskinmestre paa udenlandske Skibe, men ikke paa danske Skibe. Af dem er der 3.

Under C eller D^c have vi opført de Udlændinge, som vi kende, men med Hensyn til hvilke vi ikke have kunnet forskaffe os Oplysning om, hvorvidt de hører under Klasse C eller Klasse D. Heraf er der 12.

De endelig, ved hvilke intet Bogstav er anført, ere Saadanne, om hvilke vi slet ingen Oplysning have kunnet tilvejebringe. Af dem er der 47.

Det fremgaar altsaa af denne Oversigt, der er affattet med saa stor Omhu, som det har været os muligt, at medens der kun var to Danske, om hvilke det vides, at de have erholdt deres Kvalifikation ved Fart med udenlandske Skibe før 1. April 1878, er der tre Udlændinge, der er i samme Tilfælde, og ved Siden heraf er der tolv Udlændinge, som vi kende, men om hvem vi ikke vide, hvorvidt de have faret med udenlandske eller med danske Dampskibe. Vi holde os imidlertid overbeviste om, at i det mindste nogle af disse ikke have faret med danske Dampskibe inden 1. April 1878. Af det ret betydelige Antal, nemlig 47, hvorom vi slet ingen Oplysning have kunnet skaffe os, er det muligt, at der er en ganske enkelt Dansk, som ikke har havt anden Kvalifikation end Fart med udenlandske Skibe, men dette er sikkert ogsaa Tilfældet med flere Udlændinge under denne Klasse, og vi tro derfor af disse forskellige Tal at kunne uddrage det Resultat, at den omhandlede Bestemmelse ingenlunde er kommen Indlændinge tilgode i større Udstrækning end Udlændinge.

Der er derfor ingen Tvivl om, at Forholdet i saa Henseende fremtidig mere og mere vil blive til Skade for de Danske; thi medens det nu vil være en ren Undtagelse, at der vil dukke danske Maskinmestre op, der ikke have løst Certifikat, og som før 1. April 1878 kun have faret med udenlandske Skibe, er det ubegrænset, i hvilken Udstrækning Udlændinge endnu i mange Aar ville kunne benytte den omtalte Bestemmelse til at trænge sig ind i den danske Maskinmesterstand. Nabolandenes Overproduktion i denne Branche vil naturligvis søge hertil, og det turde i saa Henseende være et Fingerpeg, at efter hvad vi have erfaret, have en hel Del svenske Maskinmestre i det sidste halve Aar løst Certifikat her, ligesom det ogsaa af visse Personer nu skal blive drevet som en Slags Forretning at skaffe svenske Maskinmestre Certifikater her. At de, der saaledes fra deres eget Land søge til Nabolandet, sædvanlig ikke vil høre til de bedste og solideste Kræfter, tør vistnok ogsaa forudsættes.

Naar nu til alt dette kommer, at ifølge Lovgivningen i Tyskland og England ingen Udlænding kan faa Plads som Maskinmester i disse Lande, uden at tage den der anordnede Eksamen, og at for Sverrigs og Norges Vedkommende Udlændinge ikke der kunde finde Ansættelse, undtagen naar Indlændinge ikke kunne erholdes, og at der altsaa paa dette Omraade mangler Gensidighed, vil det høje Ministerium vistnok tilgive os, at vi paany bringe dette for den danske Skibsfart ikke uvigtige Spørgsmaal paa Bane.

Vi formene, at denne Bestemmelse burde ændres saaledes, at den kun finder Anvendelse paa Danske, og da den overhovedet ifølge sin særegne Karakter formentlig kun egner sig til at være en Overgangsbestemmelse, vilde det vistnok være tilstrækkeligt at der blev indrømmet Indlændinge en Frist af f. Eks. 1 Aar til at forskaffe sig det fornødne Certifikat, saa at Bestemmelsen derefter ikke længere kunde komme til Anvendelse.

I Sammenhæng med dette Spørgsmaal skulle vi derhos berøre, at der vistnok hos de forskellige Autoriteter, der udstede Maskinmester-Certifikater, gør sig en forskellig Praksis gældende med Hensyn til de Bevisligheder, der forlanges, og formene vi navnlig, at Attester fra udenlandske Rhedere eller Skibsførere — hvilke ifølge Forholdets Natur meget vanskelig lade sig kontrollere — burde være behørigt fidimerede eller deres Ægthed og Troværdighed paa anden Maade bekræftet.

Medens det med Hensyn til Skibsførere og Styrmand er ganske naturligt at klassificere Fartøjerne efter deres Lastedrægtighed, er det med Hensyn til Maskinmestrene, formentlig ikke Skibets men Maskinens Størrelse, hvorpaa det bør komme an. Naar der nemlig i et Skib af betydelig Lastedrægtighed kun er anbragt en mindre Maskine, vil dennes omhyggelige Pasning forholdsvis ikke have saa stor Betydning for Skibet, som hvor dette alene har sin Dampkraft at støtte sig til, eller hvor det, for at kunne opnaa en betydelig Hastighed, er forsynet med en forholdsvis stærk Maskine. Vi tillade os derfor at foreslaa, at der ved en eventuel Revision af Loven blev for Maskinmestrenes Vedkommende i Stedet for en vis Tonsdrægtighed sat et vist Antal nominelle Hestes Kraft, og skulle vi i saa Henseende henstille, at der, hvor Loven for 20 Tons Lastedrægtighed sætter 12 Hestes Kraft, og i Stedet for 150 Tons 100 nominelle Hestes Kraft.

Som et efter vor Formening meget væsentlig Punkt ville vi endelig tillade os at berøre, at Loven ikke gør nogen Forskel mellem de forskellige Arter af Dampskibe. Det forekommer os nemlig, at medens man vistnok med Hensyn til Fragtdampere og Bugsérdampere ikke bør stille for store For-

dringer til Maskinmestrenes Kvalifikationer. naar de ere forsynede med en mindre Maskine, vil der derimod være al Anledning til, med Hensyn til Passagerskibe, hvor ofte Hundreder af Mennesker betros sig til et mindre Fartøj, at stille den bestemte Fordring, at Maskinmesteren skal være eksamineret, selv om Fartøjet er under 20 Tons eller 12 Hestes Kraft.

Med disse Bemærkninger tage vi os den ærbødige Frihed, at ansøge det høje Ministerium om at ville tage under Overvejelse, om der ikke turde være Anledning til at underkaste den nævnte Lov en Revision, forsaavidt angaar Maskinmestrene, særlig med Hensyn til de af os ovenfor udhævede Punkter.

Kjøbenhavn, den 4. September 1882.

For Bestyrelsen for Maskinmestrenes Forening.

F. Alsing,
Næstformand.

Borum,
Formand.

Kjøbenhavns Vandværk, Vester Farimagsg.

Fremlagt ved Maskinmestrenes Forenings Bestyrelsesmøde den 26. August 1882.

A. Borum.

G. E. Holst.

Wm. Peckham.

F. Alsing.

Herpaa modtog Foreningen i April 1884 følgende Svar.

Indenrigsministeriet har under 4. d. M. tilskrevet Magistraten saaledes:

»I Anledning af en fra Bestyrelsen for Maskinmestrenes Forening her i Staden i sin Tid modtagen Besværing over, at det i Lov af 20. November 1876 § 9 ommeldte Bevis for Ret til at fare som Maskinmester, af Kjøbenhavns Magistrat meddeles enhver, der i Henhold til bemeldte Lovs § 8, 3. Stykke, oplyser at han forinden Lovens Ikrafttræden har været i Tjeneste som Maskinmester, uanset om i et dansk eller et udenlandsk Dampskib, blev det af Ministeriet i Skrivelse af 4. Oktober 1881 udtalt, at man ikke havde kunnet tage den fremkomne Besværing til Følge, idet man maatte tiltræde den af Magistraten i sin over Sagen afgivne Erklæring yttrede Formening om, at det ikke kunde anses for berettiget at indskrænke Anvendelsen af bemeldte Lovbestemmelse til saadanne Tilfælde, hvor Paagældende har gjort Tjeneste i danske Dampskibe, ligesom Bestemmelsen, efter hvad Magistraten havde oplyst, maatte antages at være kommen *et større Antal Danske end Udlændinge tilgode*. Fornævnte Bestyrelse har derefter i et senere Andragende, hvorover Ministeriet i behagelig Skrivelse af 22. November 1882 har modtaget Magistratens Ytringer, paany henledet Opmærksomheden paa det her omhandlede Spørgsmaal, idet Bestyrelsen særlig under Henvisning til det af samme tilvejebragte statistiske Materiale, hvorefter Forholdet i den ommeldte Henseende formentlig ikke vil have stillet sig saa gunstig for danske som for udenlandske Maskinmestre, har henstillet, om der ikke maatte findes Anledning til at søge Lovens herhen hørende Bestemmelser ændrede i den i Andragendet nærmere antydede Retning. I Forbindelse hermed har Bestyrelsen under Forudsætning af en eventuel Revision af Loven bragt i Forslag, at der foreskrives Regler angaaende behørig Bekræftelse af Attester — navnlig fra udenlandske Rhedere eller Skibsførere — vedrørende Betingelserne for Maskinmesterbevisernes Udstedelse, endvidere at Inddelingen af Fartøjerne med Hensyn til de ommeldte Betingelser fastsættes efter Hensyn til Skibsmaskinens nominelle Hestekraft i Stedet for til Skibets Lastedrægtighed, samt at det foreskrives, at Maskinmestre i Passagér-Dampskibe, uden Hensyn til disses Størrelse, stedse skulle være eksaminerede.

Efter at man over det saaledes fremkomne Andragende endvidere har indhentet Erklæringer fra Bestyrelsen for »Foreningen til Sofartens Fremme« og fra Grosserer-Societetets Komité skulde man tjenstligst bede Andragerne tilkendegivet, at Ministeriet efter Indholdet af de ommeldte Erklæringer med Bilag, af hvilke man ikke har villet undlade hermed at fremsende Afskrift, ikke har fundet Anledning til at søge gennemført en Ændring i Loven af 20. November 1876, for saa vidt angaar Bestemmelserne om Adgangen til at fare som Maskinmester, lige saa lidt som man i alt Fald for Tiden finder tilstrækkelig Føje til at optage Spørgsmaalet om Revision af Loven i Henseende til de øvrige af Bestyrelsen i Andragendet ommeldte Punkter.«

H. N. Hansen.

Dette Svar fremlagdes i Bestyrelsesmødet den 26. April 1884, Bestyrelsen fandt ikke, at der nu var videre ved den Sag at gøre, den besluttede at sende Skrivelsen med Bilag til Repræsentantskabet, for at det kunde komme til Medlemmernes Kundskab ved et offentligt Repræsentantmøde.

Med Svarskrivelsen fulgte nedenstaaende Afskrift af Grosserer-Societetets Erklæring samt af Foreningen for Søfartens Fremme's Erklæring som igen var vedlagt en Erklæring fra 17 Dampskibsrhederier.

Grosserer-Societetets
Komité.

Kjøbenhavn, 19. Februar 1884.

Ved Skrivelse af 8. ds. har det højstærede Indenrigsministerium udbedt sig Komitéens Udtalelser i Anledning af et fra Maskinmestrenes Forening her i Staden fremkommet Andragende om Forandring i Lov af 20. November 1876 om Tillæg til Søneringsloven, hvorved den Udlændinge, under visse Omstændigheder, tilkommende Ret til at erholde Ansættelse som Maskinmester i danske Dampskibe yderligere ønskes indskrænket.

Idet Komitéen tilbagesender de med nævnte Skrivelse fremsendte Bilag, skal den i fuld Overensstemmelse med det af Bestyrelsen for Foreningen til Søfartens Fremme i Skrivelse af 30. f. M. — under Henvisning til den fra en stor Del kjøbenhavnske Rhedere afgivne Erklæring — yttrede, tillade sig at udtale, at den maa anse den ved Lov af 20. November 1876 i Henseende til Maskinmestrenes Ansættelse trufne Ordning, for at være saa meget i de danske Maskinmestres Favor, at en yderligere Indskrænkning i Rhederiernes Ret til at benytte fremmede Maskinmestre vilde blive en Forurettelse for de danske Skibsrhederie og under den nærværende Periode til største Ulempe for Skibsfarten.

Det tør være udenfor al Tvivl at Grunden for Rhederierne til at søge fremmede Maskinmestre i de allerfleste Tilfælde udelukkende vil være den, at der under den stærke Udvikling af vor Dampskibsflaade ligefrem er Mangel paa danske Mænd, der ere berettigede til at tage Ansættelse som Maskinmestre. Denne Mangel vil lidt efter lidt svinde; men samtidig vil, som Magistraten i sin Skrivelse af 22. November 1882 gør opmærksom paa, ogsaa Antallet af de Udlændinge, der ere berettigede til at tage dansk Tjeneste som Maskinmester, aarlig formindskes. Loven indeholder i saa Henseende en virkelig Beskyttelse for den danske Maskinmesterstand, som med Hensyn til de større Dampskibe lidt efter lidt vil blive eneberettiget i Konkurrencen med Udlændinge, forsaavidt disse ikke underkaste sig den lovbefalede Eksamen.

Naar Magistraten i sin ovennævnte Skrivelse har henstillet, hvorvidt der muligen burde ved Lov fastsættes et Tidspunkt efter hvilket ingen Udlændinge kunne blive Maskinmestre paa danske Skibe uden at underkaste sig Eksamen, da maa Komitéen i Overensstemmelse med sit Foranstaaende fraraade en saadan Lovforandring, langt snarere maatte der — for saa vidt dette ikke følger af Sagens Natur — ønskes en lovbestemt Udtalelse om, at det altid maa være tilladt at antage udenlandske Maskinmestre naar danske ikke kunne erholdes.

Ejheller kan Komitéen slutte sig til det af Maskinmestrenes Forening udtalte Ønske om, at de af fremmede Maskinmestre fremlagte Attester skulle være forsynede med Paategning af vedkommende Konsuler, da saadanne Paategninger paa ældre Attester i Reglen vanskeligen ville kunne erholdes og det desuden synes at kunne overlades vedkommende Dampskibsrhederier at forvisse sig om de antagne fremmede Maskinmestres Dygtighed.

Til Indenrigsministeriet.

Undertegnede Forretningsførere for danske Dampskibsrhederier skulle paa Opfordring af Bestyrelsen for Foreningen til Søfartens Fremme, ikke undlade herved at erklære:

at da det under den stærke Udvikling, som den danske Dampskibsfart i de senere Aar har taget, ofte har været meget vanskeligt for os at finde passende dygtige og erfarne danske Maskinister til 1ste og 2den Maskinmesterpladser i vore Skibe, vilde vi betragte det som en alvorlig Fare for denne Udvikling om den nugældende Adgang for Udlændinge til at opnaa saadanne Pladser, indskrænkedes

ved Ændringer i denne Retning af de eksisterende Love og Bestemmelser, der hidtil have vist sig fuldtud betryggende for vore Selskabers Fremme og Interesser.

Kjøbenhavn, 25. Januar 1884.

For det foren. Dampskibsselskab, <i>C. P. A. Koch,</i> administrerende Direktør.	Dampskibsselskabet »Dannebrog«, <i>C. K. Hansen.</i>	
Dampskibsselskabet »Carl«, <i>L. H. Carl.</i>	Dampskibsselskabet »Norden«, <i>M. C. Holm.</i>	For Dampskibsselskabet »Ellen«, <i>Joh. A. Prior.</i>
Rhederiet »Codan«, <i>Theo. Koch.</i>	Dampskibsselskabet »Danmark«, <i>Ths. Sonne & Comp.</i>	
Dampskibsselskabet »Freja«, <i>Niels L. Johansen.</i>	Dampskibsselskabet »Kjøbenhavn«, <i>Carl Hecksher.</i>	
For det store nordiske Telegraf-Selskab, <i>Suenson,</i> administrerende Direktør.	Em. Z. Svitzers Bjergnings-Entreprise, <i>H. P. J. Lyngbye.</i>	
Aktieselskabet: Skruedampskibet »H. J. Pallisen«, <i>H. J. Rønne.</i>	Aktieselskabet: Dampskibet »Foreningen« <i>H. J. Rønne.</i>	
Aktieselskabet: Dampskibet »Skjalm Hvide«, <i>H. J. Rønne.</i>		
Dampskibsselskabet »Baltic«, <i>M. Clausen.</i>	Dampskibsselskabet »Thingvalla«, <i>F. W. Kiørboe.</i>	
For Dampskibene »Bergenhuus« og »Christianssund« <i>Fr. Th. Adolphs Enke.</i>		
For Dampskibsselskabet »Bornholm«, <i>D. Torm.</i>	For Dampskibsselskabet »Rønne«, <i>D. Torm.</i>	
Kryolith-, Mine- og Handels-Selskabet, <i>L. H. Isberg.</i>		

Efter at Repræsentantskabet havde behandlet denne Sag i et Par Møder sendte det den tilbage til Bestyrelsen og tilraadede denne, at konsulere en anden Jurist for at erfare, om der ikke endnu kunde udrettes noget; Bestyrelsen svarede derpaa, at den ikke kunde følge Repræsentantskabets Raad i denne Sag med mindre det fremkom som et bestemt Forlangende, og at det da blev angivet, til hvilken Jurist man skulde henvende sig.

I 1882 forandredes § 23 til »To Æresmedlemmer kunne optages« og blev Hr. Etatsraad CHR. BURMEISTER optaget som Æresmedlem d. 11. Januar 1882.

Etatsraad CARL CHRISTIAN BURMEISTER er født den 7. Januar 1821 i Kjøbenhavn. BURMEISTER uddannedes paa den polytekniske Læreanstalts Værksteder, hvor H. C. ØRSTED blev opmærksom paa ham, og benyttede ham ved flere eksperimentale Arbejder; han rejste derefter 4 Aar i Udlandet for at uddanne sig som Maskinbygger og hjemkommen herfra gik han i 1846 i Kompagni med Mekanikus H. H. BAUMGARTEN, hvem ØRSTED havde givet Anvisning paa BURMEISTER. Firmaet BAUMGARTEN & BURMEISTER fik straks den fornødne Plads til Udvidelse paa Christianshavn, hvor Maskinværkstedet forøgedes med et Jærnstøberi, og en hel ny Virksomhed, Jærnskibsbyggeriet, udviklede sig her. 1861 traadte BAUMGARTEN tilbage, og BURMEISTER ledede nu Virksomheden alene, til han i 1865 optog

W. WAIN som Kompagnon. Udviklingen blev imidlertid saa stærk, at private Midler ikke sloge til, og fra 1. Januar 1872 omdannedes den stadig voksende Virksomhed til et Aktieselskab »BURMEISTER & WAIN's Maskin- og Skibsbyggeri« med de to tidligere Ejere som Direktører. Ved Etatsraad WAIN's Død kom BURMEISTER til

N. M. PREUS.

for anden Gang at staa som Eneleder, hvad han vedblev at være til den fra Skotland i 1882 hidkaldte Driftsingeniør D. HALLEY blev hans Meddirektør. I 1891 nedlagde BURMEISTER sin Stilling som Direktør, efter at være fyldt 70 Aar og efter i 45 Aar at have staaet i Spidsen for et industrielt Etablissement, der fra en lille Begyndelse er blevet det største i sin Slags i Danmark. Maskinmesterstanden vil altid med Agtelse se op til Etatsraad BURMEISTER, i hvis Virksomhed ca. 50 pCt. af dens Medlemmer helt eller delvis have faaet deres praktiske Uddannelse. BURMEISTER udnævntes i 1885 til Etatsraad og er Kommandør af Dannebrog og Dannebrogsmænd.

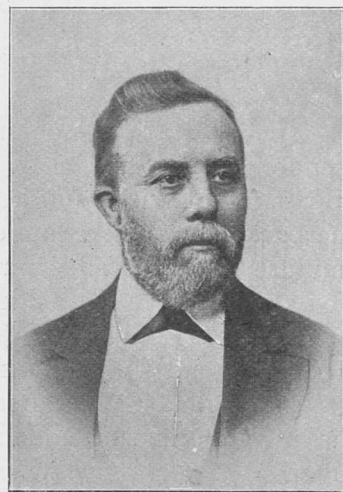
Et Forslag om at danne en Forsikring mod Søskade viste der sig Vanskelighed ved at faa gennemført.

I 1883 fratraadte Smedemester N. M. PREUS, der havde været ulønnet Kasserer fra Foreningens Stiftelse indtil 1880, og Kassererposten, der fremtidig blev lønnet med 3 pCt. af Indtægten, overtoges af Maskinmester C. G. CHRISTENSEN paa Kjøbenhavns Vandværk.

Da Besøget i Foreningens Lokaler og deraf følgende Konsumering af Spise- og Drikkevarer ikke svarede til Værtens Forventninger, blev Foreningen opsagt, hvorefter den flyttede til »Vildmanden«, Østergade 32; men Aaret efter maatte den atter flytte og denne Gang til Købmagergade 37. Kort efter hævdedes Forretningen her, og saa flyttede Foreningen i 1884 til Hotel »Union«, St. Annæplads, hvor den forblev til Sammenslutningen fandt Sted.

Det var ikke altid nogen ublandet Fornøjelse for Bestyrelsen at Foreningen boede her; thi den maatte ofte høre Bebrejdelser for at der i Foreningslokalet f. Eks. stod opredte Senge, og det var ikke let for den at klare disse Forhold; thi Værten klagede over at der blev fortæret for lidt og Medlemmerne gjorde Indsigelser, naar Huslejen blev for høj.

For at lette Bestyrelsen Ansvar for den store Kapital, som Foreningen nu laa inde med, og for at skaffe mere Liv i Foreningen, foreslog L. C. LARSEN, V. RASMUSSEN og N. C. HOLM, at Foreningen fik et Repræsentantskab. Dette vedtoges i 1884 og valgtes til Repræsentanter N. C. HOLM, B. DAHL, PH. WEILBACH, C. KNAP, JOHN ORR, V. JOHANSEN, H. RAABYE, C. COLLERUP og CHR. RASMUSSEN og Suppleanter C. HAMBORG og P. C. PETERSEN. N. C. HOLM valgtes til Formand og da Repræsentantskabet

C. G. CHRISTENSEN.

CHR. BURMEISTER

opfordrede Bestyrelsen til at sørge for, at Foreningen aarlig afholder 2 festlige Sammenkomster, besøger Fabriker og industrielle Etablissementer, samt udgive et Kvartalsskrift, kom der virkelig mere Liv i Foreningen den Vinter, 1884—85, hvor der blev afholdt 2 Foredrag af d'Hrr. Cand. pharm. SCHLEISNER og Maskiningeniør ELGSTRØM, aflagt Besøg paa Vandværket, Østre Gasværk, Dampsporvejs-selskabets Værksteder og Alumina samt afholdt en Fest i »National«.

For saa vidt var jo alt saare godt; men da Regningen paa Underskudet fra Festen i »National« kom, mente Bestyrelsen, at det gik udenfor Foreningens Formaal som »samt Enke- og Pensionskasse«, og meddelte Repræsentantskabet, at den ikke oftere vilde være med til at afholde saadanne Udgifter, samt ejheller kunde udgive et Kvartalsskrift, da Lovene ikke hjemlede Ret dertil.

I 1885 modtog Foreningen en Indbydelse fra Kommunalforeningen, hvis Formaal var at udpege Kandidater til Borgerrepræsentantvalgene, om at sende Delegerede til dens Møder. Dette afsloges, da man mente at der laa politiske Tendenser bag, og dette gav Anledning til, at J. E. HANSEN paa førstkommende Generalforsamling stillede Forslag om, at »alle politiske Tendenser skal holdes ude fra Foreningen, ligesom at Foreningen ejheller maa deltage i politiske Forhold af nogen som helst Art«, hvilket enstemmigt vedtoges.

I 1886 aflagdes Besøg paa Helsingørgades Sukkerraffinaderi for at se Donnelly's Indfyringsapparater i Virksomhed i Tilslutning til en Artikel om disse, i Aarsregnskabet, af Hr. Fabrikejer G. HAGEMANN.

Da der ofte var fremkommen Klager til Bestyrelsen over, at Maskinmestrenes Stilling ombord i Dampskibene var i høj Grad utilfredsstillende, og at man navnlig i Sønæringsloven savnede Bestemmelser, som nærmere præciserede deres Forhold ombord, besluttedes det i August at optage denne Sag til Forhandling, og der afholdtes derfor den 20. August 1887, efter Repræsentantskabets Forslag, et Diskussionsmøde, hvor følgende Forslag fremsattes til Drøftelse:

1. Er Maskinmestrenes Forhold ombord i Dampskibe, efter de nu gældende Regler, tilfredsstillende for alle i disse Forhold interesserede Parter?
2. I hvilke Retninger ere Forholdene ikke tilfredsstillende?
3. Hvad kan der for Maskinmestrenes Vedkommende, ønskes ændret i ældre bestaaende Regler, Love og Vedtægter om disse Forhold?
4. Hvilke nye Love kan og bør der søges indførte?

Resultatet af Mødet blev, at man nedsatte et Udvalg til at tage Spørgsmaalene under nærmere Overvejelse og hertil valgtes CHR. DONS, L. M. JENSEN, W. ESKAMP, F. ALSING og BRUSENDORFF. Efter Afholdelse af en Del Møder enedes Udvalget om følgende Forslag:

Efter nøje at have drøftet ovenfor nævnte Spørgsmaal er Udvalget kommet til efternævnte Resultater, der herved henstilles til Bestyrelsen for Maskinmestrenes Forening, for efter foretagen Prøve og mulig Godkendelse at maatte blive anbefalet optagen i de nu under Udarbejdning værende Love angaaende Sønæringen.

Udvalget formener:

1. For ved forefaldende Lejligheder at sikre Maskinmesterstanden en mere korrekt Støtte anbefales at Sø- og Handelsrettens Medlemmer maatte blive supplerede med 2 maskinkyndige Medlemmer, hvoraf det ene Medlem altid skulde være rekrutteret fra Koffardimaskinmesterstanden.
2. For at Standen maa blive tilført saa gode Kræfter som muligt anbefales, at Loven af 1. April 1878, hvori bestemmes hvem, der er berettiget til at sejle som Maskinpasser, Undermester eller Maskinmester forandres derhen:

§ 1. Ret til at fare som eneste Maskinmester i Skibe af under 20 Tons Drægtighed tilkommer den, der

- a. har fyldt sit 22. Aar,
- b. har udstaaet en Læretid (Smed eller Maskinarbejder) af mindst 3 Aar,
- c. har arbejdet som Svend i mindst 2 Aar paa et Maskinværksted,
- d. har forrettet Tjeneste som Maskinassistent i mindst 1 Aar i Dampskibe af over 20 Tons Drægtighed.

§ 2. For at kunne indstille sig til Maskinisteksamens 1. Afdeling, der efter at være bestaaet, giver Vedkommende Ret til at sejle som Undermester i Skibe i Nord- og Østersøfarten, Biscayabugten og Island (Sydlandet) iberegnet, eller som 3. Mester udenfor (alle) Farter udfordres:

- a. at Kandidatens Alder ikke er under 22 Aar,
- b. at han har udstaaet en Læretid som Smed eller Maskinarbejder af mindst 3 Aar,
- c. at han i mindst 2 Aar har arbejdet som Svend i Maskinværksteder, hvor der bevislig forfærdiges Dampmaskiner, ligegyldigt om til Land- eller Marinebrug.
- d. at han i mindst 1 Aar har forrettet Tjeneste som Maskinassistent ombord i Dampskibe af over 20 Tons Drægtighed.

§ 3. Ret til at sejle som 2den Mester udenfor Kanalen eller som 1ste Mester i Farter, hvor ingen Logbog føres (større Passagërdampskibe dog undtagne), meddeles den, der

- a. i mindst 2 Aar har sejlet henholdsvis som 2den eller 3die Mester i foranföerte Farter.

§ 4. Til at kunne indstille sig til Maskinisteksamens 2. Afdeling, der, efter at være bestaaet, giver Vedkommende Ret til at sejle som 1ste Maskinmester i alle Farter udfordres:

- a. at Kandidaten i Alder ikke er under 25 Aar,
- b. at han har absolveret sin 2den-Mestereksamen og derefter forrettet Tjeneste som 2den Mester i mindst 2 Aar (i Fart).

§ 5. For dem, der forinden denne Lov træder i Kraft, maatte være i Besiddelse af deres 1ste-Mestercertifikat, finder denne Lov ingen Anvendelse.

§ 6. For dem, der forinden denne Lov træder i Kraft maatte være i Besiddelse af deres 2den-Mestercertifikat, finder denne Lov ingen anden Anvendelse end hvad der staar i Forbindelse med Erhvervelsen af 1ste-Mestercertifikat.

Ved herved at tilstille Bestyrelsen for Maskinmestrenes Forening forannævnte Betænkninger, skal Udvalget til Slut tillade sig at bemærke, at det for Øjeblikket ikke kan tilraade at forcere Sagen ud over det her fremlagte.

Kjøbenhavn, den 15. Oktober 1887.

F. Alsing, Chr. Dons, Brusendorff, L. M. Jensen, W. Eskamp.
Formand f. Udvalget.

Til Bestyrelsen for Maskinmestrenes Forening.

Dette Forslag sendtes derefter til Repræsentantskabet og efter at have været behandlet der, sendtes det tilbage til Bestyrelsen med Opfordring til Afholdelse af et samlet Møde af Udvalget, Bestyrelsen og Repræsentantskabet. Paa dette Møde, som afholdtes d. 10. Decbr. 1887, fremkom der ikke nogen bestemt Udtalelse om Forslaget og navnlig ingen anbefaling for det. Bestyrelsen anmodede derfor Udvalget om at omarbejde sit Forslag; men i Februar 1888 modtog den fra Udvalget Meddelelse om, at det betragtede sit Hverv som opfyldt, og at det havde opløst sig. Nu var altsaa Sagen om Maskinmestrenes Stilling ombord løbet ud i Sandet; men Bestyrelsens Formand A. W. BORUM mente, at man burde optage Sagen paany, og i April s. A. foreslog han, at Bestyrelsen skulde tage sig af den, da der dog var en Mulighed for, at Foreningen i Henhold til sin tidligere Henvendelse til Ministeriet, — om Udstedelse af Certifikater til udenlandske Maskinmestre — kunde blive spurgt, om den havde noget at forebringe for den nylig nedsatte Kommission til Revision af Sønæringsloven. Dette vedtoges og blev Anledningen til, at man sendte Skrivelser til Marineministeriet og Kommissionen for

Revision af Sønæringsloven. Nu arbejdede Bestyrelsen videre paa Sagen. Der afholdtes en Del Diskussionsmøder under OTTO NIELSENS Ledelse, og efter disse udarbejdedes et Program for de eventuelle Delegerede saalydende:

1. Revision af Lovene for Maskinmestre i Handelsflaadens Fragt- og Passagerskibe samt øvrige med Maskinkraft forsynede Fartøjer, sammenlignet med andre Landes Love.

2. Nærmere Bestemmelser om Maskinmestrenes Pligter og Rettigheder ombord.

3. Tydelig Fremstilling af de §§ i Loven, som omhandler Maskinmestrenes Forhold.

4. Søge at faa Maskinmesterstanden af Handelsflaaden repræsenteret i Sø- og Handelsretten i Tilfælde, hvor disses Interesser behandles.

5. Søge Adkomst for Handelsflaadens Maskinmestre til at kunne blive Medlemmer af Kedelprøvekommissionen og lignende Bestillinger.

6. Eventuelt at prøve Hensigtsmæssigheden af ved Lov at bestemme, at der til Pasning af større Dampmaskiner i Fabriker og Anlæg kun skal kunne ansættes dertil kvalificerede Maskinmestre.

Hertil føjedes følgende motiverede Forslag af J. E. HANSEN:

I Lov af 20. November 1876 om Tillæg til Lovene om Sønæring af 19. Februar 1861 og 11. Februar 1863 foreslaas nedenstaaende Forandringer:

»Som Loven er:«

§ 4.

Ret til at fare som første eller eneste Maskinmester med danske Dampfartøjer af ikke over 20 Tons i den i § 1 nævnte Fart, tilkommer enhver, som *a)* har fyldt sit 21. Aar, *b)* i mindst 3 Aar har arbejdet ved et Maskinværksted saavel ved Maskiners Forfærdigelse og Istandsættelse som ved deres Opstilling, *c)* i mindst 1 Aar har gjort Tjeneste ved Maskiner i et Dampskib i Fart og fra sin tidligere Tjeneste medbringer Vidnesbyrd om Duelighed; dog kan indtil 2 Aars Tjeneste som Medhjælper ved Maskinen paa et Dampskib træde i Stedet for lige saa lang Tjeneste i en Maskinfabrik, naar han i mindst 1 Aar har været Maskinarbejder i en saadan Fabrik.

§ 5.

Ret til at fare som første eller eneste Maskinmester med Dampskibe udenfor de i §§ 4 og 6 omhandlede Tilfælde eller udenfor den i § 1 nævnte Fart; som 2den Maskinmester med Dampskibe af over 150 Tons tilkommer kun den, som har opfyldt de i § 4 anførte Betingelser og tillige har bestaaet den ved Lov om Eksamen for Maskinister af 10. April 1874 § 2 indførte almindelige Maskinisteksamen, eller er eller har været søfarende Maskinmester ved Flaaden.

»Foreslaaet Forandring:«

§ 4.

Ret til at fare som første eller eneste Maskinmester med danske Dampfartøjer, heri indbefattet Muddermaskiner, Dampkraner o. s. v. af ikke over 20 Tons og med Maskiner af tilsammen ikke over 50 indicerede Hestes Kraft i den i § 1 nævnte Fart, tilkommer enhver, som *a)* har fyldt sit 21. Aar og er tilført Lægdsrullen, *b)* samt efter det fyldte 15. Aar udstaaet en Læretid i et Smede- eller Maskinværksted af mindst 3 Aar og derefter i mindst 2 Aar har arbejdet ved Dampmaskiners Forfærdigelse eller Reparation og Opstilling, *c)* i mindst 1 Aar har gjort Tjeneste som Medhjælper ved Maskinen i et Dampskib i Fart, hvis Maskiner indicerede over 50 Hestes Kraft og fra sin tidligere Tjeneste medbringer Vidnesbyrd om Duelighed.

§ 5.

Ret til at fare som 1ste eller eneste Maskinmester med Dampskibe, hvis Maskiner tilsammen indicerer over 50, men ikke over 200 Hestes Kraft, samt som 2den Maskinmester i Skibe, hvis Maskiner tilsammen indicerer over 200 Hestes Kraft, tilkommer kun den, som har opfyldt de i § 4 anførte Betingelser og tillige har bestaaet den ved Lov om Eksamen for Maskinister af 10. April 1874 § 2 indførte almindelige Maskinisteksamen eller er eller har været søfarende Maskinmester ved Flaaden.

§ 6.

Ret til at fare som 1ste Maskinmester med Dampskibe af over 150 Tons udenfor den i § 1 nævnte Fart tilkommer kun den, som er eller har været søfarende Maskinmester ved Flaaden, eller som har faret mindst 1 Aar som 1ste eller eneste Maskinmester eller som 2den Maskinmester efter Bestemmelserne i § 5.

§ 7 (sidste Passus),

(første Passus vedrører ikke Maskinister).

— Ligeledes kan Indenrigsministeren, naar Omstændighederne tale derfor, i Løbet af 3 Aar fra denne Lovs Ikrafttræden, bevilge Undtagelser fra Reglen i nærværende Lovs § 5 jvf. § 6 om Nødvendigheden af dansk Maskinisteksamen, naar Vedkommende paa anden Maade, navnlig ved en i Udlandet aflagt tilsvarende Prøve, godtgør at have erhvervet de fornødne Kundskaber.

§ 8 (sidste Passus),

(første og anden Passus vedrører ikke Maskinister). — De, der ved denne Lovs Ikrafttræden ere eller have været i Tjeneste som Maskinmestre i Dampskibe, skulle uanset Forskrifterne i foranstaaende §§ 4—6 fremdeles være berettigede til at udføre saadan Tjeneste.

§ 10.

Paa Dampfartøjer af ikke over 20 Tons i den i § 1 nævnte Fart skal der altid foruden Føreren være ansat en Maskinmester med Bevis for praktisk Duelighed. (§ 4).

Paa Dampskibe af over 20 Tons, men ikke over 60 Tons i den i § 1 nævnte Fart, skal der ved Skibet foruden Føreren være ansat en eksamineret Maskinist. (§ 5).

Paa Dampskibe af over 60 Tons i den i § 1 nævnte Fart og paa Dampskibe af ikke over 150 Tons udenfor denne Fart, skal der ved Skibet foruden Føreren være ansat en eksamineret Styrmand (§ 2) og en eksamineret Maskinmester, samt udenfor den i § 1 nævnte Fart, naar Skibet er over 60 Tons, tillige en Medhjælper med Bevis for praktisk Duelighed (§ 4).

Paa Dampskibe af over 150 Tons — o. s. v. — endvidere en 1ste og 2den Maskinmester, der begge skulle være eksaminerede.

§ 6.

Ret til at fare som 1ste Maskinmester med Skibe, hvis Maskiner tilsammen indicerer over 200 Hestes Kraft, tilkommer kun den, som er eller har været søfarende Maskinmester ved Flaaden eller som har faret mindst 1 Aar som 1ste eller eneste Maskinmester eller som 2den Maskinmester efter Bestemmelserne i § 5 og har bestaaet den ved Lov om Eksamen for Maskinister af 10. April 1874 § 3 anordnede Eksamen samt er fyldt det 25. Aar og har erhvervet Borgerbrev.

§ 7 (sidste Passus udgaar).

§ 8 (sidste Passus).

— De, der ved denne Lovs Ikrafttræden ere eller have været i Tjeneste som Maskinmestre i *danske* Dampskibe eller have dansk Indfødsret, skulle uanset Forskrifterne i foranstaaende §§ 4—6 fremdeles være berettigede til at udføre saadan Tjeneste.

§ 10.

Paa Dampfartøjer, derunder indbefattet Muddermaskiner, Dampkraner o. lign., af ikke over 30 Tons og med Maskiner af tilsammen ikke over 50 indicerede Hestes Kraft i den i § 1 nævnte Fart skal der altid foruden Føreren være ansat en Maskinmester, som opfylder Betingelserne i § 4.

Paa Dampskibe med Maskiner, der tilsammen indicerer over 50 men ikke over 200 Hestes Kraft, skal der foruden Føreren o. s. v. være ansat en eksamineret Maskinmester efter Bestemmelserne i § 5, samt, hvis Skibets daglige Sejlads er over 50 Kvartmil, en Medhjælper, som opfylder Bestemmelserne i § 4, dog med Udeladelse af den i Punkt c bestemte Søfart.

Paa Dampskibe med Maskiner, der tilsammen indicerer over 500 Hestes Kraft, skal der foruden Føreren o. s. v. være ansat en 1 Maskinmester, som opfylder Betingelserne i § 6 samt en 2den Maskinmester, som opfylder Bestemmelserne i § 5 og endelig, hvis Skibet gaar paa Farter udenfor Nord- og Østersøen mindst en Medhjælper, som opfylder Betingelser efter § 4.

§ 12 (ny).

Overtrædelser af denne Lovs Bestemmelser straffes med Bøder fra 50 til 200 Kr.; ligesom Misbrug af Kvalifikationspapirer straffes som Bedrageri.

MOTIVER

Forandringen af § 4 er nødvendig fordi, at den ældre Affattelse af §en ikke kræver tilstrækkelig Uddannelse og dernæst, at Fordringerne til praktisk Duelighed som Arbejder bør være saa lidet forskellige i de forskellige Klasser som muligt, for at den ene kan danne Grundlag for den næste. Fordringen om at Vedkommende skal være tilført Lægdsrullen er fremsat for at værne lidt mod Invasion udefra, da der for os Danske ikke er uhindret Adgang i andre Lande.

Forandringen af § 5 er nødvendig for at gøre den mindre uklar og for at bestemme, at Maskinmestrenes Kvalifikation maa rette sig efter Maskinens Størrelse bortset fra Skibets Drægtighed og Fart.

Forandringen af § 6 ligeledes — Fordringen om Borgerbrev er fremsat fordi, at Maskinmesteren paa Maskinpersonalets og Maskinens Omraader bør staa som selvstændig Faktor ligesom Skibsføreren for Skibets Vedkommende. Skibsføreren vil staa mindre isoleret end nu, uden at hans Stilling som første Mand i Skibet forrykkes derved.

Maskinmestrene bør heller ikke paamønstres efter Forhyringsloven, men ved Kontrakt med Rhederen.

I Udvandringsskibe bør 2den Mester opfylde Betingelserne i § 6 og 3die Mester Betingelserne i § 5.

§ 7 bør udgaa, fordi den ved sin Tidsbestemmelse er antikveret.

§ 8 bør ændres som foreslaaet, da den i mange Aar lægger Faget aabent for enhver Udlænding paa de Indfødtes Bekostning.

§ 10. Ændringerne ere fremsatte for at bringe §en i Overensstemmelse med de foregaaende §§.

§ 12 ere Straffebestemmelser, som den nuværende Lov ganske savner, og uden hvilke det bliver temmelig betydningsløst, om Loven overholdes eller ikke, thi naar man intet risikerer ved at bryde et Paabud, eller undlade at opfylde det, er der heller ingen Grund til at overholde det, naar det kolliderer med Ens andre Interesser.

Kjøbenhavn, den 30. Juni 1888.

J. E. Hansen.

I August s. A. modtoges fra Ministeriet et imødekommende Svar nemlig, at Foreningen kunde sende 2 Delegerede og dertil valgtes CHR. DEGENKOLW og L. M. JENSEN, som røgtede det dem overdragne Hverv paa en særdeles ærefuld Maade, og det bidrog til, at adskillige gode og nyttige Bestemmelser for Maskinmesterstandens Vedkommende optoges i det af Kommissionen til Regeringen indsendte Lovforslag. I samme Forbindelse bør her nævnes Foreningens Formand, Overmaskinmester A. W. BORUM, som den, der, uagtet Sagen og det for den udførte Arbejde syntes ganske tabt, dog optog den paany og derved frembragte foran nævnte Resultat. At ikke alle de af Kommissionen fremsatte gode og nyttige Forslag bleve til Lov, skyldes Rigsdagen.

Paa Generalforsamlingen i 1888 nedsattes et Udvalg til Lovenes Revision, bestaaende af C. F. ALSING, CHR. BERG, J. V. GJETTING, J. E. HANSEN, G. HOLST, L. M. JENSEN, O. NIELSEN og SCHIEMANN. I det af Udvalget fremsatte Forslag foresloges det at afskaffe Repræsentantskabet, hvorfor man havde udeladt de §§ i Lovene, som omhandlede dette, da man mente, at det ikke gjorde den ved dets Oprettelse tilsigtede Nytte; men da der paa Generalforsamlingen i 1889 var Stemning for at beholde det, indsattes disse §§ igen. Da det i 1889 blev bekendtgjort, at der

under Fabriksinspektoratet for Tilsyn med Fabriker og industrielle Etablissementer skulde antages Assistenten, og den Frist, der var givet til at søge disse Pladser, var lovlige kort, henvendte Bestyrelsen sig, paa Opfordring af J. E. HANSEN og L. M. JENSEN, til Justitsministeriet med Anmodning om at faa Fristen forlænget, for at Maskinmestre, som vare tilsøs, ogsaa kunde faa Lejlighed til at komme med blandt Ansøgerne, samt at Aldersgrænsen, som var fra 30—40 Aar blev sat op til 45 Aar. Fra Ministeriet kom imidlertid Svar, at man af Hensyn til Lovens Ikrafttræden ikke saa sig i Stand til at forlænge Fristen for Ansøgningernes Indleveringstid. Af det foranførte vil det ses, at Foreningen just ikke havde ligget paa den lade Side med Hensyn til at varetage Standens Tarv, uagtet der intet fandtes i Lovene om, at det hørte med til dens Formaal. Det var først paa Generalforsamlingen i 1888 at der af H. RAABYE blev stillet Forslag om at tilføje § 1 c. følgende: »samt varetage Maskinmesterstandens Tarv i alle Forretnings- og sociale Forhold«; men dette Forslag kom ikke til Forhandling og blev ej heller optaget i det Forslag, som fremsattes af Udvalget til Lovens Revision. Dette var maaske den nærmeste Aarsag til, at der indenfor den søfarende Maskinmesterstand dannede sig en Opposition mod Foreningen, fordi den, mente de, ikke gjorde nok i den nævnte Retning, og dette gav sig Udslag paa et Møde d. 31. Maj 1890, hvor det vedtoges, paa Forslag af ALEX. LARSEN og Hr. G. DE LA LAING, som ikke var Medlem, at danne en Forening for søfarende Maskinmestre under Navnet »Skibsmaskinmestrenes Union« med det Formaal, at varetage de søfarende Maskinmestres Interesser samt yde dem Hjælp eller Laan, naar Sygdom eller andre Uheld indtræffer«.

Nærmere herom under »Skibsmaskinmestrenes Union«.

I 1890—91 aflagdes Besøg paa Gl. Carlsberg, Hr. Cand. polyt. AGERSKOV holdt Foredrag om de af ham opfundne »Admonitors«, og Udstilling af tekniske Artikler til Maskinbrug afholdtes.

I Maj 1891 sendte Bestyrelsen en Anmodning til »Skibsmaskinmestrenes Union« om at optage i dets Blad, »Skibsmaskinisten«, en Henvendelse til Maskinmesterstanden om at indtræde i Foreningen og paaviste de gode Vilkaar, som Foreningens Enke- og Pensionskasse bød sine Medlemmer. Henvendelsen optoges og ledsagedes af følgende Bemærkninger fra »S. M. Union«'s Bestyrelse. »Naar Bestyrelsen har besluttet sig til at optage ovenstaaende Henvendelse til Maskinmesterstanden, saa maa det ikke betragtes, som om vi vil gøre Reklame for Maskinmestrenes Forening; thi Principet for dennes Virkemaade er et helt andet end Unionens.

Vi har optaget det dels af Høflighed mod vor ældre Kollega, Maskinmestrenes Forening, og dels ved Ønsket om, ved fælles Samvirken at arbejde hen til Enighed og Sammenhold blandt alle danske Maskinmestre.

I disse Bemærkninger ligger vistnok Spiren til den Sammenslutning, som senere fandt Sted mellem de to Foreninger; thi d. 18. April s. A. havde 14 Medlemmer af »Maskinmestrenes Forening« og »Skibsmaskinmestrenes Union« stillet et saadant Forslag, og naar hensés hertil, synes det som om Slutningen af Bemærkningen ligesom skulde forberede Medlemmerne paa Sammenslutningen. Der blev senere nedsat et Udvalg til at drøfte Betingelserne for denne og dette kom til at bestaa for »Maskinmestrenes Forening« af A. W. BORUM, F. ALSING og L. M. JENSEN og for »Skibsmaskinmestrenes Union« af ALEX. LARSEN, N. SKJOLDBORG og G. DE LA LAING. I Decbr. 1891 tiltraadte Bestyrelsen en af »Skibs-

maskinmestrenes Union« forfattet Adresse til Regering og Rigsdag, om at faa indført forskellige Ændringer i de af Regeringen forelagte Love om Sønæringen.

Det, til Udarbejdelse af Betingelserne for en Sammenslutning, nedsatte Udvalget opnaaede Enighed om følgende Punkter, som fremsattes paa Generalforsamlingen i 1892.

- I. Det foreslaas begge Foreningers Medlemmer at foretage en Sammenslutning af Foreningerne til en fælles Forening under Navn af »Maskinmestrenes Forening samt Enke- og Understøttelseskasse«.
- II. Foreningens Formaal er, at varetage Maskinmesterstandens Tarv og Interesser; holde Lokale med tekniske Værker, at udgive et teknisk Blad samt yde Laan eller Hjælp, naar Sygdom eller andre Uheld indtræffe. (Denne bliver § 1 a). § 1 a i Maskinmestrenes Forenings Love bliver b og § 1 b i Maskinmestrenes Forenings Love bliver c.
- III. At Afstemningen bliver skriftlig og almindelig, og at Stemmesedler udsendes mindst tre Maaneder førend Generalforsamlingens Afholdelse, samt at mindre væsentlige Ændringer kunne foretages af selve Forsamlingen. Det udførlige Lovforslag normeres senere.
- IV.a, At der bliver en Forening, hvortil betales et Kontingent af 1 Krone maanedlig, samt for de Medlemmer, som ere eller ville indtræde i Enke- og Understøttelseskassen, endvidere opkræves et Kontingent af 1½ Kr. — ialt 2½ Kr. maanedlig eller
- IV.b, at Kontingentet forbliver 2 Kr. om Maaneden for alle hidtilværende Medlemmer af M. F. samt Enke- og Pensionskasse, hvilke saa ikke kunne erholde Bladet gratis og ingen Hjælp eller Laan kunne erholde i Sygdomstilfælde. For de Medlemmer, der ved Sammenslutningen eller efter denne maatte ønske at indtræde i Enke- og Understøttelseskassen, bliver Kontingentet derimod 2½ Kr. NB. (Enten IV.a eller IV.b overstreges, den som ikke ønskes i Lovene).
- V. At hver Forening tilskylder en lige stor Sum til Grundfond for Foreningen, beregnet efter Fradrag af Inventar m. m. efter hver Forenings Medlemsantal.
- VI. At der ingen Aldersgrænse sættes for Optagelse i Foreningen; men at Medlemmerne for Fremtiden kun kunne optages, naar de have bestaaet Maskinisteksamen eller have Maskinmestercertifikat. Dog skal Bestyrelsen have Ret til at foretage Undtagelser herfra.
- VII. At »Skibs-Maskinisten« overgaaer til den fælles Forening — maaske med forandret Navn — som Organ for den samlede Maskinmesterstand.
- VIII. At Bestyrelsen skal bestaa af 6 Medlemmer saaledes, at Repræsentantskabet bortfalder i den fælles Forening, men bibeholdes i Enke- og Understøttelseskassen samt i S. M. U.'s Havariforsikring og i hvilke andre Kasser, som maatte komme til at sortere under Foreningen.
- IV. At Enke- og Understøttelseskassens Formue skal bestyres aldeles uafhængig af Foreningens Formue. Ligeledes skal dette være Tilfældet med hvilke andre Kasser, som maatte komme til at sortere under Foreningen. Repræsentanternes Antal i hver Kasse er otte (8).
Fremlagt og vedtaget i Mødet den 8. November 1891.

A. W. Borum,
Udvalgets Formand,

de la Laing,
Udvalgets Sekretær.

Der var 40 Medlemmer tilstede paa Generalforsamlingen, og ved Afstemningen over de forskellige §§ vedtoges de alle undtagen § IV a., og det vedtoges, at Bestyrelsen og Repræsentantskabet skulde vælge 5 Medlemmer af »Skibsmaskinmestrenes Union« til at affatte Love for Sammenslutningen og den deraf dannede Forening. Hertil valgtes af »M. F.« A. W. BORUM, C. F. ALSING, L. M. JENSEN, C. KNAP og W. ANDERSEN og af »S. M. U.« G. C. BRUUN, P. HANSEN og G. DE LA LAING.

Besøg paa den elektriske Centralstation aflagdes i Decbr. 1892 og dette var den sidste Handling »Maskinmestrenes Forening samt Enke- og Pensionskasse« foretog sig som Forening, idet den jo gik op i en højere Enhed, efter at de af Udvalget affattede Love vare vedtagne paa de respektive Foreningers Generalforsamlinger og den endelige Sammenslutning, hvorved dens fremtidige Navn blev »Maskinmestrenes Forenings Enke- og Pensionskasse«, havde fundet Sted paa en ekstraordinær Generalforsamling i Juli 1893. Foruden Forslaget til Sammenslutningen var der til Generalforsamlingen i 1893 ogsaa stillet Forslag om, at »Ma-

skinmestrenes Forening samt Enke- og Pensionskasse« skal anvende indtil 50,000 Kr. af sin Kapital til Køb af en Ejendom, for at de sammensluttede Foreninger deri kunne faa et passende Lokale og Enke- og Pensionskassen højere Rente af sine Penge. Dette blev ikke vedtaget.

I 1895 nedsattes atter et Udvalg til en, forhaabenlig endelig, Revision af Lovene for »Maskinmestrenes Forenings Enke- og Pensionskasse« og den væsentligste Ændring, som da foretoges, var den, at alle Medlemmer fik Lejlighed til at kunne afgive deres Stemme om Lovforandringer, uden at give Møde paa Generalforsamlingen.

Disse Love vedtoges dog først endelig den 28. Januar 1897.

LOVE FOR MASKINMESTRENES FORENINGS ENKE- OG PENSIONSASSE.

A. FORMAAL.

§ 1.

Enke- og Pensionskassens Formaal ere:

- a) Ved maanedlige Kontingenter at sikre Enker efter afdøde Medlemmer en aarlig Pension og
- b) at danne en Fond til at sikre Medlemmer, som paa Grund af Alder eller Svagelighed ere satte ud af Virksomhed, en aarlig Pension eller Understøttelse.

B. MEDLEMMERNE.

§ 2.

Ethvert Medlem af Maskinmestrenes Forening, som ikke er over 35 Aar, har Adgang til at kunne optages i Enke- og Pensionskassen.

Medlemmer over 35 Aar og under 45 Aar kunne optages mod en til Alderen svarende Kontingent-Forhøjelse.

§ 3.

Den, der ønsker sig optaget i Enke- og Pensionskassen, maa udfylde en af Bestyrelsen udfærdiget Blanket, indeholdende Rubrikker for hans fulde Navn, Fødselsaar og Dato, de samme Oplysninger om Hustruen, hvis han er gift, samt Bopæl. Døbeattest, Vielsesattest og Lægeattest fra en af Bestyrelsen godkendt Læge maa medfølge. Kun de af Enke- og Pensionskassen leverede Blanketter til Lægeattester ere gyldige. Bestyrelsen afgør, eventuelt efter Samraad med en Læge, om Vedkommende kan optages, og vil han da være at optage inden en Maaned efter Indmeldelsen.

§ 4.

Ethvert Medlem betaler ved Optagelsen sin Kontrabog med 50 Øre og 2 Kr. i Indskud.

I Kontingent betales 2 Kr. maanedlig og for Medlemmer over 35 Aar efter nedenstaaende Skala:

Fylgte Aar.	Maanedlig Kontingent. Kr.
35	2,05
36	2,10
37	2,15
38	2,20
39	2,25
40	2,35
41	2,45
42	2,55
43	2,65
44	2,75

Sammen med Kontingentet til Enke- og Pensionskassen betales tillige Kontingent til Maskinmestrenes Forening for dem, der ere Medlemmer af nævnte Forening.

Alt betales til Kassereren og Bestyrelsen har ingen Forpligtelse til at opkræve Kontingent.

Efter at have betalt fuldt Kontingent uafbrudt i 40 Aar, ere Medlemmerne kontingentfri.

Anm.: Hvis et Medlem gifter sig efter at være fyldt 50 Aar, bliver hans eventuelle Enke først pensionsberettiget 4 Aar efter Ægteskabets Indgaelse, og hvis Hustruen er mere end 10 Aar yngre end Manden, da forhøjes Kontingentet med 50 pCt.

Disse Bestemmelser gælde kun for Medlemmer, som optages efter Marts 1889.

§ 5.

Udebliver et Medlem med sit Kontingent i tre paa hverandre følgende Maaneder, betales en Bøde af 20 Øre for hver Maaned, der gaar ud over de tre. Udebliver han i 6 Maaneder, udslettes han af Enke- og Pensionskassen uden at have Krav

paa den af nogensomhelst Art. Herfra undtages den, som bevislig ikke har kunnet sende Kontingent. Mulkter skulle dækkes før Kontingent modtages, eller af det først indsendte Kontingent.

Ønsker Vedkommende atter at indtræde i Enke- og Pensionskassen, kan dette ske paa de i §§ 3 og 4 nævnte Vilkaar. Han betragtes da ganske som nyt Medlem, saaledes at hans Alder i Enke- og Pensionskassen altid beregnes fra den sidste Optagelsesdatum.

I særlige Tilfælde, naar et Medlem har været forhindret i at kunne betale sit Kontingent, skal Bestyrelsen, efter Vedkommendes Begæring, være berettiget til at forlænge Fristen udover de 6 Maaned, indtil den første ordinære Generalforsamling, hvor Sagen forelægges til Afgørelse.

§ 6.

Dømmes et Medlem for en i den offentlige Mening vanærende Handling, udslettes han af Enke- og Pensionskassen, kan ej oftere optages og hverken han eller hans Efterladte have noget- somhelst Krav paa Enke- og Pensionskassen.

C. BESTYRELSEN.

§ 7.

Enke- og Pensionskassens Bestyrelse, som aldeles uafhængig af Foreningen bestyrer denne Kasses samt Etatsraad W. Wains Legats Midler, bestaar af 1 Formand, 1 Næstformand og 4 Bestyrere, hvortil 2 Suppleanter.

Disse vælges ved skriftlig Afstemning, og den, der vælges, er pligtig at modtage Valget. Genvalg kan finde Sted, men den Genvalgte er ikke pligtig at modtage Valget før 4 Aar efter Afgang. Bestyrelsen er ulønnet og vælges paa 2 Aar. Hvert Aar afgaar Halvdelen, første Gang ved Lodtrækning. Den afgaaede Bestyrelse vedbliver at fungere indtil det første Bestyrelsesmøde er afholdt, senest 14 Dage efter Generalforsamlingen.

§ 8.

Bestyrelsen holder Møde, saa ofte Formanden finder Anledning dertil, eller 3 af Bestyrerne forlange det. Mindst hvert $\frac{1}{4}$ Aar maa der afholdes et Møde, paa hvilket Regnskabsbøgerne og Bevis for Midlernes Tilstedeværelse fremlægges.

Bestyrelsen kan, hvis den maatte anse det for nødvendigt, foretage Kasseeftersyn uden Varsel.

Den raader over de Midler, som ifølge Budgettet bevilges den til Enke- og Pensionskassens særlige Administration.

§ 9.

Formanden har Forsæde i Bestyrelsesmøderne og har, i Tilfælde af Stemmeligbed, Afgørelsesstemme. Han refererer paa Generalforsamlingerne, modtager Breve og Andragender til Enke- og Pensionskassens Bestyrelse, samt paategner Indtægts-

og Udgiftsordrer paa Kassen. Han er berettiget til, under eget Ansvar, at handle paa Bestyrelsens Vegne, naar det er absolut nødvendigt; men maa da bringe Sagen for Bestyrelsen snarest muligt.

§ 10.

Næstformanden fungerer i Formandens Sted, naar denne har Forfald eller er aftraadt i Aarets Lob, og indtræder da i alle hans Pligter og Rettigheder.

D. REPRÆSENTANTSKABET.

§ 11.

Repræsentanternes Antal er 6 og Suppleanternes Antal er 2. De vælges ved skriftlig Afstemning.

Have flere lige mange Stemmer, afgøres ved Lodtrækning hvem, der er valgt. Den valgte er pligtig at modtage Valget og fungere i 2 Aar. Genvalg kan finde Sted, men den Genvalgte er ikke pligtig at modtage Valget før 3 Aar efter, at han er udtraadt af Repræsentantskabet.

Hverken Repræsentanter eller Suppleanter kunne vælges med mindre end $\frac{1}{6}$ af de afgivne Stemmer. Hvert Aar afgaar Halvdelen, første Gang ved Lodtrækning.

§ 12.

Suppleanter tilkaldes, naar en eller flere Repræsentanter enten ere afgaaede ved Døden eller paa anden Maade ere forhindrede i at give Møde, eller det i § 14 nævnte Tilfælde indtræffer.

§ 13.

Repræsentantskabet vælger af sin Midte en Formand, en Næstformand og en Sekretær, hver Gang paa det første Møde efter Stemmesedlernes Optælling, og bestemmer selv sin Forretningsgang. Ligeledes vælger det af sin Midte 2 Medlemmer, som tilligemed dets Formand skal foretage Kasseeftersyn, uden Varsel, 2 Gange aarlig.

Formanden, bestemmer naar Repræsentantmøder skal afholdes, dog mindst een Gang hvert $\frac{1}{4}$ Aar, eller naar 4 Repræsentanter forlange det. Bestyrelsen er i Almindelighed berettiget til at deltage i Diskussionen paa Møderne, men ikke i Afstemningen.

Repræsentantmøderne afholdes for aabne Døre, dog er Formanden berettiget til at lade Dørene lukke, naar han finder Anledning dertil.

Repræsentanter, som i 3 paa hverandre følgende Møder ere udeblevne uden anmeldt Forfald, kan Repræsentantskabet udelukke af sin Midte og da tilkalde Suppleanter.

§ 15.

Ethvert Forslag, som ifølge Lovenes § 28 sendes til Repræsentantskabet, skal behandles snarest muligt, hvorpaa det sendes tilbage med Resultatet af Behandlingen, senest 14 Dage før Generalfor-

samlingens Afholdelse. Forslag, som Repræsentantskabet selv ønsker at indsende til Generalforsamlingen, maa tilstilles Bestyrelsen 3 Uger før sammes Afholdelse.

§ 16.

Repræsentantskabet, som har den bevilligende og kontrollerende Myndighed, kan paa den Maade, som det selv maatte bestemme, forlange enhver Oplysning om Bestyrelsens Forhandlinger og Beslutninger og disses Udførelse, og det kan med hele Repræsentantskabets Stemmer standse Bestyrelsens Virksomhed i en given Sag, indtil Generalforsamlingen er hørt. Denne afgør da Sagen ved Stemmeafstemning.

§ 17.

Budgettet for det kommende Aar, som udarbejdes af Bestyrelsen, tilstilles Repræsentantskabet ved Regnskabsaarets Slutning og underkastes 2 Behandlinger.

Enke- og Pensionskassens Regnskab med Bilag og Revisorernes Bemærkninger skal, snarest efter at disse have afgivet det, være tilgængelig i 8 Dage for Repræsentantskabets Medlemmer, hvorefter det snarest muligt behandles.

E. REVISORERNE.

§ 18.

To Revisorer og to Suppleanter, som hver fungerer i 2 Aar, saaledes at en af hver afgaar hvert Aar, vælges ved skriftlig Afstemning og ere ulønnede.

Revisorerne revidere Enke- og Pensionskassens Regnskaber kritisk og paase, at samme er i Overensstemmelse med Lovene og Budgettet. De afgive Erklæring herom, og denne meddeles i Aarsberetningen.

For Revisionen, som maa ske snarest mulig, betales 25 Kr. i Vederlag for havte Udgifter.

F. KASSERER OG SEKRETÆR.

§ 19.

Bestyrelsen vælger en Kasserer og en Sekretær, der begge kan lønnes. Kassereren skal være en Mand, der kan betroes Enke- og Pensionskassens Pengesager under Bestyrelsens Tilsyn. Han skal, om forlanges, stille Sikkerhed for det betroede. Sekretærens Forretninger bestemmes nærmere af Bestyrelsen.

G. MIDLERNE.

§ 20.

Enke- og Pensionskassens Midler, som kun maa anvendes til de i § 1 nævnte Formaal, gøres foreløbig frugtbringende i en af Byens Sparekasser og omsættes, som Regel i kongelige Papirer. Dog kan, naar baade Bestyrelsen og Repræsentant-

skabet beslutte det, Dele af Kapitalen anbringes paa anden Maade, men kun efter Reglerne for Anbringelsen af Umyndiges Midler.

Sparekassebøgerne og de øvrige Værdipapirer opbevares hos Kassereren, men for at kunne hæve noget som helst Beløb, maa der vedlægges 3 af Bestyrelsesmedlemmernes Underskrifter.

H. ENKEPENSIONERNE.

§ 21.

Afgaar et Medlem ved Døden før 4-Aarsdagen efter sin Optagelse, udbetales der til hans Enke 100 Kr. en Gang for alle. Har han derimod været Medlem i 4 Aar, udbetales til hans Enke 100 Kr. aarlig, saa længe hun forbliver Enke. Bestemmelser om Forandringer i Pensionens Størrelse skal vedtages enslydende paa to efter hinanden følgende ordinære Generalforsamlinger.

Dødsattesten skal forevises Formanden, for han anviser Pengene til Udbetaling.

Et Medlem, som ikke har været gift, medens han har været Medlem af Enke- og Pensionskassen, kan, naar han skriftlig forlanger det, faa overdraget Pensionsretten til sin kodelige Moder, saafremt hun er Enke, og saa længe hun forbliver ugift.

§ 22.

Naar et Medlem, som er ugift, og ikke har overdraget sit Krav paa Enkekassen til sin kodelige Moder, eller ikke har nydt Pension, afgaar ved Døden, udbetales der til hans nærmeste Slægtninge, eller den, som han maatte have bemyndiget til at modtage dem, 100 Kr. en Gang for alle, hvad enten han har været Medlem under eller over 4 Aar.

De i §§ 21 og 22 nævnte Udbetalinger finder Sted uafhængig af Mandens Dødsmaade.

§ 23.

Pensionernes Udbetaling begynder 8 Dage før hver Flyttedag. De udbetales med Halvdelen hver Gang mod personlig eller Værges Kvittering og kan, om ønskes, tilsendes Enken eller Moderen, hvis hun lovlige er sat i Enkens Sted, pr. Post, imod at der først indsendes Kvittering og Leveattest, alt uden Udgift for Kassen. Hvis en anden end den i Medlemsbogen opførte Hustru eller Moder melder sig som pensionsberettiget, skal alle fornødne Papirer forelægges, som Bevis for Rigtigheden, før Pensionens Udbetaling begynder.

Den første Udbetaling af Pensionen beregnes med 10 Kr. for hver Maaned, Dødsfaldet gaar forud for 1. April og 1. Oktober. Den paabegyndte Maaned regnes for fuld.

§ 24.

Pensionen kan ikke belægges med Arrest, Beslag eller Eksekution, ligesom den ikke maa til-

falde nogen offentlig Stiftelse, hvori Enken eller Moderen maatte være optagen, men skal altid komme hende tilgode. Den Pension, som ikke er hævet inden et Aar efter Forfaldstid, tilfalder Enkepensionskassen.

I. GENERALFORSAMLINGEN.

§ 25.

Generalforsamlingen, som afholdes særlig for Enke- og Pensionskassen, har den højeste Myndighed i alle Enke- og Pensionskassens Anliggender. Kun den kan give, forandre og ophæve Love. Dog skal Forslag til Forandring af Lovenes § 1 (Formaalet), § 20 (Anbringelsen af Midlerne) og §§ 21 og 33 (Pensionens Størrelse) vedtages enslydende paa to efter hinanden følgende ordinære Generalforsamlinger. Paa denne behandles alle indkomne Forslag.

Forslag til nye Love eller Lovforandringer behandles og afstemmes, Resultatet af Behandlingen og Afstemningen trykkes som Stemmeseddel og udsendes til alle kontingentydende Medlemmer i Løbet af 14 Dage. Generalforsamlingen gøres fortsættende, indkaldes igen til 6 Uger efter, og paa denne meddeles, uden Hensyn til Antallet af de Mødende, Resultatet af Stemmeafgivningen. Naar Halvdelen af de udsendte Stemmesedler ere indkomne, saa er Stemmeafgivningen gyldig, og naar over Halvdelen af de indkomne Stemmer ere for et Forslag, saa er det vedtaget. Stemmesedlerne optælles af 2 Bestyrere og 2 Repræsentanter, valgte hver for sig.

Hvis Halvdelen af de udsendte Stemmesedler ikke indkomme, bringes Forslaget frem igen paa næste ordinære Generalforsamling.

Alle andre Tilfælde afgøres ved simpel Majoritet paa selve Generalforsamlingen.

Generalforsamlingen vælger paa Forslag af Bestyrelsen en Dirigent og en Sekretær.

En Beretning om Generalforsamlingen meddeles i Foreningens Blad snarest mulig efter dens Afholdelse.

§ 26.

Den ordinære Generalforsamling afholdes en Gang aarlig i Januar Maaned; den indvarsles i Foreningens Blad en Maaned før og samme Maaned, som den skal afholdes. Paa denne forelægges Budgettet for det kommende Aar samt Regnskab og Beretning for det forløbne Aar til Godkendelse, og de indkomne Forslag behandles. Stemmesedler til Valg af Bestyrelse, Revisorer og Repræsentanter, nemlig en Formand eller Næstformand, 2 Bestyrere og 1 Suppleant samt 3 Repræsentanter og 1 Suppleant, udsendes til Medlemmerne i November og tilsendes Kassereren eller Foreningens Kontor inden én Uge før Generalforsamlingen, hvorefter de optælles af 4 Medlemmer, udenfor Bestyrelsen,

valgte af Repræsentantskabet. Stemmesedler ere ugyldige, naar de indeholde flere Navne end der skal vælges til Bestyrelse og Repræsentantskab eller de mangle Navns Underskrift.

Resultatet bekendtgøres paa Generalforsamlingen.

Forslagsliste til disse Valg fremlægges til Underskrift i Lokalet, i en dertil bestemt Protokol mindst 3 Maaneder før Stemmesedlernes Udsendelse. Resultatet heraf meddeles bag paa Stemmesedlerne.

§ 27.

En ekstraordinær Generalforsamling kan sammenkaldes, naar Bestyrelsen finder Anledning dertil eller $\frac{1}{7}$ af Medlemmerne forlange det med Navns Underskrift og Opgivelse af, hvad der ønskes behandlet. Den ekstraordinære Generalforsamling kan ikke give, forandre eller ophæve Love.

§ 28.

Forslag til ny Lovbestemmelser, Forandring eller Ophævelse af bestaaende Love, skulle indgives til Bestyrelsen inden 1. Oktober og optages i Foreningens Blad for November eller tilsendes Medlemmerne med Stemmesedlerne.

Andre Forslag, som Medlemmerne ønske fremmet paa Generalforsamlingen, maa indsendes til Bestyrelsen, eller indføres i den i Lokalet fremlagte Forslagsprotokol, mindst 4 Uger før sammes Afholdelse. Bestyrelsen sender disse, efter at have gjort sig bekendt med dem, til Repræsentantskabets Behandling.

Alle de paa forskellige Generalforsamlinger vedtagne og ændrede Bestemmelser, som ere afgjorte ved simpel Majoritet, trykkes som Vedtægter, saalænge de ere gyldige, og optages snarest muligt som Tillæg i de trykte Love.

K. ENKE- OG PENSIONSKASSENS STATUS.

§ 29.

Hvert 5. Aar, regnet fra 1880, undersøges Enke- og Pensionskassens Status af en Sagkyndig, navnlig med Hensyn til, at den altid er i Stand til at opfylde sine Forpligtelser til Medlemmerne og de eventuelle Enker.

Skulde Enke- og Pensionskassen nogensinde ikke være i Stand til at opfylde sine Forpligtelser, skal Bestyrelsen paa første Generalforsamling gøre Meddelelse derom og ligeledes stille Forslag til saadanne Forandringer, som ville være nødvendige, for at ethvert Medlem kan komme til sin Ret.

PENSIONSKASSEN.

§ 30.

Den Kapital, som Enkekassen ejer mere end hvad der ifølge den statistiske Opgørelse, efter Lovenes § 29, skal være tilstede, for at Enkekassen

kan opfylde de i Lovene fastsatte Betingelser, er Pensionskassens Grundfond.

§ 31.

Til Pensionering kan kun benyttes Renten af Pensionsfonden samt $\frac{1}{6}$ af det indkommende Kontingent.

§ 32.

Pensionsberettigede ere:

a) Ethvert Medlem, som har svaret Kontingent uafbrudt i 15 Aar og som paa Grund af Alder eller Svagelighed er ude af Stand til at ernære sig som Maskinmester.

b) Ethvert Medlem, som har svaret Kontingent uafbrudt i 10 Aar og uden egen Skyld, ved Ulykkestilfælde, har mistet sin Arbejdsdygtighed. Han har samme Pensionsret som 15 Aars Kontingentydende.

Herfra undtages den Skade, som er fremkommen paa Grund af Krig.

Opnaar et Medlem, som nyder Pension efter b) en Livsstilling hvorved han kunde ønske at give Afkald paa Pensionen, kan han atter indtræde som Kontingentydende, og de Aar, han har nydt Pension, fradrages hans Alder i Foreningen, hvis han ikke ønsker at tilbagebetale det modtagne Beløb.

§ 33.

Pensionens Størrelse er, forsaavidt Summen i Henhold til § 31 er tilstede, for Medlemmer, der have svaret Kontingent uafbrudt i 15 Aar, 100 Kr. aarlig, 20 Aar 110 Kr., 25 Aar 125 Kr., 30 Aar 145 Kr., 35 Aar 170 Kr. og 40 Aar 200 Kr. Bestemmelse om Forandringer i Pensionens Størrelse skal vedtages enslydende paa to efter hinanden følgende ordinære Generalforsamlinger. Er den nødvendige Sum ikke tilstede, afkortes i Forhold hertil lige meget for hver. Disse Summer ere Maksimum og kunne ikke forhøjes, hvad der maatte være mere lægges bestandig til Fonden.

§ 34.

Anser et Medlem sig pensionsberettiget i Henhold til § 32a eller b, maa han fremlægge en af Foreningens Læge godkendt Lægeattest, samt en skriftlig Erklæring, hvori han paa Ære og Samvittighed erklærer sig ude af Stand til at ernære sig som Maskinmester, og for det i § 32b nævnte Tilfælde straks meddele Bestyrelsen, naar han kan tage saadan Tjeneste igen, om saadant skulde ske. Hvorefter vil være at forholde, som nævnt i § 32 sidste Stykke.

Skulde det senere vise sig, at Medlemmet har simuleret Svaghed, da taber saavel han som hans eventuelle Enke alt Krav paa Enke- og Pensionskassen, ligesom der, saafremt Generalforsamlingen

maatte beslutte saadant, kan anlægges Søgmaal mod ham til Erstatning.

§ 35.

Spørgsmaal vedrørende § 34 behandles i et af Bestyrelsen og Repræsentantskabet sammensat Møde, som ledes af Bestyrelsens Formand. Mindst Halvdelen af hver af de to Faktorer skal være til Stede for at tage afgørende Beslutning. En Beslutning er gyldig, naar $\frac{2}{3}$ af de Mødende stemme derfor.

§ 36.

Pensionen udbetales kvartalsvis bagud: 1. Jan., 1. April, 1. Juli og 1. Oktbr., saaledes at den udbetales med $\frac{1}{12}$ for hver Maaned, Pensioneringen begynde før de ovenstaaende Data.

En halv Maaned og derover regnes for en hel Maaned, mindre end en halv Maaned regnes ikke.

Leveattest forlanges, for Pensionen kan udbetales, samt hver 1. April og 1. Oktbr. Lægeattest for de i Henhold til § 32b pensionerede Medlemmer. Pensionerede Medlemmer, som bo udenfor København, kan mod Indsendelse af Leveattest og personlig eller Værges Kvittering faa Pensionen tilsendt, dog uden Udgift for Kassen.

§ 37.

Pensionen kan ej belægges med Arrest, Beslag eller Eksekution og maa ej heller tilfalde nogen Stiftelse; men skal altid komme Vedkommende til Gode.

Den Pension, som ej er hævet inden et Aar efter Forfaldstid, tilfalder Pensionsfonden.

§ 38.

Saa snart Pensioneringen er begyndt, ophører Vedkommende med at betale Kontingent til Enke- og Pensionskassen, ligesom hans Stemmeret bortfalder i alt, hvad der angaar Enke- og Pensionskassen.

§ 39.

Gifter et Medlem sig, efter at han er begyndt at nyde Pension, har hans eventuelle Enke intet Krav paa Enkekassen.

ETATSRAAD WAIN'S LEGAT.

Renten af Etatsraad WAIN'S Legat, som bortgives af Bestyrelsen, tilfalder ifølge Gavebrevet saadanne Medlemmer af Enke- og Pensionskassen, som paa Grund af Alder eller Svagelighed ere satte ud af Virksomhed. Den udbetales efter Juni og December Terminer. Begæringer derom indsendes til Bestyrelsen for Enke- og Pensionskassen inden 1. Juni og 1. December.

Generalforsamlingen den 28. Januar 1897.

OVERSIGT
 OVER
ENKE- OG PENSIONS KASSENS STATUS OG VIRKSOMHED
 1873—1898.

Aar	Antal Medlemmer	Formue	Antal		Udbetalt som			Etatsraad Wain's Legat	Administration
			Enker	Pensionister	Enkepension	Medlemspension	Begravelsesbæjlp		
		Kr.			Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
1873, ¹ / ₁₀	41								
1874, -	81	1,600							} 280
1875, -	124	4,329							
1876, -	132	7,216					100		
1877, -	138	10,415					200		
1878, -	161	15,481	1		50		100		518
1879, -	177	20,348	1		100		100		503
1880, -	188	24,930	1		40				732
1881, -	196	29,477	1		100				1077
1882, -	205	35,389	3		180				1337
1883, -	214	45,475	4		400			100	948
1884, -	217	50,642	5		580			200	1061
1885, -	225	56,533	6		600			200	1269
1886, -	229	62,261	7		750			200	1090
1887, -	238	69,617	9		820			200	903
1888, -	237	75,389	11	1	910	50	100	188	1121
1889, -	239	81,040	15	3	1370	202	200	208	812
1890, -	267	86,530	16	3	1400	307	200	159	952
1891, -	270	91,869	17	6	1756	540		157	865
1892, -	272	98,515	18	9	1747	970	200	103	850
1893, -	263	100,233	19	12	1740	1192	100	196	4489
1894, -	255	105,506	22	17	2120	1158	100	196	802
1895, -	254	112,758	24	18	2320	1320	100	196	446
1896, -	246	117,805	27	18	2540	1201		196	419
1897, ³¹ / ₁₂	229	124,265	30	16	2810	1034	100	150	389

I Formuen er indbefattet Etatsraad Wain's Legat, 5000 Kr.

Under Administration er ogsaa indbefattet Udgifter til § 1 c, »som Forening at holde Lokale o. s. v.« Den store Udgift i 1893 skyldes Sammenslutningen, ved hvilken der betaltes 2600 Kr. kontant til »Maskinmestrenes Forening« samt Værdien af Bibliothek og Inventar vurderet til 456 Kr. foruden andre Udgifter vedrørende denne, 152 Kr. eller ialt 3208 Kr. Hertil kommer endvidere Tab paa Inventar og Bibliothek = 800 Kr.

Endnu staar tilbage at omtale forskellige Forhold, som ikke have fundet Plads i foranstaaende Beskrivelse.

N. M. PREUS som Kasserer og F. ALSING som Formand samt V. D. ESKAMP SEN.

J. V. GJETTING.

C. A. KNAP.

modtog, som Paaskønnelse for deres Virksomhed i Foreningen, hver et Sølvbæger fra en Del Medlemmer.

Paa Forslag af F. DEBOIS købtes i 1878 et Album for deri at samle Portraiter af Foreningens Medlemmer, dette er overgaaet til »Maskinmestrenes Forening«.

J. E. HANSEN.

Foruden de tidligere omtalte, nemlig ORR, ALSING og BORUM, har »Maskinmestrenes Forening samt Enke- og Pensionskasse« haft 3 Næstformænd, J. E. HANSEN, C. KNAP og J. V. GJETTING, i Løbet af de 25 Aar. Disse have taget virksom Del i Bestyrelsens Arbejde, og særlig var afdøde J. E. HANSEN et virksomt Medlem, der ved sin store Arbejdsomhed og sin slagfærdige Opposition ofte bragte Liv i For-

handlingerne paa Møder og Generalforsamlinger. En Del Medlemmer satte en Mindetavle paa hans Grav.

Enke- og Pensionskassens Formue var d. 1. Januar 1898 stor 124,265 Kr., som, naar undtages Etatsraad WAIN's Legat (5000 Kr.) og 2 Gaver à 500 Kr. — fra d'Hr. WAIN og BURMEISTER ved deres Optagelse som Æresmedlemmer — udelukkende er fremkommen ved Medlemmernes Bidrag og Forrentning af disse.

Foreningens aarlige Regnskaber, som før kun var en Opgørelse af Enke- og Pensionskassens Indtægter og Udgifter m. m., blev efter 1882 udvidet til ogsaa at omfatte »Tekniske Meddelelser«, hvori optoges originale og oversatte Artikler. Følgende Emner ere behandlede deri.

Cand. polyt. STENBERG: Om Olier. H. BORUM: Cornisk Kedel (oversat). N. C. HOLM: Regler for et Dampskibs Fart i Henhold til dets Maskines indicerede Hestekraft og omvendt. Cand. pharm. SCHLEISNER: Kedelsten i Dampkedler. Midler mod Kedelsten. A. W. BORUM: Meddelelse om Kjøbenhavns Vandværk i 25 Aar. Inspektør IRMINGER: Kjøbenhavns Gasværker. Fabrikejer G. HAGEMANN: Beskrivelse af DONNELEY's patenterede Ildsteder for Dampkedler m. Tegn. Fabrikant HAUBERG: HONIGMANN'S Natronlokomotiv m. Tegn. Cand. polyt. AGERSKOV: »Agerskovs Admonitor« m. Tegn. J. V. GJETTING: Dampprørsekspllosionen ombord i Dampskibet »Elbe« (oversat). BROCK's Firegangs Ekspansions Maskine (oversat). En ny Slags Kedelrør (oversat) m. Tegn. Skibsdampmaskinens Udvikling i Tiaaret fra 1881—91 af ALF. BLECHYNDEN (oversat). Maskinmestrenes Forening i 20 Aar. C. G. BRUUN: Zinkplader i Kedler. Om Luft i Kedler. Kedelekspllosioner efter BUSLEY (oversat). W. ANDERSEN: Inmann Damperen »City of Paris«'s Maskinhavari den 25. Marts 1890 (oversat). Bryggeriet Gl. Carlsberg's Dampkedel-Maskin- og Elektriske Lysanlæg m. Tegn. C. KNAP: Aluminium-Nafta-Yacht »Mignon«. Forskellige: Om Petroleumsfyring. Cederwall's Patent Beskyttelsesboks for Skrueaksler m. Tegn. Om vulkaniseret Fiber m. Tegn.

Efter Sammenslutningen ophørte Udgivelsen af Regnskaber for Enke- og Pensionskassen, som fremtidig optoges i Foreningens Medlemsblad, »Tidsskrift for Maskinvæsen«.

Nedennævnte Foredrag ere afholdte: Cand. polyt. STEENBERG: Om Olier, 2 Foredrag. Om røgfri Forbrænding. Cand. pharm. SCHLEISNER: Om Kedelsten m. Eksperimenter. Maskiningeniør ELGSTROM: Om Overkogning. Søminemester H. HANSEN: Om sammentrykket Luft som Drivkraft. Cand. polyt. AGERSKOV: Om Admonitors. Fabrikejer HAGEMANN: Om Varmetransmission. Assistent HORNING: Om Elektricitet og Magnetisme. Eksperimental Fysik. Om Lyset. Maskinmester GJETTING: Om Maskinrummet samt Indikatoren og dens Nytte, efter det engelske, 2 Foredrag. Om Kedelekspllosioner.

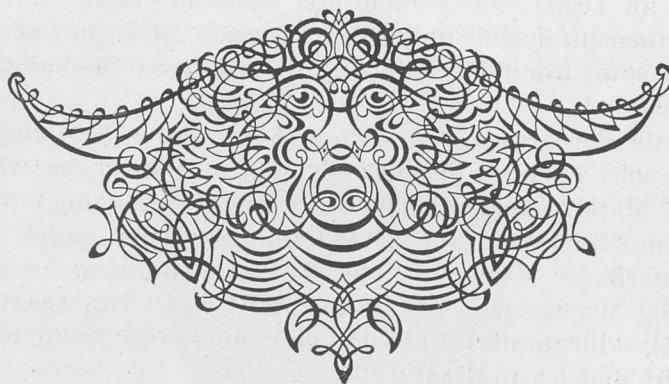
»Maskinmestrenes Forening samt Enke- og Pensionskasse« har i de forløbne 25 Aar haft 362 Medlemmer, hvoraf 54 ere døde og 76 udtraadte. Den 1. Marts 1898 var Antallet 229. Den har haft 3 Formænd, nemlig F. ALSING fra Foreningens Stiftelse i 5 Aar, PH. WEILBACH i 2 Aar og A. W. BORUM i 18 Aar, 6 Næstformænd, nemlig JOHN ORR i 2 Aar, BORUM i 4 Aar, F. ALSING i 5 Aar, J. E. HANSEN i 3 Aar, C. KNAP i 2 Aar og J. V. GJETTING i 9 Aar. 25 Medlemmer have været Bestyrere, nemlig F. ALSING i 10 Aar, W. PECKHAM i 9 Aar, W. ESKAMP i 7 Aar, E. GUNST i 6 Aar, L. M. JENSEN i 5 Aar, JOHN ORR, J. M. JØRGENSEN, L. LASSEN, V. HELMS, CHR. BERG og A. J. HALBERG hver i 4 Aar, J. E. HANSEN, N. C. HOLM, PH. WEILBACH, C. KNAP og WILH. RASMUSSEN hver i 3 Aar,

W. PETERSEN, M. LYNGE, C. COLLERUP, B. DAHL, G. HOLST, R. SVEISTRUP, EGEBLAD og J. V. GJETTING hver i 2 Aar og C. HAMBORG i 1 Aar. Revisor har R. SVEISTRUP været i 14 Aar, M. LYNGE i 6 Aar, B. DAHL i 5 Aar, W. ESKAMP og C. M. OLSEN hver i 4 Aar, C. COLLERUP i 3 Aar, JURDZICK, W. PETERSEN, A. J. HALBERG og PLATEN-HALLERMUND hver i 2 Aar, C. HAMBORG, L. N. BRODERSEN og W. ANDERSEN hver i 1 Aar. Foreningens Kasserer har N. M. PREUS været fra Foreningens Stiftelse i 10 Aar og C. G. CHRISTENSEN i 15 Aar.

Foreningen antog i 1880 en lønnet Sekretær, Hr. Assistent C. MEYER, som var det til Sammenslutningen i 1893.

Enke- og Pensionskassens Bestyrelse er f. T. Formand: A. W. BORUM. Næstformand: J. V. GJETTING. Bestyrere: F. ALSING, N. BORRE, E. HELMS og W. PECKHAM. Revisorer: R. E. SVEISTRUP og L. RASMUSSEN. Kasserer: C. G. CHRISTENSEN. Repræsentantskabet bestaar f. T. af Formand: P. HANSEN. Repræsentanter: C. G. BRUUN, JENS HANSEN, A. SØRENSEN, W. HOLM og JENS PETERSEN.

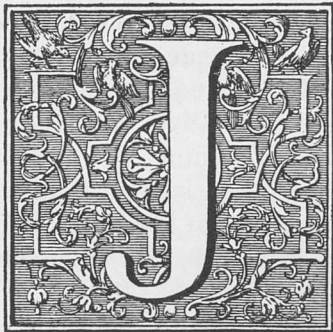
Med det Ønske, at »Enke- og Pensionskassen« altid maa være i Stand til, fuldt ud, at kunne opfylde sit smukke Formaal, slttes denne Oversigt over »Maskinmestrenes Forening samt Enke- og Pensionskasse« i 25 Aar.

SKIBS-MASKINMESTRENE UNION.

1890—1893.

JULEAFTEN 1889 fløj Rygtet igennem København, at Toldboden stod i Luer! Slet saa galt var det dog ikke, idet Ilden kun havde fat i Dampskibet »Kiew« tilhørende »Det Forenede Dampskibsselskab«, men, da der den Aften var kommen en hel Del Dampskibe ind til Toldboden, og alle Skibene laa, saa at sige, i én Klynge, hvorimellem netop »Kiew« befandt sig, saa det en Tid lang alvorligt nok ud, især da de fleste Følk af Besætningen var gaet hjem, for at holde Jul. Nu kom de ilende til fra alle Kanter, tilligemed Selskabets Bestyrelsesmedlemmer, Direktører og Inspektører m. m. fl. og Skibet sattes straks under Vand, hvorved den Brand blev slukket. Men, som det saa ofte gaar, Nachspilet var det artigste. De følgende Dage medførte nemlig en Masse Forhør, flere Befalingsmænd blev suspenderede, fordi der ikke havde været baade Maskinmestre og Styrmand paa Vagt ombord den Aften — thi Selskabet holder nemlig mærkværdig nok ingen faste Vagtmænd ombord, naar Skibene kommer her til København — og i det Hele taget tog D. F. D. S. meget febrilsk paa hele denne Affære. Resultatet af Forhørene blev imidlertid omtrent lig Nul. Hvor Branden var opstaaet — i Maskinrummet eller i Agterlasten, kunde ikke opklares. Ikke desto mindre fandt D. F. D. S. sig foranlediget til at fremkomme med sin berygtede Instruks for Maskinmestre og fordrede den underskrevet som Betingelse for fornyet Ansættelse. Maskinmestrene stod fuldstændig forsvarsløse og uforberedte paa den mindste Modstand, og saaledes lykkedes det Selskabet i Løbet af ganske kort Tid at faa den gennemført og undertegnet af samtlige 1ste Mestre.

Ved at sammenligne denne Instruks med andre Selskabers faar man først Øje for hvor hensynsløst den er affattet, og Instruksen har, fra den Dag den fremkom og til nu, været Aarsag til uhyre megen Misfornøjelse og Uro blandt Maskinmestrene.

Denne Misfornøjelse gav sig straks efter tilkende ved Fremkomsten af en Adresse til den daværende Direktør, Hr. Kommandør NORMANN, om at faa den saa ilde sete Instruks modificeret. Hovedmændene for denne Bevægelse var Maskinmestrene ALSING, HAMBORG og ALEX. LARSEN, og som deres Hjælper stod DE LA LAING, der affattede Adressen, gik rundt til de københavnske Dagblade for at vinde Redaktionerne og skrev Artikler, der laa færdige til Optagelse i Bladene. Ved en snildt udført Manøvre lykkedes det imidlertid D. F. D. S. at afvende Faren for en Strike; Adressen, der i temmelig kort Tid havde faaet en Mængde Underskrifter, blev taget tilbage førend den endnu var afleveret til Direktøren, og Selskabet havde redet den Storm af.

Ved denne Lejlighed blev det klart for flere af Maskinmestrene, at de som Stand betragtet stod fuldstændig uden Sammenhold, og at de let vilde falde for ethvert Stød, der rettedes imod dem, ifald de ikke tog sig sammen og organiserede sig. DE LA LAING og ALEX. LARSEN tog Sagen op og drøftede sammen med flere

G. DE LA LAING.

Kolleger Spørgsmaalet, om en Reorganisation af Maskinmestrenes Forening. De fandt imidlertid, at saalænge de søførende Mestre ved deres Fraværelse var berøvet Retten til at indvirke paa Resultatet af Forhandlinger og Afstemninger, vilde det være umuligt at reorganisere Foreningen, og efter megen Betænkning og meget Arbejde besluttede de at danne en ny Forening, der kunde blive Grundlaget for Standens Organisation, og senere hen blive slaaet sammen med Maskinmestrenes Forening og derved omdanne denne til en tidssvarende og stærk Forening.

Det blev saaledes ovennævnte to Maskinmestre, der sammen med nogle Kolleger, hvorimellem maa nævnes V. FRICKE, E. PFAFF, ANGER og W. DAVIDSEN, lagde Grunden til Maskinmesterstandens nuværende Organisation. Der var imidlertid mange Ting at overvinde, thi der skulde bygges paa bar Bund, og hvad det først og fremmest galdt om,

var at skaffe alle Medlemmer Stemmeret. Ingen dansk Forening indtil da havde lige Stemmeret for Medlemmerne, enten de var nærværende eller fraværende ved Generalforsamlingen, og Unionen kan derfor rose sig af at have været Banebryderen i saa Henseende, som den var i saa mange andre. Endvidere blev der korresponderet med den engelske Marine Engineers Union, og med Tanken om at træde i nærmere Forbindelse med denne Forening — der den Gang talte c. 7000 Medlemmer — blev det besluttet at give den nye Forening Navnet »Skibs-Maskinmestrenes Union«.

Der blev derpaa indvarslet til et Møde i Hotel Union Lørdag d. 31. Maj. Annoncerne i Bladene var undertegnede »Skibs-Maskinmestrenes Union« for at betegne, at hvad der saa hændte paa Mødet, saa *var* den nye Forening (som vi nu ville benævne »Unionen«) allerede dannet og *skulle* føres ud i Livet. I de nærmeste Dage før Mødet blev der livligt i Rederierne. Navnet alene 'smagte altfor stærkt af Selvstændighed til at behage, og mange af Maskinmestrene maatte underkaste sig lange Krydsforhør om, hvad Unionens Formaal, Virkemaade o. s. v. var.

Imidlertid fandt Mødet Sted. Tilstrømningen var ikke ringe i Forhold til Antallet af dem, som plejede at møde i Maskinmestrenes Forening, og til Tider gik det ogsaa ret livligt til. Med Hr. Maskinmester HENRICHSEN som Unionens første Dirigent til at lede Forhandlingerne holdt DE LA LAING det indledende Foredrag, meddelte hvad Grunden var til Unionens Stiftelse, og oplæste Udkastet til de foreløbige Love.

LOVE OG VEDTÆGTER
FOR
SKIBS-MASKINMESTRENES UNION,

VEDTAGNE PAA DET KONSTITUERENDE MØDE 31. MAJ 1890

I KØBENHAVN.

UNIONENS FORMAAL.

§ 1. Unionens Formaal er at varetage de søfarende Maskinmestres Interesser samt at kunne yde dem Hjælp eller Laan naar Sygdom eller andre Uheld indtræffer.

MEDLEMMERNE.

§ 2. Unionen bestaar af ordinære Medlemmer, som ere valgberettigede, valgbare og som kan nyde Hjælp, ekstraordinære, som kun ere valgbare.

ORDINÆRE MEDLEMMER.

§ 3. Som saadanne kan optages enhver dansk søfarende Maskinmester og Maskinassistent i danske Skibe, saavel Handels- som Krigsskibe.

Endvidere enhver Maskinmester, der er født udenfor Danmark og som i de sidste 5 Aar har havt Ansættelse i danske Skibe, samt er i Besiddelse af dansk Maskinmester-Certifikat.

EKSTRAORDINÆRE MEDLEMMER.

§ 4. Som saadanne kan optages Maskinmestre, som ikke har faret tilsøs i de 5 sidste Aar.

UNIONENS BESTYRELSE.

§ 5. Unionens Bestyrelse er foreløbig ulønnet. Den afholder Møde mindst 2 Gange maanedlig, og med mindst 3 Bestyrelsesmedlemmer nærværende, og bestaar af:

Unionens 1ste Mester,

— 2den —

— 3die —

en Kasserer og

en Sekretær.

De tre førstnævnte vælges for et Aar ad Gangen, Kassereren og Sekretæren skiftevis hvert andet Aar.

GENERALFORSAMLINGEN.

§ 6. Al Afstemning er skriftlig, og er ethvert ordinært Medlem forpligtet til — under en Mulkt af 1 Krone — at afgive sin Stemme paa General-

forsamlingen, enten ved personlig at give Møde eller ved Indsendelse af Stemmesedlen til Sekretæren, som forvarer dem til Generalforsamlingen, paa hvilken de aabnes og optælles. Generalforsamlingen holdes hvert Aar i Januar Maaned. Ethvert Medlem vil 3 Maaneder før Generalforsamlingen faa tilsendt Meddelelse om de Sager, der skal forhandles. Alle Forslag til Drøftelse paa Generalforsamlingen maa være indsendte til Sekretæren inden 1. Oktober hvert Aar. Alle Stemmesedler maa, naar personligt Møde ikke kan finde Sted, være indsendt inden 1. Januar hvert Aar.

MEDLEMSBLADET.

§ 7. Unionen skal udgive et Blad — foreløbig én Gang om Maaneden — for at det kan binde alle Medlemmer sammen i deres Stands Interesser.

OPTAGELSEN AF MEDLEMMER.

§ 8. Enhver Maskinmester, der ønsker at optages som Medlem, skal hos Sekretæren hente et Skema til Udfyldning, hvorefter han tilbagesender det til Sekretæren. Denne forelægger det da for Bestyrelsen, som saa enten antager eller forkaster Andragendet, hvorefter Sekretæren da meddeler Paagældende Resultatet, og i Tilfælde af Optagelse tilsteder ham Medlemskort, imod Erlæggelsen af $\frac{1}{4}$ Aars Kontingent samt et Indskud af 2 Kroner.

MEDLEMMERNES FORPLIGTELSE.

§ 9. Ethvert Medlem skal ved Optagelsen undertegne en saadan Forpligtelse, som Bestyrelsen maatte finde fornøden, at han vil følge Unionens Love og gøre sit Bedste for at fremme og understøtte Unionen.

UNIONENS 1. MESTER.

§ 10. Han skal vælges hvert Aar paa Generalforsamlingen. Han skal være 1ste Maskinmester

ombord i et Skib, og skal møde saa tidt det er ham muligt ved Unionens Bestyrelsesmøder, repræsentere Unionen udadtil, og ellers varetage de Funktioner, som udøves af en Forenings Formand.

UNIONENS 2. MESTER.

§ 11. Han skal vælges hvert Aar paa Generalforsamlingen. Han skal være 1ste Maskinmester ombord i et Skib, og skal møde saa tidt det er ham muligt ved Unionens Bestyrelsesmøder og varetage de Funktioner, som ellers udøves af en Forenings 1ste Viceformand.

UNIONENS 3. MESTER.

§ 12. Han skal vælges hvert Aar paa Generalforsamlingen. Han skal være 2den Maskinmester ombord i et Skib og have mindst 5 Aars Søfart. Han skal møde saa tidt det er ham muligt ved Bestyrelsesmøderne og varetage de Forretninger, som ellers udøves af en Forenings 2den Viceformand.

UNIONENS KASSERER.

§ 13. Han skal vælges paa den første Generalforsamling i Januar 1891 og fungere i to Aar ad Gangen. Han skal være 1ste Maskinmester og skal møde saa tidt det er ham muligt ved Unionens Bestyrelsesmøder. Han skal, ved Enden af hver Maaned, modtage det indkomne Kontingent af Sekretæren, indsatte det i en Sparekasse eller Bank i København, samt hver Maaned forelægge Sparekassebogen for Bestyrelsen. Han skal ligeledes 1 Gang maanedlig efterse Sekretærens Regnskab. Han skal udbetale de Beløb, Bestyrelsen maatte anordne ham, og forvare de modtagne Kvitteringer, samt paa Generalforsamlingen fremlægge et revideret Hovedregnskab.

UNIONENS SEKRETÆR.

§ 14. Han skal foreløbig vælges paa to Aar ad Gangen til Januar 1892. Han skal være 1ste Maskinmester og skal møde, om muligt, ved hvert Bestyrelsesmøde. Han skal have i Forvaring alle Bøger, Papirer, Skrifter og iøvrigt Alt, hvad Unionen maatte anskaffe, og skal udføre og forestaa alle Unionens løbende Forretninger. Han skal føre en nøjagtig Liste over samtlige Medlemmer, udstede Medlemskort, modtage og indsamle Kontingent og Mulkter samt hvad der ellers indbetales til Unionen, holde nøjagtigt Regnskab herover, og hver Maaned indbetale til Kassereren de indkomne Penge imod dennes Kvittering. Han skal indkøbe alle Bøger, Papir, Tryksager og hvad ellers Unionen maatte have Brug for. Han skal bestyre Bibliotheket og forestaa Udgivelsen af Medlemsbladet.

REVISOR.

§ 15. Bestyrelsen skal hvert Aar udvælge en Revisor til at gennemgaa Regnskabet. Der gives ham et passende Vederlag for hans Arbejde.

BLADE OG BØGER.

§ 16. Unionen skal holde de bedste udenlandske maskintekniske Tidsskrifter, samt i Oversættelse bringe et Udvalg af disse i Medlemsbladet. En Bogsamling skal oprettes bestaaende af dels teknisk, dels mere udvalgt Skønlitteratur. Eksisterer flere end to Eksemplarer af samme Bog i Samlingen, vil Bogen kunne udlaanes ogsaa paa Rejser, dog at Laaneren naturligvis afleverer Bogen ubeskadiget.

MEDLEMMERNES ADRESSE.

§ 17. Ethvert Medlem maa opgive sin Adresse i Land — Skibets og Havnens Adresse er ikke tilstrækkelig —, enten sin faste Bopæl i Land eller det Sted, hvorhen han ønsker Medlemsbladet tilsendt sig, samt tillige i Tilfælde af Omskiften af Skib, da det nye Skib og muligen en ny Adresse i Land.

KONTINGENTET.

§ 18. Kontingentet er $1\frac{1}{2}$ Krone maanedlig, og betales det kvartalvis forud. Ved Optagelsen erlægges et Indskud af 2 Kroner. Kontingentet vil ikke blive opkrævet af Unionen, men maa forud erlægges til Sekretæren eller tilsendes ham pr. Postanvisning. Ifald et Medlem ikke har betalt sit Kontingent i 3 Maaneder, saa vil Forsendelsen af Medlemsbladet og øvrige Meddelelser ophøre, indtil det resterende Beløb er indbetalt, plus en Bøde af 35 Øre for hver Maaned.

LAAN OG UNDERSTØTTELSE.

§ 19. I Tilfælde noget Medlem skulde, ved Ulykke eller paa Grund af andre uforudsete Hændelser lide noget Tab af Penge, Tid eller Helbred, saa kan Bestyrelsen votere ham en saadan Sum, som den maatte formene passende.

Pekuniær Hjælp kan ellers ydes som et rentefrit Laan med Afbetaling af $\frac{1}{12}$ maanedlig. Ansøgning indsendes til Sekretæren og afgøres af Bestyrelsen paa dennes første Møde. Disse Laan komme kun til Bestyrelsens Kundskab og ikke til de øvrige Medlemmers.

MEDLEMMERS EKSKLUDERING.

§ 20. I Tilfælde, at det bevises for Bestyrelsen, at noget Medlem har brudt de Forpligtelser, han paatog sig ved Optagelsen i Unionen, eller at han har opført sig paa en for Standen usømmelig og skandaløs Maade, har Bestyrelsen Magt til at ekskludere ham af Unionen samt straks bringe det til de øvrige Medlemmers Kundskab. Han skal da straks tilbagelevere sit Medlemskort til Sekretæren under en Multt af 25 Kroner, men kan derpaa indanke Sagen for Generalforsamlingen hvis Beslutning er endelig.

Der indmeldte sig straks 18 Medlemmer, Lovene blev vedtagne og det overdroges DE LA LAING og ALEX. LARSEN at bestyre Unionen til den første ordinære Generalforsamling.

INDBYDELSE TIL INDTRÆDEN I
SKIBS-MASKINMESTRENES UNION.
KØBENHAVN.

Da det er en almindelig anerkendt Kendsgerning, at den herværende Maskinmester-Forening ikke fyldestgør de Krav, som kan og bør stilles til en aktiv og virksom Forening for en stor og teknisk uddannet Stand, saa indbydes De herved til at indtræde i Skibs-Maskinmestrenes Union.

Denne Union bestaar kun af søfarende Maskinmestre, og vil udelukkende blive bestyret af saadanne; tillige er dens Organisation simpel og fuldkommen, og bestyres den med den største Økonomi.

Ethvert Medlem vil blive understøttet paa det kraftigste, naar han kun selv vil arbejde hen til Standens Oplysning, Dannelse og Værdighed, og derfor vil Unionen ved Udgivelse af Maanedsskrifter, Oprettelse af teknisk og literært Bibliothek o. desl., søge at bidrage sit til at hæve Standen og fremme dens Interesser.

Kontingentet er kun 18 Kr. aarligt. 1½ Kr. maanedligt, saa at Ingen af den Grund behøver at holde sig tilbage. Lovene følger vedlagt.

København, den 1. Juni 1890.

Skema til Indmeldelse, samt enhver ønskelig Oplysning, sendes portofrit ved Henvendelse til Sekretæren for *Skibs-Maskinmestrenes Union*, Hotel Union, St. Annæ-plads. København K.

En kraftig Agitation for at erhverve Medlemmer sattes straks i Gang, og Unionen slog saa godt an, at den allerede efter kun et halvt Aars Forløb havde over 200 Medlemmer. Hertil bidrog det meget, at et Medlemsblad, kaldet »*Skibs-Maskinisten*«, den 1. August 1890 for første Gang saa Dagens Lys.

SKIBS-MASKINISTEN.

Medlemsblad

for

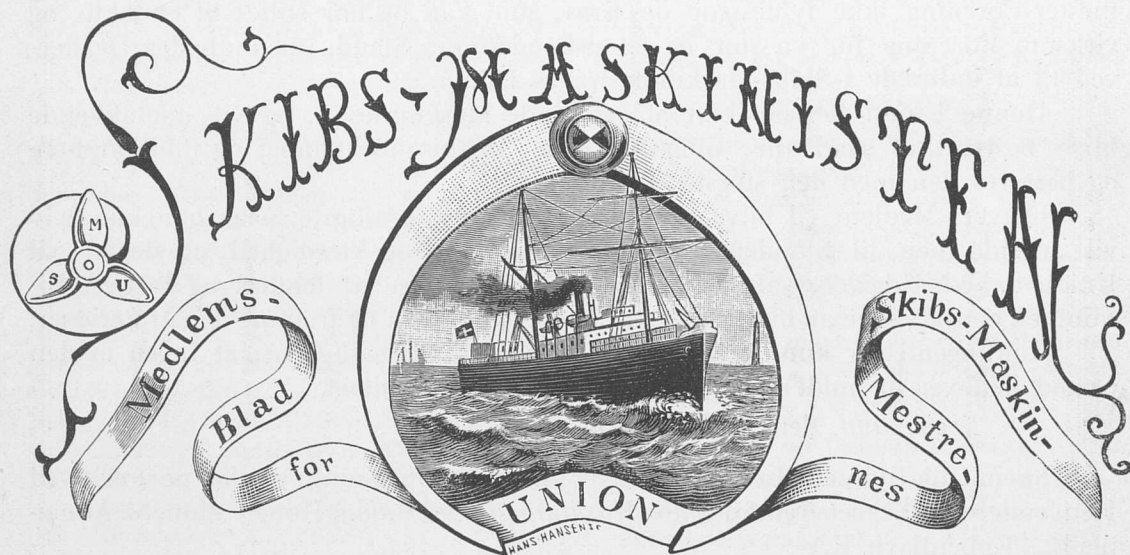
Skibs-Maskinmestrenes Union.

Nr. 1.

August 1890.

1. Aargang.

Det blev redigeret og i Førstningen næsten udelukkende skrevet af DE LA LAING. Det første Nummer af Bladet var lidt af en Begivenhed i Maskinmesterkredse, og der maatte trykkes flere Oplag af det. En Mand, der kraftig agiterede for den nye Forening og som denne skyldte megen Tak, var nu afdøde Sø-Ekviiperingshandler F. MOLLERUP. Han havde et udstrakt Bekendtskab til de søfarende Maskinmestre, og han omvendte mange Tvivlende og arbejdede energisk for Unionen. I Rederierne og i mange tekniske Kredse maatte »Skibs-Maskinisten« imidlertid undergaa en skarp Kritik. Man mente jo nemlig den Gang, at naar en Maskinmester kun forstod at smøre godt og til Nød at fyre lidt, saa kunde han ogsaa køre godt og saa var den hellige Grav vel forvaret. Selv de danske Ingeniører havde paa det Tidspunkt intet Organ og ingen særlig Forening, der faglig drøftede Standens Tarv og varetog dens Interesser, saa det, at de søfarende Maskinmestre startede et eget teknisk Medlemsblad, kom vistnok lidt overraskende

for de Fleste. Efter et Aars Forløb fik Bladet ovenstaaende dekorative Hoved, som er tegnet af Unionens Kasserer, A. GEISLER.

Paa den første ordinære Generalforsamling, som afholdtes i Hotel Union den 13. Januar 1891, valgtes den første fuldtallige Bestyrelse, der kom til at bestaa af: ALEX. LARSEN som Formand, W. DAVIDSEN som 1ste Viceformand, ANGER som 2den Viceformand, GEISLER som Kasserer og DE LA LAING som Sekretær. Medlemsantallet var da steget til ca. 250 og flere vigtige Lovændringer blev vedtagne. Blandt andet vedtoges at oprette en Havarikasse, baseret paa Solidaritet blandt Medlemmerne. Generalforsamlingen lededes af Maskinmester HENRICHSEN som Dirigent. Der var mødt ca. 40 Medlemmer og indkommet 221 Stemmesedler. Altsaa havde over fire Femtedele af Medlemmerne afgivet deres Stemmer. Paa 1ste Bestyrelsesmøde efter Generalforsamlingen vedtoges følgende Beslutninger, der senere er gaaet over til faste Love og Vedtægter i de sammensluttede Foreninger: 1) At Medlemmer, der var uden Plads eller aftjente deres Værnepligt, var kontingentfri; 2) At Kontingentet skulde opkræves ved Bud. Endvidere indstiftedes et Diplom, hvortil føjedes $\frac{1}{2}$ Aars Kontingentfrihed for den indkomne bedste Afhandling om Maskinhavarier, Maskinværktøj etc. Dette skete for at opmuntre Medlemmerne til at tage virksom Del i Arbejdet paa at vække Maskinmester-

Skibs-Maskinmestrenes Union.

Hædersdiplom

for
en Afhandling i "Skibs-Maskinisten" N° 13 omhandlende

Et Kavar

et
Tilfælde

C. G. L.

Herr Maskinmester

Kjøbenhavn, den 1 October 1891.

I Behøvelsen for Skibs-Maskinmestrenes Union.

Blanton
Unionens 1ste Vicepres.

M. P. Jacobsen
Unionens 2den Vicepres.

L. Ongen
Unionens 3die Vicepres.

standen af den Dvale, den i Aarenes Løb var nedsunket i. Thi hidtil havde DE LA LAING maattet være ene om Arbejdet med Medlemsbladet, og endskønt man kunde faa Bidrag fra Polyteknikere og Ingeniører, saa formentes det dog at være

ALEX. LARSEN.

W. DAVIDSEN.

heldigst at faa Medlemmerne selv, altsaa de søfarende Mestre, til at berette deres Erfaringer, og paa denne Maade skabe mere Liv indenfor Standen, end der hidtil havde været.

Paa dette Tidspunkt oprettedes ogsaa Agenturer i Antwerpen og i Aarhus.

A. GEISLER.

Disse gjorde megen Nytte for de søfarende Mestre og for Unionen, blandt andet ved at vække Interessen for Samarbejde indenfor Standen.

Imidlertid voksede Unionen, saa at Bestyrelsen saa smaat begyndte at tænke paa Indførelsen af det næste Led i Programmet: Etableringen af et permanent Lokale. Efter megen Søgen lykkedes det endelig at leje et nogenlunde passende,

og den 25. Oktober 1891 blev de danske Maskinmestres første permanente For- eningslokale aabnet ved en lille Festlighed. Lokalet var kun tarveligt; hele Lej- ligheden, der laa paa 1. Sal i Toldbodgade Nr. 6, bestod af 4 Værelser, hvoraf de to optoges af Lokalebestyrerens Lejlighed og de to andre af Unionen. Dog havde Bestyrelsen forbeholdt sig Ret til at benytte det ene af Værtens Værelser paa Mødeaftener og desl. Den aarlige Leje beløb sig til 600 Kr. Da hele Be- styrelsen imidlertid var tilsøs, havde Maskinmester RAFN velvilligt paataget sig at præsidere ved Festligheden. Hr. Dr. phil. A. FRAENKEL, som særlig havde stu- deret Arbejder- og Foreningsspørgsmaalet, og som i den sidste Tid havde hjulpet DE LA LAING med forskellige Foreningssager, holdt Festtalen »Om Nytten af Or- ganisation«. Maskinmester-Foreningens Bestyrelse var indbudet og overværede Indvielsen.

I det Hele taget skyldte Unionen Dr. FRAENKEL stor Tak. Han traadte ofte hjælpende til med Raad og med Bidrag til Medlemsbladet og var Unionen og senere de sammensluttede Foreninger en god Støtte.

Dernæst begyndte Bestyrelsen at oprette et Bibliothek ikke alene af tekniske Bøger, men af enhver Slags. Kun den almindelige Lejebibliotheks Literatur var udelukket. Tanken ved denne Fremgangsmaade var, at de Medlemmer, der ikke brød sig om at læse tekniske Værker, maaske nok vilde læse populær Natur- videnskab eller Rejsebeskrivelser, og de, der heller ikke brød sig om at læse disse Bøger, vilde maaske tiltrækkes af den bedre Skønliteratur. Tanken viste sig at være rigtig; Bibliotheket blev meget benyttet og et nyt Bindeled mellem Uni- onen og Medlemmerne var derved knyttet.

I Rigsdagssamlingen 1891—92 kom Forslag til den nye Sølov til Behandling. Da flere af de deri foreslaaede Paragraffer var ret utilfredsstillende for Maskin- mestrene, indgik Unionens Bestyrelse den 17. December 1891 med et motiveret An- dragende — der var bleven tiltraadt af Bestyrelsen for Maskinmestrenes Forening — til Regering og Rigsdag om at faa disse Paragraffer forandrede.

TIL

Regering og Rigsdag!

I al Ærbødighed tillader underskrevne Bestyrelse for »*Skibs-Maskinmestrenes Union*« sig ved Nærværende at henvende sig til Regering og Rigsdag. Anledningen hertil er de Forhandlinger, der alt have fundet Sted, om de af Regeringen frem- satte Forslag til Lov om Sønæring og til en Sølov henholdsvis i Folkethinget og i Landstinget i indeværende Rigsdagssamling. Det forekommer nemlig de sø- farende Maskinmestre, der med levende Interesse have gjort sig bekendte med Regeringens Forslag og Thingenes Forhandlinger om disse for dem saa betydnings- fulde Love, at de fra forskellige Sider fremsatte Indvendinger mod enkelte af de foreslaaede Lovbestemmelser ikke ere blevne imødegaaede med tilstrækkelig Styrke og ej heller med saa indgaaende Kendskab til de faktisk bestaaende For- hold, som den, Undertegnede kunne være i Besiddelse af. Det er tværtimod vor Formening, at de paagældende Bestemmelser, saaledes som de foreligge i Kom- missionsbetænkningerne og i Regeringens Lovforslag, i alt væsentlig netop have det Indhold, der svarer til det nuværende Behov, og at de, saafremt de bleve til Lov, i den Form vilde kunne øve Ret og Skel til alle Sider, og skulle vi i saa

Henseende tillade os at gøre opmærksom paa følgende, idet vi samtidig bringe enkelte Ændringer i Forslag.

1.

Blandt de Ønsker, de søfarende Maskinmestre mest have imødeset opfyldte ad Lovgivningens Vej, tør navnlig fremhæves:

at Fordringerne til *de Unges Uddannelse* maatte blive skærpede saavel i theoretisk som især i praktisk Henseende, og

at *Indfødsret* maatte kræves som Betingelse for at blive Maskinmester tilsøs.

Hvad det første Punkt angaar turde Motivering af dette Ønskes Berettigelse paa dette Sted være ret overflødig; men med Hensyn til Ønskeligheden af en Beskyttelse for de søfarende Maskinmestre ved at kræve Indfødsret, som Betingelse for at blive Maskinmester, ville vi ikke undlade at hidsætte en kort Begrundelse. Nutidens Maskiner ere efterhaanden blevne saa komplicerede, at der, for at kunne betjene dem paa forsvarlig Maade, næsten kræves en formelig videnskabelig Uddannelse. Saafremt nu de unge Mennesker, der bekoste og ofre sig for en saadan Uddannelse, ikke ved nogensomhelst lovhjemlet Bestemmelse nyde Beskyttelse, vil Følgen deraf sikkert blive, at endnu Flere, end allerede nu, maa udvandre (f. Eks. til Kongostaten, Syd-Amerika o. a. St.), for at søge deres Brød. Hvis derimod Sønæringsloven optog den Bestemmelse, at Maskinmestrene tilsøs skulle have Indfødsret — saaledes som foreslaaet i Regeringsforslaget — vilde der ydes dem en efter vort Skøn billig Beskyttelse til Gengæld for den Uddannelse, de med Nødvendighed have maattet erhverve sig. Ude af Betragtning maa det ikke lades, i hvor høj Grad en Maskinmesters Stilling, og navnlig den af ham udviste Økonomi er af Betydning overfor et heldigt økonomisk Resultat for de i Skibet Interesserede (Rheder, Aktionærer o. A.), thi rent økonomisk betragtet er det Maskinmestrenes Duelighed, Sparsommelighed og Samvittighedsfuldhed, hvoraf Rejsens Hurtighed, Kulforbruget m. m. tildels afhænger. Maskinkontoen er en af de væsentligste under Sejladsen, og af dens gode Økonomi betinges atter, hvor stor en Del af det opsejlede Beløb, der skal udgives eller kan spares til Maskinreparationer.

Det vil heraf formentlig fremgaa, at der er noget særdeles berettiget og billigt i vort Ønske om Beskyttelse for Maskinmestrene, og vi mene, at saadan Beskyttelse nærmest opnaaedes i de foreliggende Lovforslags Aand, naar man stillede samme Betingelser for at blive Maskinmester som til at blive Fører af dansk Dampskib. I »Forslag til Sølov« er Skipperens og Maskinmesterens Ansvar ikke jævnsides og solidarisk, hvad det efter vor Mening heller ikke kan og bør være — tværtimod ville vi nedenfor nærmere motivere Ønskeligheden af et selvstændigt Ansvar for Maskinmesteren. Men naar hver af dem — Skipper saavel som Maskinmester — faar sit Ansvar at bære, skønne vi ikke rettere, end at det vilde være naturligt, om ogsaa Beskyttelsen var af samme omfattende Beskaffenhed ved at kræve Indfødsret af dem begge.

2.

I det oprindelige Lovforslag stod der, at Personer, der ere straffede for at have begaaet en i den offentlige Mening vanærende Handling, fortabe deres Maskinmesterbevis. Det er vor indtrængende Anmodning, at denne Bestemmelse maa blive til Lov.

Ganske vist findes der for Tiden ingen straffede Personer mellem de søfarende Maskinmestre. Men vi tro, at en Bestemmelse, som den nys nævnte, mægtigt vil bidrage til at hævde hele Maskinmesterstandens Ære. Det er dernæst saa, at om Bord i et Skib — en hel lille Verden for sig — vilde en straffet Person som Befalingsmand virke skadeligt paa den der saa nødvendige Disciplin.

3.

Forat Rhederne kunne sikre sig overfor uduelige eller ligegyldige Maskinmestre, vilde det være hensigtsmæssigt, om Lovgivningen fastsatte Straffebestemmelser i Lighed med den engelske Sølov.

Efter vor Mening burde det være saaledes, at Maskinmestre, der ved Fejl eller Forsømmelser have paaført Maskinen et Havari, hvorved Skib eller Ladning udsættes for alvorlig Fare, drages til Ansvar ifølge vedtagne Straffebestemmelser. I saadanne Tilfælde ville vi anse det for hensigtsmæssigt om Lovgivningen ogsaa anordnede, at vedkommende Søret supplerede sig med specielt maskinkyndige Medlemmer.

Hvad Straffen angaar, henstille vi, om ikke den rettest kunde bestaa i Forfaldelse af Maskinmesterbeviset for kortere eller længere Tid, f. Eks. fra 1 Maaned til 1 Aar el. desl.

4.

Vi anmode indtrængende om, at det maa blive taget under fornyet Overvejelse, hvorvidt Maskinmestrene skulle have Indflydelse paa *Antagelsen af Fyrbødere* eller ej.

Dette er et Spørgsmaal af allerstørste Betydning for os, idet denne Ordning, hvortil der ingen Grund gives, i betydelig Grad vil virke hæmmende paa vor Haandhævelse af Disciplinen blandt Fyrfolkene.

Maskinmestrene have som ingen Andre den fornødne Kundskab til at bedømme, om Rhederne kunne være økonomisk tjente med de eller de Fyrfolk, og faa de ingen Indflydelse paa Antagelsen af disse, vil det være meget uretfærdigt at forlange af Maskinmestrene, at de skulle være ansvarlige for *Kedlernes* og Maskinens Drift og *Pasning*, saaledes som der staar i »Forslag til Sølov« § 80. Thi hvorledes kan en Maskinmester være ansvarlig for Fyrfolkenes Pasning af Kedlerne, naar han end ikke skal have Indflydelse paa Antagelsen af Folkene!

Vi kunne ikke noksom betone, hvor megen Vægt vi efter moden Overvejelse lægge paa dette Punkt. En Undervurdering af dette Punkts Betydning vilde i Fremtiden kunne blive til uvurderlig Skade for Rhedere, Assurandører og alle andre i Skibet Interesserede.

5.

Til Bestemmelsen i »Forslag til Sølov« § 59, der i 2det Stykke fastsætter: »Skipperen er ansvarlig for Skade, som af Mandskabet forvoldes ved Fejl eller Forsømmelser i Tjenesten, medmindre det maa antages, at han ikke har ladet det mangle paa behørig Opmærksomhed og Tilsyn«, tillade vi at foreslaa følgende Tilføjelse:

»med Undtagelse af Skade paa Maskine og Kedler, for hvilken Maskinmesteren bærer Ansvar.«

Tilføjes dette, bringes § 59 i god Overensstemmelse med den ovenfor under

4 citerede § 80, hvori der staar, at Maskinmesteren er ansvarlig for Kedler og Maskine.

Men bortset fra, at der saaledes, som de to Paragraffer lyde i Forslaget, er Uoverensstemmelse mellem dem, er Bestemmelsen i § 59 ganske urimelig; thi det er umuligt for Skipperen at passe paa i Maskinrummet, saaledes som der bør passes paa af den, der har Ansvar. Dette kan og bør derimod Maskinmesteren, der har sin Plads der og har den fornødne Fagkundskab.

Sker der ikke en Tilføjelse til § 59, omtrent som her af os foresaaft, vil Paragraffen, sammenholdt med § 80, let kunne fortolkes fejlagtig derhen, at en uduelig eller uheldig Maskinmester intet Ansvar bærer for den Skade, der sker ved Kedler eller Maskineri.

6.

I »Forslag til Sølov« § 36 hedder det, at Maskindagbogen føres af Maskinmesteren under Tilsyn og Medansvar af Skipperen.

Forstaaet efter Bogstaven er denne Bestemmelse saare uretfærdig overfor Skipperen. Denne kan intet reelt Tilsyn føre med, hvad der indføres i Maskindagbogen; dertil mangler Skipperen den fornødne Fagkundskab og erfaringsmæssige Indsigt. Men kan Tilsynet kun være mangelfuldt, bør billigvis Ansvar og saa være derefter.

Hvad der med Rette kan forlanges af Skipperen, det er, at han fører Tilsyn med, at Maskindagbogen overhovedet føres. *Hvorledes* den føres, derfor bør ene Maskinmesteren staa til Ansvar.

Saaledes læse vi Bestemmelsen i § 36, men efter Ordene gaar den langt videre.

Maskindagbogen skal jo være et Supplement til Logbogen og yde Øvrigheden Oplysninger i tvivlsomme Havaritilfælde. Skal nu Logbogen og Maskindagbogen begge føres under Tilsyn og Medansvar af Skipperen, hvor bliver saa Garantien af for Assurandører og Rhedere?

Vi tillade os derfor at henlede Opmærksomheden paa denne Paragraf, og det er vort Haab, at Bestemmelsen maa blive omredigeret i Overensstemmelse med de her af os fremdragne Grunde.

7.

Endelig skulle vi ikke undlade at hidsætte et Par Bemærkninger til Reglen i »Forslag til Sølov« § 45, hvori der staar, at Skipperen skal paase, at Mandskabet faar god og tilstrækkelig Kost.

I de Tilfælde, hvor Rhederiet betaler Skipperen personlig Kostpenge for hver Mand om Bord, saaledes at Skipperen selv lønner og koster sin Hovmester, med andre Ord: hvor Skipperen selv forestaar Bepisningen om Bord, er denne Bestemmelse ganske utilstrækkelig. Efter vor Erfaring vil Skipperen kun kunne øve nogen virkelig Kontrol, naar Hovmesteren lønnes af Rhederiet og selv oppebærer Kostpengene for Besætningen. Det maa her bemærkes, at denne sidst anførte Maade ikke er bekosteligere for Rhederierne end den først anførte.

Ifald ikke Ansvar for Besætningens Bepisning med god og tilstrækkelig Kost kan lægges over paa Rhederiet, bør efter vor Mening Forholdet søges ordnet

som ovenfor anført, ialfald i alle Dampskibe som fører *Hovmester eller Restauratør om Bord*, og vi tillade os derfor at foreslaa § 45 ændret i Overensstemmelse dermed.

Det er vort Haab, at den høje Regering og Rigsdag med Opmærksomhed vil gøre sig bekendt med nærværende allerærbødigste Henvendelse. De deri paa-pegede Anker imod Forarbejderne til saa indgribende Kodifikation, som Søloven og Sønæringsloven ville blive for Landet, ere dikterede af vort inderlige Ønske om, at disse Love maa blive saa gode som mulig, saavel som af en levende Følelse af det mangen Gang ikke tilstrækkelig paaagtede, betydningsfulde Ansvar for Liv, Velfærd og Værdier, der paahviler en søfarende Maskinmester under Ud-førelsen af sin Livsgerning.

Selvfølgelig staar undertegnede Bestyrelse for »Skibs-Maskinmestrenes Union«, der tæller 304 Medlemmer, som alle ere søfarende Maskinmestre i danske Skibe, naarsomhelst rede med enhver Oplysning, vore Standsvilkaar og de omhandlede Lovforslag betræffende, den høje Regering eller Rigsdag, være sig Udvalg eller enkelte ærede Medlemmer af Thingene, maatte ønske.

København d. 16. December 1891.

Allerærbødigst

Alex. Larsen,

1ste Maskinmester S/s Koldinghus,
Foreningens Formand.

W. Davidsen,

1ste Maskinmester S/s Russia.

L. Anger,

2den Maskinmester S/s Hekla.

A. Geisler,

1ste Maskinmester S/s Christianssund.

de la Laing,

Maskinmester S/s Kureren.

Undertegnede Bestyrelse for »Maskinmestrenes Forening«, som er stiftet i Aaret 1873 og tæller 260 Medlemmer, kan fuldt ud tiltræde det i foranstaaende Adresse anførte og udtaler som sit højeste Ønske, at der af den høje Regering og Rigsdag maa blive taget Hensyn til det deri fremsatte.

A. W. Borum,

Foreningens Formand,

F. Alsing.

J. V. Gjetting.

A. J. Halberg.

E. Gunst.

L. M. Jensen.

DE LA LAING havde iforvejen konfereret med Folketingets Viceformand, Hr. FREDE BOJSEN, og det lykkedes derved ogsaa at opnaa nogle Forandringer i Søloven, blandt andet denne, at Maskinmesteren kan tvinge Skibsføreren til at lade

Maskinen besigtige, ifald Skibsføreren skulde fordre, at Maskinmesteren skal forlade Havn med en Maskine, der ikke er i den Stand, som Mesteren anser for arbejdsdygtig. Iøvrigt blev Søloven som bekendt færdig fra Rigsdagen i ganske kort Tid, da der næredes Frygt for, at for megen Forandring vilde umuliggøre Lovens Vedtagelse samtidig i Sverig og Norge.

Unionens anden Generalforsamling afholdtes for første Gang i Maskinmestrenes eget Lokale i Toldbodgade 6. Den dirigeredes — ligeledes for første Gang — af Hr. Overretssagfører W. HONUM, der kort iforvejen havde traadt i nærmere Forbindelse med Unionen ved at overtage Posten som Unionens juridiske Konsulent. Unionen var herved kommet ind paa en klog Ordning, som straks blev accepteret, da Foreningerne senere blev slaaet sammen, og som hidtil har skabt fortrinlige Resultater. Unionens Medlemsantal var da over 300. Den afgaaende Bestyrelse genvalgte og Havarikassen omordnedes fuldstændig.

I det forløbne Aar var der imidlertid fra nogle Medlemmer af Maskinmestrenes Forening fremkommen en privat Forespørgsel til Unionens Bestyrelse, om den vilde være villig til at forhandle om et Grundlag for en Sammenslutning af begge Foreninger. Bestyrelsen havde givet et imødekommande Svar og valgt A. LARSEN, SKJOLDBORG og DE LA LAING til at underhandle med Maskinmestrenes Forening. Istedet for A. LARSEN, som forflyttedes til Esbjerg; valgtes senere G. KRØGER. Efter at have afholdt flere Møder enedes man om en Basis for Forhandlingerne, og Sagen kunde dermed overgaa til at blive officiel. Paa Generalforsamlingen i 1891 interPELLEREDS Bestyrelsen angaaende Sammenslutningen, og efter en lille skarp Fægtning vedtoges endelig en Resolution, der opfordrede Bestyrelsen til at arbejde videre paa det engang skabte Grundlag.

Det var nu gaaet saaledes som Unions Stiftere, LARSEN og DE LA LAING, havde tænkt. Medens Unionen med rivende Fart i mindre end to Aar havde faaet ca. 350 Medlemmer, var Tilgangen af Medlemmer til Maskinmestrenes Forening omtrent fuldstændig ophørt. Grunden hertil var en dobbelt. Dels absorberede Unionen Interessen ved at være en Forening med Liv i, hvor der arbejdedes og byggedes op, og dels begyndte Assuranceselskaberne herhjemme at udfolde en meget kraftig Virksomhed. Tanken at assurere sit Liv til Fordel for sin eventuelle Enke var ikke længere ny, og da samtidig Livsassurance med Udbetaling i levende Live blev en yndet Forsikringsform, der ogsaa trængte ind i Maskinmesterkredse, frembød denne Form saa mange Fordele fremfor den Overlevelserente paa 100 Kr. aarlig, som Maskinmester-Foreningen gav, at Tilgangen lidt efter lidt ophørte ganske af sig selv. Og nu var Tidspunktet kommet, da Maskinmestrenes Forening kunde blive reorganiseret, saa at den blev til en virkelig tidssvarende Forening og ikke længere hovedsagelig var en Enkekasse. Dette var gaaet op for de fleste af Maskinmester-Foreningens Medlemmer, og de kom nu selv Unionen imøde og tilbød en Sammenslutning. For Unionens Bestyrelse var Tanken hverken fremmed eller ubehagelig. Bestyrelsen havde selv længe følt det uheldige i ikke at have fast Bopæl i Land, og endskønt Sekretæren havde paa taget sig alt det daglige Arbejde, oversteg det ofte næsten hans Kræfter at besørge alt i sin Fritid efter Kl. 6 om Aftenen. Det var derfor et almindeligt Ønske, at nye Kræfter kunde tage fat og ved deres permanente Ophold i Land bedre administrere en saa stor og virksom Forening.

Endskønt Tilgangen af Medlemmer til Unionen straks mindskedes, da det blev bekendt, at Bestyrelsen plejede Forhandlinger med Maskinmestrenes For-

ening om en Sammenslutning, lod Unionens Bestyrelse sig dog ikke herved afskrække fra at arbejde videre paa hvad den mente at være det rigtige, og Nutiden har jo ogsaa tilfulde bevist, at hvad der dengang fandt Sted har været til stor Gavn og Fremgang for Maskinmesterstanden.

I Juli 1892 fremkom der i Unionen ved privat Initiativ fra Maskinmester RAFN den Tanke, nærmere at karakterisere Maskinmestrene som en Stand, ved at skaffe dem et Banner. En Damekomité, bestaaende af Fruerne RAFN, LEVRING, DAVIDSEN, DE LA LAING og P. N. PETERSEN samt med RAFN som Kasserer, traadte sammen og begyndte Indsamlingen. Denne blev først sluttet efter at Sammenslutningen havde fundet Sted, hvorfor en nærmere Beskrivelse og Omtale af dette Banner vil findes længere henne.

Den 5te November 1892 aabnedes der i Unionens Lokaler en maskinteknisk Udstilling. Udstillingen stod aaben i ca. 8 Uger og bestod af over 400 forskellige Numre udstillede af 15 Udstillere, Maskinfabrikanter og Maskinforhandlere. Udstillingen, der blev meget rosende omtalt i Dagspressen, gjorde ogsaa Lykke blandt Medlemmerne og skaffede flere Forhandlere forøget Afsætning.

I det hele taget søgte Bestyrelsen ved enhver passende Lejlighed at bringe Dagspressen til at interessere sig for Maskinmesterstanden og dens Gerning. Herved lagdes Grunden til den Vekselvirkning, som senere hen opstod og som mægtigt har styrket og hævet Standens Anseelse.

I Aarets Løb var Formanden, ALEX. LARSEN, bleven forflyttet til Esbjerg og frabad sig i den Anledning Genvalg.

Paa Generalforsamlingen i Januar 1893, blev SCHOUSTRUP valgt til Formand medens den øvrige Bestyrelse blev genvalgt. Det vigtigste der skete paa denne Generalforsamling var, at Sammenslutningen med Maskinmestrenes Forening vedtoges med *139 Stemmer mod 62*. Unionens Indtægt for Aaret 1892 var omtrent 6000 Kr., dens Udgift ca. 5000 Kr. Formuen var 1. Januar 1893 ca. 6000 Kr., hvoraf Havarikassen dog ejede ca. 750 Kr. Saa man ser, at Unionens Tilstand var blomstrende og i enhver Henseende fortrinlig. Resultatet af Afstemningen om Sammenslutningen blev ikke modtaget meget glædeligt paa Generalforsamlingen. Sekretæren maatte derfor i en længere Udvikling gøre Rede for sine og den afgaaede Formands Anskuelser i saa Henseende, og det er i Sammenhæng hermed ret interessant at se, at disse Anskuelser og Meninger omtrent ere gaaede i Opfyldelse.

Samtidig med denne Generalforsamling afholdt Maskinmestrenes Forening ogsaa Generalforsamling, hvor Sammenslutningen blev vedtaget med *51 Stemmer mod 1*. Ved fælles Overenskomst mellem begge Bestyrelser blev det dernæst vedtaget at afholde en ekstraordinær Generalforsamling, fælles for begge Foreninger, i de første Dage i Juli, hvor der saa skulde vælges Bestyrelse m. m., hvorefter Sammenslutningen skulde være fuldbyrdet.

Denne Generalforsamling afholdtes d. 8. Juli 1893 og er omtalt andetsteds i dette Skrift.

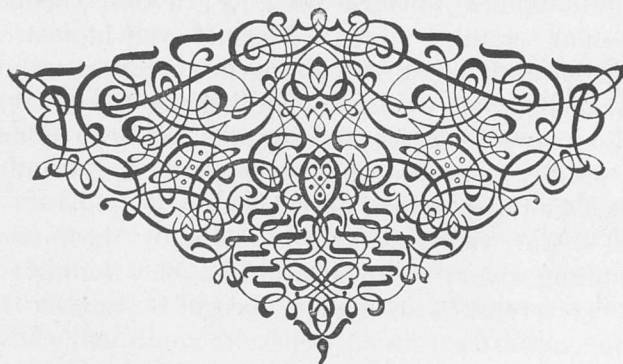
F. SCHOUSTRUP.

Med den afsluttede Unionen sin Tilværelse. Naar man nu efter 5 Aars Forløb vil se tilbage og spørge, hvad Nytte gjorde *Unionen* for Maskinmesterstanden, maa man komme til følgende Svar: *Skibs-Maskinmestrenes Union* var Banebryderen for og Grundlæggeren af Maskinmesterstandens nuværende høje Standpunkt med Hensyn til Sammenhold og Kollegialitet. Den stampede Hundreder af Medlemmer op af Jorden, udviklede dem til at bære Organisationen videre, og gjorde dem fortrolige med hvad Organisation er. Det tilfaldt Unionens Arvtager »den reorganiserede Maskinmester-Forening«, at gøre Medlemmerne klar, hvad Organisation kan udrette og opnaa.

Unionen skabte et teknisk Medlemsblad, der har vundet Anseelse og Indflydelse ogsaa i Kredse, der staa Maskinmesterstanden fjernere. Den skabte endelig et fast Samlingssted for Medlemmerne i sit Lokale, hvilket i meget høj Grad bidrog til at skabe Kollegialitet og Sammenhold. Man maa derfor sige, at uden Unionens skabende og forudgaaende Virksomhed vilde det nuværende Liv i Maskinmestrenes Forening vel næppe være fremkommet.

Af Unionens Stiftere havde ALEX. LARSEN bosat sig i Esbjerg. Han var derfor afskaaren fra at have noget med den nye Bestyrelse at gøre. Ikke desto mindre bevarer han endnu stadig sin Interesse og varme Følelse for Standens Værdighed og Trivsel, og det er ikke Mangel paa Interesse for Sagen, der har bragt ham til at trække sig tilbage fra Arbejdet for Standens Fremgang.

Den anden af Stifterne, DE LA LAING, knyttedes til de sammensluttede Foreninger som Sekretær, Redaktør og Bibliotekar, og skønt han egentlig paa Tidspunktet for Sammenslutningen anslog sin Virksomhed for delvis afsluttet, gik han dog ind paa at forblive saalænge som den nyvalgte Formand, L. M. JENSEN beklædte sin Stilling. Da denne i Novbr. 1895 trak sig tilbage paa Grund af Helbredshensyn, ansaa DE LA LAING sig for løst fra sit Løfte og trak sig samtidig fuldstændig tilbage fra al Foreningsvirksomhed.

MASKINMESTRENE FORENING.

1893—1898.

AMMENSLUTNINGEN af de to bestaaende Maskinmesterforeninger havde en Tid lang været et staaende Samtaleæmne blandt Maskinmestrene, og i Sommeren 1892 stillede et Udvalg som før nævnt nedenstaaende Forslag, idet man mente, at den paatænkte Fællesforening af saavel søfarende som Landmestre kunde skabe en stærk og levedygtig Organisation, der ved at arbejde hen til gavnlige Foranstaltninger kunde varetage Standens Interesser saaledes, at enhver Maskinmester kunde finde virkelig Støtte i alle sit Fag vedrørende Spørgsmaal, men i første Række i alle saadanne, der havde Præget af at bære den hele Stand frem, saavel i social Henseende som i Retning af Dygtiggørelse til at opfylde de voksende Krav, der stilles til Maskinmestrene i vor paa Opfindelser saa rige Tid.

Dette Udvalg afsluttede sine Arbejder med at udtale det Haab, at Enighedens og Samdrægtighedens Aand altid maatte danne Grundlaget for det fremtidige Arbejde og give Impulsen til de kollegiale Følelser, der før havde været gældende og altid burde findes blandt danske Maskinmestre. Dette Haab havde man saa meget mindre Grund til at vente beskæmmet, som Maskinmestrene jo ikke i de to bestaaende Foreninger vare adskilte ved faglige Uoverensstemmelser; men kun som Repræsentanter for hver sin Retning, nemlig henholdsvis hovedsagelig som Enke- og Pensionskasse og som Forening for de søfarendes faglige Interesser, der let ved gjensidig Imødekommenhed ville smelte sammen til et kraftigt Hele.

FORSLAG TIL LOVE

for »Maskinmestrenes Forening« ved Sammenslutning af »Skibsmaskinmestrenes Union« og »Maskinmestrenes Forening samt Enke- og Pensionskasse«.

§ 1.

Foreningen er upolitisk og dens Formaal ere:

a) At varetage Maskinmesterstandens Tarv og Interesser, holde Lokale med tekniske Skrifter og Værker, at udgive et teknisk Blad samt saavidt muligt gensidig støtte hinanden.

b) Ved maanedlige Kontingenter at sikre Enker efter afdøde Medlemmer en aarlig Pension.

c) At danne et Fond til at sikre Medlemmer, som paa Grund af Alder eller Svagelighed ere satte ud af Virksomhed, en aarlig Pension eller Understøttelse.

d) At forsikre de søfarende Medlemmers Ejen- dele imod Havari.

§ 2.

Medlemmerne kunne være:

- a) Forenings Medlemmer.
- b) Pensionskasse Medlemmer.
- c) Havariforsikrings Medlemmer.
- d) Æresmedlemmer.

A. LOVE FOR FORENINGS MEDLEMMER.

§ 3.

For at kunne optages som Medlem udkræves, at Ansøgeren har udstaaet en Læretid af mindst 3 Aar i et Smede- eller Maskinværksted, arbejdet 1 Aar ved Dampmaskinens Forfærdigelse og bestaaet den almindelige Maskinisteksamen. Ansøgeren maa dernæst have været ansat som Maskinmester, Maskinassistent eller Maskinfører til søs eller i Land i mindst 1 Aar og ikke have mistet sin borgerlige Agtelse. Bestyrelsen skal dog have Ret til at gøre Undtagelser med Hensyn til Fordringen om Maskinisteksamen.

§ 4.

Den, som ønsker sig optaget som Medlem af Foreningen kan af Bestyrelsen faa udleveret en Blanket, som angiver alt, hvad han skal give Oplysning om i sin Begæring om Optagelse i Foreningen, deri indbefattet Anbefaling af 2 Medlemmer.

§ 5.

Optagelsen sker ved Ballotation den første Mødet aften, efterat Indmeldelsen har været opslaaet 14 Dage i Lokalet, saaledes at han er optaget, naar $\frac{2}{3}$ af de nærværende Medlemmer stemme derfor. Ved Modtagelse af Optagelsesbrev og Medlemskort erlægges 3 Maaneders Kontingent og Indskud.

§ 6.

Foreningens Medlemmer betale 2 Kr. i Indskud og 3 Kr. Kvartalet i Kontingent, for hvilket de maa indestaa, indtil de lovlig ere udmeldte. De have derfor Adgang til at erholde Laan eller Hjælp, naar Sygdom eller andet Uheld indtræffer, saafremt Kassens Midler tillader det. Kontingentet betales kvartalsvis forud paa den Maade, som Bestyrelsen bestemmer.

§ 7.

De nuværende Medlemmer af Enke- og Pensionskassen skulle alle betale 50 Øre mere om Maaned, end de nu betale, og blive derfor lige- stillede med Forenings Medlemmerne. De betale Kontingentet til Pensionskassens Bestyrelse og denne svarer til Foreningen 50 Øre pr. Maaned af hvert betalende Medlem.

§ 8.

Udebliver et Medlem med sit Kontingent et Kvartal, saa betales en Mulkt af 35 Øre for hver Maaned, der gaar ud over denne Tid. Indtil denne Bøde er betalt, udelukkes Vedkommende fra Foreningens Lokaler og fra Bogudlaanet. Medlemmer, som ere uden Plads, eller som aftjene deres Værnepligt, kunne, naar de indsende Anmodning derom, blive kontingentfri indtil et Tidsrum af 3 Kvar- taler.

§ 9.

Dømmes et Medlem for en i den offentlige Men- ning vanærende Handling, eller han opfører sig paa en Maade, som strider imod Foreningens In- strukser og Vedtægter, saa har Bestyrelsen Ret til at udlette ham af Foreningen. Han maa da indsende sit Optagelsesbrev og Medlemskort til Formanden, men kan derefter indanke Sagen for Generalforsamlingen, hvis Beslutning er endelig.

§ 10.

Medlemmerne hæfte for deres Kontingent, indtil de skriftlig have udmeldt sig af Foreningen og tilbagesendt deres Optagelsesbrev og Medlemskort, hvilket maa ske med mindst 14 Dages Opsigelse. Undladelse af at betale Kontingent fritager ikke Medlemmerne for deres Medlemspligt.

§ 11.

Bestyrelsen bestaar af en Formand, en Vicefor- mand og fire Bestyrere. De vælges ved skriftlig Afstemning for 2 Aar ad Gangen. Hvert Aar af- gaar Halvdelen, første Gang Viceformanden og to Bestyrere. Den afgaaende Bestyrelse vedbliver at

fungere indtil det første Bestyrelsesmøde er afholdt, senest 14 Dage efter Generalforsamlingen. Genvalg kan finde Sted. Ethvert Medlem er pligtig at modtage Valg til Bestyrelsen, dog kan det Bestyrelsesmedlem, som har fungeret i 2 Aar, nægte at modtage Valg i de næste 2 Aar. Bestyrelsen afholder Bestyrelsesmøde den første Lørdag i hver Maaned, eller [saa ofte 2 af Bestyrelsen maatte finde det fornødent. De fremsende i saa Tilfælde skriftlig Anmodning derom til Formanden med Angivelse af, hvad der ønskes forhandlet.

§ 12.

Bestyrelsens Formand repræsenterer Foreningen, har Forsædet i Bestyrelsesmøderne og i Tilfælde af Stemmelighed, er hans Stemme afgørende. Han refererer til Generalforsamlingen, modtager Breve og Andragender samt paategner Indtægts- og Udgiftsordrer. Han er berettiget til at handle paa Bestyrelsens Vegne under eget Ansvar i Sager, som ikke kunne afvente Bestyrelsens Afgørelse, men maa i saa Tilfælde forelægge Bestyrelsen Sagen snarest muligt.

§ 13.

Viceformanden fungerer i Formandens Sted, naar denne har Forfald eller er afgaaet i Aarets Løb. Han indtræder da i alle Formandens Pligter og Rettigheder.

§ 14.

Foreningens Bestyrelse bestyrer og vedligeholder alle Foreningens Midler, Ejendele og Lokalet, besørger Optagelse, Udslettelse og Udmeldelse, antager eller udnævner Kasserer, Redaktør, Bibliotekar, Inspektør, Fest-, Foredrags- og Forevisnings-Udvalg samt Udvalg for Laan og Hjælp. Flere af disse Funktionærer kunne forenes i én Person. Den affatter Instrukser og Vedtægter for disse Funktionærer. Den udsteder Optagelsesbreve og Medlemskort.

§ 15.

Generalforsamlingen vælger 2 Revisorer og 2 Suppleanter hertil, som reviderer Foreningens Regnskab kritisk. De vælges paa 2 Aar og afgaa skiftevis hvert Aar.

§ 16.

Ved Sammenslutningen tilskyder begge Foreninger en i Forhold til Medlemsantallet lige stor Kapital, der skal betragtes som Foreningens Grundfond, samt som saadan være urørlig, undtagen Bestyrelsen maatte finde det paatrængende nødvendigt, at benytte den. Bestyrelsen anbringer denne Kapital, samt hvad ellers maatte indgaa i Kassen, paa anordningsmæssig Maade.

§ 17.

Den ordinære Generalforsamling afholdes i Januar Maaned. Al Afstemning er skriftlig. Stemmesedlerne udsendes mindst 3 Maaneder før Generalforsamlingens Afholdelse, og ethvert Medlem er pligtig til — under en Mulkt af 1 Kr. — at indsende Stemmesedlerne udfyldte og undertegnede, enten han personlig giver Møde paa Generalforsamlingen eller ej. Alle Stemmesedler maa, for at komme i Betragtning, indsendes til Formanden senest en Uge før Generalforsamlingens Afholdelse. Alle Forslag til Drøftelse paa Generalforsamlingen maa være indsendt inden den 15. September hvert Aar. Mindst Halvdelen af Medlemmerne maa have afgivet deres Stemmer for at Generalforsamlingen skal være gyldig. Stemmesedlerne opbevares til Dagen før Generalforsamlingen, paa hvilken en Komité, bestaaende af fire Medlemmer, der ere udvalgte af Bestyrelsen, samler og optæller Resultaterne af Afstemningen. De Forslag paa Dagsordenen, der have opnaaet over Halvdelen af de afgivne Stemmer, kunne af de paa Generalforsamlingen Mødende underkastes saadanne Ændringer, som Dirigenten, efter Samraad med Bestyrelsen, finder mindre væsentlige.

§ 18.

Ekstraordinære Generalforsamlinger skulle afholdes, naar Bestyrelsen ønsker det, eller naar det forlanges af 60 Medlemmer i en skriftlig Henvendelse til Bestyrelsen med Angivelse af Grundene til dette Forlangende. Iøvrigt gælder for den ekstraordinære Generalforsamling med Hensyn til Bekendtgørelse, Stemmegivning o. s. v. ganske de samme Regler, som gælde for den ordinære Generalforsamling.

§ 19.

Foreningens Bestyrelse skal udgive et Blad, der skal udkomme én Gang om Maaneden og indeholde Artikler, som kunne have Interesse for Medlemmerne, Meddelelser om ledige Pladser og Avertissementer efter en fastsat Takst.

§ 20.

Som Æresmedlemmer kunne udnævnes saadanne Mænd, som ved deres videnskabelige eller praktiske Uddannelse, eller ved deres fremragende Stilling i Samfundet, have virket til Gavn for Maskinmesterstanden.

B. LOVE FOR ENKE- OG PENSIONS- ELLER UNDERSTØTTELSESKASSEN.

Disse forblive som de ere, med Undtagelse af de Forandringer, som ere en direkte Følge af

Sammenslutningen. Enke- og Pensions- eller Understøttelseskassen afholder særlig Generalforsamling og har sin egen Bestyrelse, som aldeles uafhængig af Foreningen bestyrer disse Kasser samt Etatsraad Wains Legats Midler. Den afholder selv Udgifterne til dens særlige Administration.

C. LOVE FOR HAVARIFORSIKRINGEN.
Herom gælder det samme, som er sagt under B.

Ved Vedtagelsen af disse Love blev samtlige Medlemmer af »Skibs-Maskinmestrenes Union« og »Maskinmestrenes Forening« betragtede som optagne i den fælles Forening.

Ovenstaaende Forslag fik Lovhjemmel ved paa Generalforsamlingen 1893 at blive vedtaget med en stor Majoritet blandt begge Foreningers Medlemmer. Hermed var Sammenslutningen fuldbyrdet og den 8. Juli samme Aar valgtes den første Bestyrelse, der kom til at bestaa af L. M. JENSEN som Formand, WM. ANDERSEN som Viceformand, DE LA LAING, ERSLEV, KNAP, og W. DAVIDSEN som Bestyrere. Denne Bestyrelse constituerede sig paa et Møde d. 17. Juli 1893. Formanden udtalte Ønsket om et godt Samarbejde til Held og Ære for Standen.

L. M. JENSEN.

Det var ingenlunde nogen let Opgave at samle de før spredte Kræfter til den rette Forstaaelse af Fællesarbejdet; stadigt maatte det holdes for Øje, at for at opnaa gavnlig Virksomhed fra Bestyrelsens Side, maatte Medlemmernes Virken, Pligtfølelse og rette Forstaaelse af Standens mange Interesser støtte denne, og ikke mindst vilde Foreningen faa Betydning for vort Fag ved indbyrdes Enighed og Sammenhold.

Som Følge af, at Foreningen nu bestod af Maskinmestre baade fra Søen og Landets fjerneste Egne, besluttede Bestyrelsen, at Medlemsbladet for Fremtiden skulde bære Navnet »Tidsskrift for Maskinvæsen«, men udgaa i samme Format og Udstyrelse som hidtil, ligesom den samme Redaktør, der havde redigeret »Skibsmaskinisten«, ogsaa overtog Arbejdet herved.

TIDSSKRIFT FOR MASKINVÆSEN

(FORTSÆTTELSE AF „SKIBS-MASKINISTEN“)

UDGIVET AF

MASKINMESTRENE FORENING I KJØBENHAVN.

Den 1ste Januar 1895 udkom Tidsskriftet første Gang med sit nuværende Hoved — En Sammenstilling af de to tidligere Foreningers Emblemer, belyste af Straalerne fra en elektrisk Buelampe.

For yderligere at udvide Tidsskriftets Rammer, henvendte man sig den 18. November 1893 med nedenstaaende Ansøgning til det Reiersenske og det Raben-Lewetzauske Fond om Understøttelse heril.

Undertegnede Bestyrelse for Maskinmestrenes Forening tillader sig herved at ansøge den ærede Legatbestyrelse for det Raben-Lewetzauske Fond om en Legatportion til Hjælp til fortsat Udgivelse af Foreningens tekniske Blad — Tidsskrift for Maskinvæsen.

Den nuværende Forening med Hs. Kgl. Højhed PRINS VALDEMAR som Protektor og Hr. Etatsraad BURMEISTER R. DM. som Æresmedlem er for et Aarstid siden stiftet ved Sammenslutning af Skibsmaskinmestrenes Union og Maskinmesterforeningen, der væsentligst var en Understøttelses- og Enkekasse.

Førstnævnte Forenings maanedlige Blad »Skibsmaskinisten« udkommer fremdeles, udgivet af de sammensluttede Foreninger under Navn af »Tidsskrift for Maskinvæsen«; men vi indse nu, at dette Organ, der vil kunne være ikke alene Medlemmer, men enhver paa Maskinomraadet til stor Nytte og Belæring, naar det vedblivende indeholder et passende teknisk Stof — ikke kan udfylde sin Plads paa fyldestgørende Maade, naar det ikke har større Midler til sin Raadighed end de, Foreningen kan og tør afse til dette for vor Stand formentlig opdragende Formaal.

Derfor tillade vi os, som ovenfor berørt, at anmode den ærede Legatbestyrelse om en Sum paa 500 Kr. for Aaret 1894 til Hjælp til Udgivelsen, og haabe vi, den ærede Legatbestyrelse vil tage gunstigt imod denne vor ærbødige Anmodning.

København, den 18. November 1893.

For Maskinmestrenes Forening, Lille Strandstræde 18, 1. Sal.

L. M. Jensen,
Formand.

V. Andersen,
Viceformand.

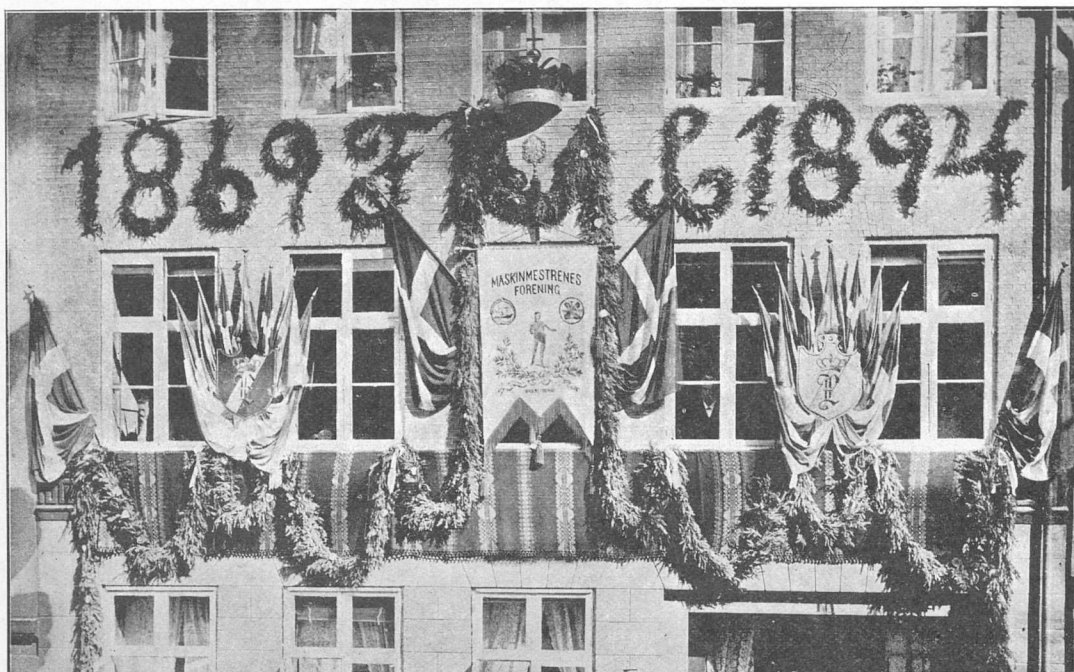
G. de la Laing,
Redaktør.

Til Legatbestyrelsen for Det Raben-Lewetzauske Fond.

Disse beklagede ikke i Øjeblikket at kunne bortgive nogen Legatportion heril, da det formentlig ikke havde tilstrækkelig almeen Interesse.

Det har ofte været følt som en Mangel, at Tidsskriftet kun udkom en Gang om Maaneden, og den Tanke, at lade det udkomme 2 Gange, har ofte været fremme til Forhandling i Bestyrelsen og det har ogsaa i det sidste Aar fundet

Sted enkelte Maaneder, og vi haaber paa, at det i det kommende Aar vil det lykkes os at kunne gøre Skridtet fuldt ud. Derved vil vi opnaa at komme i hurtigere og livligere Rapport til alle paa vor Stands Omraade interesserede Parter, og vi vil oftere finde Lejlighed til at oplyse det store Publikum om, at Maskinmesterstanden er en fredelig og loyal Stand, der intet hellere ønsker end at faa Lov til at leve og udvikle sig i Fred paa Lovens Grund og arbejde for vor Stands Fremskridt under Valgsproget i vort Banner: »Opad og Fremad«.

Foreningen kom ved Sammenslutningen 1893 til at bestaa af:

	495 Medlemmer med en Status	5694,95 Kr.
men voksede allere i Aaret 1894 til	531	— — 5882,89 -
	1895 - 567	— — 5861,61 -
	1896 - 701	— — 6352,82 -
	1897 - 887	— — 7473,45 -
og Medlemsantl. er nu d. 1. Marts 1898 -	912	— — -

Paa 1ste Møde i 1893 foresloges det at anskaffe et Emblem eller Mærke for Foreningen, og man valgte da »Tubal-Kain«, der med Stolthed betragter sit smedede Væрге — som Billedhugger Bissen har fremstillet ham — og omkranset af Ordene »Maskinmestrenes Forening i Kjøbenhavn«. Dette Mærke vedtoges det at anvende indenfor Foreningens egne Anmeldelser i Tidsskriftet og naar Dagspressen benyttedes til Avertering, ligesom Medlemskortene ere paatrykte dette Mærke.

Foreningens første Lokaler i Toldbodgade 8, 1. Sal, viste sig snart at være for smaa til at rumme den ved Sammenslutningen tilvebragte store Medlemskreds, men efter nogen Tids Søgen fandtes større Lokaler i Lille Strandstræde 18, 1ste Sal, af hvilken Bygning vi aftrykke et Billede, fotograferet med Udsmyknin-

gen i Anledning af Deres Kgl. Højheder Kronprinsen og Kronprinsessens Sølvbryllup, de samme Lokaler som Foreningen endnu beboer. Her fandtes foreløbig Plads; men der var til Gengæld andre Mangler, der først maatte raades Bod paa, forinden Lokalerne fandtes skikkede til Foreningsbrug. Man maatte flytte Skilletrum, indrette Toiletrum og lade indlægge elektriske Ringeapparater o. l. Forbedringer. Der sparede intet for at opnaa saa hyggelige og smukt monterede Lokaler som muligt, og derved at skabe hjemlig Hygge for Medlemmerne.

Lørdag den 21. Oktober 1893 indviedes Lokalerne ved en festlig Sammenkomst af en i de Tider talrig Kreds af Medlemmer og Indbudne (ca. 50). Blandt de sidste vare Repræsentanter for Pressen samt D'hrf. Underdirektør RASMUSSEN, Dr. phil. FRAENKEL og Maskininspektør URSIN. Lokalernes Størrelse og Montering vandt alles Bifald, og Festen forløb i sin Helhed til alles Tilfredshed. En Del af Aftenen anvendtes af Overmaskinmester ANDERSEN til at holde et Foredrag om »Kulstøvfyning«, ledsaget af Tegninger og mekaniske Apparater til Anvendelse ved denne Fyringsmetode. Det er en Selvfølge, at der under og efter Festmaaltidet holdtes en større Mængde Taler, alle rummende gode Ønsker for Foreningen.

Lokalerne vare fra nu af aabne hver Dag fra Kl. 9 Morgen og hele Dagen. En Mængde inden- og udenlandske Blade og Tidsskrifter forefandtes fra den Tid til fri Afbenyttelse for Medlemmerne.

I de samme Lokaler afholdt man i de første 4 Aar en Del forskellige, belærende Foredrag, som senere af Hensyn til den store Tilslutning henlagdes til Concertpalæet. Bestyrelsen betragtede disse som en Nødvendighed og indsaa Nyttens af dem, som en af de Faktorer i Foreningens Virken, der vilde betinge dens Fremgang; i Særdeleshed naar man senere optog et fyldestgørende Referat af samme i Tidsskriftet saaledes, at alle Foreningens Medlemmer paa denne Maade kunde høste Fordel heraf.

De forskellige Udvalg, der have arbejdet paa dette Felt samtidigt med Arrangement af forskellige Fabriksbesøg, have virket meget ihærdigt, og Resultatet heraf er, at der i nævnte Aarrække fra 1893 til Dato er afholdt 4 Diskussionsmøder og 31 Foredrag, dels tekniske eller rent populære, dels arrangeret Udflugter, samt skaffet Adgang til Etablissementer, som det fremgaar af nedenstaaende:

- D. 21. Oktober 1893 Hr. Overmaskinmester ANDERSEN. »Om Kulstøvfyning«.
- 11. Novbr. — Hr. Docent HANNOVER. »Nye amerikanske Værktøjer«.
 - 9. Decbr. — Hr. Maskinfabrikant CAROC. »Tandhjul og deres Anvendelse«.
 - 17. Febr. 1894 Hr. Ingeniør LEVY. »Elektricitet som Drivkraft«.
 - 10. Marts — Hr. Ingeniør VOGT. »Dampskibes Økonomi«.
 - 14. April — Hr. Underdirektør RASMUSSEN. »Moderne Skibsmaskiner«.
 - 8. Novbr. — Hr. Maskinmester DE LA LAING. »Maskinmesterstandens Fremtid«.
 - 12. Januar 1895 Hr. Ingeniør SELIGMANN. »Et fleraarigt Ophold i Japan«.
 - 19. Januar — Hr. Ingeniør AGERSKOV. »Frihavnens maskinelle Anlæg«.
 - 23. Febr. — Hr. Ingeniør GARDE. »Hydrauliske Anlæg«.
 - 9. Marts — Hr. Ingeniør BRUUN. »Elektriske Akkumulatorer«.
 - 23. Marts — Hr. Overmaskinmester ANDERSEN. »Kuldmaskiner og deres Anvendelse«.
 - 6. Oktober — — — — — »Maskinmesterstandens Organisation.«
 - 6. Oktober — Diskussionsmøde om Lønsagen.

- D. 16. Novbr. 1895 Hr. Artillerikpt. RAMBUSCH. »Materialprøver«.
- 7. Decbr. — Hr. Oberst WAGNER. Vore Jern- og Staalmaterialier og deres rette Benævnelse.
- 11. Januar 1896 Hr. Professor H. SMITH. »Om Maanen«.
- 18. Januar — Hr. Ingeniør SCHOU. »Eksplodingsmaskiner«.
- 9. Febr. — Diskussionsmøde om Lønsagen.
- 22. Febr. — Diskussionsmøde om Lønsagen.
- 14. Marts — Hr. Ingeniør LEVY. »Moderne Dynamomaskiner.«
- 28. Marts — Hr. Assistent VALD. JENSEN. »Maaling af Elektricitet«.
- 12. April — Diskussionsmøde om Lønsagen.
- 17. Oktbr. — Hr. Overmaskinmester V. ANDERSEN. »Metermaalet.«
- 12. Decbr. — Hr. Assistent JANSEN. »Erindringer fra min 22-aarige Virksomhed i »Store Nordiske's« Tjeneste.
- 23. Januar 1897 — — — — —
- 6. Febr. — — — — —
- 27. Febr. — Hr. Ingeniørkpt. RAMBUSCH. »Luftsejlad«.
- 16. Oktbr. — Hr. Overmaskinmester V. ANDERSEN. »Maskinmestrenes Stilling ombord i vore Dampskibe.«
- 13. Novbr. — Hr. Ingeniør GARDE. »Det danske Kulkompagni og dets Kullosningsmaskiner.
- 12. Decbr. — Hr. Assistent JANSEN. »Luftig Rundrejse«.
- 8. Januar 1898 — — — — —
- 16. Januar — Hr. Professor VALD. SMIDT. »Et gammelt Kulturland: Det gamle Ægypten«
- 13. Febr. — Hr. Professor H. SMITH. »Store Tal«.
- 13. Marts — Hr. Assistent JANSEN. »Luftig Rundrejse«.

FABRIKSBESØG OG UDFLUGTER.

- 1893 Besøg paa Bryggerierne »Gl. Carlsberg«.
- 25. Febr. — — — KOEFOED og HAUBERGS Maskinfabrik med elektrisk Kraftoverføring.
- 11. Marts — — — Kjøbenhavns Vandværk samt Pumpestationen ved St. Jørgenssø.
- 9. Septbr. — — — Hr. Etatsraad FERSLEVS Cellulose-Fabrik ved Roskilde.
- 20. Januar 1895 — i Frihavnen.
- 27. Januar — paa NIELSEN & WINTHERS Værktøjsfabrik.
- 2. Febr. 1896 — — Elektrisk Centralstation i Gothersgade.
- 15. Febr. — — — WESSEL & VETTS Fabriker.
- 12. Juli — — — Udstillingen i Malmø.
- 20. Septbr. — — — Frederiksborg Slot.
- 14. Marts 1897 — — JACOB HOLM & Sønners Maskinanlæg.
- 9. Maj — — — Det Anckerske Marmorsliberi i Frihavnen.
- 15. August — Udflugt til Raadvad og Skodsborg.
- 26. Septbr. — Besøg paa Kejserskibet »Standart«.
- 12. Decbr. — — — Orlogsværftet med Skole for Skibsbygning og Maskinvæsen.

Ved Sammenslutningen overgik Hr. Etatsraad BURMEISTER til at være Æresmedlem for den samlede »Maskinmestrenes Forening«, ligesom Hr. Maskininspektør URSIN, Dbmd. R. p. p., der som særskilt Medlem ogsaa overgik til den samlede Forening.

Det skal samtidigt her bemærkes, at Søndag d. 20. Maj 1894 overbragte en Deputation Hr. Maskininspektør URSIN Foreningens Lykønskning i Anledning af hans 70aarige Fødselsdag, for hvilken Hr. URSIN hjertelig takkede og bad Deputationen bringe samtlige Medlemmer hans bedste Hilsen.

Bestyrelsen satte sig umiddelbart efter Sammenslutningen i Forbindelse med en Del forskellige Firmaer og fremragende Mænd for at søge Støtte til Foreningen, og til vor store Tilfredshed blev denne Henvendelse næsten overalt mødt med stor Liberalitet, og mange ere de, Civile saavel som Militære, der til Dato have vist Foreningen deres Interesse paa forskellig Vis, f. Eks. som ovenfor nævnt ved at holde Foredrag, ved at skaffe ledige Medlemmer Ansættelse, ved Fabriksbesøg, som Medarbejdere ved »Tidsskrift for Maskinvæsen«, som Abonnenter, Annoncerende eller Assisterende ved Festligheder, kort sagt, Foreningen er i den forløbne Aarrække kommen i Forbindelse med saavel Videnskabsmænd, Officerer, Ingeniører, Journalister, Fabrikanter, Haandværksmestre, Foreninger o. l. ikke alene fra Kjøbenhavn men ogsaa fra Provinserne og Udlandet.

Paa lignende Maade nærrede man ogsaa Haabet om engang med Tiden at kunne træde hjælpende til overfor den unge vordende Maskinmesterstand i Retning af at yde den Hjælp og Støtte til Overvindelse af de stadigt voksende Fordringer i Uddannelse, og for at disse Bestræbelser kunde have Udsigter til at krones med Held i Fremtiden, indsaa man hurtigt, at Standen trængte til saavel indflydelsesrig som forstandig Hjælp.

Med Blikket aabent herfor søgte Bestyrelsen at knytte saadanne Mænd til Foreningen, som ved deres fremragende Stillinger i Samfundet kunde give Maskinmesterstanden Anseelse og Støtte. I Overensstemmelse hermed søgte en Deputation, bestaaende af Foreningens Formand, Viceformand og Sekretær, d. 11. November 1893 Avdiens hos Hs. kgl. Højhed Prins Valdemar, for at frembære en Anmodning om Tilladelse til at stille Foreningen under Hs. kgl. Højheds Protektion.

Efter at have gjort sig bekendt med Foreningens Formaal overtog Hs. kgl. Højhed Protektoratet, idet han udtalte til Deputationen, at han altid havde følt den mest levende Interesse for Maskinvæsenet, og at det vilde være ham en meget stor Glæde, om han i Fremtiden kunde virke noget til Gavn og Fremgang for den danske Maskinmesterstand. Samtidig erholdt man Tilladelse til at benytte Hs. kgl. Højheds Valgsprog »*Opad og Fremad*« som Motto for Maskinmestrenes Forenings fremtidige Virken.

Med Tak og Glæde ser vi nu tilbage paa den forløbne Aarrække i hvilken Foreningens høje Protektor gentagende Gange har benyttet Lejligheden til i Gerning at lægge sin store Interesse, Indflydelse og Nidkjærhed for Dagen overfor den Stand, der søgte hans Protektion. Et Billede af Hs. kgl. Højhed afslørede d. 11. August 1894 i Foreningens Lokaler under en festlig Sammenkomst.

Som tidligere meddelt, havde en Kreds af Damer faaet den smukke Tanke at skænke Foreningen et Banner, hvorunder hele Standen kunde samles, og i August 1892 udsendtes en Opfordring, se Pag. 61 til Medlemmernes Hustruer om at skænke Bidrag til et saadant. Aaret efter, da Sammenslutningen blev fuldbyrdet,

var Indsamlingen saa vidt fremskreden, at et Beløb paa ca. 400 Kr. var tegnet og i Maj Maaned 1894 kunde Damekomitéen afslutte sin Indsamling med et Beløb af 900 Kroner, et efter vore Forhold overordentligt smukt Resultat.

Paa et Møde, der afholdtes i Efteraaret 1893, fremlagdes den, i Lokalerne senere ophængte, af Viceformanden udarbejdede Skitse af Bannere tillige med en Tegning af en ca. 10"×16" stor Bannerspids og 2 mindre lignende til de i samme Anledning anskaffede Dannebrogssflag. De 2 sidstnævnte Spidser med Foreningens Monogram blev senere efter at være udført i forsølvet Metal af samme Viceformand skænket til Foreningen.

Tegningen til Banneret udførtes af Hr. Kunstmaler SCHONDEL, Broderiet af Fru LEHRMANN og Monteringen af D'hr. Brødrene GÜTHLER, medens Maskinmester SØRENSEN (Gl. Carlsberg) udførte Monogrammet til Bannerspidsen, der sammen med Glødelamper og Kupler skænkedes af D'hr. Metalvarefabrikant JOHANSEN og Kobbervarefabrikant W. E. JENSEN.

Her bør bringes en Tak til alle, der ved Gaver, Arbejde eller Pengebidrag har vist vor Forening Interesse ved Anskaffelsen af det Banner, hvorunder den danske Maskinmesterstand nu paa sin Forenings 25-aarige Jubilæumsdag kan samles.

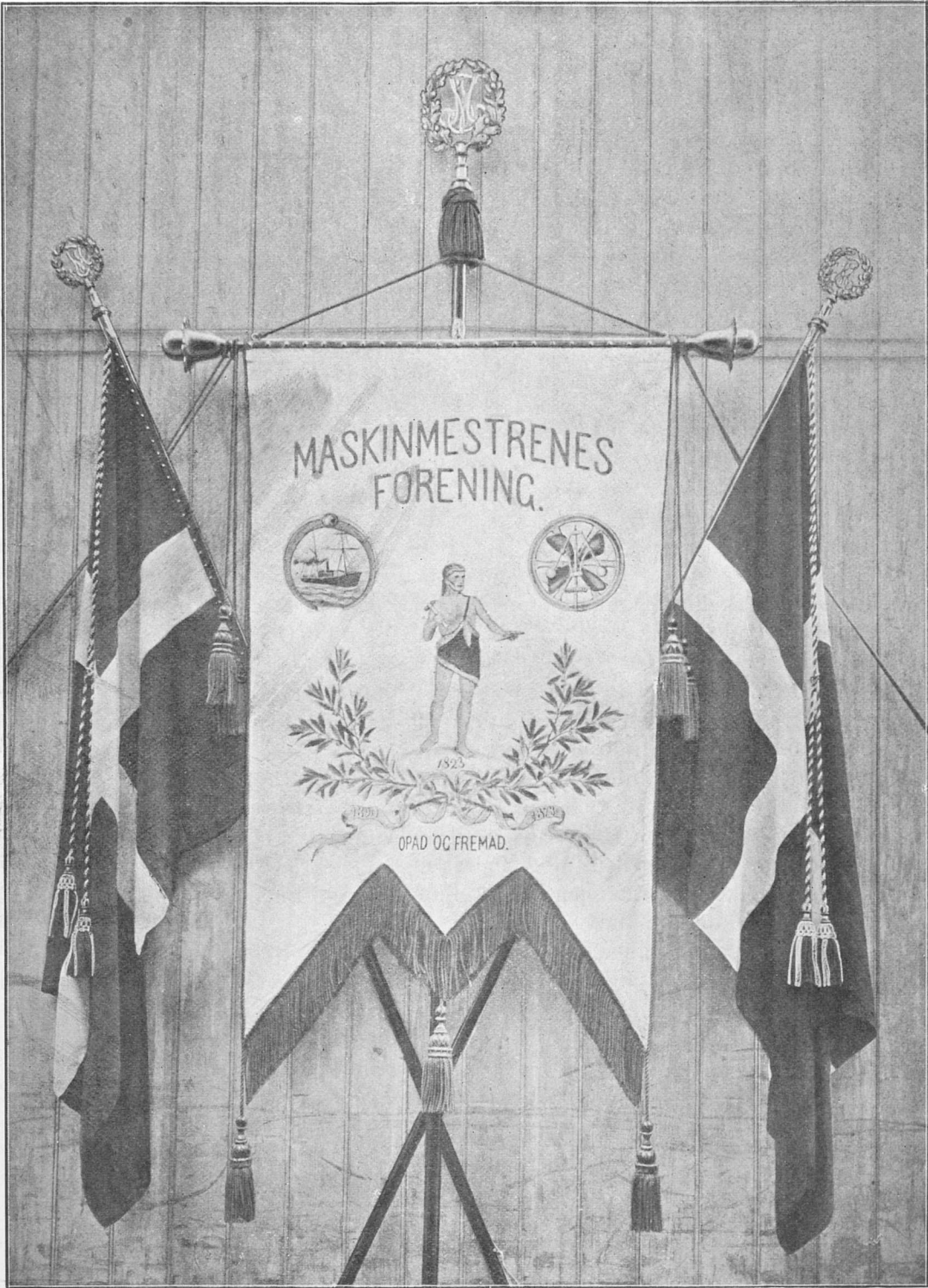
Selve Bannerdugen er 6"×4", Forsiden udført i hvid Silke, prydet med forskellige Figurer, der skulde symbolisere de Virksomheder, der ere Maskinmestrene underlagte i deres daglige Liv, og skulle vi nedenfor gengive Betydningen af samme som de ved Bannerets Afsløring udlagdes af Foreningens daværende Viceformand.

Bannerdugens øverste Emblemer — Skibet i Søen og Regulatoren med Svinghjulet — tjente tidligere, før Sammenslutningen fandt Sted, de to selvstændige Foreninger til Kendemærke. Emblemernes Fremstilling Side om Side paa Banneret skal her være os et synligt Tegn paa, at det engang adskilte nu er forenet.

Tubal-Kain — Bannerets Hovedfigur — vor Forenings nuværende og, som vi haabe, fremtidige Mærke, er ikke alene Symbolet paa den opfindsomme Arbejder; men, da han er Stamfader til den Kunst, at faa det haarde Malm til at bøje sig lydigt efter Menneskets Vilje, har han lagt Grundstenen til den Industriegren, som i dette — Dampens og Elektricitetens — Aarhundrede indtager en saa fremragende Plads — Maskinindustrien.

Naar vi derfor paa Banneret se hans stolte og mandige Skikkelse omgivet af Lavrbærgrene, Symbolet paa Sejr og Hæder, saa er det fordi han for os staar som en Sejrrherre i Kampen mod Naturmagterne; men dernæst skal det tillige tyde paa, at ligesom han gennem ihærdigt Arbejde har vundet Sejrens Løn, saaledes er der endnu den Dag i Dag paa Opfindelsernes vide Mark og især paa Maskinteknikens Omraade Lavrbær at vinde ved ærlig og ihærdig Stræben.

Naar vi dernæst se Banneret bære vor Forenings og vor høje Protektors Valgsprog »*Opad og Fremad*«, saa er det ikke blot et Udtryk for vor Stolthed og Glæde over at have et Medlem af vort Kongehus i Spidsen for Foreningen, men disse Ord finde i særlig Grad Anvendelse paa vor Stand og Virksomhed. Hos os gælder det nemlig at følge med i Tidens rivende Udvikling, hos os maa der intet være der hedder Stilstand, om de Interesser skulle varetages, som vi ere satte til at vogte. For os maa Løsenet altid være »*Fremad*«, fremad for at holde Skridt med den bestandig stigende Udvikling; men, vi skulle ikke blot fremad, hvor Strømmen fører os hen; skulle vi gøre Fyldest i vor Virksomhed, maa der tillige gøre sig en selvstændig Stræben gældende, en Stræben, der kan løfte os

»Opad«, en Stræben efter Kundskab og Viden, forenet med et skarpt Blik for hvad der er ædelt og skønt.

Bannerets Bagside er prydet med Dannebrog's korsindvævede Dug, den Fane, som i saa mange Aarhundreder har været vort gamle Fædrelands Stolthed og her skal tjene til at minde os om Troskab mod Konge og Fædreland.

Bannerspidsen, et Monogram, *M. F.*, (Maskinmestrenes Forening) omslynget af to Egegrene, skal bestandig minde os om vor utrættelige, langsomme men sikre Vækst henimod vor Stands mange og store Opgaver; thi Egen, der vokser langsomt, er tillige Symbolet paa Styrke, medens Sømmenslyngningen antyder den Fred og Enighed, der altid bør have et Hjem i vor Forening.

De elektriske Glødelamper, der pryder den vandrette Bannerstang, skulle symbolisere den Oplysning, som Foreningen ønsker og bestandig vil søge at sprede blandt Medlemmerne, ligesom de ogsaa skulle være os et Fingerpeg henimod at erhverve os Kundskab paa det store og værdifulde Virkefelt, der gennem Elektriciteten er og vil fremkomme saavel for de nuværende som for de kommende Maskinmestre.

Banneret afsløredes ved en Fest den 15. April 1894 i Concertpalæet og overrakte til Foreningen, paa Damekomitéens Vegne, af Fru HONUM med følgende Tale:

»Paa Damekomitéens Vegne har jeg herved den Fornøjelse, forinden Banneret bliver afsløret, med et Par Ord at gøre Rede for, hvorledes denne Sag er skreden frem. For to Aar siden, ved Deres Majestæters Kongens og Dronningens Guldbryllup, blev forskellige Damer opmærksomme paa, at Maskinmestrene manglede et Tegn, der kunde karakterisere dem som en Stand. Der opstod da den Tanke at skabe dem et synligt Mærke, der kunde vise det store Publikum, at Maskinmestrene virkelig er voksede op til en stor og levedygtig Stand, der kan samles i Enighed og Samdrægtighed. Der dannede sig da, paa Fru ELFRIDE RAFNS Initiativ en Komité, bestaaende af Fruerne RAFN, DE LA LAING, DAVIDSEN, LEVRING og PETERSEN, i hvilken Komité jeg senere har haft den Ære at blive optagen. Det besluttedes at virke for Anskaffelsen af et Banner, dels ved Opraab i Medlemsbladet og dels ved direkte Henvendelse til Foreningens Damer, og vi have haft den Glæde at finde stor Tilslutning blandt disse.«

Herefter takkede Foreningens daværende Formand i nedenstaaende Udtalelser, for den store og smukke Gave.

»Efterat det os skænkede Banner nu er afsløret og overleveret os, vil jeg, i min Egenskab af Formand for Maskinmestrenes Forening, paa dennes Vegne tillade mig at udtale en hjertelig og varmtfølt Tak for den smukke Gave, vi have modtaget, samt for de smukke Ord, hvormed den er blevet os overrakt. Først og fremmest gælder vor Tak den ærede Damekomité, som saa ihærdigt har virket for Tilvejebringelsen af Banneret, men dernæst takke vi tillige alle de øvrige Bidragydende og Enhver, der i denne Sag har vist vor Forening Interesse.

Det os overleverede Banner ville vi bevare som en Helligdom, og i kær og erkendtlig Erindring om, hvorfor vi have faaet det, ville vi bestandig holde det højt i Ære. Endnu en Gang hjertelig Tak til alle for den smukke Gave.«

I Anledning af Deres kgl. Højheders Kronprins Frederik og Kronprinsesse Lovises Sølvbryllup d. 28. Juli 1894 lod Foreningen sig repræsentere ved Kuren af sin daværende Formand Hr. L. M. JENSEN, der paa Maskinmesterstandens Vegne overbragte det høje Sølvbrudepar Medlemmernes bedste Ønsker; Formanden blev

af Deres kgl. Højheder bemyndiget til at bringe samtlige Medlemmer Deres inderligste og dybtfølte Tak herfor. Som et Led i den Udsmykning, Byen ikklædte sig i Dagens Anledning, lod Foreningen Facaden paa Bygningen i Strandstræde, hvor dens Lokaler findes, dekorere som vist paa Billedet Pag. 68.

Under det høje Sølvbrudepars og Gæsters Kørsel gennem Byen om Aftenen vare Vinduerne i Foreningens Lokaler illuminerede med Lyspyramider, og i Taflet samme Aften deltog Formanden L. M. JENSEN som Foreningens Repræsentant.

Da det efter Sammenslutningen havde vist sig, at flere af Lovparagrafferne vare temmelig mangelfuldt affattede, fremkom der i September 1894 et udarbejdet Forslag til Afhjælpning af disse Mangler; men da Bestyrelsen samtidig ogsaa var bleven opmærksom paa flere Ting, som det var ønskeligt at ændre, foresloges det, at nedsætte et Udvalg til Revision af Lovene, saaledes at de kunde forelægges Generalforsamlingen i 1896.

Dette Udvalg kom til at bestaa af Bestyrelsen: L. M. JENSEN, W. ANDERSEN, KNAP, DE LA LAING og af Medlemmerne: GJETTING, som Udvalgets Formand, BRUUN, Sekretær, samt ROMMERDAHL og HALSE.

Udvalget naaede ogsaa efter mange og lange Forhandlinger at fremlægge det reviderede Forslag til Love i rette Tid — Generalforsamlingen i 1896 — paa hvilken det vedtoges.

I den mellemliggende Tid, medens Revisionen stod paa, fremkom der fra DE LA LAING Forslag om at optage »Junior Medlemmer« indenfor Foreningen og Forslagsstillersens Motivering hertil lød som følger:

Naar jeg fremkommer med ovenstaaende Forslag, sker det fordi, at jeg er forvisset om, at det vilde være heldigt, om Foreningen kunde knytte de unge Maskinister til sig straks efter den første Eksamen. De staar da mange Gange ved et afgørende Vendepunkt i deres Liv, og ifald de i den Tid havde nogen Støtte og Vejledning af ældre Kolleger, vilde dette ofte lette Vejen betydeligt for mange af dem.

Paa den anden Side vil Standen høste stor Fordel af at tage de Unge under sine Vinger, straks de forsøge at flyve ud. Tilgangen til Foreningen, som jo nu netop fortrinsvis bør søges blandt de Unge, vil vinde herved. Jeg har i de sidste Aar erholdt mange Forespørgsler fra Eksaminander, om Optagelse i Foreningen, men har hidtil altid maattet svare benægtende.

At Foreningens alm. Medlemmer ikke i nogen som helst Retning ville kunne lide under dette Forslags Vedtagelse, er en Ting, som man let vil kunne se, og jeg behøver i saa Henseende blot at pege paa Paragraf c's sidste Sætning.

I § a findes en Divergens fra Foreningens Love, idet der efter denne fordres 4 Aars Læretid, medens Foreningens Love kun kræver 3 Aar. Dette er gjort med velberaad Hu, fordi det er min Mening, at vi ad Aare bør søge at faa den i Sønæringsloven fordrede Læretid forhøjet til 5 Aar, hvilket kan ske, naar vi selv lidt efter lidt stille Fordringerne højere. Thi den praktiske Dygtighed som Haandværker bør altid være det Første og Vigtigste for Maskinmestrene; uden den bliver den dygtigste Theoretiker aldrig en første Klasses Maskinmester, og uden den vil Standen snart gaa sin Ruin i Møde, som saa mange andre Stænder allerede ere gaaede eller er paa Vej dertil. Mit Forslag er derfor et Skridt fremad for Maskinmesterstanden.

Samtidig indkom fra W. ANDERSEN Forslag om at optage »Særskilte Medlemmer« og motiveredes ved nedenstaaende.

Maa jeg som Stiller af ovennævnte Forslag tillade mig at henvise til, at der som bekendt alt findes ét særskilt Medlem i Foreningen, og bede d'Hrr. Medlemmer støtte mit Forslag og give Foreningen Lejlighed til at udvide Medlemsantallet paa nævnte Maade. Jeg mener, der er Trang til en saadan Paragraf af forskellige Grunde, dels som Støtte for Foreningen, dels for at efterkomme et almindeligt Ønske, som gentagende er udtalt for mig af Udenforstaaende, og da saadanne Medlemmer ingen Stemmeret har, ser jeg ikke rettere, end at Undtagelsen tjener Foreningens Tarv og anbefaler derfor Forslaget.

Begge disse Forslag vedtoges og naaede at optages i de ny reviderede Love.

Man mente nu for lange Tider at have den Sag i Orden; men allerede Aaret efter bød Nødvendigheden, at et Par Ændringer maatte forelægges Generalforsamlingen i 1897.

Den første var et Forslag fra Bestyrelsen og gik ud paa, at annullere den gamle § 6, (Eksklusionsparagraffen) og indsætte en ny, medens en anden Ændring fra A. J. HALBERG gik ud paa at alle Medlemmer af Enke- & Pensionskassen kun skulde betale 50 Øre pr. Maaned til Maskinmestrenes Forening.

Begge disse Ændringer vedtoges i 1897 og tilføjedes Lovene.

De nu gældende Love, der findes aftrykte nedenfor, ere altsaa *de paa Generalforsamlingen i 1894 vedtagne og i 1896 reviderede, med Tilføjelse af de i 1897 vedtagne Ændringer.*

A. FORENINGENS FORMAAL.

Foreningens Formaal er at varetage Maskinmesterstandens Tarv og Interesser, holde Lokale med tekniske Skrifter og Værker, at udgive et Medlemsblad, samt yde Medlemmerne Hjælp eller Laan, naar Sygdom eller andre Uheld indtræffer, og søge at skaffe ledige Medlemmer Ansættelse. Ved Siden heraf, ved Hjælp af særlige Kasser, at: 1) sikre Enker efter afdøde Medlemmer en aarlig Pension, 2) sikre Medlemmer, som paa Grund af Alder eller Svagelighed ere satte ud af Virksomhed, en aarlig Pension eller Understøttelse, 3) at forsikre de søfarende Medlemmers Ejendele.

B. FORENINGENS MEDLEMMER.

§ 1.

Medlemmerne kunne være:

- a) Almindelige Medlemmer.
- b) Junior Medlemmer.
- c) Særskilte Medlemmer.
- d) Æresmedlemmer.

§ 2.

For at kunne optages som almindeligt Medlem udkræves, at Ansøgeren har udstaaet en Læretid af mindst 4 Aar i et Smede- eller Maskinværksted, arbejdet 1 Aar ved Dampmaskinens Forfærdigelse og bestaaet Maskinisteksamens første Afdeling. Ansøgeren skal dernæst have været ansat som Maskinmester, Maskinfører eller Maskinassistent til Søs eller i Land i mindst to Aar, og

ikke ved Dom funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling. Bestyrelsen skal dog, saavel med Hensyn til Læretidens Varighed som til Fordringerne om Maskinisteksamen, have Ret til at gøre Undtagelser.

§ 3.

Den, der ønsker sig optaget som Medlem af Foreningen, kan paa Foreningens Kontor faa udleveret en Blanket, som indeholder alt, hvad han skal give Oplysning om, for at kunne blive optaget. Vedkommende skal endvidere anbefales af 2 Medlemmer. Optagelsen sker ved Ballotation den første Lørdagaften, efter at Indmeldelsen har været opslaaet 14 Dage i Lokalet. Vedkommende er optaget, naar $\frac{2}{3}$ af de tilstedeværende Medlemmer stemme derfor. Ved Modtagelsen af Optagelsesbrev og Medlemskort betales Indskud og 3 Maaneders Kontingent.

§ 4.

Foreningsmedlemmer betale 2 Kr. i Indskud og 3 Kr. Kvartalet i Kontingent, for hvilket de indstaa, indtil de lovligt ere udmeldte. De have Adgang til Foreningens Lokale og Bibliothek. I Tilfælde af Sygdom eller andet Uheld have de Adgang til at kunne faa Laan eller Hjælp, saafremt Kassens Midler tillade det. Kontingentet betales kvartalsvis paa den Maade, Bestyrelsen bestemmer.

Ann. De, som før Sammenslutningen den 1. Juli 1893 vare Medlemmer af Enke- og Pensions-

kassen, betale 50 Øre maanedlig i Kontingent, og disse betales sammen med Kontingentet til Enke- og Pensionkassen, hvis Bestyrelse da indbetaler til Foreningens Kasse de nævnte 50 Øre pr. betalende Medlem. Alle senere tiltraadte Medlemmer betale fuldt Kontingent til Foreningen. De have samme Rettigheder som de andre Foreningsmedlemmer.

§ 5.

Udebliver et Medlem med sit Kontingent et Kvartal, betales en Mulkt af 20 Øre for hver Maaned, der gaar ud over denne Tid. Indtil denne Bøde er betalt, udelukkes Vedkommende fra Foreningslokalet og Bogudlaanet. Har et Medlem ikke betalt Kontingent i 2 Kvartaler, underrettes han herom af Bestyrelsen, og, hvis han ikke har betalt ved 4. Kvartals Udløb, udslettes han af Foreningen og har da tabt sine Rettigheder saavel i Foreningen som i de under den sorterende Kasser. Herfra undtages den, der bevisligt ikke har kunnet sende Kontingentet. Medlemmer, som ere uden Plads, kunne paa Anmodning blive kontingentfri indtil 3 Kvartaler. Aftjene de deres Værnepligt, kunne de ligeledes paa Anmodning blive kontingentfri, saalænge Værnepligten aftjenes. Ingen kan blive kontingentfri, medmindre han i mindst 7 Uger enten har været uden Plads eller har været indkaldt til Militærtjeneste. Udmeldelse af Foreningen maa ske skriftlig med 14 Dages Opsigelse og Aflevering af Optagelsesbrev, om saadant haves, og Medlemskort.

§ 6.

I Tilfælde af at 5 Medlemmer fremkomme med en skriftlig og begrundet Klage til Bestyrelsen over et andet Medlems Opførsel, og denne befindes at have været saadan, at vedkommende Medlems Forbliven i Foreningen er til Skade for Foreningens Anseelse, skal Bestyrelsen forelægge Sagen paa den første ordinære Generalforsamling, som derpaa tager Beslutning om, hvorvidt vedkommende Medlem vil være at ekskludere af Foreningen eller ej.

Vedkommende Medlem gives Ret til at føre sin Sag paa Generalforsamlingen, og Bestyrelsen skal tilstille ham Meddelelse i saa Henseende, mindst 1 Maaned før Generalforsamlingens Afholdelse.

For at kunne ekskludere et Medlem fordres $\frac{2}{3}$ af de Mødendes Stemmer. Stemmeafgivningen er skriftlig og hemmelig.

§ 7

Medlemmer af Maskinmestrenes Forening maa ikke tage Plads tilsøs uden Gage eller sejle for en Gage, der er under den paa det Tidspunkt gældende Fyrbøderhyre. Overtrædelse heraf medfører Vedkommendes Ekskludering af Foreningen.

Den Maskinist, der efter 1. Januar 1897 sejler

tilsøs for en Hyre, der er lavere end Fyrbøderhyren, vil ikke kunne blive Medlem af Maskinmestrenes Forening.

§ 8.

Dømmes et Medlem for en i den offentlige Mening vanærende Handling, udslettes han af Foreningen.

C. BESTYRELSEN.

§ 9.

Bestyrelsen bestaar af en Formand, en Viceformand, 6 Bestyrere samt 2 Suppleanter. Af Bestyrelsen skal altid 2 Medlemmer være søfarende 1ste Mestre og 2 søfarende 2den eller 3die Mestre. De vælges ved skriftlig Afstemning paa den ordinære Generalforsamling for 2 Aar ad Gangen. Hvert Aar afgaar Halvdelen, første Gang Viceformanden, 3 Bestyrere og 1 Suppleant; Genvalg kan finde Sted. Den afgaaende Bestyrelse vedbliver at fungere, til det første Bestyrelsesmøde er afholdt, senest 14 Dage efter Generalforsamlingen. Ethvert Medlem er pligtig at modtage Valg til Bestyrelsen, dog kan det Bestyrelsesmedlem, som har fungeret i 2 Aar, nægte at modtage Valg for de næste 2 Aar. Suppleanter kunne, naar de ikke have været tilkaldt flere end 3 Gange om Aaret, ikke nægte at modtage Valg til Bestyrelsen. Bestyrelsen holder Møde den første Lørdag i hver Maaned, eller naar 2 af Bestyrelsens Medlemmer finde det nødvendigt. De fremsende i saa Tilfælde skriftlig Anmodning, med Angivelse af hvad der ønskes forhandlet, til Formanden. Forslag, som Foreningens Medlemmer ønske behandlede af Bestyrelsen, indføres i Forslagsprotokollen.

§ 10.

Bestyrelsens Formand repræsenterer Foreningen, har Forsædet i Bestyrelsesmøderne, og, i Tilfælde af Stemmelighed, den afgørende Stemme. Han refererer til Generalforsamlingen, modtager Breve og Andragender, samt paategner Indtægts- og Udgiftsordrer. Han er berettiget til at handle paa Bestyrelsens Vegne under eget Ansvar i Sager, som ikke kunne afvente Bestyrelsens Afgørelse, men maa da snarest mulig forelægge Sagen for Bestyrelsen.

§ 11.

Viceformanden fungerer i Formandens Sted, naar denne har Forfald eller er afgaaet i Aarets Løb, og indtræder da i alle dennes Pligter og Rettigheder.

§ 12.

Foreningens Bestyrelse forvalter Foreningens Midler, som gøres frugbringende i en af Stadens Sparekasser, vedligeholder dens Ejendele og Lokalet, besørger Optagelse, Udmeldelse og Udslet-

telse, samt antager Kasserer, Redaktør, Bibliothekar og Inspektør. Flere af disse Funktioner kunne forenes i én Person. Den sørger for Foredrags-, Forevisnings- og Festudvalg og affatter Instrukser for Foreningens Funktionærer.

§ 13.

Ifald 20 af Foreningens Medlemmer forpligter sig til at være Bestyrelsen behjælpelig, skal Banneret og Fanerne ved ethvert Medlems Begravelse paradere ved Kisten. Mindst ét Bestyrelsesmedlem og 3 Foreningsmedlemmer skulle samtidig være tilstede ved Begravelsen. Alle Omkostninger ved Banneret og Fanernes Medvirkning udredes af Foreningen.

D. REVISORERNE.

§ 14.

To Revisorer og to Suppleanter hertil vælges ved skriftlig Afstemning paa den ordinære Generalforsamling. De fungerer i to Aar, og hvert Aar afgaar en Revisor og en Suppleant. De reviderer Foreningens Regnskab kritisk og afgiver Beretning herom til Generalforsamlingen, hvor det indstilles til Godkendelse. For Revisionen, som maa ske hurtigst muligt, betales 25 Kr. i Vederlag for havte Udgifter.

E. GENERALFORSAMLINGEN.

§ 15.

Den ordinære Generalforsamling afholdes i den sidste Halvdel af Januar efter mindst 4 Ugers forudgaaende Bekendtgørelse i Medlemsbladet. Alle Forslag til Drøftelse paa Generalforsamlingen maa være indsendt skriftligt til Bestyrelsen inden den 15. November hvert Aar og skulle offentliggøres for Medlemmerne i det først udkommende Nummer af Medlemsbladet. Alle Forslag skulle afgøres ved skriftlig Afstemning, efter at have været underkastet en Drøftelse med paafølgende Afstemning paa Generalforsamlingen. Den skriftlige Afstemning, i hvilken alle stemmeberettigede Medlemmer ere pligtige at deltage, foretages efter hver Generalforsamling, og Stemmesedlerne udsendes tilligemed Generalforsamlingsberetningen den 1. Februar, hvorefter de samles og optælles i den første Halvdel af April. Den skriftlige Afstemning er bindende og lovlig, uden Hensyn til Antallet af de indkomne Stemmesedler. Sempel Majoritet er den afgørende. Bestyrelsen vælger 4 Medlemmer til at kontrollere Rigtigheden af Afstemningen. De Stemmesedler, som indkomme efter den 1. April, blive ikke medregnede. Resultatet af den skriftlige Afstemning offentliggøres i Medlemsbladet for Maj. Beslutningerne træde i Kraft 1. Maj.

§ 16.

Ekstraordinære Generalforsamlinger skulle afholdes, naar Bestyrelsen finder det nødvendigt, eller naar det forlanges af mindst 50 Medlemmer med Navns Underskrift og Angivelse af, hvad der ønskes forhandlet. Ekstraordinære Generalforsamlinger kunne indkaldes med 14 Dages Varsel og bekendtgøres da i Nationaltidende, Politiken og Dannebrog. Stemmeafgivning foretages paa selve Generalforsamlingen, naar mindst 50 Medlemmer ere tilstede. Den ekstraordinære Generalforsamling kan ikke give, forandre eller ophæve Love.

F. MEDLEMSBLADET.

§ 17.

Under Ansvar af Bestyrelsen udgives et Medlemsblad, der skal udkomme mindst 1 Gang om Maanedn og indeholde Artikler, som kunne have Interesse for Medlemmerne, Meddelelser om ledige Pladser og Avertissementer efter en fastsat Takst.

G. SÆRLIG BESTEMMELSE.

§ 18.

Foreningen er upolitisk og maa, som saadan, ikke deltage i politiske Demonstrationer af nogen som helst Art.

H. ÆRESMEDLEMMER.

§ 19.

Som Æresmedlemmer kunne paa Generalforsamlingen, efter Forslag af Bestyrelsen og uden skriftlig Afstemning, optages Mænd, som have virket til Gavn for Maskinmesterstanden.

I. JUNIOR-MEDLEMMER.

§ 20.

Som »Junior-Medlem« kan optages enhver uberygtet Mand, som har udstaaet en Læretid af mindst 4 Aar i et Smede- eller Maskinværksted, arbejdet 1 Aar ved Dampmaskiners Forfærdigelse og bestaaet Maskinisteksamens første Afdeling. Saa snart Vedkommende har erholdt Certifikat eller Ansættelse som Maskinmester, overgaar han til de almindelige Medlemmer. Med Hensyn til Optagelse gælder de samme Regler som for almindelige Medlemmer.

§ 21.

Junior-Medlemmer betale 1 Kr. i Indskud og 50 Øre maanedlig Kontingent. De have i alle Henseender lige Rettigheder med de almindelige Medlemmer med Undtagelse af Stemmeret og Adgang til Laan eller Hjælp af Foreningens Midler.

§ 22.

Lovenes §§ 5, 6, 7 og 8 gælde uforandrede for Junior-Medlemmer.

K. SÆRSKILTE MEDLEMMER.

§ 23.

Som »Særskilte Medlemmer« kan Bestyrelsen optage Mænd, som theoretisk eller praktisk ere knyttede til Standen.

Særskilte Medlemmer betale 10 Kr. aarlig i

Kontingent, der opkræves med 2¹/₂ Kr. hvert Kvartal. De have derfor Adgang til Foreningens Lokaler og Biblioteket, men ingen Stemmeret. De behøver ikke at indballoteres og betale intet Indskud ved Optagelsen i Foreningen.

Reviderede paa Generalforsamlingen d. 25. Jan. 1896.

ÆNDRINGER TIL LOVENE.

Vedtagne paa Generalforsamlingen i 1897.

Ny § 6.

I Tilfælde af, at 5 Medlemmer fremkomme med en skriftlig og begrundet Klage til Bestyrelsen over et Medlems Opførsel, og denne findes at have været saadan, at vedkommende Medlems Forbliven i Foreningen er til Skade for Foreningens Anseelse, eller udøver et Medlem udenfor Foreningen agitatorisk eller hermed i Samklang staaende Virksomhed, der bevisligt modarbejder Interessen indenfor denne, eller, hvis han, trods Advarsel og tilbudt pekuniær Støtte fra Foreningens Bestyrelse, af egen Magtfuldkommenhed tager Plads, hvor en Lønreduktion er eller søges iværksat, skal Bestyrelsen forelægge Sagen paa den ordinære Generalforsamling, som derpaa tager Beslutning om, hvorvidt vedkommende Medlem skal være at ekskludere af Foreningen eller ej.

Vedkommende Medlem, hvem Eksklusionen an-

gaar, gives Ret til at føre sin Sag paa Generalforsamlingen og Bestyrelsen skal tilstille ham Meddelelse i saa Henseende, mindst en Maaned før Generalforsamlingens Afholdelse.

Stemmeafgivningen er skriftlig og hemmelig.

Eksklusionen sker ved skriftlig Afstemning ved udsendte, af Foreningen avtoriserede Stemme sedler, og naar ²/₃ af de indkomne, dog mindst Halvdelen af de udsendte Stemmesedler, ere for Eksklusionen, er den vedtaget.

Meddelelse om Ekskludering af Medlemmer skal tilsendes alle stemmeberettigede Medlemmer i lukket Konvolut og maa ikke meddeles i Medlemsbladet.

Ændring til § 4.

Medlemmer af Enke- og Pensionskassen yde kun 50 Øre maanedlig til Maskinmestrenes Forening.

VEDTÆGTER FOR LAAN AF FORENINGENS MIDLER.

§ 1.

Ethvert Medlem af M. F. kan erholde Laan, saafremt Kassens Midler tillader det, og han fyldestgør nedenstaaende.

§ 2.

Han maa have været Medlem af Foreningen i mindst 2 Aar og, paa det Tidspunkt Laanet stiftes, ikke restere med Kontingent mere end 3 Maaneder.

§ 3.

Han kan erholde Laan indtil 240 Kr., hvoraf ingen Rente svares, og som afdrages med ¹/₁₂ maanedlig, saaledes, at hele Gælden er tilbagebetalt 1 Aar efter, at første Afdrag er betalt. Under ekceptionelle Forhold kan Bestyrelsen tilstaa Undtagelser herfra.

§ 4.

Han skal stille antagelig og sikker Selvskyldnerkavtion for Laanet.

§ 5.

Laanet bevilges kun i Tilfælde af Sygdom (a) eller Pladsledighed (b).

a) Sygdom:

Laan kan tilstaaes, naar Laansøgeren er eller senest 3 Maaneder før Begæringen om Laan har været syg, og Sygdommen har varet over 4 Uger, samt at han under Sygdommen ikke er holder sin Gage.

Naar han paa Grund af Hustrus eller Børns Sygdom eller Dødsfald bevislig er i Trang.

b) Pladsledighed:

Laan kan først tilstaaes efter at Laansøgeren har været uden Plads i mindst 4 Uger.

§ 6.

Ansøgning om Laan indgives til Bestyrelsen for M. F. paa de dertil udfærdigede Blanketter, som maa udfyldes fuldstændig og nøjagtig.

VEDTÆGTER FOR UDLAAN AF BØGER.

§ 1.

Intet Medlem kan faa mere end én Bog til Laans ad Gangen.

§ 2.

En Bog maa som Regel ikke beholdes i længere Tid end 6 Uger.

§ 3.

Beholdes en Bog i længere Tid end 6 Uger, betales en Bøde af 10 Øre for hver Uge, der gaar ud over denne Tid.

§ 4.

Laaneren maa paa dertil indrettede Blanketter kvittere for Laanet af Bogen.

§ 5.

Laaneren maa aflevere Bogen i ubeskadiget Stand. Beskadiges eller bortkommer Bogen, maa den skete Skade erstattes.

§ 6.

Bogen maa ikke laanes ud til andre, men skal afleveres direkte til Biblioteket.

§ 7.

Laanere af Bøger anmodes indstændig om ikke at læse Bøgerne i Maskinrummet.

§ 8.

Foreningens Haandbibliotek er kun til Gennemlæsning i Lokalet, og Bøger deraf udlaanes ikke.

I April 1895 indkom til Bestyrelsen et anonymt Forslag saalydende:

Kan den ærede Bestyrelse gøre noget for paa en eller anden Maade at hindre at Maskinpersonalet indskrænkes i den Grad, som det er sket i et herværende Selskabs Skibe.

Vi henstiller til den ærede Bestyrelse om det ikke vilde være tjenligt at indsende et Forslag til Rigsdagen om en Bemandingslov i danske Dampskibe, eller paa anden Maade som Bestyrelsen maatte finde det formaalstjenligt.

Til Oplysning tjener, at Forespørgslen fremkommer grundet paa, at den stærke Konkurrence mellem Rederierne, som de sidste Aar har frembragt, rummer en Fare for Sikkerheden paa Søen. Der sejles for Tiden i Dampskibene »Rusland« og »Nordsøen« (tilhørende Selskabet »Nordsøen« med Reder Hr. ALFRED CHRISTENSEN) i Nordsøfart med 2 Maskinmestre og 2 Fyrbødere, siger og skriver to Fyrbødere, og disse Skibe have Maskiner paa 330 HK. og over 600 Netto Register Tons. Foruden disse sejler, for Selskabet »Urania« med samme Reder som før nævnt, Skibene »Saturn« og »Urania« førstnævnte til *Charlestown* i Amerika og sidstnævnte til *la Platafloden* med 2 Maskinmestre og 1 Assistent (uden Certifikat) og efter Forlydende 3 Fyrbødere. Skibene have under en Fuldkraftsprøve indiceret over 600 HK.

Libau 1895.

»Flere Medlemmer« af forskellige Dampskibsselskaber.

Til den ærede Bestyrelse for Maskinmestrenes Forening.

I hvorvel Bestyrelsen ikke i Reglen tager Hensyn til anonyme Skrivelser, fandt man dog denne Sag af saa stor Vigtighed, at den optog denne som sin egen og henvendte sig i nedenstaaende Skrivelse af 23. Februar 1895 til Skibsregistreringsbureauet. Denne gav Anledning til den videre Korrespondance, der ligeledes findes aftrykt.

den 23. Februar 1895.

Til Chefen for Skibsregistreringen Hr. A. W. SCHNEIDER, R. af D., Dbgmd.

Bestyrelsen af nedennævnte Forening tillader sig herved ærbødigst at forespørge om Dampskibet »Saturn«, hjemmehørende i København, har Maskine paa over eller under 500 HK., saaledes at Loven af 25. Marts 1892 kommer til at indvirke paa Skibets Bemanding i oversøisk Fart.

Med særdeles Agtelse
Bestyrelsen for
»Maskinmestrenes Forening«.

Registrerings- og Skibsmaalings-Bureauet.

Kjøbenhavn, den 25. Febr. 1895.

I Anledning af den ærede Bestyrelses Forespørgsel af 23. ds. om Dampskibet »Saturn«, hjemme-hørende i København, har Maskine paa over eller under 500 HK., saaledes at Loven af 25. Marts 1892 kommer til at indvirke paa Skibets Bemanding i oversøisk Fart«, skal Bureauet ikke undlade at meddele, at bemeldte Dampers Maskine, i Følge Anmeldelse af 29. Novbr. f. A. fra Forretningsføreren for Dampskibsselskabet »Urania«, er paa 500 ind. HK.

Nævnte Anmeldelse er D. D. blevet tilstillet Bureauets Konsulent Hr. Maskininspektør JOHS. PRIOR til Revision, og Resultatet af denne vil herfra blive meddelt den ærede Bestyrelse.

Schneider.

Til Bestyrelsen for »Maskinmestrenes Forening«.

Registrerings- og Skibsmaalings-Bureauet.

København, den 6. Marts 1895.

I Fortsættelse af Skrivelse herfra af 25. f. M. undlader Bureauet ikke til behagelig Afbenyttelse at fremsende en Skrivelse af 3. ds. fra Hr. Maskininspektør PRIOR tilligemed en Meddelelse af 29. Novbr. f. A. angaaende den indicerede Hestekraft for den omhandlede S/S »Saturn« af København.

Som det behageligt vil ses, har Hr. PRIOR ansat nævnte Hestekraft til samme Størrelse, som Meddelelsen lyder paa, nemlig til 500; men da Skibet er nybygget, skal der i Følge Søværningslovens § 19, fjerde Stykke, hertil afgives endnu en Meddelelse desangaaende inden Udgangen af November d. A.

Under alle Omstændigheder vil der altsaa ikke førend efter sidstnævnte Meddelelses Modtagelse kunne foretages videre i denne Sag. Iøvrigt kan det ikke skønnes, at der vil kunne komme noget praktisk brugeligt Resultat af en i Henhold til nævnte Paragraf, tredje Stykke, herfra foranlediget Maskinprøve af mindst 4 Timers Varighed eller anden Undersøgelse efter Paragrafens sjette Stykke, saa meget mere som Rederiet ikkun, naar den ved Undersøgelserne udfundne Hestekraft overskrider 20 pCt. af den opgivne HK., vil komme til at afholde de derved foraarsagede, ikke ubetydelige Omkostninger. I det foreliggende Tilfælde vil det altsaa kun indtræde, hvis Resultatet bliver 600 ind. HK. eller derover, hvilket efter Konsulentens Undersøgelser ikke kan antages at ville kunne blive Tilfældet. Iøvrigt har i Følge Meddelelse fra Vedkommende Kontrol-Autoritet i Norge de samme Vidtløftigheder og praktiske Vanskeligheder dersteds vist sig ved Benyttelsen af den ind. HK. i Lovens Øjemed, som man her har haft rigelig Lejlighed til at erfare.

Under disse Omstændigheder vil Bureauet sætte megen Pris paa, hvis den ærede Bestyrelse, ved Tilbagesendelsen af Bilagene til denne Skrivelse, vilde udtale sin Opfattelse af hele det her omhandlede Spørgsmaal.

Schneider.

Til Bestyrelsen for »Maskinmestrenes Forening«.

Til Registrerings- og Skibsmaalingsbureauet.

Med Tak for de os tilstillede Oplysninger angaaende Maskinens indicerede Hestekraft i S/S »Saturn« af København tilbagesendes herved de det ærede Bureaus sidste Skrivelse vedlagte Bilag, og paa givne Foranledning skal Bestyrelsen for Maskinmestrenes Forening tillade sig at udtale som sin Mening, at da den indicerede Hestekraft giver det eneste rette Udtryk for Maskinens Kraftudvikling, maa denne siges at være den eneste rette til Brug i Lovens Øjemed.

Endvidere tillader Bestyrelsen sig at henstille til det ærede Bureau, at naar det i Loven er bestemt, at den indicerede Hestekraft skal benyttes som Enhed for Maskinens Kraftudvikling, om det da ikke med Rette kan forlanges, at de Meddelelser, angaaende den indicerede Hestekraft, som Rederiet tilstiller Bureauet, som Bevis for deres Paalidelighed skal ledsages af Diagrammer, tagne under lignende Forhold, som Lovene, ved en eventuel Prøve fordrer.

Paa Bestyrelsens Vegne.

L. M. Jensen,
p. t. Formand.

Efterat der jævnlig var indløbet Klager om samme Sag til Bestyrelsen, bestemte man sig til at udsende hosstaaende Opraab med Skema til Udfyldning af samtlige søfarende Maskinmestre, for snarest mulig at have et positivt Grundlag at begynde Arbejdet paa.

Maskinmestrenes Forening.

København, Lille Strandstræde 18, 1. Sal.

Den 12. Septbr. 1895.

Hr. Maskinmester

I Anledning af, at Maskinmestrenes Forening har taget Initiativet til, sammen med andre danske Foreninger af Søfarende, at forsøge paa at fastslaa Grænser for Minimums-Bemandingen af danske Dampskibe for derved at modarbejde den i de senere Aar forsøgte Formindskelse af Besætningerne, bede vi Dem godhedsfuldt udfylde nedenstaaende Skema og endvidere meddele os saadanne Ting, som kunne tjene til yderligere Belysning af Bemandingsforholdene ombord, f. Eks. om Skibet nogensinde har været opholdt eller forsinket undervejs paa Grund af utilstrækkelig Bemanding i Maskinen, om det er vanskeligt at holde Damp o. s. v., samt snarest muligt indsende Skemaet til Foreningens Sekretær.

Ærbødigst

Bestyrelsen for Maskinmestrenes Forening.

S/S

Maskinmester

Antal af				Maskinens Hestekraft ved alm. Gang		Fyrenes		Gennemsnits Kulforbrug alm. Gang		Temperatur				Almindeligt Ophold ved Land i Etmaal	Transatlantisk eller Sortehavs-, Middelhavs- eller Nord- & Østersø-Fart	
Mestre	Assistent	Donkeymænd	Fyrfolk	Nominal	Indiceret	Antal	samlede Rist-areal	i Tdr. pr. Time	i Tons pr. Etmaal	Maskinen	Fyrplads	middel	højeste			middel
																Farten?

Anmærkning.

Omtrent samtidig udsendtes enslydende Skrivelser til nedennævnte Foreninger og Selskaber.

Den 15. August 1895.

I Anledning af flere i den senere Tid fremkomne Klager over utilstrækkelig Bemanding af Dampskibe, og henvisende til Artikler i »Natt.« og »Dansk Søfartstidende« om Faren herved, tillader vi os at forespørge den ærede Bestyrelse, om den vil være villig til, ved en Fællesindstilling fra Assuranceselskaberne og vore danske Foreninger af Søfarende, at indsende et Andragende til Regeringen om Ned-

sættelse af en Kommission til Drøftelse af Spørgsmaalet om Fastsættelse af Minimums Grænser for Bemandingen af danske Dampskibe.

Med megen Agtelse
Bestyrelsen for Maskinmestrenes Forening.

Til den ærede Bestyrelse for:

- 1) »Rederiforeningen«.
- 2) »Foreningen til Søfartens Fremme«.
- 3) »Den alm. danske Skibsførerforening«.
- 4) »Skipperforeningen«.
- 5) »Sømandsforeningen«.
- 6) »Søforsikringsselskabet«.
- 7) De private Assurandører.
- 8) Det kgl. danske octroierede Søassurancecompagni.
- 9) Den københavnske Søassuranceforening.

Efter de indkomne Svar at dømme, syntes det ikke som om Assuranceselskaberne interesserede sig særligt for denne Opgave, hvad fremgaar af Skrivelse fra den københavnske Sø-Assurance Forening.

Den københavnske Sø-Assurance-Forening. (»Limiteret«.)

Havnegade 3.

København, den 2. Septbr. 1895.

Telegramadresse: Assurance-Foreningen.

Til Bestyrelsen for Maskinmestrenes Forening.

I Besvarelse af Deres meget Ærede af 15. August skulle vi udtale, at efter vor Opfattelse er Spørgsmaalet om Minimums Grænser for Bemandingen af danske Dampskibe endnu ikke modent til Behandling i en Regeringskommission.

Vi tro meget mere, at en for alle interesserede Parter tilfredsstillende Ordning af Bemandingsforholdene naturligst lader sig tilvejebringe ved en venskabelig Forhandling mellem Deres Forening, de to bestaaende Skibsfører-Foreninger og Dampskibsrederi-Foreningen, idet man gennem saadan Forhandling formentlig uden store Vanskeligheder maatte kunne komme overens om Normal-Bemandings-Reglementer, der da mulig ved senere Henvendelse til Autoriteterne kunde blive gjorte obligatoriske for alle Rederier.

For Tiden ønske vi derfor ikke at deltage i noget Andragende til Regeringen om Nedsættelse af en Kommission.

Den københavnske Sø-Assurance-Forening.

(»Limiteret«.)

Underskrift.

I lignende Retning gik ogsaa Svaret af 24. September samme Aar fra Dampskibsrederiforeningen, der lød saaledes:

Dampskibsrederi-Foreningen.

København, den 24. Septbr. 1895.

I Anledning af Maskinmestrenes Forenings ærede Skrivelse af 15. ds. beklage vi at maatte indrømme, at enkelte danske Skibe efter Sigende fare med for ringe Mandskab. Vi betvivle imidlertid, at det vil være muligt ved Lov at bestemme en Minimums Grænse for Bemandingen. De forskellige Skibes Konstruktion, Rig, Hjælpemaskiner etc. variere saa meget, at der næppe kan fastsættes en bestemt og tillige retfærdig Regel for alle Skibe. Det samme gælder for Maskinens Vedkommende, idet denne stadig forandres og forbedres.

Hellere end at arbejde hen til en Lov for Skibsbemanning tro vi, at kunne anbefale Nedsættelsen af et privat Udvalg af Redere, Skibsførere og Maskinmestre, der i ethvert Tvivlsspørgsmaal kunde afgive deres Skøn om Besætninger, og det er sikkert udenfor al Tvivl, at enhver Reder vil være villig til at bøje sig for et saadant Skøn. Sølovens § 26 bestemmer, at det paahviler Skibsføreren at paase, at hans Skib er »tilstrækkeligt bemanded«, og har det ovennævnte Udvalg afgivet sit Skøn nogle enkelte Gange, vil der derved blive fastslaet en Regel, som sikkert alle ville respektere.

Vi have tænkt os, at et saadant Udvalg burde bestaa af 2 Redere, 2 Skibsførere og 2 Maskinmestre med Dampskibsrederiforeningens Formand som Formand for Udvalget.

Skibsfarten herhjemme gennemgaar for Tiden en saa haard Periode, at det uden Tvivl vil være i alles Interesse, at der paalægges den saa faa hæmmende Baand som muligt.

Med megen Agtelse
Dampskibsrederi-Foreningen

Adolf Carl,
Formand.

Til Maskinmestrenes Forening.

Derimod gik Svarene fra »Foreningen til Søfartens Fremme«, »Den alm. danske Skibsførerforening af 1874«, »Skipperforeningen« og »Sømandsforeningen« ud paa velvilligt at deltage i et saadant Arbejde. Da Svarskrivelserne vare delvis enslydende, aftrykkes kun den fra sidstnævnte Forening.

Sømandsforeningen.

Den 14. Decbr. 1895.

Som Svar paa Maskinmester-Foreningens ærede Skrivelse af 6. ds. undlader jeg ikke, efter at have forebragt Bemandingssagen for Sømandsforeningens Bestyrelse, herved at meddele, at den er fuldkommen villig til at deltage i Drøftelsen af denne vigtige Sag. Imidlertid mener Sømandsforeningens Bestyrelse tillige, at Sagen vil være bedst tjent med, at de to-herværende Skibsførerforeninger deltage i Drøftelsen for derved at opnaa et Resultat, der fremtræder som Fællesudtryk for de forskellige Interesser.

P. B. V.

P. Th. Giødesen,
f. T. Formand.

Til Maskinmester-Foreningen.

Efter at Maskinmestrenes Forenings Bestyrelse havde skænket disse Svarskrivelsers Indhold en grundig Overvejelse, besluttede man sig til at konferere med Formanden i »Foreningen til Søfartens Fremme«, Hr. Kommandør JESPERSEN og Resultatet heraf foreligger i følgende Skrivelse af 4. April 1896.

Bestyrelsen for
Foreningen til Søfartens Fremme.

København, den 4. April 1896.

Bestyrelsen for Maskinmestrenes Forening har ved sin Formand i en Skrivelse af 5. Decbr. f. A. rettet en Anmodning til nærværende Forenings Bestyrelse om ved en Fællesindstilling fra forskellige Søfartsforeninger og Assuranceselskaber at andrage hos Regeringen om Nedsættelse af en Kommission til Drøftelse af Spørgsmaalet om Fastsættelse af Minimumsgrænser for Bemanningen af danske Dampskibe

og i en senere Skrivelse af 30. s. M. tilsendt Bestyrelsen 6 modtagne Svarkrivelser fra deslige Foreninger og Selskaber, til hvem Anmodninger om Tilslutning til Sagen vare udgaaede.

I sit Møde den 27. Marts d. A. har Foreningens Bestyrelse taget denne Sag under endelig Overvejelse; og naar den, trods en bestemt Overbevisning om at der, under de i de senere Aar herskende yderst trykkede Befragtningsforhold, er bleven skabt en Konkurrence, som har haft sørgelige Følger i Retning af at indskrænke Skibsbemandingerne — og det ikke alene for Dampskibenes, men ligesaavel for Sejlskibenes Vedkommende —, dog ikke formener at kunne gaa med til en, ovenfor berørt, paatænkt Indstilling, da skal den, bortset fra at Forudsætningen om en Fællesindstilling synes af de indløbne Svarkrivelser at være bristet, tillade sig nærmere at anføre sine Grunde for, at den finder Øjeblikket til et saadant Skridt ubejleligt.

Det maa da først og fremmest vel erindres, at Klager over for ringe Bemanding paa Nutidens Skibe have lydt overalt fra, og det saa højlydt, at Regeringen i den største søfarende Nation, England, har maattet laane dem sit Øre og har ved en af »Board of trade« nedsat Kommission forlængst, vistnok for over Aar og Dag siden, taget dette yderst vigtige, men ogsaa yderst vanskelige, Spørgsmaal under Behandling. Endnu forlyder der intetsomhelst om denne Kommissions Arbejde, og forinden et Resultat herfra foreligger, turde det ikke alene være orkesløst for en dansk Kommission at optage et Arbejde, som med langt fyldigere Materiale for Haanden allerede er sat i Værk; men der turde tillige heri ligge en ikke ringe Fare for selve den danske Søfart. Thi naar, i det mindste saavidt os bekjendt, ikke nogen anden søfarende Nation har troet at burde foretage et saadant Skridt, saalænge England endnu ikke har ladet høre fra sig om sit Standpunkt, men derimod vor lille Nation tog Initiativ til paa egen Haand at behandle en slig Sag, da maatte dette fra fremmed Side lettelig opfattes som, at de derunder hørende Forhold vare saa yderst slette hos os, at man saa sig nødsaget til en særlig og ualmindelig Indskriden fra Myndighedernes Side for at raade Bod paa dem, og dette, formener Bestyrelsen, er ingenlunde Tilfældet. Ondet har bestemt ingen større Udstrækning hos os end andet Steds, og der som her er der vel enkelte Tilfælde, hvor man bestemt kunde paavise, at den tilladelige Grænse er overskreden; men for saadanne enkelte Tilfælde bør man sikkert ikke skride til et saa alvorligt Middel som det paatænkte. Følgen deraf vilde let kunde blive, at de danske Skibe af en selvforskyldt Aarsag herved bleve ugunstigt stillede paa, for ikke at sige udelukkede fra, Fragtmarkedet i Verdenshandelen.

En Art Voldgiftscommité, sammensat af Delegerede fra de enkelte i Sagen særligt interesserede Foreninger eller Korporationer, vilde vistnok uden at besidde nogensomhelst egentlig Myndighed være tilstrækkelig til at forhindre alvorlige Misbrug; thi det maa ikke glemmes, at Autoriteterne, naar de blot gøres opmærksomme derpaa, have baade fuld Ret og Pligt til at skride ind i disse Tilfælde, og ville sikkert ikke undlade at benytte denne Ret.

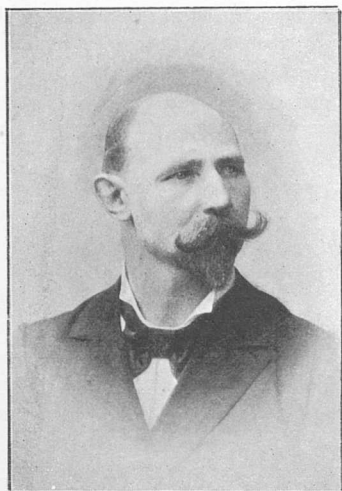
Idet Bestyrelsen takker den ærede Maskinmester-Forening for den gennem dens Anmodning udviste Opmærksomhed, haaber den at have givet sit Bidrag til Belysning af selve Spørgsmalets øjeblikkelige Stilling udadtil og tillader sig herved hoslagt at tilbagesende de modtagne 6 Stk. Bilag.

P. P. V.
Jespersen,
Formand.

Til Bestyrelsen for Maskinmestrenes Forening.

Samtidig med Bemandingsspørgsmaalet rejste sig et andet og ikke mindre vigtigt indenfor Foreningen, nemlig Lønsørgsmaalet, og skønt vi som de første, der havde optaget Bemandingsspørgsmaalet herhjemme, gerne vilde forfølge det til Fuldførelse, turde man heller ikke ignorere Lønsagen, hvorfor man mente, efter at der i det engelske Parlament var vedtaget en Lov, der hjemlede »Board of trade« Ret til at skride ind overfor fremmede Nationers Skibe, naar disses Besætninger fremkommer med Klager angaaende for lille Besætning, at turde stille Sagen i Bero foreløbig til Fordel for det for Maskinmestrene lige saa vigtige Spørgsmaal — Lønsagen — og vi skulle da gaa over til at skildre, hvorledes denne har udviklet sig siden, efter først at maatte beklage, at der indenfor Bestyrelsen i samme Tidsrum var sket en Forandring i dennes Sammen-

sætning, grundet paa, at Formanden L. M. JENSEN traadte tilbage af Helbredshensyn, hvorfor Foreningens daværende Viceformand W. ANDERSEN maatte træde til som fungerende Formand, og at Redaktøren, der tillige varetog Sekretær, og Kassererposten modtog Ansættelse i Sortehavsfarten.

W. ANDERSEN.

R. E. SVEISTRUP.

Dette var saa meget mere beklageligt, som Administrationen daglig voksede, og man besluttede derfor at dele Redaktør-Kassererposten i 2 Dele, henholdsvis som Redaktør-Sekretær og Kasserer-Bibliotekar. Disse opsloges vakante og blandt flere Ansøgere valgtes 2 af Foreningens Medlemmer hertil — VALD. JENSEN og SVEISTRUP — begge ansatte i Marinens Tjeneste.

LØNSAGEN.

Denne for enhver Maskinmester saa vigtige Sag havde i en Aarrække gæret stærkt blandt Foreningens saavel ældre som yngre Medlemmer, og der indløb stadig Klager over Lønreduktioner, der i Forbindelse med det uheldige i, at Ancienniteten saa godt som aldrig fandt Anvendelse, særlig i D. F. D. S., hvor det var ganske almindeligt, at der maatte udføres Assistent, 3die og 2den Mester Tjeneste i en Aarrække af indtil 12 à 14 Aar for en Gennemsnitsløn af ca. 90 Kr. pr. Maaned.

Bestyrelsen indsaa straks, at man her stod overfor en Opgave, der havde den største Betydning for Standen, og som man under ingen Omstændigheder turde overse, hvis Foreningen skulde bevare sin Avtoritet overfor Medlemmerne, men man var samtidig heller ikke blind for, at det Felt, man her kom til at operere paa, var af en saadan Art, at den største Forsigtighed maatte anvendes, om man skulde opnaa et blot nogenlunde tilfredsstillende Resultat.

Bestyrelsens Blik maatte selvfølgelig straks rettes paa Standens kraftige Organisation, som en Slags Modvægt overfor den ydre Indgriben, og som et Led i denne Forbindelse afholdt Foreningens daværende Viceformand (Overmaskinmester ANDERSEN) Lørdag den 6. Oktbr. 1895 nedenstaaende Foredrag (Maskinmester-Standens Organisation) med paafølgende Diskussionsmøde i Foreningens Lokaler.

Mine Herrer! Et gammelt Ordsprog siger: »Den, der ikke vil hjælpe sig selv, fortjener ikke at hjælpes af andre«, og med Overbevisningen om det beretigede i dette Ordsprog, har jeg lagt det som Grundlag for et kort Foredrag i Dag om »Maskinmesterstandens Organisation«. Thi det er min Overbevisning, at naar disse Ord finde den rette Forstaaelse og Anvendelse, da vil vi paa denne Basis give vor Forening et synligt Præg af nyt Liv, Sammenhold og Styrke, idet vi tilfører vor Stand den for alle uundværlige pekuniære Støtte.

Ja, mine Herrer, hvorledes Resultatet af denne Eftermiddags Forhandling og Diskussion end vil blive, ønsker og haaber jeg, at vi dog maa høste noget godt og nyttigt deraf; vi skulle nu af Fortidens og Nutidens Arbejde se, hvad vi kunne vente os af Fremtidens.

Gid vi derfor alle i Nutiden kunne samles i Enighed om det Forslag, som i Dag skal fremlægges for at sikre og ophjælpe vor Stand.

Rent bortset fra den Meningsforskel, der altid vil findes, hvor en ny Tanke fremstaar, nærer jeg dog Haabet, at vi ved en rolig og saglig Diskussion af Emnet skal vinde frem til Maalet og derved opnaa et Resultat, der altid vil sætte sine uudslettelige Mærker i en stadigt dybere Erkendelse af, hvor vigtigt det er at styrke den Enighed og det Sammenhold, der til enhver Tid bør danne Grundlaget for den danske »Maskinmesterstands Forsvar«.

Med dette til Eftertanke for d'Hrr. skal jeg gaa en 3—4 Aar tilbage i Tiden. Den Gang, da Sammenslutningen af de 2 bestaaende Maskinmester-Foreninger skulde fuldbyrdes, blev der til mig fra mange Sider rettet det Spørgsmaal: »Hvilken Betydning tør Sammenslutningen forventes at faa for vor Stand og dens Virksomhed«? Jeg svarede herpaa, at noget bestemt jo vanskeligt lod sig sige; men ét mente jeg dog at turde fremhæve, at den danske Maskinmesterstand ikke talte saa mange Medlemmer, at der nødvendigvis udkrævedes 2 Foreninger for at rumme Mænd af samme Fag, som dog faktisk havde Sympatier og Interesser fælles.

Yderligere udtalte jeg som mit Haab, at det maatte staa enhver klart i hvor høj Grad den samlede Forenings gavnlige Virksomhed vilde være betinget af hvert enkelt Medlems Virken, Pligtfølelse og rette Forstaaelse af Standens Interesser samt, at Foreningens Betydning for vor Stand hovedsagelig maatte blive den, at de spredte Kræfter herigennem for Fremtiden forenedes til fælles Virksomhed i samme Retning, og stod det først alle klart, at kun gennem Sammenhold og Enighed fremmes den danske Maskinmesterstands fælles Interesser, da skulle den gavnlige Indflydelse og Betydningen af den skete Forandring i vor faglige Organisation visselig ikke udeblive. Men, mine Herrer, nu ere 3 Aar forløbne siden den Tid og lige saa vist som, at den sammensluttede Maskinmesterstand forlængst er en Kendsgerning, lige saa vist er det en uimodsigelig Sandhed, at den forønskede Betydning og gavnlige Indflydelse *i en vis Henseende* er udebleven. Nu vil De naturligvis spørge mig om Grunden, hvorfor Betydningen er udebleven, og hvad der skulde have været gjort? Ja! da skal jeg med faa Ord svare Dem: For-

eningens Formaal, »at varetage Standens Tarv og Interesser«, skulde først ske Fyldest, men hertil har vi manglet de fornødne Midler, og som en Følge heraf har vor Organisation aldeles ingen Betydning haft som Værn for de Medlemmer, der kunne gøre Krav paa et saadant; de Midler, som fornuftigvis er en Betingelse for enhver Organisations Bestaaen — Bygningens Fundament, hvorpaa den samlede Kraft og Styrke skulde hvile, hvor hvert enkelt Medlem i trange Tider kunde henvende sig om Bistand og Hjælp — har Maskinmesterstanden hidtil været aldeles blottet for.

Der staar i vore Loves § 1 a med klare og tydelige Ord, hvad Foreningens Formaal er: »At varetage Maskinmesterstandens Tarv og Interesser, holde Lokale med tekniske Skrifter og Værker, at udgive et teknisk Blad, samt saavidt muligt støtte hverandre«.

At holde Lokale med tekniske Skrifter og Værker samt udgive et teknisk Blad, maa vist betragtes som fuldt opnaaet, og naar hertil lægges, at der i hver Vintersæson er afholdt 7 belærende Foredrag, og at vi have haft Lejlighed til at besé forskellige større industrielle Etablissementer, ligesom vi daglig have Adgang til et jævnt godt Bibliotek, kan vi ved et Tilbageblik ikke se rettere, end at Maskinmestrenes Forening staar paa Højde med lignende Foreninger, som f. Eks. »Industri-«, »Teknisk-« og »Haandværkerforeningen«, naar vort forholdsvis ringere Medlemsantal tages i Betragtning, og ingen vil vel heller frakende os, at vor Forening har hævdet sig som saadan i den forløbne Periode. Ja! Jeg tror her at turde sige, at den endnu, som ved sin Stiftelse, er i Besiddelse af den samme Livskraft og Energi til at handle og virke. Et synligt Bevis herfor har vi lige for Haanden, naar vi se, at i Løbet af ganske kort Tid er over 10,000 Kr. tegnede til Grundfonden for det paatænkte Byggeforetagende.

Der har da ogsaa fra mange af vore Kolleger og Venner lydt Tak og Opmuntring, ligesom det er sikkert, at der fra mange Sider næres det største Ønske og Haab, om at Foreningen maa leve, vokse og trives.

Mén trods alt dette, lyder der endnu stærke Røster fra en meget stor Kreds af Medlemmer, som dagligt beklage, at den i sin Tid foretagne Sammenslutning af de to Foreninger ikke har bragt dem det forønskede Resultat, navnlig i Retning af Sammenhold og Styrke indenfor Standen; og det maa indrømmes, at det er med en vis Berettigelse, at disse Anker fremkomme, naar man tager Resten af § 1 a's Ordlyd i Betragtning: »At varetage Maskinmesterstandens Tarv og Interesser samt, saavidt muligt, gensidigt støtte hverandre«, thi her lader vi endnu meget tilbage at ønske.

Hvorvidt det skal lykkes os at bringe dette i Praksis, vil udelukkende bero paa, at det vedvarende kan siges om os, at vi forstaa vor Tid, og samles om vort Fags Interesser; forstaa ved Kundskab og Intelligens at højne den Gerning, der er os betroet. Denne Opgave, der nu er langt vanskeligere at løse end i tidligere Dage, og som under Nutidens rivende Udvikling kræver en stedse større Aarvaagenhed for hvert Aar, der gaar, »denne« er det, vi skulle vie vore Kræfter; skal vi med Held hævde vor Eksistens og den dermed følgende Autoritet i de kommende Tider overfor de smaalige Undertrykkelser, som alt i en Aarrække har gjort sig gældende imod et stort Antal af vore Standsfæller, og skal det lykkes os at undgaa de Farer, der truer vort Samfund fra de Organisationer, som den moderne Udvikling hurtigt har skabt, og mod hvilke vi nu staa aldeles værgeløse — blottede for Modstandskraft imod ethvert med nogenlunde Styrke rettet

Angreb imod vor Stand, — skønner jeg ikke rettere, end at vi resolut maa skabe os en kraftig og levedygtig Organisation, der indenfor vor Forening kan virke hen til at oplyse hver enkelt, støtte hver enkelt og sætte hver enkelt i Bevægelse.

Da nu imidlertid den Bestyrelse, som var medvirkende til at danne Grundlaget for Sammenslutningen, staar i Begreb med — som det er Dem bekendt fra Medlemsbladet — at opløse sig og give Plads for ny, friske og mere energiske Kræfter, er det, at jeg forinden min Tilbagetræden agter at fremkomme med et Forslag, som den øvrige Bestyrelse har givet sin fulde Tilslutning, et Forslag som vi føle os overbeviste om, at mange Medlemmer ville sympatisere med, da det vil være af indgribende Betydning for vor Stands Fremtid.

Vi have derfor i Tilslutning til mit Foredrag her i Dag indbudt d'Hrr. for at indlede en Diskussion blandt saa stort et Antal Medlemmer som muligt og for igennem denne at faa et Udtryk for den almindelige Mening.

Dette Forslag, til hvilket vi haabe, at alle Medlemmer ville slutte sig, gaar ud paa at danne en Hjælpefond, der med de Midler, der gives den til Raadighed, kan tjene til *Sammenhold* og *Støtte* for *Foreningens Medlemmer* og til *Værn* for *Standens Tarv* og *Interesser*. Dette tænkes udført saaledes, at hvert Medlem ugenlig indbetaler f. Eks. 25 Øre til nævnte Hjælpefond, og maatte det lykkes os at opnaa Enighed og sand Tilslutning af alle, saavel *ældre* som *ynge* Maskinmestre, da vil Foreningens Medlemmer med det nuværende Antal — ca. 550 — aarligt opspare en Kapital af 7150 Kr., forudsættes nu, at de opsparede Penge forblive urørte i 5 Aar og forrentes med 3 pCt., da vil Medlemmerne efter dette Tidsrum være i Besiddelse af en ca. 38000 Kr. stor Hjælpefond. I det Tilfælde, at Pengene staar urørte i et længere Tidsrum, saaledes at Kapitalen forøges til 100,000 Kr., da tænkes dette at være Grænsen og Indbetalingerne kunne da standses midlertidigt, idet Renterne ville give Kapitalen en ganske god og stadig Forøgelse — ca. 4000 Kr. aarlig.

En saadan altid til Raadighed staaende Kapital maa for en Stand med saa faa Medlemmer som vor i Sandhed betragtes som et overordentligt smukt og værdifuldt Resultat; tilmed frembragt paa en for os alle næppe følelig Maade.

Af omtalte, sammenskudte Kapital er Hjælpefonden efter 5 Aars Forløb siden dens Oprettelse pligtig at hjælpe ethvert af Fondens Medlemmer, der bevislig uden egen Skyld, — kun for at værne om Standens Interesser — er sat ud af Virksomhed, med 50 Kr. maanedlig i 2 Maaneder.

Afgaar et Medlem ved Døden, udbetales det paa den afdødes Konto indestaaende Beløb til hans Arvinger, dog foruden Renter og med Fradrag af eventuel modtagen Hjælp. For Anvendelsen af Fondens Midler staar ved Siden af Bestyrelsen en Kommission, bestaaende af Foreningens juridiske Konsulent samt 12 Medlemmer, hvoriblandt 4 søfarende 1ste Mestre, 4 søfarende 2den eller 3die Mestre og 4 Medlemmer, der have Ansættelse ved Institutioner paa Landjorden.

Fondens Midler kan kun anvendes til de ovennævnte Formaal.

Det er jo en ufravigelig Kendsgerning, som maa staa alle klart, at i Maskinmesterstanden, — efterhaanden som Tiden er skreden frem, og Fordringerne i Retning af Uddannelse ere tiltagne, — ere Gagerne stadig blevne mindre og mindre, og Avtoriteten svækket, og det er vor Overbevisning, at dette kun skyldes Mangel paa Enighed blandt Maskinmestrene; en kortsynet og egennyttig Politik har gjort sig gældende blandt dem og ført til denne Tilbagegang; derfor trænger

vi til al den Støtte, det er muligt at skaffe tilveje, og det kan kun tjene det enkelte Medlem til Ære, at medvirke til at hæve den Stand, han tilhører.

I Overbevisning om, at Følelsen og Tanken for at bevare Selvstændighed i videste Udstrækning raader indenfor den danske Maskinmesterstand, er det, at vi anbefale Forslaget, thi vedtager vi det ikke nu, ville vi senere blive tvungne dertil; det er kun Tidens Krav, vi her imødekomme, naar vi styrke vor Organisation ligesom alle andre Fag, af hvilke mange ere blevne tvungne dertil; derfor hellere handle forud end komme til en for sèn Erkendelse.

Ja, mine Herrer, jeg har nu fremstillet vort Forslag for Dem, og naar jeg nu giver det min bedste Anbefaling, anmoder jeg Dem, mine Herrer, om at støtte det med en fast Tilslutning, thi jeg føler mig overbevist om, at vi igennem dette vil vokse os stærke, eftersom »Kapital er en Magt«, en Faktor for hvilken alle maa bøje sig, og som alle maa regne med; det er mit inderligste Ønske og Haab, at den i en saa lang Aarrække tilbagebrængte Maskinmesterstand herigennem i Forbindelse med Intelligens og Dannelse ad Aare maa kunne opvise ny og bedre Kaar. Hermed være ingenlunde forstaaet, at vi skulle forsøge at fremtvinge urolige Tilstande, hvad jo ofte er Tilfældet, nej! Lad os tage de store Nationer til Forbillede, naar de ofre »*Millioner*«, ikke for at fremtvinge Krig, men kun for at bevare Fred og Selvstændighed, samt have et Værn for Interesserne, naar disse føles truede.

Ja! saaledes gælder det ogsaa for os, at være rustede for at værne saavel det enkelte Medlem, som hele den samlede Maskinmesterstand, naar Undertrykkelser, der virker ødelæggende for alle, indtræder.«

Efter en længere Diskussion vedrørende denne og lignende Sager, udtalte L. M. JENSEN:

Mine Herrer, jeg kan herved meddele, at Hr. ANDERSENS Forslag har vundet stor Tilslutning. Fra flere fraværende Medlemmer har jeg, som Formand, modtaget sympathetiske Breve, enkelte ønskede endog Fonden hurtigere dannet ved større Indbetaling, men vare dog villige til at gaa med til, hvad de i Dag samlede Medlemmer maatte vedtage. Mine Herrer, skulle vi saa betragte Fonden som stiftet og traadt i Kraft fra 1. Oktober 1895?

HENRIKSEN (Dirigent): Maa jeg til Slut takke for den Ro, hvormed Diskussionen er gaaet for sig, og for det betroede Hverv. Jeg vil ønske, at vort Møde i Dag maa have en gavnlig Indflydelse paa vort Vé og Vel, og at det nye Forslag ret maa trives.

Hermed hævedes Mødet, og dermed var Maskinmestrenes Forenings Hjælpefond stiftet med de herunder aftrykte Love som Grundlag.

Der indtegnede sig straks ca. 150 Medlemmer i Fonden, og for Tiden er Medlemsantallet 450 med en kontant Kassebeholdning paa ca. 10,000 Kr.

LOVE FOR MASKINMESTRENE FORENINGS HJÆLPEFOND.

§ 1.

Hjælpefondens Formaal er, med de Midler, der staa til Raadighed, at yde Medlemmerne pekuniær Hjælp, for ved denne at værne om Standens Udvikling og Interesser.

§ 2.

Ingen kan blive Medlem af Fonden, som ikke forud er optaget i Maskinmestrenes Forening, dog kan Undtagelser — i rent specielle Tilfælde — gøres gældende overfor Udlændinge.

§ 3.

Kontingentet er 25 Øre ugentlig og opkræves i København og Forstæder.

§ 4.

I Hjælpefondens Bøger faar hvert Medlem en særlig Konto, hvor hans Kontingent findes og tilskrives Rente, og som opgøres hvert Aars 1. Oktbr.

§ 5.

Om Anvendelsen af Hjælpefondens Midler, som Bestyrelsen til enhver Tid skal anbringe saa betryggende som muligt, tages Bestemmelse af denne i Samraad med en af Foreningen valgt Kommission, bestaaende af 4 søfarende 1ste Mestre, 4 søfarende 2den eller 3die Mestre og 4 Medlemmer, der have Ansættelse ved Institutioner paa Landjorden, samt af Foreningens juridiske Konsulent som Tilforordnet. Midlerne kunne kun anvendes til de i § 1 omhandlede Formaal.

§ 6.

Hvis ikke uforudsete Tilfælde indtræffe forinden, finder ingen pekuniær Understøttelse Sted af Hjælpefondens Midler før 5-Aarsdagen efter dens Stiftelse.

§ 7.

Afgaar et Medlem ved Døden efter i over 6 Maaneder at have været Medlem af Hjælpefondet, udbetales det paa den Afdødes Konto indestaende Beløb til hans Arvinger — dog uden Rente.

§ 8.

Staar et Medlem til Restance i 13 Uger, udslettes han af Hjælpefondet og kan ikke optages igen, forinden han har betalt sin Skyld. (Herfra undtages dem, der paa Grund af Bortrejse, Pladshed eller Sygdom ere komne i Restance.)

§ 9.

Ledelsen af hele Hjælpefondens Virksomhed er underlagt Maskinmestrenes Forenings Bestyrelse, og dens Regnskab revideres af denne Forenings Revisorer.

§ 10.

Kun den ordinære Generalforsamling, der indvarsles og afholdes samtidigt med Maskinmestrenes Forenings, kan give, forandre og ophæve Love.

Paa denne aflægger Bestyrelsen Beretning om Hjælpefondens Virksomhed i det forløbne Aar og fremlægger det reviderede Regnskab samt Status.

Alle Forslag, der ønskes behandlede paa Generalforsamlingen, maa indgives skriftligt inden den 15. September hvert Aar.

Lønsagen fik paany Næring og fremskyndedes yderligere, da et af vore større Dampskibsselskaber ved Nytaarstid 1896 paabegyndte en Lønreduktion for 2den Mestrenes Vedkommende — fra 120 Kr. til 100 Kr. pr. Maaned. Denne Reduktion toges dog af vedkommende Selskab atter tilbage, og Lønningerne ere nu de samme som tidligere. Foranlediget ved ny Besværing, der gik i samme Retning, lod Bestyrelsen d. $\frac{9}{2}$ og $\frac{22}{2}$ 96 atter, paa flere Medlemmers Opfordring, afholde to Diskussionsmøder med Emne: »Lønsørgsmaalet i Maskinmesterstanden«, for at afæske de søfarende Mestre deres Mening i denne Sag, og efter en langvarig og spredt Diskussion, særlig med Hensyn til Hjælpefondens Maal og Midler, enedes Forsamlingen om at vedtage følgende Resolution:

1. Da det maa erkendes, at Maskinmestrenes Gager hverken staa i Forhold til det Ansvar, der paahviler Mestrene, eller til den Stilling, de nødvendigvis maa indtage i Samfundet; endvidere

2. da Maskinmestrenes Gager paa Grund af Pengenes nuværende, formindskede Værdi og ogsaa som Følge af den yderligere Uddannelse, der fordredes af Loven, vare blevne relativt ringere, og

3. da det ikke fremtidigt kunde forventes, at d'Hrr. Redere mere end hidtil ville tage Maskinmestrenes berettigede Krav i Betragtning, saa udtaler Forsamlingen

enstemmigt, at en Ændring af Gageforholdene bør søges iværksat, idet man overlader Foreningens Bestyrelse at tage Initiativet i denne Sag.

Efter at disse Møder vare afholdte herhjemme og Referater heraf udsendt til Medlemmerne, indløb fra 20 Medlemmer, alle tilhørende den søfarende Stand, følgende »Forslag til Reservefond«.

Efter nærmere Overvejelse af de Udtalelser, der faldt paa Mødet Lørdag den 22. ds., tillader Under tegnede sig at fremkomme med et Forslag:

Der dannes en Fond under Hjælpefonden paa mindst 30,000 Kr. derved, at Medlemmerne indbetaler *mindst* 100 Kr. hver.

Fonden skal være fuldstændig som Hjælpefonden og anvendes efter dens Love. Der gives 3 pCt. fra Indbetalingsdagen. Tilbagebetalingen sker, naar Hjælpefonden har naaet 30,000 Kr.

Det forventes, at de indtegnede Summer blive at betale i Løbet af førstkommende 2 à 3 Maaneder, og skal være betalte inden 14 Dage efter skriftlig Meddelelse til hvert enkelt Medlem. I det Tilfælde, at ikke den fornødne Sum er indtegnet, er de indtegnede Medlemmer løst fra deres Forpligtelse.

Det staar klart for enhver, at i dette Tilfælde gælder det at handle hurtigt, skal vi først vente til Kapitalen er dannet ved det nuværende ringe Indskud, har Rederne imidlertid nok ordnet Sagen, saa at vi staa magtesløse.

Libau, den 28. Februar 1896.

Til Bestyrelsen for Maskinmestrenes Forening.

Hvor stærk Tilslutning dette »Forslag til Reservefond« vandt fremgaar bedst af, at der i Løbet af Tiden fra dets Fremkomst d. 28. Febr. 96 til Maj s. A. ikke alene naaede tegnet det stipulerede Beløb, 30,000 Kr., men at det endog overtegnedes ganske betydeligt, idet der tegnedes 53,400 Kr. Vistnok det største Resultat og Bevis for, hvad en kraftig Agitation kan udrette indenfor en Stand med et Medlemsantal, som det der den Gang fandtes i Maskinmestrenes Forening.

Da man paa det Tidspunkt endnu stod fuldstændig blottet for alle nøjagtige Oplysninger angaaende Lønforholdene i Dampskibene, naar undtages hvad de før omtalte Diskussionsmøder havde bragt os, maatte man straks begynde med at udsende Skemaer til hver enkelt Maskinmester i hele Koffardiflaaden med Anmodning om senere at returnere disse med en aldeles nøjagtig og fyldig Fremstilling af saavel tidligere som nuværende Lønninger i de sidste 25 Aar, og Resultatet heraf var, at man virkelig fik konstateret en ganske betydelig Lønreduktion specielt i de sidste 10—15 Aar; dog havde denne hovedsagelig fundet Sted indenfor vort største Dampskibsselskab.

Værdien af disse Skemaers Udfyldning og hele Betydning var af megen Interesse, idet man heraf kunde bevise, hvorledes en 2den Maskinmester tidligere, efter gennemsnitlig 6 Aars Tjeneste med en Gage af 120 Kr. pr. Maaned, opnaaede Stillingen som 1ste Mester med Gage af gennemsnitlig 200 Kr. pr. Maaned.

Jævnfører man nu dette med 1896, som var det Aar, Bevægelsen rejstes, da stillede Tallene sig for D. F. D. S. som nedenfor nævnt, for en 2den Mesters Uddannelsesetid:

Ca.	2 Aar à	60 Kr. pr. Maaned		
—	2	—	70	—
—	2	—	90	—
—	3	—	100	—
—	1	—	110	—
—	1	—	120	—

Af dette fremgaar det, at en 2den Mester i ovennævnte Selskab har haft en gennemsnitlig Uddannelsestid af 13 Aar og i den Tid kun haft en Gennemsnitsgage af ca. 87 Kr. pr. Maaned — uden Spor af Biindtægter.

Herefter var Begyndelsesgagen som 1ste Mester 140 Kr.

Dette var Resultatet af de indkomne Skemaers Opgør; men hvor sørgeligt det end saa ud, tjente det dog fuldtud til at bekræfte indkomne Klagers Berettigelse.

Da nu Bestyrelsen som sin Pligt havde efterkommet de mange Opfordringer om, at lade Møder afholde og Referater herfra tilsende Medlemmerne, samt af Resultatet ved Stemmeafgivningen erkyndiget sig om, at Klagerne vare velbegrundede, skred man til at undersøge, hvorvidt Bestyrelsen var i Overensstemmelse med Majoriteten af de søfarende Mestre angaaende Midlerne til Forbedring af de bestaaende Lønforhold og øvrige Livsvilkaar, og for at komme i Besiddelse af et fuldt paalideligt Udtryk herfor, maatte man ty til, for atter at komme i Rapport til den enkelte Mester i Handelsflaaden, at udsende nedenstaaende Stemmeseddel, ledsaget af det ligeledes aftrykte Cirkulære.

Kjøbenhavn, den 15. April 1896.

STEMMESEDDEL.

1.

Er De tilfreds med *alle* de nuværende Forhold om Bord og ønskes disse bi beholdt? } Ja. Nej.

2.

Ønsker De, at Foreningens Bestyrelse paa Standens Vegne søger ved Forhandling med Rederierne at opnaa *bedre Livsvilkaar* for de søfarende Maskinmestre? } Ja. Nej.

3.

Ønsker De Gagerne, som de vare for 25 Aar tilbage, som Grundlag for denne Forhandling og eventuelt Udarbejdelse af en Løntarif, beregnet efter Maskinens Størrelse i Forbindelse med Skibets Ruter? } Ja. Nej.

4.

Er De villig til at give Afkald paa Understøttelse, Sygehjælp og lignende — *som ikke forud er Dem sikret ved Lov* — paa de Vilkaar, at Deres Gage forhøjes efter det i Punkt 3 nævnte Grundlag? } Ja. Nej.

5.

Eller ønsker De i Deres Gage fradraget et maanedligt Beløb (procentvis), imod at der ved en nærmere bestemt Aldersgrænse udbetales Dem en ved *Lov fastsat Pension*? } Ja. Nej.

6.

Hvis den med Rederierne paatænkte Forhandling *imod Forventning* ikke skulde føre til det forønskede Resultat, hvad er da Deres Mening, at der bør gøres, og giver De herved Bestyrelsens Fuldmagt til at handle i Overensstemmelse med Majoriteten af de indkomne Stemmer?

Denne Stemmeseddel bedes udfyldt og indsendt til Formanden inden 1. Juni 1896. Adr.: Lille Strandstræde 18, 1.

Anmærkning:

Underskrift

s/s

Medlems Nr.

Maskin

CIRKULÆRE.

Det er en Kendsgerning, at der allerede i lang Tid blandt Maskinmestrene har hersket stor Misfornøjelse med Gageforholdene, saavel som med Forholdene om Bord i det Hele taget. Det maa jo erkendes, at medens alle andre Fag, ligefra Tjenestekarlen og Arbejdsmanden til de højeste Stillinger, have faaet deres Arbejde bedre og bedre betalt og derved deres øvrige Kaar forbedrede, da er det modsatte Tilfældet med Maskinmestrene, deres Løn har været i stadig Nedgang, medens Arbejdet og Ansvarer er tiltaget, Maskinbesætningerne ere betydeligt formindskede, Sejladsen mere forceret, det vil sige, Opholdet ved Land er blevet forkortet til det mindst mulige, og da det samme Arbejde, eller snarere mere som Følge deraf skal udføres paa kortere Tid, fordres større Arbejdsydelse. Hertil kommer endvidere strængere Vagthold om Bord; ydermere fordres der større Uddannelse og flere Kundskaber. Trods alt dette er Lønnen stadig nedadgaaende. Grunden hertil maa søges deri, at Maskinmestrene, trods Tidens Krav, fuldstændig have manglet Organisation. Alle organisere sig, Rederier, Handelsfolk, Læger, Farmaceuter, Haandværksmestre, Fabrikanter og Arbejdere, kort sagt Alle. En Stand, som i vor Tid staar uden Organisation, gaar absolut til Grunde. Fordi man indtager en Stilling, der er hævet over, hvad man i daglig Tale kalder Arbejdere, er man ligefuldt berettiget til at værne om sine Interesser og modarbejde sin Stands Nedtrykkelse.

Det er i den senere Tid paa ret tydelig Maade blevet tilkendegivet Bestyrelsen i Maskinmestrenes Forening ved de mange indkomne Klager og ved Udtalelser paa de, foranlediget derved, afholdte Diskussionsmøder, at det er et almindeligt Ønske blandt Medlemmerne, at Foreningens Bestyrelse skal arbejde hen til at faa disse Forhold forbedrede, og vil det være Dem bekendt gennem Tidsskrift for Maskinvæsen, at Foreningens Bestyrelse, foranlediget herved, har sat sig i Bevægelse for ved saglig Forhandling med de forskellige Rederier at søge opnaaet *bedre Livsvilkaar for de søfarende Maskinmestre*, saavel med Hensyn til Lønspørgsmaalet, som Forholdene om Bord i det Hele taget.

Foreningen har jo til Formaal at varetage Medlemmernes Interesser, og det er kun Erkendelsen af Pligten til at bringe det mest mulige ud af det Bestyrelsen paalagte Hverv, der leder denne. Men for at Bestyrelsen med Sikkerhed skal kunne optræde paa Standens Vegne, er det nødvendigt, at Medlemmerne slutte sig til denne, og hver især tilkendegiver sin Mening, for at Bestyrelsen, forinden den foretager noget i denne Sag, kan vide at være i Overensstemmelse med Majoriteten af de søfarende Mestre, og De forelægges derfor medfølgende Spørgsmaal til Besvarelse med Deres Navns Underskrift.

Besvarelsen af de her fremsatte Spørgsmaal kommer under ingen Omstændigheder udenfor Bestyrelsens Kendskab, og tør man derfor forvente, at ingen af Frygt vil unnlade at indsende samme og derved tilsidesætte sine og hele Standens Interesser.

Bestyrelsen.

For at klarlægge Foreningens Stilling til denne Sag, forinden den førtes ud i Praxis, fremdrage vi følgende Udtalelser af den fungerende Formand — W. ANDERSEN — omtrentlig som de lode paa det sidst afholdte Møde og som de tilsendtes Medlemmerne:

Mine Herrer! Jeg skal paa Bestyrelsens Vegne fremsætte nogle orienterende Bemærkninger angaaende Foreningens Stilling til Lønsagen.

Hovedformaalet med al Organisation er, at undgaa ødelæggende Stridigheder, at ordne Mellemværender, Klasserne imellem, ved fredelig Forhandling og gensidig Hensyntagen samt at give enhver sit, saaledes at man ikke fremmer det ene paa det andets Bekostning. Saaledes ogsaa med vor Organisation. Det vil nu snart vise sig, hvad Betydning vor Organisation kan faa, og hvilken mægtig Støtte, Sammenholdet yder den Enkelte.

Vi véd alle, at vi staar paa ren Grund, og al Ophidselse og Fanatisme udefra har intet med vor Optræden at gøre.

Vi har ofte fremhævet, at den blandt de søfarende Maskinmestre rejste Bevægelse ikke var socialistisk, thi den er hverken politisk eller samfundsomvæltende. Den Mand, som er inde i vore Forhold og kalder vor Organisation for en So-

cialistforening — i dette Ords gængse Opfattelse — han farer med bevidst Usandhed, og hans Udtalelser bør ikke taales. Her er ikke Tale om, hvilken politisk Overbevisning hver enkelt har, thi vor Forening har intet med Politik at skaffe.

Vi have heller ikke, i hvad vi have foretaget os, handlet efter Socialisternes Recept; det véd vore Modstandere ogsaa godt. Men Socialisterne have unægtelig før os ført ud i Virkeligheden en Tanke, som i sig selv er sund og god, den at en af en anden afhængig Stand, der ønsker sine Interesser fremmede, maa slutte sig sammen i en Forening, i et Samfund.

Naturligvis kan Maaden, hvorpaa dette Samfunds Vedtægter søges overholdte, være forkastelig, ligesom et saadant Samfunds Beslutninger kan være daarlige og uretfærdige; men, som Højrepressen ogsaa flere Gange har fremhævet, der er ikke noget forkasteligt i, at Borgere med fælles Interesser søger disse ophjulpne paa lovlig Maade igennem Sammenslutning og fælles Optræden, og mange ere de, der har indset Gyldigheden af denne Sætning, thi paa Basis heraf ere mægtige Organisationer og Foreninger, saavel hvad Kapital som hvad Medlemmernes Antal angaar, fremstaaede. De ere blevne enige om en fælles Optræden, grundet paa det før omtalte Princip, saaledes at den Enkelte ikke maa forøge sin egen Fordel paa de andres Bekostning.

Lad mig gentage: Er det ikke akkurat det samme, Maskinmestrene staar i Begreb med at gøre?

Vi har *aldrig* forsøgt at lægge Baand paa nogen eller tvinge nogen ind i vor Forening, hverken ved godt eller ondt; vi siger kun til vore Standsfæller: »I maa kunne indse, at skal vi opnaa at faa vore Kaar forbedrede, skal vi opnaa at faa vore Gager, der i Aartier har været baade relativt og reelt nedadgaende, forhøjede, *saa maa vi holde sammen.*«

Det er vor Opgave at aabne de Kollegers Øjne, som endnu ikke har set det sunde i vor Tanke — at træde ind i vor Forening er en fri Sag; men paa den anden Side forlanger ogsaa vi en vis kollegial Aand, en Solidaritets-Følelse blandt Medlemmerne; men naar en Sag, som vor, er ærlig og god, saa har den Livskraft i sig, saa splittes ikke en Samling af fremadstræbende Mænd med fælles Sympatier, fordi enkelte af vore Modstandere ikke straks viser sig humane, men søge at mistænkeliggøre os med Navnet »Socialister«, haane os og behandle os halvvejs som Børn, hvis Opdragelse og Velfærd er dem betroet.

I vort Tidsskrifts sidste Nr. har vi fremdraget enkelte Talstørrelser til Underretning for de mere uindviede og derved begyndt at føre et Bevis for Medlemmernes Berettigelse til at søge Lønsspørgsmaalet ordnet, hvorfor jeg ikke skal komme nærmere ind paa denne Side af Sagen i Dag. Derimod vil Bestyrelsen eventuelt være villig til at søge fremstillet for Offentligheden Motivet til Bevægelsen indenfor Standen, altsaa Gageforholdet før og nu. Tillige ville vi betragte det som vor Pligt at paatale begrundede Klager over vilkaarlig og hensynsløs Optræden af Maskininspektører og disses nærmeste undergivne. Klager af denne Art er nemlig stundom indløben til Bestyrelsen.

Maskinmestrenes Forenings Formaal er: »Standens sociale Udvikling«, og denne er til en vis Grad afhængig af de økonomiske Vilkaar, hvorunder Standen lever. Naar Foreningen nu træder i Skranken for at opnaa bedre Livskaar for sine søfarende Medlemmer, da betræder vi en Vej, som med det gunstigste Resultat er betraadt af mange før os, og vi føler os overbeviste om, at de Midler, hvormed

vi søger at naa vort Maal, er fuldt ud hæderlige, saa at ingen retskaffen Mand behøver at undse sig for at benytte dem.

Det er muligt, at mere end én af vore Modstandere med bange Anelser imødeser den Tid, da vor Forening — efter et gunstigt Resultat af Spørgsmaalets Løsning — staar yderligere grundfæstet og med stærkere Krav paa Medbestemelsesret i vore egne Anliggender, end det nu er Tilfældet; Anelserne kan være rigtige nok, men Angsten kan man spare sig. Der er absolut intet foruroligende i Maskinmestrenes Forenings Karakter og Væsen, og det er derfor ganske overordenlig vanskeligt for Foreningens Modstandere at finde *sande* Argumenter imod det rejste Lønspørgsmaal. Kun med Ordet »latterlig« kan man betegne den Bestræbelse for at besværgе en *saakaldet* »opstaaende Strike«, der har givet sig Udslag ved Indsamling af Underskrifter paa en Liste, der er kolporteret fra Skib til Skib.

At de Maskinmestre, der i Øjeblikket beklæder gode Stillinger og oppebærer en stor maanedlig Gage, ere veltilfredse, har vist næppe nogen betvivlet; men et andet Spørgsmaal, som eventuelt nok vil blive besvaret, er, hvorledes d'Hrrs. maaske lidt vel tjenstivrige Optræden og Agitation i denne Sag vil blive bedømt af de Hundreder af daarligere stillede Maskinmestre indenfor vor Stand, naar den betragtes fra et kollegialt Synspunkt. De til Bestyrelsen til Dato indløbne Udtalelser røber alt andet end Begejstring.

Med Hensyn til, at en enkelt Mester i en overordnet Stilling blandt sine respektive Mestre har pustet det lille uskyldige Foreningstræk op til en Begivenhed af Rang og ved Trusler om »boycotting« og andre skrækkelige Følger har søgt at afholde dem fra at følge Hjertets og Overbevisningens Røst i denne Sag, da tror vi, at vedkommende Mand næppe véd, hvad han siger. Vi vil først se den Mand begynde en delvis »Lock-out«; han gør det sikkert ikke alene ved Hjælp af sit Mod, men vel tillige i Kraft af Ræsonnementer, der mere end de af ham hidtil udtalte er egnede til at forandre Publikums Opfattelse.

Det er naturligst først at forsøge Ræsonnementer — vi giver gerne Plads for saadanne i Tidsskriftet —, men i ethvert Tilfælde maa de ledsages af en fornuftig Begrundelse. Maskinmestrenes Forenings Trivsel og Virksomhed standses ikke af en kategorisk Paradedom; den kan højst danne en Hindring i Øjeblikket, som Risten for det rindende Vand.

Sluttelig skal jeg kun bemærke, at Bestyrelsen, der i dette Tilfælde har taget Initiativ efter Medlemmernes Tilskyndelse, først betragter sig som interesseret i Sagen, naar de inden 1. Juni indkomne Underskrifter udviser en Majoritet til Gunst for Forslaget Fremme.

Naar det Tidspunkt indtræder, vil den videre Ledelse af Spørgsmaalet:

»Om bedre Livsvilkaar for de søfarende Maskinmestre«

blive Bestyrelsens Hovedopgave.

Resultatet af Afstemningen gav Bestyrelsen med en Majoritet af 81 pCt. Fuldmagt til at handle i Overensstemmelse hermed.

I det Tidsrum, som Medlemmerne benyttede til Afstemningen, gik Bestyrelsens Arbejde i andre Retninger, idet man henvendte sig til de forskellige Maskinistforeninger i Skandinavien og i Nordtyskland og forelagde dem vor Sag, som den for Tiden stod, og udbad os deres Bistand som nedenstaaende Skrivelse lyder.

Da der for Tiden arbejdes af al Kraft af den danske Maskinmester-Forening, der p. T. tæller over 600 Medlemmer, med det Formaal for Øje at opnaa bedre Livsvilkaar for de søfarende Maskinmestre, men særligt for at faa Hyren hævet til den Højde, den tidligere har været oppe paa, men som i Aarenes Løb systematisk er bleven reduceret, fremkommer nærværende Skrivelse. Som Eksempel kan anføres, at i flere Skibe, hvor Hyren var 200 Kr. for 1ste Mester er den nu kun 140—160 Kr., og, hvor den for 2den Mester før var 120—130 Kr., nu i de fleste Tilfælde er dalet til 80 Kr. og først efter en længere Aarrække kan stige til 90 højst 100 Kr. maanedlig.

Som en Følge af disse Forhold har Bestyrelsen paa Medlemmernes Opfordring begyndt at arbejde hen til en Virkeliggørelse af ovennævnte Formaal med Standens Tarv for Øje, og vi betragte det som en Pligt at underrette den ærede Maskinist-Loges Bestyrelse derom, saa det kan tjene til Oplysning for Deres ærede Medlemmer, der eventuelt, fristede ved gyldne Løfter af Forhyrings-Agenterne, kunde lade sig overtale til at forsøge Lykken under dansk Flag i den maaske kommende kritiske Periode.

Vi knytte i den Anledning hertil Haabet om, at den ærede Bestyrelse vil yde de danske Maskinmestre al den Støtte og Bistand, den formaar, idet vi anmode den om at opfordre de respektive Medlemmer til ikke at modtage Pladser i den danske Handelsflaade, hvis saadanne skulde blive dem tilbudt af Redere eller disses Agenter.

Imødesende Deres ærede Svar, tillade vi os at meddele, at denne Skrivelse er tilsendt:

Stockholms Maskinist-Loge,

Christianias —

Bergens —

Gøteborgs —

Malmøs —

og samtlige nordtyske Maskinistforeninger.

(Skulde De kende flere Loger eller Foreninger end de her nævnte, bede vi Dem venligst meddele disse.)

Med Højagtelse paa Bestyrelsens Vegne

Wm. Andersen,

fung. Formand i Maskinmestrenes Forening.

Hvor stor Sympati, man mødte fra disse Standsfæller i de forskellige Lande, vil tilstrækkeligt fremgaa af den nedenfor aftrykte Artikel i »See-Maschinisten Zeitung« og Svarskrivelse fra Sverrig.

»Fra den danske Maskinmesterforening i København har vi Meddelelse om, at denne for Tiden bestræber sig for atter at indføre bedre Gager for Maskinmestrene, idet disse Gager i de senere Aaringer er gaaet ca. 30 pCt. ned. En Maskinmester, der tidligere fik 200 Kr., faar nu til Dags 140 til 160 Kr. pr. Maaned, og 2den Mestrenes Gager, der tidligere var 120 til 130 Kr., er ligeledes nu dalet til 80 Kr. for først efter flere Aars Forløb at stige til 90, højst 100 Kr. De af vore tyske Kolleger, der derfor have til Hensigt at træde i danske Rederiers Tjeneste, bedes først at sætte sig i Forbindelse med Bestyrelsen for Maskinmestrenes Forening i København.

At de nævnte Gager ikke staar i Forhold til det Ansvar, der paahviler enhver Maskinmester om Bord, behøver vel næppe at anføres, og man maa af Hjertet ønske, at de danske Maskinmestre maa faa Held med deres Foretagende. I Virkeligheden retter, for at tale i Købmandssproget, en Vares Værdi sig altid efter Tilbud og Efterspørgsel, og da de Herrer Redere for største Delen er Købmænd, er det let forklarligt, at Nedgangen i Fragterne ikke heller vil forblive uden Indflydelse paa Besætningernes Gageforhold. Fragterne kunne imidlertid stige eller falde; Tjenesten med dens Ansvar bliver for Maskinmestrene nøjagtig den samme.

I Tyskland har Fyrbødere og Matroser vidst at skaffe sig bedre Hyrer ved gentagende Arbejdsnedlæggelser. For Maskinisterne vil slige Midler være til tvivlsom Nytte, og man maa da ogsaa antage, at lignende Overenskomster meget bedre lader sig gennemføre ad fredelig Vej.

Ingen vil paa nogen Maade kunne fortænke Maskinisterne i deres ærlige Bestræbelser for at bringe deres Stilling til at staa i Samklang med deres Pligter og Ansvar.

For de i Statstjenesten ansatte sørger Regeringen, hvad den af Folkerepræsentanterne vedtagne Lønregulering beviser; de i det private Liv ansatte maa derimod hjælpe sig selv.

Den engelske »Marine Engineers Union« er i de senere Aar kommen overens med de engelske Rederier om faste Normalgager, og for de tyske Skibsmaskinister synes det ogsaa kun at være et Tidsspørgsmaal, naar de vil kunne enes om at forelægge Rederierne en Minimal-Løntarif, der med de lokale Forhold for Øje vil synes antagelig for disse.

En muligst hurtig Regulering af disse Lønforhold turde maaske være heldig for begge Parter, da man derved sikkert vilde undgaa slige ubehagelige Forhold, som de Maskinmestrene fra Lübeck i sin Tid led under.

Skibsførere og Styrmand befinder sig som bekendt i en lignende Stilling, og er først en Gang Begyndelsen gjort, vil det endelige Resultat maaske ogsaa blive bestemte Normalgager for Kaptajner og Officerer (d. e. Styrmand og Maskinister), hvilket sikkert ikke vilde komme den tyske Handelsmarine til Skade.«

Bestyrelsen for
Maskinmester-Foreningen,
Malmö.

Modtaget Deres ærede Skrivelse angaaende Lønforhøjelse for d'Hrr. Maskinmestre i Danmark, for hvilken Meddelelse vi herved forbindtligst takke den ærede Bestyrelse for Maskinmestrenes Forening i København, idet vi haabe, at denne Deres Begæring maa gaa i Opfyldelse.

Vi kan godt garantere, at ingen Maskinmestre fra Sydsverige lade sig forhyre i den danske Handelsflaade i den Tid, de danske Maskinmestre ligge i Underhandling med deres Rederier.

Med Højagtelse

P. B. V.

Olenius,
Formand.

Til Bestyrelsen for Maskinmestrenes Forening i København.

Endvidere henvendte Bestyrelsen sig til de respektive Kursusbestyrere for Maskinister i Kjøbenhavn og Provinserne med nedenstaaende Opfordring »*Til den vordende Maskinmester*« med Anmodning til d'Hrr. om at interessere sig for Foreningen ved at henvise de ny eksaminerede, unge Maskinister til denne, ved hvis Hjælp Pladser kunde anvises dem, og Raad ydes af ældre Mestre, der vilde blive deres første Overordnede, navnlig til Søs.

TIL DEN VORDENDE MASKINMESTER.

Det er nu til Dags en Kendsgerning, at dersom en Stand vil skaffe sig en vis Stilling udadtil, dersom den vil arbejde til Fremme af sine faglige Interesser og derved skaffe Standens enkelte Medlemmer saavel social Anseelse som pekuniær Fordel, da maa det ske ved *fælles Kraft*, og Standens enkelte Medlemmer maa danne et samlet Hele.

Lad det enkelte Individ være nok saa godt rustet til at paabegynde den forcerede Kamp for Udkommet, saa vil det dog kun være et unødvendigt Spild, af Kraft, om han søger at albue sig frem ad sin egen Vej, og trættes han, før Maalet naas, er det kun en daarlig Trøst at vide, at i hans Sted vilde enhver anden have haft lige saa svært ved at vinde frem.

»Maskinmestrenes Forening« byder sine Medlemmer:

I.

Lokale, som daglig staar aabent for Medlemmerne, og i hvilket der foruden Haandbibliotheket findes et righoldigt Udvalg af tekniske Værker og Skønlitteratur samt Aviser og tekniske Tidsskrifter.

II.

Et Medlemsblad — *Tidsskrift for Maskinvæsen* — indeholdende Forenings-Meddelelser, Referater og Afhandlinger om tekniske Emner etc. Bladet udgives af Bestyrelsen i 12 Hæfter aarlig.

III.

Belærende Foredrag i Vinter-Halvaaret, som saavidt muligt refereres og optages i Tidsskriftet, saaledes at de Medlemmer, der ere fraværende, kunne nyde godt af samme.

IV.

Skaffe ledige Medlemmer Ansættelse saavel tilsøs som tillands igennem det af Foreningen oprettede Engageringsbureau.

Indenfor Foreningen findes:

1.

En *Enke- og Pensionskasse* med en Grundkapital af 110,000 Kr.

2.

En gensidig *Havari-Forsikring* for Medlemmernes Ejendele.

3.

En *Byggefond* med en Grundkapital af over 10,000 Kr.

4.

En *Hjælpfond* til gensidig Støtte for Medlemmerne.

Indmeldelses-Blanketter, saavel som enhver Oplysning, erholdes i Lokalet, Lille Strandstræde 18,

1. Sal, K.

Kontingentet er 3 Kr. Kvartalet.

Maskinmestrenes Forening tilstiller herved de Herrer, der staar i Begreb med at træde ud i det praktiske Liv:

En Opfordring til at slutte sig til Maskinmestrenes Forening,

for paa den Maade at begynde i det Spor, der alt er traadt, at drage saa megen Fordel som mulig af de ældre Kollegers Arbejde og at arbejde videre hen mod det store fælles Maal:

EN DYGTIG OG ANSET DANSK MASKINMESTERSTAND.

København 1896.

Bestyrelsen for Maskinmestrenes Forening.

Foruden de tidligere nævnte Oplysninger fra Medlemmer og andre Kilder havde man samtidig indhentet eller faaet tilsendt forskellige Løntarifer fra en Del udenlandske Foreninger, som man antog kunde danne en Art Grundlag eller tjene som Indlæg i Diskussionen om Lønspørgsmaalet.

Vi aftrykker nedenstaaende, engelske Løntarif, der ikke er helt uden Interesse, selv om den peger lidt udenfor vort eget Maal. Den viser da i alt Fald, at en lignende Tanke, som den, der for Tiden beskæftiger den danske Maskinmesterstand, forlængst er virkeliggjort af vore engelske Kolleger.

For at spare Læseren Ulejlighed, er Lønningerne omsatte i Kroner og Øre. Forøvrigt er det en ordret Oversættelse efter Originalen.

Følgende er de søfarende Maskinisters Løntarif og Betingelser, saaledes som de ere ændrede og vedtagne ved Voldgiftsret paa Mødet af Maskinister fra Englands Nord-Øst-Kyst, der afholdtes den 26. Maj og 6. September 1893 i Sunderland, og som vil være at betragte som traadt i Kraft paa og efter den 14. Dag i September 1893 samt at undertegne af alle søfarende Maskinister, der staa i de Rederes Tjeneste, der have underlagt sig dennes Kendelse, indtil anden Underretning fremkommer.

1) *Suez-Kanalen, S. Atlanterhav, Ø. & V. Indien.*

1. Mester	maanedlig	Kr. 295,10
2. —	—	- 204,30
3. —	—	- 131,66
4. — (om føres)	—	- 113,50

2) *Nordlige Atlanterhav.*

1. Mester	maanedlig	Kr. 276,90
2. —	—	- 199,76
3. —	—	- 127,12
4. — (om føres)	—	- 113,50

3) *Middelhavet og Sortehavet.*

Under 1000 Tons Netto Reg.:			
	maanedlig	ugentlig	pr. Dag
1. Mester	Kr. 250,71	67,27	9,60
2. —	- 177,07	50,32	7,10
3. —	- 113,50	35,49	5,07
1000—1500 Tons Netto Reg.:			
	maanedlig	ugentlig	pr. Dag
1. Mester	Kr. 254,24	68,33	9,76
2. —	- 181,60	51,39	7,34
3. —	- 118,05	36,48	5,22
Over 1500 Tons Netto Reg.:			
	maanedlig	ugentlig	pr. Dag
1. Mester	Kr. 263,32	70,44	10,05
2. —	- 190,68	53,49	7,63
3. —	- 122,59	37,60	5,37
4. — (om føres) -	113,50	35,49	5,07

4) *Hvide Hav, Østersøen, Bilbao og mexikanske Havbugt, Gibraltar, Madeira og de canariske Øer.*

Under 500 Tons Netto Reg.:			
	maanedlig	ugentlig	pr. Dag
1. Mester	Kr. 236,08	64,08	9,15
2. —	- 163,44	47,24	6,73
3. — (om føres) -	113,50	35,49	5,07

500—1000 Tons Netto Reg.:			
	maanedlig	ugentlig	pr. Dag
1. Mester	Kr. 245,16	68,02	11,04
2. —	- 172,52	49,25	6,35
3. —	- 113,50	35,49	5,07

Over 1000 Tons Netto Reg.:			
	maanedlig	ugentlig	pr. Dag
1. Mester	Kr. 250,71	67,27	9,60
2. —	- 177,07	50,42	7,17
3. —	- 118,05	36,54	5,22

5) *Kystfart og Havne mellem Elben og Brest.*

Dampskibe fra 70 HK og derover:	
1. Mester	ugentlig Kr. 59,02
2. —	— - 40,86

6) *Betingelser.*
Angaaende Suez-Kanalen og Atlanterhavet vil være at tilføje Kontrakterne for Dampskibe, bestemte til Middelhavet:

3 Mestre skal føres paa alle Skibe fra 600 Tons og opefter, naar de sejle SØ eller Vest for Gibraltar.

3 Mestre skal føres paa alle Skibe fra 250 Tons og opefter, naar de fragte paa det hvide Hav, Østersøen, Bilbao, mexikanske Havbugt, Gibraltar, Madeira og de canariske Øer.

4 Mestre anbefales det at føre i alle Dampskibe fra 1800 Tons og opefter og paa enhver Fart.

Steward for Mestrene skal føres i alle Dampskibe (han maa være betegnet som saadan i Kontrakten), undtagen i de paa 600 Tons og derunder, naar tilbørligt Hensyn tages til Mestrenes Betjening, Køjernes Opredning etc.

Til Fart paa smittebefængte Havne gælder denne Tarif ikke. Særlig Engagering maa da foretages.

Undertegnet paa Forsamlingens Vegne
James Wallace. William Burdon.
att. Sekretærer.

Supplerende Løntarif og Betingelser,

saaledes som de ere vedtagne af Komitéen for Maskinisterne fra Englands Nord-Øst-Kyst.

7) Afrikas Vestkyst, Kyst-Tarif.

1. Mester maanedlig	Kr. 308,72;	ugentlig	Kr. 86,27
2. — — —	- 217,91;	—	- 63,56
3. — — —	- 145,28;	—	- 45,40
4. — — —	- 127,12;	—	- 40,86

Afrikas Vestkyst, Flod-Tarif.

1. Mester maanedlig	Kr. 326,88;	ugentlig	Kr. 90,80
2. — — —	- 236,08;	—	- 70,37
3. — — —	- 163,44;	—	- 49,95
4. — — —	- 136,20;	—	- 43,13

Tarifen for Flodsejlad vil være at tilføje i Kontrakten for Dampskibe, bestemte til Afrikas Vestkyst.

8) Australien.

1. Mester maanedlig	Kr. 326,88;	ugentlig	Kr. 90,80
2. — — —	- 236,08;	—	- 70,37
3. — — —	- 163,44;	—	- 49,95
4. — — —	- 145,28;	—	- 45,40

9) Petroleums Tank-Dampere, Atlanterhavet.

1. Mester maanedlig	Kr. 363,20;	ugentlig	Kr. 90,80
2. — — —	- 254,24;	—	- 72,64
3. — — —	- 181,60;	—	- 54,49
4. — — —	- 145,28;	—	- 45,40

10) Petroleums Tank-Dampere, Middelhavet.

1. Mester maanedlig	Kr. 326,88;	ugentlig	Kr. 90,80
2. — — —	- 228,82;	—	- 68,11
3. — — —	- 163,44;	—	- 49,95
4. — — —	- 145,28;	—	- 45,40

Betingelserne, vedrørende Suez-Kanalen og Atlanterhavet, ligesom ogsaa de, der omhandler Antallet af Mestre, der skal føres, saaledes som foran anført i Afsnit 6, finder ogsaa Anvendelse ved ovenstaaende Engagements, og denne Tarif og Betingelser maa undertegnes uden Hensyn til nogen som helst Bonus. Officererne i de forskellige Selskaber, som have underlagt sig Kendelsen, have at paase, at ovenstaaende Tarif og Betingelser strængt overholdes.

Efter at Stemmeafgivningen havde godtgjort Medlemmernes Ønske om, at Foreningens Bestyrelse tog Initiativ i Spørgsmaalet, tilstilledes der foreløbig »Det forenede Dampskibs-Selskab«, som det Selskab, hvor Gagerne stadig have været nedagaende, og fra hvis Maskinpersonale de fleste Besværinger fremkom, en Skrivelse — Gagerne vare nemlig paa den Tid i jævn Stigning indenfor andre Selskaber.

Omtalte Skrivelse, der afsendtes d. 10. Juni 1896, var saalydende:

Kjøbenhavn, den 10. Juni 1896.

Ved mange indkomne Klager og ved Udtalelser paa de derved foranledigede Diskussionsmøder, er det i den senere Tid paa en ret tydelig Maade blevet tilkendegivet Bestyrelsen for Maskinmestrenes Forening, at det er et almindeligt Ønske blandt Medlemmerne, at samme Bestyrelse skulde søge ved saglig Forhandling med de forskellige Rhederier at opnaa bedre Livsvilkaar for de søfarende Maskinister, saavel med Hensyn til Lønsørgsmaalet som til Forholdene ombord i det Hele taget.

Nægtes kan det jo ikke, at medens alle i andre Stillinger, lige fra de laveste til de højeste, have faaet deres Arbejde bedre betalt, har det modsatte været Tilfældet med Maskinisterne; deres Løn har været i stadig Nedgang, medens Arbejdet og Ansvarer er tiltaget. Sejladsen er bleven mere forceret, det vil sige, Opholdet ved Land indskrænket til det mindst mulige.

Følgen deraf er, at det samme Arbejde — eller snarere mere — nu skal udføres paa kortere Tid og derfor stiller større Fordringer til Personalets Arbejdsydelse. Dertil kommer strængere Vagttjeneste ombord og endvidere fordres der nu til Dags større Uddannelse. Trods alt dette har Lønnen stadig været nedadgaende.

Ved skriftlig Afstemning blandt Medlemmerne har Bestyrelsen modtaget en paa absolut Majoritet grundet Opfordring om, at søge ovenomtalt, saglige Forhandling iværksat.

I Tilslutning hertil tillader Bestyrelsen sig at anmode den ærede Direktion for »Det forenede Dampskibs-Selskab« om at træde i Underhandlinger, og skulle vi da fremlægge de søfarende Maskinisters udtalte Ønsker i Retning af deres Livsvilkaars Forbedring.

Ærbødigt

for Bestyrelsen for Maskinmestrenes Forening
Wm. Andersen, fung. Formand.

Til Direktionen for »Det forenede Dampskibs-Selskab«.

Efter et Par og tyve Dages Forløb modtog Bestyrelsen en Svarskrivelse derpaa, dateret 3. Juli 1896, hvilken vi nedenstaaende tillade os at aftrykke.

Det forenede Dampskibs-Selskab

Kjøbenhavn K., den 3. Juli 1896.

Til Bestyrelsen for Maskinmestrenes Forening.

Vi have rigtig modtaget Bestyrelsens ærede Skrivelse af 10. ds., som har haft vor fulde Opmærksomhed, og have forelagt samme for Dampskibsrederi-Foreningen, der paa et i den Anledning afholdt Møde har behandlet det rejste Spørgsmaal.

Resultatet af Mødet blev en enstemmig Udtalelse om, at Forholdet imellem Redere og Maskinpersonalet kun tilfredsstillende kan ordnes imellem disse indbyrdes, hvorom vi ikke undlade herved at give den ærede Bestyrelse Meddelelse.

Ærbødigt
for »Det forenede Dampskibs-Selskab«,
H. Fritsche.

Ovenstaaende Skrivelse blev, til Underretning for Medlemmerne offentliggjort i det først udkomne Nr. af Medlemsbladet, ledsaget af følgende Udtalelse fra Bestyrelsen.

Dette Svar kan efter Bestyrelsens Skøn kun glæde enhver søfarende Maskinmester, dels fordi der i dette rummes Udsigt til en enig og samdrægtig Løsning af Lønspørgsmaalet, dels fordi dette Resultat er opnaaet ved »Det forenede Dampskibs-Selskab«s Samraad med Rederi-Foreningen, hvilket antagelig har givet Direktionen for dette vort største Dampskibs-Selskab Lejlighed til at erfare, hvor langt Gagerne efterhaanden ere sunkne ned indenfor dette, i Sammenligning med andre Selskaber af Rederi-Foreningen, og endelig kan Bestyrelsen stille sig imødekommende overfor den fra D. F. D. S. og Rederi-Foreningen enstemmige Udtalelse om en direkte Overenskomst imellem hvert enkelt Rederi og dettes Maskinpersonale, hvis et saadant Ønske maatte fremkomme fra Medlemmerne, i Særdeleshed da det jo aldrig har været Foreningens Opgave at virke som en Kile mellem Parterne; men at den tværtimod kun paa Opfordring fra Medlemmerne er traadt til og fremdeles agter at gøre det samme, naar det ønskes, hvis kun Spørgsmaalet finder en ensartet Løsning i Overensstemmelse med Majoritetens berettigede Krav, og, hvad der jo ikke har mindst Betydning, er om Medlemmerne er af samme Anskuelse som Rederi-Foreningen eller de mulig *fordre* Sagen for deres Part gennemført ved Hjælp af Maskinmestrenes Forening.

Foreløbig vil Bestyrelsen lade de forskellige Selskabers Mestre tilflyde Meddelelse om D. F. D. S. og Rederi-Foreningens Beslutning, og det tør da ventes, at der let vil kunne dannes Grupper af Ordførere blandt de enkelte Selskabers Personaler, om det ønskes uden Foreningens direkte Medvirkning, naar det paa Basis af det indenfor denne almindeligt nærede, retfærdige Ønske vil kunne motiveres og klarlægges, hvad der tilsigtes, saaledes at *en ensartet Lønning i ensartede Skibe i samme Fart* vil kunne blive Frugten af det allerede betydelige Forarbejde, der staar til disse Mænds Raadighed.

Dermed har Bestyrelsen klarlagt for d'Hrr. Medlemmer Øjeblikkets Stilling i Lønspørgsmaalet, og vi haabe, at dette vil være til alles Tilfredshed *foreløbig*. Skulde det vise sig umuligt for de enkelte Grupper af Ordførere at føre Sagen frem, da er Bestyrelsen rede til at optage Arbejdet paany, og forhaabentlig vil da et Fælles-Arbejde kunne tilvejebringe en Ordning til Fordel for vore berettigede Fordringer om »*Forbedring af de nuværende slette Livsvilkaar.*«

Bestyrelsen.

I den mellemliggende Periode, fra Spørgsmaalet opstod og indtil dette Svar fra D. F. D. S. forelaa, var Lønningerne i flere af de andre Dampskibs-Selskaber forbedrede, om ikke fuldt ud til det ønskede saa dog saaledes, at det væsenligst var D. F. D. S., der stod tilbage.

Selv et andet herværende Selskab, der agtede at gennemføre en Lønreduktion i enkelte Pladser, til Fordel for andre, opnaaede kun at faa fuldført Tillæget til de sidste, medens det, trods det at 15 Mestre gik ledige, ikke lykkedes for Selskabet — paa én, skriver *én 1ste Mester nær* — at formaa nogen til at tage de Pladser, hvor Lønreduktionen søgtes iværksat. Et godt Bevis for den Styrke vor Organisation allerede havde opnaaet paa dette Tidspunkt. Alt i alt blev dette Forsøg en Gevinst for Maskinmestrene.

Paa den fra Bestyrelsen til Det forenede Dampskibsselskab rettede Forespørgsel om Forhandling for at opnaa bedre Livsvilkaar for de søfarende Mestre indløb, som før nævnt, det Svar, at Lønsørgsmaalet formentlig kun kunde ordnes tilfredsstillende mellem Redere og deres Maskinpersonale indbyrdes.

Grundet herpaa nedsattes der et Udvalg bestaaende af Dhrr.

ERSLEV	1ste	Mester	S/s	»Oluf Bager«,
JUNGE	„	—	„	»Pregel«,
MIBACH	„	—	„	»Axelhus«,
AGERLIN	2den	—	„	»Nidaros«,
KJÆRBØLLING	„	—	„	»Botnia«,
LINDE	„	—	„	»Kronen«,

der vare villige til, hvis Fuldmagt gaves dem, at forhandle med D. F. D. Selskabs Direktion.

Det var naturligvis Bestyrelsen en Tilfredsstillelse, om Spørgsmaalet kunde have fundet Løsning ad den Vej, men forudseende som man var, tilsagde Bestyrelsen dog Sagen sin Støtte paany, hvis Forsøget strandede.

Hvad man ventede skete, og nedenstaaende Meddelelse, underskreven af et af Udvalgets Medlemmer, karakteriserer tydeligt Værdien af Rederiforeningens første Skrivelse, der, som man erindrer, gik ud paa at ordne Sagen indbyrdes med dets Maskinpersonale.

Til Maskinmestrene i »Det forenede Dampskibsselskab«.

Til de Maskinmestre, som i sin Tid gav d'Hrr, MIBACH, JUNGE, AGERLIN, KJÆRBØLLING, LINDE og Undertegnede Fuldmagt til at rette nedenstaaende Henvendelse til Direktionen for at søge vore nuværende Lønforhold forbedrede, meddeler vi, efter den aftrykte Henvendelse, det nu foreliggende officielle Svar fra samme.

København i November 1896.

Undertegnede Maskinmestre tillader sig paa de yngre og unge Maskinmestre i »Det forenede Dampskibsselskab«s Vegne at rette en Henvendelse til den ærede Direktion, om en Forbedring af Maskinmestrenes Lønforhold. Denne vor Henvendelse fremkommer, da »Det forenede Dampskibsselskab« i en Skrivelse af 3. Juli d. A. til Maskinmestrenes Forening fremhæver, at Spørgsmaalet om Forbedring af Maskinmestrenes Lønforhold bedst kan ordnes mellem Rederne og Maskinpersonalet indbyrdes.

I de senere Aar er Lønnen for Maskinmestre i Selskabet gaaet længere og længere ned trods det, at Ansvar, Arbejdet og Fordringerne ere tiltagne. I Modsætning til tidligere ere Maskinerne nu større, mere komplicerede og fordre derfor større Omhu ved Betjeningen, og der er dertil kommet forskellige Hjælpemaskiner og Apparater om Bord, Sejladsen er mere forceret, saaledes at Opholdet ved Land er forkortet, og da Maskinpersonalet samtidigt er formindsket, er Arbejdet for de enkelte tiltaget. Endvidere fordres nu større teknisk Uddannelse-, Eksaminer o. lign. At Maskinmestrene ikke tidligere have hen-

vendt sig angaaende Lønforholdene, er grundet paa, at Maskinmestrene fandt det rimeligt at Selskabet afkortede noget i Lønnen, da det ved flere Lejligheder gav Sygehjælp og Understøttelse, men da denne Afkortning i Lønnen efterhaanden er bleven saa betydelig, at der ikke er Forhold mellem Lønnen og mulig Understøttelse og da Lønssystemet samtidigt er, saadant, at hverken Skibenes Fart, Maskinernes Størrelse eller Maskinmestrenes Tjenestetid er afgørende, er der opstaaet Misstemning iblandt Maskinpersonalet.

Selskabets sidste Generalforsamling har yderligere bragt Misstemning frem, idet det paa denne viste sig, at trods det at Maskinmestrene systematisk afkortes i Løn, ere de aldeles ikke sikre paa at nyde godt deraf, da det afkortede ved en Generalforsamlingsbeslutning kan benyttes til ganske andre Ting end til Maskinmestrenes Understøttelse. At dette har stor Betydning fremgaar af, at medens en Mand tidligere sejlede 5 à 6 Aar som 2den Mester i udenrigs Fart med en Løn af 90—120 Kr. pr. Maaned, da sejles der nu 10 à 12 Aar med Løn fra 70—120 Kr., i Gennemsnit *højest**) 95 Kr. For 1ste Mestrene er Forholdet: Nu sejles der 5—10 Aar med 140—180 Kr., hvor Lønnen tidligere var 180—200 Kr. Foruden at 2den Mestrene gaa den dobbelte Tid, forinden de blive 1ste Mestre, afkortes der dem mindst 120 Kr. aarlig. 1ste Mestre afkortes i en længere Aarrække fra 200—600 Kr. aarlig.

Naar dette sammenlignes med, hvad andre Selskaber betaler, eller sammenlignes med, hvad Forsørgelseskasser give sine Medlemmer i Forhold til Indbetaling, da er det vort Haab, at den ærede Direktion vil tage Hensyn til denne vor Henvendelse, saaledes, at der maa blive indført et fast Lønssystem med passende Løn og et i Forhold dertil fast Understøttelsessystem, saa at Maskinmestrene roligt kan se Fremtiden imøde.

Ærbødigst

V. Erslev,
S/S Oluf Bager.

G. F. Mibach,
S/S Axelhus.

C. O. Junge,
S/S Union.

A. Agerlin,
S/S Nidaros.

L. G. Kjærbølling,
S/S Botnia.

Til Direktionen for »Det forenede Dampskibsselskab«.

Efter at Maskininspektøren i Forvejen var underrettet derom, overbragte jeg Henvendelsen til Direktøren den 23/11 96; tre Uger efter var jeg efter Tilsigelse atter hos Direktøren, hvor en Samtale om Grunden til Andragendet fandt Sted. Da Samtalen var af privat Natur refereres den ikke.

Da der efter 5 Maaneders Forløb endnu ingen Forandring var sket, blev det et almindeligt Ønske blandt Maskinmestrene at faa et afgørende Svar, hvorfor Maskinmester MIBACH og undertegnede den 17de Maj 1897 henvendte os til Direktøren for at faa et saadant. Efter nogle faa Udtalelser, hvori Direktøren misbilligede at skulle afgive et bestemt Svar, blev vort Andragende absolut afslaaet saaledes:

»Naar De vil have et officielt Svar, saa er mit Svar et bestemt Nej! — Jeg afslaa Deres Andragende.«

Hermed betragter Udvalget sin Mission i Henhold til den givne Fuldmagt som endt, og Sagen vil nu atter gaa tilbage til Bestyrelsen for Maskinmestrenes Forening, hvorfra den i sin Tid kom til os sammen med Dampskibsselskabets ovenanførte Erklæring om, at Forholdet mellem dette og dets Maskinpersonale kun tilfredsstillende kunde ordnes mellem disse indbyrdes.

V. ERSLEV.

Nu havde man i hvert Fald rene Ord for, hvad D. F. D. S. forstod ved indbyrdes Ordning af Sagen, og Bestyrelsen tog derfor atter denne i sin Haand.

Det første Skridt, man foretog sig, var, støttet af Medlemmerne, tilhørende de forskellige Dampskibsselskaber, at udarbejde nedenstaaende Minimums-Løn-tarif, baseret paa Skibenes Register Tonnage og deres Maskiners indicerede Heste-

*) Fremhævet af Redaktionen.

kraft, samt en Oversigt over danske Dampskibe, indordnede efter Løntariffens forskellige Afsnit.

FORSLAG TIL MINIMUMS-LØNTARIF FOR MASKINISTER I DANSKE DAMPSKIBE.

1. AFDELING.

Emigrantskibe i Fart paa fremmede Verdensdele.

1ste Mester	350	Kr.	maanedlig
2den —	200	-	—
3die —	150	-	—
4de —	100	-	—
Assistenten	70	-	—

2. AFDELING.

*Klasse A. Petroleums-Tank-Dampere i Fart
paa Atlanterhavet.*

1ste Mester	360	Kr.	maanedlig
2den —	200	-	—
3die —	150	-	—
4de — (om føres)	100	-	—
Assistenten	70	-	—

*Klasse B. Petroleums-Tank-Dampere i Fart
paa Middelhavet.*

1ste Mester	325	Kr.	maanedlig
2den —	180	-	—
3die —	130	-	—
4de — (om føres)	90	-	—
Assistenten	70	-	—

3. AFDELING.

Fragt- og Passagér-Fart.

Klasse A. Dampskibe, der sejle udenfor den i Søloven benævnte »indskrænkede Fart«, altsaa alle Pladser i Hvidehavet, Sortehavet, Middelhavet og Madeira.

§ 1. Dampskibe paa over 2000 N. R. Tons
eller over 2000 IHK.

1ste Mester	275	Kr.	maanedlig
2den —	160	-	—
3die —	120	-	—
4de —	100	-	—
Assistenten	75	-	—

§ 2. Dampskibe fra 2000 til 1300 N. R. Tons
eller IHK., begge inklusive.

1ste Mester	240	Kr.	maanedlig
2den —	140	-	—
3die —	100	-	—
Assistenten	65	-	—

§ 3. Dampskibe imellem 1300 og 1000 N. R.
Tons eller IHK.

1ste Mester	220	Kr.	maanedlig
2den —	130	-	—
3die —	90	-	—
Assistenten	65	-	—

§ 4. Dampskibe fra 1000 til 500 N. R. Tons
eller IHK., begge inklusive.

1ste Mester	200	Kr.	maanedlig
2den —	120	-	—
3die — (om føres)	90	-	—
Assistenten	65	-	—

§ 5. Dampskibe imellem 500 og 250 N. R.
Tons eller IHK.

1ste Mester	180	Kr.	maanedlig
2den —	110	-	—
Assistenten	65	-	—

§ 6. Dampskibe fra 250 N. R. Tons eller IHK.
(inklusive) og derunder.

1ste Mester	170	Kr.	maanedlig
2den —	100	-	—
Assistenten (om føres)	65	-	—

I Skibe af ovennævnte Drægtighed eller indicerede Hestekraft, i Fart paa fremmede Verdensdele, betales et Løntillæg, svarende til 25 pCt. af Gagen, at beregne fra det Tidspunkt, hvor de i denne Klasse nævnte Grænser overskrides.

Klasse B. Dampskibe der sejle indenfor den i Søneringsloven betegnede »indskrænkede Fart«.

§ 1. Dampskibe paa over 2000 N. R. Tons
eller IHK.

1ste Mester	250	Kr.	maanedlig
2den —	150	-	—
3die —	100	-	—
Assistenten	60	-	—

§ 2. Dampskibe fra 2000 til 1300 N. R. Tons
eller IHK., begge inklusive.

1ste Mester	220	Kr.	maanedlig
2den —	125	-	—
3die —	90	-	—
Assistenten	60	-	—

§ 3. Dampskibe imellem 1300 og 1000 N. R. Tons eller IHK.

1ste Mester	200	Kr. maanedlig
2den —	120	- —
Assistenter	60	- —

§ 4. Dampskibe fra 1000 til 500 N. R. Tons eller IHK., begge inklusive.

1ste Mester	180	Kr. maanedlig
2den —	110	- —
Assistenter	60	- —

§ 5. Dampskibe imellem 500 og 250 N. R. Tons eller IHK.

1ste Mester	170	Kr. maanedlig
2den —	100	- —
Assistenter	60	- —

§ 6. Dampskibe fra 250 N. R. Tons eller IHK. (inklusive) og derunder.

1ste Mester	150	Kr. maanedlig
2den —	90	- —
Assistenter (om føres)	60	- —

4. AFDELING.

§ 1. Naar Skibe forblive i Fart mellem fremmede Verdensdele eller forskellige Pladser i disse udover et Tidsrum af 3 Maaneder, maa særlige Kontrakter opsættes.

§ 2. For Gager fra 140 Kr. til 200 Kr. vil der for hver 10 Aars Tjeneste i samme Skib være at tilføje 10 Kr. pr. Maaned, dog kun indtil et Maksimum af 20 Kr. over Tariffens Gage.

Angaaende det Lovforslag, der i Begyndelsen af 1896 var fremme i Rigsdagen, om »Pasning af Dampkedler paa Landjorden« henvendte Bestyrelsen sig til det Udvalg af Folketingsmænd, der var nedsat i Anledning heraf, for at opnaa Ændringer foretagne; men, som vi den Gang skrev, vi turde desværre ikke henvise os til Illusioner i den Retning, og det viste sig ogsaa senere, at der ingen Hensyn toges til vore Bemærkninger.

Skrivelsen med de indeholdte Ændringsforslag, der sendtes til nævnte Udvalgs Formand, Hr. Folketingsmand BERTELSEN, aftrykke vi nedenfor.

FORSLAG TIL LOV

OM

PASNINGEN AF DAMPKEDLER PAA LANDJORDEN.

(Fremsat i Folketinget den 8. Oktbr. 1895 af Hs. Eksell. Justitsminister *Nellemann*).

Uddrag.

§ 2

Til at forestaa Pasningen af eller selvstændig at passe:

- Lokomotiver og andre til Befordring af Personer eller Gods bestemte Dampmaskiner, som ikke ere Genstand for særlig Anordning,
- Dampkedelanlæg, bestaaende af 2 eller flere samvirkende Kedler, hvis Ildpaavirkningsflade er 150 Kvadratfod eller derover, og
- Dampkedler, som arbejde med over 100 Pd.s Damptryk paa Kvadrattommen i Lokaler, hvori andre end Kedelpasseren til Stadighed ere beskæftigede, eller i Lokaler, der støde umiddelbart op til eller ere anbragte over eller under Beboelsesrum og andre Rum, hvori Mennesker skulle opholde sig paa Tider, hvor der er Ild under Kedlen, udkræves, at den paagældende er ædruelig og paalidelig samt er i Besiddelse af et af Fabrikkilsynet udfærdiget Certifikat, indeholdende Attest

for, at han enten har underkastet sig de ved Lovene af 10. April 1874 og 30. Marts 1892 foreskrevne Eksaminer for Maskinister, eller at han har bestaaet den i næste Paragraf ommeldte, særlige Prøve for Kedelpassere for Landkedler (Kedelpassere af 1. Klasse).

Indretningen af Certifikaterne fastsættes af Justitsministeren.

§ 6.

Retten til at forestaa Pasningen af eller til selv at passe Dampkedler paa Landjorden kan ved Kendelse af vedkommende Fabriksinspektør *fratages* den paagældende for *bestandigt* eller for en Tid, naar han efter Fabriksinspektørens Skøn ved grov eller gentagen Overtrædelse af de for Kedlers Pasning givne Bestemmelser eller paa Grund af manglende Ædruelighed ikke længer anses egnet til at betros saadan Gerning. Den paagældende kan dog forlange Sagen forelagt Justitsministeren.

§ 7.

Den, som forestaar Pasningen af eller passer en Dampkedel, maa, saa længe der er Ild under Kedlen, ikke *til Stadighed* være beskæftiget uden for de Rum, hvori Kedlen og Maskinen ere anbragte.

§ 9.

Hvor Pasningen af Dampkedelanlæg forestaas af *Personer*, som have underkastet sig de ved Lov af 10. April 1874 og 30. Marts 1892 foreskrevne Eksaminer for Maskinister eller den i § 3 omhandlede Prøve for Kedelpassere, kan der som Kedelpassere i Anlægget anvendes Folk, der ikkun fyldestgøre de i § 4 nævnte Betingelser.

Den 20. Januar 1896.

Hr. Folketingsmand BERTELSEN.

Efter at have læst og gennemtænkt det af Dem til mig givne »Forslag til Lov om Pasning af Dampkedler paa Landjorden«, skal jeg ærbødigst tillade mig at henlede Opmærksomheden paa følgende, som jeg tror vil tjene alle i Retning af Sikkerhed uden derfor at stille for store pekuniære Fordringer.

§ 2 b, hvis Ordlyd er: »Dampkedelanlæg, bestaaende af 2 eller flere samvirkende Kedler, hvis Ildpaavirkningsflade er 150 Kv.-Fod eller derover«, vil jeg, saavidt min Overbevisning rækker, raade til ikke at overskride af Hensyn til de snart saa almindelige Kedelekspllosioner, hvilke vokser med den kvadratiske Overflad, eller med andre Ord, en Kedel med det dobbelte Kvantum Vand og Damp er selvfølgelig forholdsvis mere farlig for sine Omgivelser under en eventuel Katastrofe.

Det samme gør sig gældende, kun i en endnu højere Grad, med Hensyn for Damptrykket, hvorfor jeg til § 2 c, hvor dette angives til 100 Pd. pr. Kv.-Tomme, af Sikkerhedsgrunde for Menneskers Liv og Ejendom tilraader at nedsætte dette til f. Eks. højst 60 Pd. pr. Kv.-Tomme, et nu til Dags meget almindeligt Arbejdsstryk for mindre Dampkedler, et Tryk, der byder ganske gode Fordele i Forbindelse med tilsvarende Sikkerhed.

I § 7 vil jeg anbefale at lade Ordene »Til Stadighed« udgaa, da jeg véd, at disse Ord vil give Anledning til Misbrug paa Bekostning af Kedlens Betjening.

Til § 9 skal jeg kun henlede den ærede Folketingsmands Opmærksomhed paa, at der findes over 100 Personer, der endnu ere i Besiddelse af Beviser for at have udført Maskinmestertjeneste f. Eks. i Dampskibe, før det ved Lov af 10. April 1874 blev paabudt, at de skulle underkastes Eksamen, der fremtidig skulde kunne paatage sig saadan, og for at nærværende Lovparagraf ikke skal faa tilbagevirkende Kraft paa disse Mænd, tillader jeg mig at foreslaa indskudt en ny Sætning efter Ordet Personer, saalydende — som kunne fremlægge Bevis for, at have været ansatte som Maskinmestre, forinden det ved Lov af 10. April 1874 fastsattes som Pligt at underkaste sig Eksamen — og videre efter Ordlyden, eller som have underkastet sig de ved Lov af 10. April 1874 og 30. Marts 1892 foreskrevne o. s. v.

Om dette kunde tjene den ærede Folketingsmand til Gavn for Loven, vilde det meget glæde

Deres med Højtælse

Wm. Andersen,

fung. Formand for Maskinmestrenes Forening.

Loven traadte i Kraft d. 1. Juli 1896 og gav straks Anledning til fejlagtig Fortolkning fra Fabriksinspektoraternes Side, idet man her gik ud fra, at kun de, der i Forvejen havde den til Søfarten lovbefalede Eksamen, eller underkastede sig den ny Prøve i Henhold til Loven af 1. Juli 96, samt de, der havde passet Dampkedelanlæg i Land mindst i 3 Maaneder før Lovens Ikrafttræden, havde Ret til at paatage sig, med almindelige Fyrbødere, at passe saadanne med over 300 □ Fod Ildpaavirkningsflade.

Herved blev det for et større Antal Maskinmestre, der i mange Aar havde udført Maskinmestertjeneste, umuliggjort at fortsætte deres Virksomhed, og Bestyrelsen henvendte sig derfor til Justitsministeriet i nedenforstaaende Skrivelse af 12. Juli 96, paa hvilken der 9. September s. A. indløb Svar.

Til Justitsministeriet.

Ved Henvendelse fra en Del Maskinmestre til de ærede Fabriksinspektorater har det vist sig, at »Lov om Pasning af Dampkedler paa Landjorden af 1. April 1896« fortolkes paa saadan Maade, at der *ikke* vil blive udstedt Certifikater som Kedelpasser til Maskinmestre, der vel opfyldte de i Lovens § 5 stillede Betingelser, men *ikke* have underkastet sig de ved Loven af 10. April 1874 og 30. Marts 1892 foreskrevne Eksaminer for Maskinister, medmindre de underkaste sig den ved Loven af 1. April 1895 § 3 indførte Prøve.

Da dette formentlig staar i Modstrid med Lovens § 6, der giver de Folk, som for Tiden forestaar Pasningen af Dampkedler »Ret til fremdeles at paatage sig samme Virksomhed«, og da Bestemmelsen i § 5 er Overgangsbestemmelsen, der formentlig netop tager Sigte paa at forhindre Loven i at faa tilbagevirkende Kraft, ved at stille de Folk, som ved deres praktiske Virksomhed have godtgjort deres Duelighed til at forestaa Pasningen af Dampkedler, fuldt ud lige med dem, der have underkastet sig Eksaminerne i Henhold til Loven af 10. April 1874 og 30. Marts 1892, saaledes at de, i Henhold til Lovens § 9 til Kedelpassere, kan anvende Folk, der ikkun fyldestgøre de i § 5 nævnte Betingelser, saa tillader »Maskinmestrenes Forening« sig herved ærbødigst at andrage det høje Ministerium om, at der maa blive givet Loven en Vedføjning eller udstedt en Vejledning til Forstaaelse af Loven, saaledes at der i Lighed med, hvad der skete, da Loven for søfarende Maskinister udkom, derigennem sikres ovennævnte Maskinmestre, af hvilke en Del ere ældre Folk, der kunne se tilbage paa en 15—30 aarig Virksomhed, Modtagelsen af Certifikat, der tillader dem at anvende Fyrbødere med Kontrollbøger i Henhold til Lovens § 9.

Kun paa denne Maade vil det være dem muligt *uhindret* at kunne fortsætte deres Virksomhed.

København, den 22. Juli 1896.

Ærbødigst

Wm. Andersen,

fung. Formand for Maskinmestrenes Forening.

1ste Fabriksinspektorat.

København V., den 4. Septbr. 1896.

I Anledning af det under 20. Juli d. A. fra Formanden for Maskinmestrenes Forening til Justitsministeriet indgivne Andragende om Udfærdigelse af Certifikater for Maskinmestre, der ikke have underkastet sig nogen af de ved Loven af 10. April 1874 og 30. Marts 1892 foreskrevne Eksaminer for Maskinister, men som dog fyldestgøre de i § 5 i Lov om Pasning af Dampkedler paa Landjorden foreskrevne Betingelser for at kunne erholde Certifikater som Kedelpassere, har Ministeriet under 1. d. M. bemyndiget Fabriksinspektoraterne til for de omhandlede Personer, der som Maskinmestre have forestaaet Pasningen af Dampkedelanlæg med Anvendelse af almindelige Fyrbødere, at udfærdige Certifikater efter Kedelpasserlovens § 5, indeholdende Paategning om, at de til Pasning af Dampkedelanlæg af den i nævnte Lovs § 2 omhandlede Art kunne benytte Medhjælpere, der ikkun fyldestgøre Forskrifterne i § 4.

Ved at meddele dette til behagelig Efterretning, undlader jeg ikke at tilføje, at Begæringen om Udfærdigelse af Certifikat i disse Tilfælde maa ledsages af fornødne, paa behørig Maade godtgjorte Oplysninger om: ved *hvilke* Dampkedelanlæg og i *hvilket* Tidsrum den paagældende i Tiden mellem 12. Oktober 1889 og 1. Juli 1896 som Maskinmester har forestaaet Pasningen af Dampkedelanlæg paa Landjorden med Anvendelse af almindelige Fyrbødere.

Underskrift.

Til Maskinmestrenes Forening.

Bestyrelsen lod derefter følgende Bekendtgørelse indrykke i Foreningens Tidsskrift:

Medlemmer, der ønske ovennævnte Certifikat udstedt, anmodes om *snarest muligt* at indsende til Foreningens Formand alle nødvendige Papirer dette vedrørende, altsaa:

- 1) »Skriftligt attesteret Bevis for *hvilke* Dampkedelanlæg, der er forestaaet«, og
- 2) »I *hvilket* Tidsrum mellem 12. Oktbr. 1889 og 1. Juli 1896 det har været forestaaet med Anvendelse af almindelige Fyrbødere«.

Den 5. Septbr. 1896.

Bestyrelsen.

I Forbindelse med dette skal nævnes, at der fra »Dansk Ingeniørforening« og »Maskinmestrenes Forening« i Fællesskab blev rettet en Henvendelse til Justitsministeriet, for at paapege forskellige uheldige Foranstaltninger, saavel med Hensyn til Eksaminers Afholdelse paa de enkelte Steder som til selve Undervisningens Fordringer.

Undertegnede Fællesudvalg af »Maskinmestrenes Forening« og »Dansk Ingeniørforening«, tillader sig herved at foreslaa de respektive Foreninger at indsende til Justitsministeriet en Skrivelse af følgende Indhold:

I Anledning af en Meddelelse af 3. Oktbr. gennem Ritzaus Bureau til Bladene om Kedelpasserprøven tillade »Maskinmestrenes Forening« og »Dansk Ingeniørforening« sig herved at henlede det høje Ministeriums Opmærksomhed paa, hvor meget lettere det vil være for Eksaminator at rejse rundt til flere Byer, end for Kedelpasserne at foretage længere Rejser af mere end én Dags Varighed til de ganske enkelte Byer, hvor Prøven efter nævnte Meddelelse skal afholdes.

Særlig vilde mange jyske Kedelpassere faa en lang Rejse til Aarhus; men ogsaa Lolland og Falster synes der kun at være taget ringe Hensyn til ved Fastsættelsen af Eksaminationsstederne.

Der vil jo dog let fra mange af Provinsløbstædernes tekniske Skoler kunne hentes Kræfter, habile til at være censurerende Kommissionsmedlemmer, medens det forudsættes, at én Eksaminator rejser rundt, for at Eksamenen kan blive muligst ensartet gennemført overalt.

Foreningerne tillade sig tillige at henlede det høje Ministeriums Opmærksomhed paa, hvor ønskeligt det er, at der snarest mulig fremkommer en officiel Meddelelse, der nærmere præciserer, hvad Kedelpasserne skulle kunne for at bestaa Eksamenen, da det for Folk af disses Klasse vil være overordentlig vanskeligt at gøre et Udtog af den i Meddelelsen omtalte »Vejledning for Kedelpassere«, udarbejdet af Hr. General WAGNER.

København, den 20. Oktbr. 1896.

C. H. D. Zahrtmann.

Wm. Andersen,

fung. Formand for Maskinmestrenes Forening.

Til Justitsministeriet.

Af Hensyn til den stadigt voksende Forretningsførelse indenfor Foreningen besluttede Bestyrelsen sig enstemmigt til at lade anbringe en Telefon i Lokalet. Hvorvel dette vilde belaste den aarlige Udgiftskonto med 150 Kr., mente man ikke at kunne undvære dette Nutidens store Hjælpemiddel, der paa den anden Side vilde spare baade Tid og Penge for mange Medlemmer saavel som i Administrationen. Specielt ventede man — hvad senere har vist sig at være rigtigt — at den vilde gøre god Nytte for vort Engagerings- (Anvisnings) Bureau, og vi tvivle ikke om, at skulde den nu undværes, da vilde det blive et meget føleligt Savn.

Telefonen opsattes og toges i Brug ved Regnskabsaarets Begyndelse d. 1ste Oktober 1896, og Telefonnummeret blev 2480.

I Februar 1897 var det 25 Aar siden at Maskinmester CHR. DONS begyndte at sejle som 1ste Mester. Han havde i det Tidsrum gjort 200 Rejser over Atlanterhavet, og Bestyrelsen foreslog i den Anledning at hædre Hr. DONS ved en Festlighed, og en mindre Kreds af Mestre traadte da sammen for som Komité at træffe Arrangement til Afholdelse af en saadan i Concertpalæet d. 24. Februar.

Festen afholdtes til den berammede Tid og Jubilæet blev ved sin Indtræden i Salen hilst med Tonerne af Kong Christian d. IX.'s Honnørmarsch og modtaget

af forhenværende og nuværende Kolleger, der, med saa godt som samtlige Maskininspektører i Spidsen, lykønskede og bød Hr. Døns hjertelig Velkommen.

Ved Bordet hædredes Jubilaren i flere Sange og Taler, holdte af d'Hrr. Inspektører URSIN, HERMANN og MØLLER samt af Foreningens Formand og flere Maskinmestre.

Samme Aar vedtog Bestyrelsen enstemmigt, paa Forslag af flere Medlemmer i Esbjerg, at oprette en Filial af Foreningen dér. Denne indviedes ved en Festlighed i »Hotel Spangenberg«, hvor man erholdt Lokaler til det daglige Foreningsbrug. Formanden repræsenterede ved denne Lejlighed Bestyrelsen.

Som Foreningens Agent og den, der velvilligt paatog sig at repræsentere Filialen og have Tilsyn og Ansvar for dens Ejendele — Inventar og Bibliotek — bør vi nævne Maskinfabrikant MOLLERUP.

I Lokalet findes Tidsskrifter og Blade til de derværende Medlemmers fri Afbenyttelse.

Det indenfor Foreningen oprettede Engagerings- eller Anvisningsbureau har bestandig søgt at anbefale Medlemmerne til d'Hrr. Redere, Fabrikanter eller Institutioner, der maatte ønske Maskinmestre, Værkførere, Montører e. l.

Denne stille eller i hvert Fald fredelige Virksomhed indenfor vor Forening havde for et Par Aar tilbage nær givet Anledning til en Proces, idet der fra Forhyringsagenternes Side blev indsendt en Klage herover til Indenrigsministeriet, og dette lod atter Klagen gaa til Magistraten, der henvendte sig direkte til vor Forening for at udbede sig den nærmere belyst fra modsat Side, hvilket fremgaar af hosstaaende Skrivelse.

Til Kjøbenhavns Magistrats 1. Afdeling.

I Besvarelse af Magistratens Skrivelse af 19. f. M. til Bestyrelsen for Maskinmestrenes Forening i Kjøbenhavn, hvori udbedes dennes Erklæring i Anledning af, at Indenrigsministeriet under 12. f. M. har tilskrevet Magistraten, at Ministeriets Opmærksomhed er blevet henledt paa, at nævnte Forening har oprettet et Engageringsbureau, og denne Virksomhed fra Foreningens Side formentlig er i Strid med Bestemmelsen i Lov om Forhyringsagenter m. m. af 12. April 1892 § 1, skal Bestyrelsen tillade sig at fremsætte følgende Redegørelse:

Foreningens Formaal i Henhold til dens Love er bl. a. at skaffe ledige Medlemmer Ansættelse, og saa længe den har eksisteret — snart i 25 Aar — har Foreningen paa forskellig Maade søgt at arbejde for denne Opgave. I de senere Aar har den ydet sin Hjælp til dette Formaal paa følgende Maade:

I Foreningens faste Lokale her i Staden — f. T. Lille Strandstræde 18 — ligger en Protokol fremme, den saakaldte »Ledigprotokol«, i hvilken Foreningens Medlemmer, som ere ledige og søge Plads, kunne indføre deres Navne og Adresse, idet de i Almindelighed vedlægge Afskrift af deres anbefalinger.

De fleste herværende Rhederier ere bekendte med denne Protokols Eksistens, og naar de have Brug for en Maskinmester, foretage de ofte Henvendelse til Foreningen. Naar Foreningen modtager en saadan, sender den Meddelelse til den eller dem af de ledige Mestre, hvis Navn ere indført i Ledigprotokollen, som den anser for kvalificeret til at bestride den ledige Plads. Mere foretages der ikke fra Foreningens Side. Den overlader ganske til vedkommende Mester, om han vil benytte sig af den givne Anvisning, og navnlig indlader den sig aldeles ikke paa at optræde som Mellemand ved Afslutning af Forhyrings-Kontrakter.

Foreningen beregner sig intet som helst Vederlag for paa nævnte Maade at give Anvisning til pladssøgende Medlemmer, hvad enten Anvisningen maatte føre til et Resultat eller ej.

Af det anførte vil det ses, at det ikke er ganske korrekt, naar det i »Tidsskrift for Maskinvæsen« af Okt. f. A. Pag. 6 hedder, at Foreningen her i Byen har oprettet et »Engageringsbureau«, og at Foreningens Virksomhed paa dette Omraade ikke kan betegnes som Forhyring eller som værende i Strid med den citerede Lov af 12. April 1892, der formentlig er given for at beskytte Sømanden mod Ud-

presninger og Vilkaarligheder fra Hyrebassers, Værtshusholderes og lignende Personers Side, og ikke for at forhindre ham i at skaffe sig Virksomhed ved egen Hjælp.

Kjøbenhavn, den 6. Januar 1897.

Med Ærbødighed
Wm. Andersen,
fung. Formand for Maskinmestrenes Forening.

Hermed forstummede denne Sag for en Tid; men blev senere mundtlig drøftet ved en Konference mellem Foreningens Formand og Hr. Forhyringsagent JEPSEN i Sø og Handelsretten. Senere har man intet hørt hertil, ikke desto mindre har Bureauet udfoldet en stor Virksomhed til Gavn for Medlemmerne, hvilket fremgaar af, at sidste Aar har dette anvist Pladser for 134 Maskinmestre.

Skønt man her arbejdede ihærdigt for at skaffe Medlemmerne Ansættelser, tabte man dog ikke Opmærksomheden for, om Forhyringsforholdene vare i Overensstemmelse med Lovene, og man fandt paa dette Omraade snart Lejlighed til at undersøge ny tvivlsomme Bemandingsforhold, idet man erfarede, at der i flere Tilfælde sejledes med én Mester forlidt ombord i Skibe, der befarede Middelhavet, og for at faa dette Forhold undersøgt indgav Bestyrelsen nedenstaaende Klage til Indenrigsministeriet.

Til Indenrigsministeriet.

Ved forskellige Lejligheder er Bestyrelsen for Maskinmestrenes Forening bleven gjort opmærksom paa, at nogle herværende Rhederier lade Dampskibe med Maskiner paa over 500 HK. gaa i Fart paa Middelhavet uden at være forsynede med den 3die Maskinmester af 2den Klasse, som i Henhold til Lov af 25. Marts 1892 om Søneringen m. m. § 3, 3. Stykke udkræves til saadan Fart.

Bestyrelsen indgav i denne Anledning ved sin fungerende Formand i Maj Maaned f. A. en Klage til Politidirektøren i Kjøbenhavn over, at Dampskibsselskaberne »Danmark« og »Det dansk-russiske Dampskibsselskab« havde ladet de dem tilhørende Skibe »Helge«, »Peter Berg« og »Johan Siem« gaa i Fart paa Middelhavet uden at være forsynede med den lovbefalede 3die Maskinmester.

Til de Politirapporter, der i Anledning af Klagen bleve optagne, indrømmede begge Rhederierne Rigtigheden af de i Klagen anførte faktiske Omstændigheder, men hævdede tillige, at de nævnte Skibe ikke havde været forpligtigede til at have en 3die Mester, da de ikke vare blevne udklarerede til Farten paa Middelhavet her fra Landet, men fra engelske, hollandske og franske Havne. Til Støtte for denne Opfattelse henviste Rhederierne til en under den 11. September 1895 afsagt Sø- og Handelsretsdom (»Ugeskrift for Retsvæsen« for 1896, Pag. 21), ved hvilken den tiltalte Skibsfører i et ganske lignende Tilfælde var bleven frifunden, da han havde forklaret, at han ved Afrejsen herfra til England ikke havde vidst, at han fra England skulde afgaa til Middelhavet, og da det ikke var bleven bevist, at han havde villet omgaa Bestemmelsen i Søneringslovens § 3, 3. Stykke.

Politidirektøren foretog herefter ikke mere i Anledning af Klagen, og det blev tilkendegivet Klageren, at Undersøgelsen først vilde blive optagen, hvis der kunde anføres positive Data for at Rhederierne, ved Skibenes Afrejse herfra, havde maattet være vidende om, at de vilde komme i Fart paa Middelhavet.

Uden at ville paastaa, at der i det ovennævnte eller andre lignende Tilfælde, der ere komne til Bestyrelsens Kundskab, foreligger en Overtrædelse af Søneringsloven, har Bestyrelsen for »Maskinmestrenes Forening« dog anset det for rigtigst at henlede det høje Ministeriums Opmærksomhed paa den lette Adgang der herefter er aabnet til at omgaa nogle af Bestemmelserne i Søneringslovens § 8, og at anmode Ministeriet om at træffe de Foranstaltninger, som det maatte anse for hensigtsmæssige for at forhindre, at saadan Omgaaen finder Sted.

Kjøbenhavn, Lille Strandstræde 18, den 21. Januar 1897

Allerærbødigst
Wm. Andersen,
f. T. Formand.

Denne Sag afsluttedes med, at Formanden for Foreningen mødte paa Politikamret, men da man ikke havde tilstrækkelige Beviser for, at Skibene ved deres Afrejse fra Danmark vare bestemte for Middelhavet, maatte man lade Sagen falde.

Til samme Ministerium har man henvendt sig, foranlediget af et stort Antal Klager fra Medlemmer, om formentlig uberettiget Udstedelse af Certifikater. Vi aftrykke nedenfor en af disse Henvendelser, som de omtrentlig alle lyde.

Til Indenrigsministeriet.

For nogen Tid siden er der til »Maskinmestrenes Forening« indkommen Meddelelse om, at Borgmesteren i N. N. har udstedt Bevis som Maskinmester af 2den Klasse, uden at de Betingelser, som udkræves efter § 13 i Lov om Søneringen m. m. af 25. Marts 1892 vare tilstede, idet han har meddelt et saadant Bevis til en Hr. N. N., skønt dennes Papirer og Søfartsbog udviste, at han *i det Hele* kun havde gjort Tjeneste i Dampskibe i Fart som Medhjælper ved Maskinen i ca. 1 Aar.

Idet Undertegnede som Formand for Maskinmestrenes Forening i al Ærbødighed tillader sig at henlede det høje Ministeriums Opmærksomhed paa dette Forhold, skal jeg ikke undlade at tilføje, at det ovennævnte Tilfælde næppe er enestaaende, men at der, efter Hyppigheden af de Klager, der i saa Henseende indkomme til Foreningen, er Anledning til at tro, at Øvrigheden ikke altid nøje paaser, at Lovens Betingelser for Udstedelsen af Maskinmester-Certifikater overholdes.

Kjøbenhavn, Lille Strandstræde 18, K, den 24. Marts 1897.

Allerærbødigst

Wm. Andersen,
p. t. Formand.

For at kunne forstaa Grunden til efterfølgende Skrivelses Fremkomst, maa vi gaa lidt tilbage i Tiden.

Under det tidligere Lønsagsarbejde vedblev som bekendt D. F. D. S. ihærdigt at holde Lønningerne nede, og Følgen blev den ret naturlige, at et stort Antal Mestre forlod Selskabets Tjeneste (ca. 56 i Løbet af det sidste Aar). For at raade Bod herpaa henvendte efter Forlydende D. F. D. S. sig til Rederiforeningen for samlede at indsende et Andragende til Indenrigsministeriet om, at faa Certifikater som Mestre udstedte til Assistenten med kun ét Aars Sejlads istedetfor, som Loven paabyder, to Aars, og da man af Erfaring vidste, at ingen vilde sejle for D. F. D. S., havde man saa meget mere Grund til at tro omtalte Forlydende, hvorfor Bestyrelsen for Maskinmestrenes Forening straks henvendte sig til Indenrigsministeriet i følgende Skrivelse, der, for at bevise sin Berettigelse, ledsagedes af en Fortegnelse over 52 ledige, søfarende Mestre samt en Oversigt over nuværende og tidligere Gager i D. F. D. S., sammenlignet med andre Dampskibsselskaber.

Disse Mestre havde alle Certifikater og vare villige til at sejle naar kun D. F. D. S. vilde betale i samme Forhold som andre Selskaber.

Til Indenrigsministeriet.

Bestyrelsen for Maskinmestrenes Forening har bragt i Erfaring, at der fra Rhederiforeningen er indkommen en Henvendelse til det høje Ministerium, hvor, der udtales Ønsket om, at der maa blive foretaget en Forandring i de Bestemmelser i Lov om Søneringen m. m. af 25. Marts 1892, der fastsætte Betingelserne for Udstedelsen af Certifikat som Maskinmester, saaledes at disse Betingelser blive mindre strenge end fastsat i Loven. Som Grund til Ønsket om denne Forandring skal være angivet, at der under de nuværende Forhold, er, eller snart vil blive, Mangel paa Maskinmestre, forsynede med de lovbefalede Certifikater.

Da Bestyrelsen for Maskinmestrenes Forening har en ganske anden Mening om Aarsagen til de Vanskeligheder, som Rhederierne muligvis for Tiden har eller i en nær Fremtid ville faa ved at skaffe sig kvalificerede Maskinmestre, tillader den sig i al Ærbødighed at anmode det høje Ministerium om,

at den maa blive gjort bekendt med Henvendelsen fra Rhederiforeningen, og at der maa blive givet Bestyrelsen Lejlighed til for Ministeriet at fremsætte sin afvigende Opfattelse af det ovennævnte Forhold.

Kjøbenhavn, den 6. April 1897.

Allerærbødigst

Wm. Andersen,

Formand for Maskinmestrenes Forening.

»D. F. D. S.«				»Dannebrog«, »Carl« og andre Rhederier.				»Norden«, »Danmark«, »Kjøbenhavn«, »Nordsøen« og »Torm«.				
Skibets Navn	Tidligere Løn		Nuvær. Løn		Skibets Navn	Nuvær. Løn		Skibets Navn	Tidligere Løn		Nuvær. Løn	
	1. M.	2. M.	1. M.	2. M.		1. M.	2. M.		1. M.	2. M.	1. M.	2. M.
A. N. Hansen	200	120	206	100	Nordstjernen	200	120	Amalienborg	200	120	180	100
Dagmar	220	128	180	90	Norden	200	120	Christiansborg	200	120	180	100
J. C. Jacobsen			160	100	Nordpol	200	120	Fredensborg	200	120	180	100
Vesuv			180	90	Nordkap	200	120	Erik	200	120	200	100
Chr. IX.	200	120	200	90	Absalon	200	120	Knud	200	120	200	100
Constantin	220	140	220	90	Ansgar	200	120	Svend	200	120	180	100
Expres	230	140	230	90	Rolf	200	120	Dan	200	120	220	110
Georg	220	140	220	90	Thorvaldsen	200	120	P. Berg	200	120	220	110
Lovise	200	120	200	80	Hamlet	200	120	Alex Schukof	200	120	220	100
Moskov	200	120	170	90	Sjælland	200	120	Joh. Siem	200	120	200	100
Nordjylland			150	90	Jylland	200	120	Povel Andresen	200	120	220	100
Olga	220	140	220	80	Fyn	200	120	Harald Klitgaard	200	120	200	100
Storebelt	200	120	200	90	Agnete	200	120	Kamma	200	120	200	100
Riberhus	200	120	200	80	Alice	200	120					
Minsk			140	90	Hermia	200	120					
Pregel			160	90	Urania	220	120					
Romny			140	80	Saturn	220	120					
Tula			140	80	Pallas	200	120					
Union	230	130	160	80	Finland	230	120					
Waldemar	200	118	160	80	Holland	230	120					
Anglo Dane	200	120	180	80	Rusland	200	120					
Jolantha			160	80	England	200	120					
Kronen	180	110	180	90	Tyskland	200	120					
Morsø	200	120	160	80	Bornholm	200	120					
Vendsyssel	200	120	150	80								
Knuthenborg	200	120	200	90								
Lolland	200	120	150	80								

Hvor intet er opført under Rubrikken »Tidligere Gage«, ere Skibene satte i Fart, efter at Gagerne ere reducerede.

Ovenstaaende Skrivelser blev tilsendte Indenrigsministeriet, flere Medlemmer i Lands- og Folketinget, Formanden i Sø- og Handelsretten samt en Del andre, som man mente havde Indflydelse paa dette Spørgsmaal.

Foreningen henvendte sig i Foraaret 1897 til Politidirektøren i Kjøbenhavn med nedenstaaende Andragende specielt i den Hensigt, at søge tilvejebragt noget mere Frihed for de af dens Medlemmer, der under Dampskibenes Ophold herhjemme i Havnen ere henviste til at udføre Reparationer, Vagttjeneste eller Liggende om Bord.

Kjøbenhavn, i April 1897.

Højvelbaarne Hr. Politidirektør Eugen Petersen!

Undertegnede tillader sig i Egenskab af Formand for »Maskinmestrenes Forening« paa sammes Vegne at henstille til Hr. Direktøren, om der ikke kunde iagttages en strængere Overholdelse af Helligdagsanordningerne for danske Skibes Vedkommende.

Som Forholdene nu ere, synes alt Arbejde at være tilladt paa Søn- og Helligdage, ikke alene Lossen og Laden, men alle mulige Reparationsarbejder, hvoraf Følgen er, at der som oftest ikke findes Spor af Frihed for Maskinmestre, Assistenten eller Besætningen, naar vedkommende Skib er beliggende i Kjøbenhavn paa Søn- eller Helligdage.

I Betragtning af at i England alt Søndagsarbejde er forbudt ombord i Skibe, vil Maskinmestrenes Forening være Hr. Direktøren megen Tak skyldig, dersom der kunde arbejdes hen til, at lignende Forhold indførtes herhjemme.

Paa Maskinmester Foreningens Vegne
Ærbødigt

Wm. Andersen,
Formand.

Som Svar herpaa indløb efter ca. en Maanedes Forløb følgende Skrivelse.

Kjøbenhavns Politi, Politikamret.

31. Maj 1897.

I Gensvar paa Foreningens Skrivelse af 20. ds., hvori anmodes om, at der maa blive arbejdet hen paa, at alt Arbejde maa blive forbudt ombord i Skibe paa Søn- og Helligdage, skal jeg tjenstligst meddele, at i de Skibe, der ligge ved Havnegade og ved Kvæsthusbroen, og som ikke skulle afgaa samme Dag i Passagerfart, bestaar Arbejdet paa Søn- og Helligdage hovedsagelig kun i Losning af levende Kreaturer, Mælk og ferske Fødevarer, altsaa i saadanne Arbejder, der vanskelig taale Opsættelse. I de Skibe, der ligge ved Toldboden, losses og lades i større Omfang paa Søn- og Helligdage; men dette skyldes væsentlig Pladsforholdene, idet Bolværkslængden ikke er tilstrækkelig til samtidig at modtage de Skibe, der skulle losse der, saaledes at disse ofte maa ligge i flere Dage ørkesløse paa Strømmen, hvoraf Følgen er, at Losningen maa forceres, naar Skibene faa Plads ved Bolværk. Saa længe Bolværkspladsen er saa knap ved Toldboden, som Tilfældet er for Tiden, vil det af Hensyn til de mange Interesser, der vilde berøres derved, ikke være rigtigt at forbyde Lossen og Laden paa Toldboden paa Søn- og Helligdage.

Eugen Petersen.

Til Maskinmestrenes Forening i Kjøbenhavn.

Som tidligere nævnt, havde Foreningen i Sommeren 1897 ledet sin Virksomhed i Retning af at forbedre sine Medlemmers pekuniære Stilling — at erhverve tilbage for disse, hvad der i Aarenes Løb var bleven dem fradraget — ved at lægge frem for det store Publikum hvorledes, at Forholdene havde udviklet sig, særligt i D. F. D. S., i hvilket det snart var umuligt at faa 2den Maskinmester til at sejle, ihvorvel det maa siges, at Lønningerne efterhaanden forbedredes i en Del af dets Skibe.

Som en Illustration til hvilke Anstrængelser, det kostede nævnte Selskab at holde disse Pladser besatte, skal her fremdrages en lille Episode.

Da i hine Dage 2den Maskinmester i Dampskibet »Gefion«, hvor han oppebar en maanedlig Løn af 80 Kr., skulde forflyttes, vilde hans Afløser ikke sejle under den Løn, som den af Foreningen udarbejdede Tarif bestemte. Denne er i dette Tilfælde 110 Kr. maanedlig.

For dog ikke straks at bøje sig for Fordringen, lod Selskabet Skibet sejle uden denne Funktionær, men allerede ved Ankomsten til Havnegade blev Pladsen

besat af ovennævnte Mester og til den fordrede Løn 110 Kr. med den Motivering fra Maskininspektionens Side: »Saa maa vi bøje os og betale den ønskede Løn, da der ingen er at formaa til at sejle herunder«.

Allerede faa Dage efter fik imidlertid vedkommende Mester sin Afsked fra Selskabet, og til alles store Forbauselse blev denne Maskinmesterplads ikke mere besat. Det meddeltes, at for Fremtiden skulde der kun være *én* Mester til Maskinens Betjening og Ansvar for samme, med Bistand af en Assistent.

Dette gav Anledning til, at man undersøgte Aarsagen hertil nøjere, og Resultatet blev, at det erfarede, at D. F. D. S. i flere af sine Skibe havde nedsat den indicerede Hestekraft. Herpaa kunde man ikke se med Ligegyldighed, da der ad den Vej (lovlig eller ulovlig?) kunde undværes en Del Mestre i forskellige Skibe, og Bestyrelsen indgik derfor med nedenstaaende Skrivelse til Indenrigsministeriet.

Til Indenrigsministeriet i Kjøbenhavn.

Der har, som det næppe vil være det høje Ministerium ubekendt, i de senere Aar og navnlig i den sidste Tid været ført en økonomisk Krig mellem Maskinmesterstanden og »D. F. D. S.«, idet nævnte Stand — hvis Gageforhold i Løbet af de sidste 20 Aar, i Stedet for, som for alle andre Stænder, at blive forbedrede med Stigningen i alle Livsforhold, efterhaanden ere blevne betydeligt reducerede — formener, navnlig under Hensyn til at Fordringerne til Mestrenes Arbejdsevne og Duelighed langtfra ejheller ere aftagne, men tværtimod betydeligt forøgede, at den maa have et berettiget Krav paa i det mindste at faa de samme Gageforhold tilbage, som havde for 20 Aar siden. Medens de fleste Rederier have indrømmet det berettigede i de af Maskinmestrene stillede Fordringer, har »D. F. D. S.« tilbagevist ethvert Forsøg fra Mestrenes Side paa en mindelig Ordning og har — for at spare Maskinmestre — mødt Maskinmester-Foreningens Henvendelse med en Nedsættelse af den indicerede Hestekraft i følgende Skibe, nemlig:

Dampskibet Gefion	fra 700 til 490
— Gylfe	- 700 - 490
— Oluf Bager	- 620 - 490
— Fiona	- 620 - 490
— Pregel	- 550 - 490 og
— Sønderjylland	- 580 - 490

— ja man vil endog vide at fortælle, at det for nogle enkelte Skibes Vedkommende skal være forsøgt at sætte Hestekraften ned under 100, saa at Skibene skulde have kunnet sejle med kun en Maskinpasser.

Da Maskinerne i de foran nævnte Skibe ikke nu ere forandrede, saa at Nedsættelsen af Hestekraften kan motiveres derved, og da det ikke tør formodes, hverken at Ansættelsen i sin Tid af den indicerede Hestekraft har været saa betydelig urigtig, eller at Maskinerne i den siden Anskaffelsen forløbne Tid ere blevne saa betydelig forringede, saa at dette kan hjemle Nedsættelsen, ligesom det ser højest mærkværdigt ud, at Reduktionen, hvad enten Skibene oprindeligt have haft 700 eller 550 Hestes Kraft, netop skulde passe akkurat nu at naa ned under de 500 Hestes Kraft, som Søneringsloven af 25. Marts 1892, § 8, sætter som Grænseskellet mellem 1 og 2 Mestre, saa drister undertegnede Bestyrelse for Maskinmestrenes Forening sig herved til at henlede det høje Ministeriums Opmærksomhed paa den fornævnte Nedsættelse af Hestekraften og at henstille, om Ministeriet ikke overfor en sandsynlig Overtrædelse af Bestemmelserne i § 19 i Søneringsloven, som den in casu ommeldte, maatte finde Anledning til at lade et *sagkyndigt og upartisk Overskøn* undersøge dette Forhold.

Bestyrelsen skal særligt tillade sig at henlede Opmærksomheden paa den for Dampskibet »Gefion« skete Nedsættelse af den indicerede Hestekraft fra 700 til 490 og anmode om, at Overskønnet — ved hvis Afholdelse saa vidt muligt et af Bestyrelsens Medlemmer bedes givet Lejlighed til at kunne være til Stede — særligt og først maa undersøge denne Nedsættelse, der er altfor urimelig til at kunne være rigtig og ser altfor mærkelig lavet ud til at kunne være trolig, idet Hestekraften i de 4—5 Aar, siden Kedlerne bleve anskaffede, er gaaet ned med omtrent $\frac{1}{8}$ Del til lige under de 500, som hjemler Skibet Ret til efter Loven at sejle med kun én Maskinmester — forudsat Opgaven er rigtig!!

Et sagkyndigt og upartisk Skøn vil næppe overfor en saa betydelig Reduktion behøve at lade foretage selve den i Loven forudsatte kostbare Kontrolprøve — hvis Udgifter vi eventuelt, da de jo kunne blive ret betydelige, ikke tør tilbyde at lade afholde af Foreningen, om det høje Ministerium

ikke overfor et saa sandsynligt grovt Lovbrud selv maatte finde Anledning til at bestemme afholdt en formelig Kontrolprøve af den indicerede Hestekraft — men Overskønnet vil sikkert gennem en Kritik af de foreliggende Diagrammer m. v. se sig i Stand til at kunne paavise og statuere, at den nu opgivne Hestekraft er betydeligt under den, som Maskinen efter Lovens Bestemmelse skal angives til, og at Nedsættelsen kun er sket for at omgaa § 8 i Lov om Sønæringen. Da nu imidlertid dette Spørgsmaals Afgørelse er af saa indgribende Vigtighed for Maskinmester-Foreningen, skulle vi herved erklære, at denne eventuelt er villig til at afholde de med et slikt Overskøn forbundne Omkostninger.

Men ogsaa for det rejsende Publikums Sikkerhed maa det selvfølgelig være af stor Betydning, om D. F. D. S. vilkaarligt f. Eks. skal kunne lade et Skib som »Gefion«, der kan optage 1000 Passagerer, sejle med kun 1 — én — Maskinmester, da denne Mand tilmed ikke vil kunne udholde uafbrudt at passe sin Maskine og, som det ogsaa kan bevises i et bestemt Tilfælde — selv om saadant ikke maatte være sket oftere, hvad dog næppe er rimeligere andet — har maattet overlade Pasningen af sin Maskine fra godt forbi Trekroner til omtrent Lodsbaaden ved Malmø til en Medhjælper, der ikke er Mester. Hvad Ulykke der kan afstedkommes ved mindre Paapasselighed og Samvittighedsfuldhed eller ved Overbebyrdelse af en Funktionær med et saa ansvarsfuldt Hverv som en Maskinmester, er jo i altfor frisk Minde til at det behøver at berøres, hvorfor Bestyrelsen ogsaa sikkert haaber paa, at der af den Grund vil blive skredet ind fra det høje Ministeriums Side.

Kjøbenhavn, den 29. August 1897.

Bestyrelsen
for »Maskinmestrenes Forening«
Wm. Andersen,
Formand.

Denne Skrivelse gav Anledning til en Interpellation i Rigsdagen, der resulterede i følgende Forhandling, der er aftrykt efter Rigsdagstidenden.

MASKINMESTRENE OG RIGSDAGEN.

Opmærksomheden henledes paa, at under Fortsættelsen af første Behandling af Finanslov fra 1. April 1897 til 31. Marts 1898 udtalte Hr. Folketingsmand, Kommandør BOJESEN den 14. Oktober 1897 og Hs. Eks. Indenrigsminister BARDENFLETH den 22. Oktober — som nedenstaaende Referat af Rigsdagstidende gengiver — i Rigsdagen.

S. BOJESEN: Der er et Spørgsmaal, jeg gerne vil tillade mig at henvende til den ærede Indenrigsminister eller til den ærede Finansminister — jeg véd ikke bestemt, hvem der har med det at gøre — angaaende en Sag, som spiller ret væsentlig ind i Samfundsinteresserne, om jeg saa maa sige. Der er en Sønæringslov af 25. Marts 1892, som i sin § 8 har bestemt det Antal af Maskinmestre, der skulle ansættes paa Dampskibe, eftersom de ere »ikke over 100 Hestes Kraft«, »over 100 Hestes Kraft« eller »over 500 Hestes Kraft«. Der er nu i Det forenede Dampskibsselskab foretaget en Forandring i den senere Tid, som synes at være af ret betænkelig Natur; man har sat Hestekraften ned for Skibe, der vare paa 700 og 600 Hestes Kraft, til 490 Hestes Kraft og er altsaa kommen lige akkurat under Grænsen 500. Følgen deraf er, at de har kunnet reducere Antallet af Maskinmestre om Bord i disse Skibe, saaledes at man, naar Skibene komme under 500 Hestes Kraft, klarer sig med 1 Maskinmester i Stedet for, at man tidligere, da de vare paa 500 eller derover, maatte have 2; der staar meget nøjagtige Bestemmelser desangaaende i Loven, som ikke kunne være til at tage fejl af. Da dette Spørgsmaal griber ind ikke alene i en saa vigtig Stands Forhold herhjemme som Maskinmesterstanden, men ogsaa i den hele Sikkerhed, hvormed man bevæger sig

paa Søen med vore Dampskibe, kan jeg ikke undlade at spørge vedkommende ærede Minister, hvorledes det hænger sammen dermed, og hvad der i den Anledning er foretaget. Der staar i den nævnte Lovs § 19, at Hestekraften vil sige den Kraft, som Maskinen med Skibet lastet til sin fulde Bæreevne kan udvikle og vedligeholde under en Prøve af mindst 4 Timers Varighed; Meddelelse om de paagældende Maskiners Hestekraft skal indsendes til Hovedkontoret for Skibes Maaling og Registrering. I de Tilfælde, hvor Maskinens Hestekraft opgives nærmende sig til de nævnte Grænser af 100 og 500 Hestes Kraft — det er altsaa netop et saadant Tilfælde, som jeg her omtaler for 6 af Det forenede Dampskibsselskabs Skibe — kan Hovedkontoret affordre Rhederen de Oplysninger, hvorpaa han støtter sin Meddelelse om, at Hestekraften er sat ned. Jeg véd som sagt ikke, hvad der er foretaget i denne Sag, og vil derfor henstille til den ærede Finansminister, under hvem Skibes Maaling og Registrering ligger, eller mulig Indenrigsministeren, for hvem Sagen skal forelægges ifølge nævnte Lovs § 19, naar der er Uoverensstemmelser til Stede — om det kan være tilladeligt efter Loven — jeg betragter det som ganske umuligt, at det kan være rigtigt — at man arbitrært — Motiveringen kender jeg ikke — nedsætter Hestekraften saaledes, at man kan reducere Maskintilsynet om Bord, og det endda med Skibe, som have Tilladelse til at føre indtil 1000 Passagerer, f. Eks. her i Sundet. Der har ofte været og kommer stadig i Pressen offentlige Udtalelser frem, om hvor overordentlig risikabel denne Trafik i Sundet er, hvor Skibene ere ganske overordentlig overstuede, med indtil 10 à 1200 Passagerer. En Ulykke her vilde være en Katastrofe af allerførste Klasse, saa det er et Spørgsmaal af største Interesse, hvorvidt det kan være tilladeligt ad den angivne Vej at reducere Antallet af Maskinmestre til en enkelt, tilmed naar det skal være bevisligt, at en saadan Ene-Mester paa sin Fart til Malmø alt er gaaet til Hvile udfør Tre kroner. Derved komme de Ulykker, som vi have haft et Par af, men vi ville risikere Katastrofer, som blive ganske anderledes uhyggelige og storslaaede end dem, vi opleve ved Jernbanerne, skønt disse ere gode nok. Det er mig bekendt, at Maskinmesterforeningen har indsendt et Andragende til Indenrigsministeriet af 29. August i Aar for at udbede sig nærmere Oplysninger, og det er i den Anledning, at jeg her tillader mig paa Folkethingets Vegne at rette denne Forespørgsel om, hvad der i den Retning er sket, og hvorvidt man agter at forhindre, at noget som det her anførte udføres.

Indenrigsministeren: Da jeg sidst havde Ordet under denne Finanslovbehandling, var der enkelte Ting, jeg glemte at omtale, og jeg skal nu gøre denne Fejl god igen. Det ene af disse Spørgsmaal skal jeg straks omtale, de andre ville komme senere. Dette Spørgsmaal blev rettet til mig af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (S. BOJESSEN) og angik en Besværing, der var indgivet fra Maskinmesterforeningen i Anledning af, at Det forenede Dampskibsselskab havde faaet den indicerede Hestekraft sat ned til under 500 for 6 af sine Dampskibe, hvoraf 2 Sunddampere. Denne Sag er endnu ikke afgjort i Ministeriet, og jeg kan for saa vidt ikke for Øjeblikket udtale mig om, hvorledes Sagen vil falde ud, men jeg skal dog allerede nu gøre en Bemærkning. Det ærede Medlem fandt, det var mærkeligt, at den indicerede Hestekraft for Skibene, der oprindeligt for enkelte af dem var ansat til henved 700, nu var nedsat til 500, men dette er ikke saa underligt. I sin Tid lagde man ikke særlig Vægt paa Skibenes Hestekraft, da Maskinpersonalets Størrelse blev beregnet efter Skibenes Register Tons; men dette Forhold er forandret ved den ny Sønæringslov, der sætter

Antallet af Maskinister i Forhold til den indicerede Hestekraft, hvorfor det kan være af Betydning, at faa denne nedsat. Efter de Undersøgelser, der ere foretagne af den vedkommende Konsulent for Registreringskontoret, er Resultatet noget tvivlsomt, da det bevæger sig paa Grænsen af det vigtige Tal 500. Dette har foranlediget Ministeriet til at tage Sagen op til nøjere Undersøgelse, og mulig kan det bevirke, at man gør den Opgørelse om igen, som i sin Tid er foretaget af Kontoret. Jeg skal ikke udtale mig bestemt herom i Øjeblikket, men man vil ikke gaa den Vej, som det ærede Medlem anviste, nemlig at lade foretage et Overskøn. I Henhold til Sønæringslovens § 19 vil man ikke kunne gaa den Vej, da denne Bestemmelse sigter til det Tilfælde, at der foreligger Uoverensstemmelse mellem vedkommende Rhederis og Registreringskontorets Ansættelse af Hestekraften; men det skal være mig magtpaaliggende at finde en Udvej til at komme til en endelig Bestemmelse af Hestekraften, da det for Sunddampernes Vedkommende er af Interesse at faa en forsvarlig Bemanding af Skibenes Maskiner paa Grund af de mange Menneskeliv, her staa paa Spil. Sagen vil være Genstand for Ministeriets nærmere Undersøgelse.

Foreløbigt var der altsaa ikke mere at udrette i denne Sag, og vi ville derfor omtale et nyt Virkefelt, som Foreningen imidlertid kom ind paa.

Dette fremkom, grundet paa den fremstaaede Tanke om Oprettelsen af »*Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart*«, fra hvilket Udvalg vi modtog Indbydelse til at danne nævnte Forening. Vi henviser hertil i aftrykte Skrivelse fra Febr. 1897.

Vort Søværns Administration er, som bekendt, fordelt mellem en stor Del forskellige Grene af Forvaltningen, idet den sorterer under ikke mindre end 6 af Ministerierne: Indenrigsministeriet, Landbrugsministeriet, Finansministeriet, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet og Marineministeriet. De betydelige praktiske Ulemper, der ere forbundne med denne Mangel paa Centralisation, forøges meget derved, at Administrationen ikke indenfor sine Rammer raader over den Sagkundskab, der er fornøden baade i legislativ Henseende og hvad angaar de Afgørelser, der træffes ad administrativ Vej. Imidlertid ere disse uheldige Forhold ikke særegne for Søværnets Administration, men gælde i lige saa høj Grad for de øvrige Næringsveje. At ændre dem ved at omforme Administrationen, saaledes at den praktiske Sagkundskab blev tilstrækkelig fyldigt repræsenteret i denne, vilde være overmaade vanskeligt, og det vilde næppe lykkes Søværnets private Institutioner, om de forsøgte at gennemføre en saadan Reform, hvis Omfang jo er særdeles betydeligt.

For at raade Bod paa disse Forhold og for at sikre sig Indflydelse paa de Afgørelser, der træffes ad administrativ Vej, saa vel som paa de Lovforslag, der af Regeringen forelægges Rigsdagen eller ved privat Initiativ indbringes i denne, have de forskellige Næringsvejes Organisationer søgt at træde i direkte Forbindelse med Administrationen og Lovgivningsmagten, saaledes at de erhvervede sig den størst mulige Indflydelse paa de Afgørelser, der træffes, og saaledes at de saa vidt muligt sikrede sig mod, at disse Afgørelser stode i Modstrid med deres Interesser. Administrationen har paa den anden Side i vid Udstrækning hos disse Organisationer søgt den Sagkundskab, som den har Brug for og ikke selv raader over, og der er saaledes mellem Administrationen og Lovgivningsmagten paa den ene Side, og de forskellige Næringsvejes Organisationer paa den anden Side, skabt et Samarbejde, der i høj Grad har gavnet disse.

Blandt saadanne private Institutioner, der paa denne Maade fornemmelig have skaffet sig Indflydelse, og hvis Virksomhed har sat tydelige Spor i den Lovgivningsvirksomhed og de administrative Bestemmelser, der vedrøre dem, kunne nævnes:

1. Det kgl. danske Landhusholdningsselskab.
2. De samvirkende Landboforeninger i Sjællands Stift.
3. Foreningen af jyske Landboforeninger.
4. Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk.

5. Grosserer-Societetets Komité.
6. Fællesrepræsentationen for Samvirken mellem Repræsentanter for den danske Handelsstand.
7. De samvirkende Fagforeninger.
8. Dansk Fiskeriforening.

Den største Del af disse Organisationer er *Fællesorganisationer*. Det vil ses, at de under 2, 3, 4, 6, 7 og 8 opførte Foreninger ere en Sammenslutning af lokale Foreninger, spredte over hele Landet, og det er utvivlsomt, at det er denne Omstændighed, der i første Række har bidraget til deres indflydelsesrige Stilling. Det er nemlig klart, at naar Administrationen og Lovgivningsmagten ønske sagkyndig Vejledning, saa kan de ikke søge denne hos Foreninger, der repræsentere lokale Interesser eller Særinteresser af anden Natur. Den Betingelse, de absolut maa stille, er, at de paagældende Organisationer udtrykke vedkommende Næringsvejs samlede Interesser, at de ere et fuldt og gyldigt Udtryk for de fælles Interesser i den Stand, de repræsentere. Hertil kommer, at en Organisation, der saaledes repræsenterer en Stands samtlige fælles Interesser, optræder med en ganske anden Vægt og Autoritet paa denne Stands Vegne, end de enkelte Organisationer kunne gøre det.

Den Udvikling, som de faglige Organisationer saaledes i vor Tid have taget, er ogsaa af andre Grunde til deres Gavn. Den gør det nemlig muligt, at saavel de mere begrænsede Interesser som de større og fælles Interesser i lige Grad blive varetagne. Fællesorganisationen indskrænker nemlig ikke i mindste Maade de enkelte Organisationers Virksomhed. Som Regel rummes der jo inden for samme Stand forskelligartede Interesser, og naar disse hver for sig ere af et saadant Omfang, at de kræve en særlig Organisation til deres Varetagelse, saa dannes denne før eller senere, og naar denne Udvikling er fuldendt indenfor Standen, saa ere alle Særinteresserne i denne organiserede. Men ingen af disse Organisationer formaar alene at varetage Standens fælles Interesser, dens Interesser udadtil. Hertil er en Sammenslutning af de enkelte Organisationer nødvendig, og at finde de rette Former for en saadan er i vor Tid en vigtig Opgave for dem.

Naar vi nu overføre ovenstaaende almindelige Betragtninger paa Forholdene i *vor Skibsfart*, saa tør det vistnok siges, at den ene af de Opgaver, der saaledes paa dette Omraade foreligger, er i det væsentlige løst, idet de Særinteresser, der her fremtræde, alle have skabt sig tidssvarende Organisationer. Dette vil formentlig fremgaa af nedenstaaende Fortegnelse over en Del af de Organisationer, der findes indenfor Sømandsstanden:

*Foreningen til Søfartens Fremme.
Dampskibsrederi-Foreningen.
Dansk Sejlskibs-Rederi-Forening.
Den atm. danske Skibsførerforening af 1874.
Skipper-Foreningen i Kjøbenhavn.*

Foruden disse Foreninger kan nævnes Sømands-Foreningen, forskellige Skipper-Foreninger i det øvrige Land, Maskinmester-Foreningen og nogle Assurance-Foreninger.

Det vil ses, at i ovennævnte Foreninger ere repræsenterede i hvert Fald den største Del af de forskellige Interesser indenfor Sømandsstanden. Dampskibsrederne, Sejlskibsrederne, Skibsførerne og Sømandene have alle deres Organisationer, der arbejde hver indenfor sit Virksomhedsomraade. Skønt det saaledes vistnok maa erkendes, at ydre Former for Varetagelse af disse forskellige Grupperes særlige Interesser ere tilvejebragte, er det dog paa den anden Side sikkert, at Skibsfarten, skønt den hører til vort Lands betydeligste Næringsveje, ikke tilnærmelsesvis har forstaaet at skaffe sig den Indflydelse paa Ledelsen af sine egne Anliggender som de øvrige Næringsveje. Denne Mangel er traadt tydeligt for Dagen, hver Gang der har været Tale om eller er blevet gennemført administrative eller legislative Foranstaltninger af Betydning for Skibsfarten; man vil ikke, ved at gennemgaa disse Foranstaltningers Tilblivelseshistorie, i tilstrækkelig Grad kunne spore Skibsfartens Institutioners Indflydelse paa dem.

Aarsagen til dette uheldige Forhold er utvivlsomt Manglen af en *fælles Representation* for Skibsfarten og de til denne knyttede Interesser. Kun en saadan vil formaa at skaffe sig den Indflydelse, der er nødvendig for at sikre Skibsfarten en virkelig ledende Stilling ved Varetagelsen af dens offentlige Interesser; den vil overfor Administrationen og Lovgivningsmagten have en Autoritet, som ingen af de Foreninger, der repræsentere særlige Interesser, nogensinde vil kunne erhverve sig, og den vil, naar den ved sin Sætnings bliver et virkeligt og kyndigt Organ for Skibsfartens fælles Anliggender, have Magt til med Virkning at tage Initiativet til Reformen, der ere i Skibsfartens Interesse.

Medens en saadan Institutions Formaal i Almindelighed formentlig altsaa fremgaa af dens hele

Karakter og Sammensætning, vil det mulig være rettest kortelig at berøre nogle af de Opgaver, der i første Række maatte paahvile den:

- a. at tage Initiativet til Gennemførelse af Foranstaltninger, der ere af Interesse for Skibsfarten i Almindelighed, baade for saa vidt de kræve Lovgivningsmagts Medvirkning, og for saa vidt de kunne gennemføres blot ved en Samvirken mellem de Fælles-Repræsentationen underlagte Foreninger,
- b. at søge at formaa Administrationen til at indhente Repræsentationens Betænkning over saadanne Lovforslag eller administrative Foranstaltninger, Skibsfarten vedrørende, som denne maatte paatænke at fremsætte eller iværksætte og at tilbyde sin Assistance ved Udarbejdelsen af de Lovforslag, der ad privat Vej indbringes i Rigsdagen,
- c. at fremsætte og motivere sine Ønsker og Krav ved Behandlingen i Rigsdagen af de Skibsfarten vedrørende foreliggende Lovforslag,
- d. at søge at erhverve Indstillingsret eller blive raadspurgt ved Valg af søkyndige Dommere til Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn og at erhverve den størst mulige Indflydelse paa Sammensætningen af de Kommissioner, Udvalg m. v., der nedsættes for at forberede Foranstaltninger, Skibsfarten vedrørende,
- e. ved fornødent Samarbejde med forskellige politiske Partiers Foreninger at søge at skaffe Skibsfarten en fyldigere Repræsentation i Rigsdagen,
- f. ved passende Foranstaltninger at fremme Interessen i Sømandsstanden for dens offentlige Anliggender.

Det Grundlag, hvorpaa en saadan fælles Repræsentation for Skibsfarten maatte dannes, bør uden Tvivl være de bestaaende Organisationer med særlige Formaal. Blandt disse ville de ovennævnte 5 Foreninger i Følge deres Formaal og hele Karakter være nærmest kaldede til at skabe en fælles Repræsentation. Et meget væsentligt Formaal for Fælles-Repræsentationens Love maatte det være, fuldt ud at bevare de i den indmeldte Foreningers Selvstændighed; kun derved ville de mangeartede Interesser, Repræsentationen skal varetage, blive kraftigt og fyldigt repræsenterede i den. Reglerne for de enkelte Foreningers Repræsentation ved Delegerede i Fælles-Repræsentationen maatte affattes saaledes, at deres Interesser bleve saa vidt mulig ligeligt repræsenterede i denne.

De Midler, der ere fornødne til Fælles-Repræsentationens Virksomhed, maatte efter bestemte Regler foreløbig udredes af de i denne indtraadte Foreninger.

I ovenstaaende Linier er i *Hovedtrækkene* fremstillet det Grundlag, hvorpaa en fælles Repræsentation for Skibsfarten mulig kunde dannes. Hvis denne Tanke overhovedet er saa moden, at Sagen nu kan gennemføres, sker dette uden Tvivl bedst ved, at de enkelte ovennævnte Foreninger optage den til en foreløbig Prøvelse.

Som det første Skridt i saa Henseende er det, at undertegnede Formænd, henholdsvis for Foreningen til Søfartens Fremme, for Dampskibsrederi-Foreningen og for Dansk Sejlskibsrederi-Forening herved tillade sig at anmode den højtærede Forening om i sin Midte at drøfte selve Tankens Berettigelse og Betimeligheden for dens Udførelse i Livet, og, saafremt Tilslutning til den opnaas, da til medundertegnede AD. CARL at indsende Forslag om, hvad der videre bør foretages for dens snarlige Realisation.

Kjøbenhavn, den 9. Februar 1897.

N. J. Jespersen.

Ad. Carl.

J. Hintze.

Disse Skrivelser besvaredes med Ja og meddeltes det, at Maskinmestrenes Forenings Bestyrelse, som sine Repræsentanter havde valgt, Formand WM. ANDERSEN og Bestyrer W. DAVIDSEN til som Delegerede at indtræde i Udvalgets Arbejde og den 9. Juni afholdtes det første konstituerende Møde hos Hr. Kommandør JESPERSEN Sect. Annæplads Nr. 3, hvor Hr. JESPERSEN valgtes til Repræsentationens Formand og Hr. Skibsrheder ADOLPH CARL til Viceformand. Endvidere bleve nedenstaaende Vedtægter godkendte.

VEDTÆGTER

FOR

FÆLLESREPRÆSENTATIONEN FOR DANSK SKIBSFART.

Vedtagne paa det konstituerende Møde den 9de Juni 1897.

§ 1.

For at værne om de til dansk Skibsfart knyttede Interesser, for at varetage Skibsfartens og Sømandsstandens offentlige Anliggender og for at sikre Skibsfartens Organisationer en vejledende Indflydelse paa Behandlingen af de dem vedrørende Spørgsmaal, danne nedenstaaende Foreninger, med Opretholdelse af hver enkelt Forenings fulde Selvstændighed, en Fællesrepræsentation under ovenstaaende Navn og med Sæde og Hjemsted i København.

Dampskibsrederi-Foreningen,
Dansk Sejlskibsrederi-Forening,
Den almindelige danske Skibsførerforening af 1874,
Foreningen til Søfartens Fremme,
Maskinmesterforeningen, hvis Delegerede skulle være farende eller forhen farende Maskinmestre,
Skipperforeningen i København,
Sømandsforeningen, hvis ene Delegerede skal være farende eller forhen farende Matros.

§ 2.

Foruden de ved Repræsentationens Ikrafttræden i denne indtraadte Foreninger, kunne andre Foreninger, hvis Hovedformaal er at virke for Skibsfarten eller Sømandsstanden, optages i Repræsentationen, naar mindst $\frac{2}{3}$ af dennes Medlemmer stemme derfor.

Udtrædelse af Repræsentationen kan kun ske ved Udløbet af et Regnskabsaar efter skriftlig Meddelelse fra vedkommende Forenings Bestyrelse mindst 3 Maaneder forinden. Den udtrædende Forening har intet som helst Krav paa Tilbagebetaling af ydede Bidrag eller Andel i Fællesrepræsentationens mulige Formue. Indmeldelse kan derimod ske til enhver Tid.

§ 3.

Foreningerne udøve deres Medlemsret i Repræsentationen gennem 2 Delegerede for hver Forening, og disse i Forbindelse med et af Repræsentationen valgt juridisk Medlem, der af Interesse for Sagen formaas til at overtage dette Hverv, udgøre Repræsentationens Medlemmer. Ved indtrædende Vakancer er, det vedkommende Forenings Pligt hurtigst muligt at udfylde en saadan.

§ 4.

Repræsentationen vælger blandt sine Medlemmer ved skriftlig Afstemning og ved simpel Stem-

mefflerhed en Formand, en Næstformand og to Medlemmer til at indtræde i Repræsentationens Forretningsudvalg (se § 5); i Tilfælde af Stemmelighed afgøres Valget ved Lodtrækning. Disse Valg gælde for 2 Aar, og Genvalg kan finde Sted.

Endvidere vælger Repræsentationen blandt eller udenfor sine Medlemmer 2 Revisorer.

§ 5.

Forretningsudvalget, hvori Formanden, Næstformanden, det juridiske Medlem og de i Henhold til forrige § dertil særligt valgte to Medlemmer have Sæde, leder Repræsentationens Anliggender udadtil. Formanden underskriver paa Repræsentationens Vegne de fra Forretningsudvalget udgaende Skrivelser; han er Formand i Udvalget og leder i denne Egenskab dets Møder.

Næstformanden fungerer som Formand under dennes Forfald.

§ 6.

Det juridiske Medlem er ulønnet; dog vil efter Omstændighederne et Honorar for hans Arbejde i saadanne Tilfælde, hvor der maatte lægges særlig Beslag paa hans Tid og Indsigt, kunne tilstaa ham efter Overenskomst med Forretningsudvalget.

Dette antager en Sekretær, hvis Virksomhed, foruden at bestride de almindelige løbende Forretninger, Protokolføring ved saavel Repræsentationens som Forretningsudvalgets Møder, vil bestaa i efter Forretningsudvalgets nærmere Anvisning at samle og bearbejde det Materiale, der er fornødent til Udfærdigelsen af de fra Repræsentationen udgaende Forslag og Indstillinger til Myndighederne. Han fungerer tillige som Kasserer (se § 9) og fører som saadan Repræsentationens Regnskab. Hans Honorar fastsættes af Repræsentationen efter Indstilling fra Forretningsudvalget.

§ 7.

Repræsentationen afholder i hvert Aars Marts Maaned et Møde; paa dette

1. fremlægges det forløbne Aars Regnskab,
2. afgives Beretning om Forretningsudvalgets Virksomhed i det forløbne Aar,
3. eventuelt foretages Valg af Formand, Næstformand og 2 Medlemmer af Forretningsudvalget,
- 4) Valg af de to Revisorer.

Desuden afholdes Møder, saa ofte Formanden finder det fornødent, eller, naar 3 Medlemmer

kriftlig begære det. Saafremt Forslag fra Medlemmernes Side ønskes behandlede, da maa saadanne samtidigt med Begæringen om Mødes Afholdelse indsendes til Formanden. Denne indkalder, saa vidt muligt med 14 Dages Varsel, alle Møder skriftligt tillige med Angivelse af Dagsordenen.

Møderne ere beslutningsdygtige, naar mindst Halvdelen af Repræsentationens Medlemmer ere tilstede. Beslutningerne tages ved simpel Stemmerlighed, og i Tilfælde af Stemmeligbed gør Formandens Stemme Udslaget.

Over Forhandlingerne fører Sekretæren en Protokol, der efter hvert Møde underskrives af Formanden, paraferes af Sekretæren, oplæses og underskrives af de tilstedeværende Medlemmer paa næste Møde.

Ethvert Medlem kan fordre sit fra en tagen Beslutning afvigende Votum tilført Protokollen.

§ 8.

Hver deltagende Forening betaler et Indskud af Kr. 200 og i hvert Aars Januar Maaned et fast Kontingent af Kr. 100.

Eventuelle Merudgifter fordeles ved Aarets Slutning ligeligt imellem de deltagende Foreninger.

§ 9.

Regnskabsaaret gaar fra 1. Januar til 31. December. Kassereren oppebærer alle Indtægter og udbetaler alle Udgifter efter Formandens Anvisning.

§ 10.

Repræsentationen udgiver en trykt Aarsberetning, der i et Antal af 10 Eksemplarer frit tilstilles hver af de repræsenterede Foreninger. Ønskes flere Eksemplarer, maa Begæring derom fremsættes i Januar Maaned, og Forretningsudvalget fastsætter Prisen for disse.

§ 11.

Forandringer i disse Vedtægter kunne kun vedtages paa det aarlige Møde i Marts Maaned efter Forslag af et eller flere Medlemmer, og for Vedtagelsen kræves $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer.

Repræsentationens Opløsning kan ligeledes kun vedtages paa dette aarlige Møde, naar mindst 2 Foreningers Delegerede 3 Maaneder forinden have indsendt Forslag derom, og Vedtagelsen kræver samme kvalificerede Majoritet som ovenfor. Repræsentationens mulige Formue deles i saa Fald ligeligt mellem de i den repræsenterede Foreninger.

Paa samme Møde valgtes Medlemmer til at indtræde i det i Vedtægterne foreslaaede Forretningsudvalg, der kom til at bestaa af d'Hrr: Kommandør JESPERSEN, Skibsrheder ADOLPH CARL, Consul, Direktør for D. F. D. S., BRANDT, Kaptejn HEIN og som Sekretær Hr. DRECHSEL.

Igjennem denne Repræsentation har vor Forening allerede haft Lejlighed til at drøfte forskellige vigtige Spørgsmaal, f. Eks. vedrørende Besættelsen af Førerstillingerne i »Det østasiatiske Selskabs« Skibe, Transport af eksplosive og brandfarlige Stoffer med Dampskibe og Beliggenheden af en Nød- og Fiskerihavn paa Jyllands Vestkyst. Angaaende dette for vor Skibsfart — og dermed hele Landet — vigtige Spørgsmaal skal vi tillade os at henvise til nedenstaaende udførlige Skrivelse.

Fællesrepræsentationen for
Dansk Skibsfart.

København, den 7. August 1897.

Fra Kommissionen vedrørende Anlægget af en Havn paa Jyllands Vestkyst m. m. har Repræsentationen modtaget følgende Skrivelse:

Til Formanden for Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart.

Som det vil være Dem bekendt, har Indenrigsministeren under 16. Juli d. A. nedsat en Kommission til saavel at foretage de fornødne Undersøgelser i Anledning af forskellige fremkomne Projekter til Havn paa Jyllands Vestkyst som til i det Hele taget at overveje og afgive Betænkning over Spørgsmaalet om, hvorvidt der maa siges at være Trang til Stede til Anlægget paa Vestkysten af en større Havn, der kunde yde Tjeneste som Fiskeri- og Udførselshavn samt tillige som Tilflugtshavn særlig for Fiskerifartøjer, samt i bekræftende Fald, hvilke Steder paa Vestkysten, der maatte anses for de i alle Henseender tjenligste for et saadant Anlæg.

Efter at denne Kommission nu er sammentraadt, ønsker man heri først og fremmest at høre, hvilke Anskuelser, der om denne Sag ere raadende, dels i de forskellige Landsdele, dels i Befolkningens forskellige Erhverv.

Medens det syntes at maatte ligge klart for, at en større Havn, der kan benyttes baade i Fiskeriets og Skibsfartens Tjeneste, maa kunne faa Betydningen for Landets Erhvervsliv ved at komme vort Handelssamkvem med Udlandet tilgode, saa kan det ikke lades ude af Betragtning, at Omkostningerne ved Anlægget af en saadan Havn i det omhandlede *dobbelte* Ojemed vil stige meget betydeligt, ligesom Tilvejebringelsen af en saadan Trafikhavn vil kunne gribe ind i Forretningslivet paa højest forskellig Vis i de forskellige Erhverv og Landsdele.

Det har derfor forekommet Kommissionen at være dens Pligt at foretage en særlig Henvendelse til de enkelte Repræsentanter for Landets forskellige Erhverv.

I Henhold hertil tillader man sig at anmode Hr. Formanden om, at ville foranledige de under Fællesrepræsentationen for Skibsfarten sorterende Foreninger til at besvare følgende Spørgsmaal:

»Formenes der fra Skibsfartens og den udenrigske Samtrafiks Synspunkt at være Trang til en ny Havn paa Jyllands Vestkyst, der saavel maatte kunne tjene som Trafikhavn og som Tilflugtshavn, og i bekræftende Fald,

hvilket Sted bør anses som det rette?»

Disse Spørgsmaal bedes besvarede saa udførligt som muligt og med de Motiver, som *hver enkelt* Forening fra *sit* Standpunkt finder at burde lægge særlig Vægt paa.

Hvert enkelt Svar ønskes sendt til Kommissionen, og da det er Kommissionens Ønske at faa afsluttet sin Virksomhed i en nær Fremtid, undlader den ikke at fremhæve Ønskeligheden af, at faa Svarene indsendte saa hurtigt som mulig.

Man udbeder sig i denne Anledning den ærede Forenings Udtalelser indsendte til Fællesrepræsentationen.

I Forretningsudvalget for Fællesrepræsentationen

Jespersen.

Til »Maskinmestrenes Forening«.

Efter nøje at have drøftet det i denne Skrivelse fremsatte Spørgsmaal, afsendte Bestyrelsen følgende Svar:

Kjøbenhavn, den 27. Septbr. 1897.

Til Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart.

I Gensvar paa den ærede Repræsentations Skrivelse af 7. f. M. angaaende Vestkysthavnesagen, skal Foreningen ikke herved undlade at fremkomme med følgende:

»En Havn paa Jyllands Vestkyst kan efter vor bestemte Mening kun blive til Gavn og Nytte for Fiskeri, Handel og Skibsfart som Tilflugtshavn eller Nødhavn, og derfor altsaa til Fordel for hele Landet, dog kun under Forudsætning af, at den maa blive anlagt efter Nutidens Fordringer og paa et Sted, hvor det efter vore Vestkystforhold maa være muligt til enhver Tid at søge denne. Med Hensyn til Valg af Stedet er det vor bestemte Mening, at en saadan Havn efter vort Kendskab til Kystforholdene vil være heldigst at søge, naar den findes paa den lige Kyst, og saa vidt som muligt altid vest for en udspringende Pynt, for Tilsandingens Skyld.

En saadan Havn, der maatte være tilgængelig for alle Skibe, burde da efter vor Formening og Lokalkendskab anlægges paa Strækningen mellem Bulbjerg og Vorupør.

Naar denne Strækning nævnes, da er det fordi, det som oftest eller rettere sagt altid er her, at Modvind, Storm og oprørt Sø hindrer videre Fremtrængen af Skibe paa Vej fra Skagen vestefter over Nordsøen og ofte tvinger saavel Sejl- som Dampskibe til at vende om og atter holde Skagen ind.

Det er jo Repræsentationen bekendt, at ethvert Dampskib, kommende fra Østersøen, som oftest ikke har mere Kul i Bunkerne, end at det netop er tilstrækkeligt til at række over Nordsøen med, under normale Forhold. Fra Skagen og til ud for Hanstholmen gaar det i Almindelighed jævnt fremefter, men her er det som nævnt, at Modgangen begynder. Efterhaanden formindskes Kulbeholdningen ved fortsat Damp uden Fremgang og til Slut vendes om og holdes atter Skagen ind eller til Norge paa Grund af Kulmangel.

En saadan Forsinkning og forgæves udløben Distance koster bevisligt aarligt Rederierne mange Penge.

Var der altsaa paa denne Strækning en Tilflugtshavn, vilde ethvert Dampskib ikke alene kunne søge denne for Kulmangel uden at være nødsaget til at vende om, men enhver vestgaaende Damper vilde sikkert under Storm og oprørt Sø ikke vedblive at dampe frem til ingen Nytte, men søge Havnen og afvente bedre Forhold.

Hertil kommer, at Kulforsyningen paa en saadan Plads vilde blive billigere og bekvemmere, hvad der er hævet over al Tvivl, da Fragten vil blive mindre dertil end til noget andet Sted.

Det turde maaske yderligere fremhæves, at en eventuel Havn paa denne Strækning vilde være vel beliggende for et Skibsbygnings- og Reparationsværft.

Til Slut tillade vi os at anføre, at Havnen vil være af største Betydning for ethvert Skib, der i Søen eller under Kysten maatte være i Havsnød, paa Grund af Havnens bekvemme Beliggenhed og Nærhed af det mest befærdede Sted paa den jydsk Vestkyst.

Endvidere, som en sidste og meget væsentlig Grund, til at en Fører under kontrære Forhold hurtig vil beslutte at søge Havnen, er denne, at Besætningen paa Dæk og i Maskine er reducerede til et saadant Minimum, at det næppe kan forsvares, stadig forgæves at holde gaaende i Søen under saa anstrængende Arbejde, at Folkene hurtigt blive udmattede eller overanstrengte.

Med særdeles Agtelse

Ærbødigst

Wm. Andersen,

Formand for »Maskinmestrenes Forening«.

Endvidere har vi herigennem opnaaet den Indflydelse, at et af vor Forenings Medlemmer er bleven indvalgt i en af Justitsministeriet nedsat Kommission, hvis Formaal fremgaar af nedenstaaende.

Christian den Niende,

af Guds Naade, Konge til Danmark, de Venders og
Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Dit-
marsken, Lauenborg og Oldenburg.

Vor Gunst! Vide maa I, Underdirektør ved Orlogsværftet Os Æstelig Hr. Aage Henning Michael Rasmussen, Ridder af Dannebrog, af Vor Residentsstad Kjøbenhavn, Professor ved Kjøbenhavns Universitet Os Æstelig Dr. jur. Wiggo Bentzen af Frederiksberg under Kjøbenhavns Amt udi Vort Land Sjælland, Skibsrheder Ditlev Emanuel Torm af Vor Residentsstad Kjøbenhavn, forhenværende Skibsfører Vincent Carl Wilhelm Theodor Hein af Hellerup under Kjøbenhavns Amt udi Vort Land Sjælland, Dampskibsfører Jørgen Wilhelm Fenger, Skibs-konstruktør Hans Christian Mathias Olsen og Maskinmester William Frederik Davidsen, Alle af Vor Residentsstad Kjøbenhavn, at det er Vor allernaadigste Villie og Befaling, at I rette Ederes Leilighed efter at sammentræde i en Kommission under Forsæde af Dig Rasmussen med det Formaal at overveie Spørgsmaalet om, hvorvidt der bør tilveiebringes nye Bestemmelser vedrørende danske Dampskibe og lignende Fartøier, deres Indretning og Udrustning m. m. samt Tilsynet med dem.

Naar I have fuldført Eders Hverv, ville I have til Vort Justitsministerium at indgive Eders allerunderdanigste Betænkning og eventuelle Forslag.

Dermed sker Vor Billie.

Befalende Eder Gud!

Skrevet i Vor Kongelige Residensstad Kjøbenhavn den 23. December 1897.

Efter Hans Kongelige Majestæts allernaadigste Befaling.

Rump.

Krarup.

Til

Underdirektor ved Orlogsværftet A. H. M. Rasmussen, Ridder af Dannebrog.

Profesor ved Københavns Universitet, Dr. jur. B. Bentzen.

Skibsreheder D. E. Torm.

Forhenværende Skibsfører B. E. W. Th. Hein.

Dampskibsfører J. B. Fenger.

Skibskonstruktør H. E. M. Olsen.

Maskinmester W. Fr. Davidsen.

Endelig skal det ikke undlades at nævne heri, at der i Anledning af Maskinmestrenes Forenings nu forestaaende 25 Aars Jubilæum af et unævnt Medlem er stiftet et Legat, der som et Minde om og Tak til vor Forenings Protektor for den Bevaagenhed, han bestandig har skænket den danske Maskinmesterstand, fremtræder under Navn, som vedføjede Fundats angiver.

FUNDATS

for

»Deres Kongelige Højheder Prins Valdemar og Prinsesse Maries Legat
for værdige og trængende Maskinmestre«.

§ 1.

Under den 18. Februar 1898 har en Ven af »Maskinmestrenes Forening« i Kjøbenhavn, der ikke ønsker sit Navn nævnet, skænket den Kapital Kr. 2000, skriver To Tusinde Kroner, til et Legat, der skal benævnes »Deres Kongelige Højheder Prins Valdemar og Prinsesse Maries Legat for værdige og trængende Maskinmestre.«

Legatet skal bære dette Navn efter »Maskinmestrenes Forening«s høje Protektor, Hans Kongelige Højhed Prins Valdemar og dennes Gemalinde, Hendes Kongelige Højhed Prinsesse Marie, som et lille Tegn paa den store Taknemlighed,

Maskinmestrenes Stand føler for den aldrig svigtende Interesse, som det høje Ægtepar stedse har vist denne Stand og dens Forening.

§ 2.

Bestyrelsen af dette Legat henlægges under »Maskinmestrenes Forening«, der har erklæret sig villig til at paatage sig dette Hverv og den dermed forbundne Ulejlighed.

Skulde nævnte Forening nogensinde blive opløst, vil Legatets Bestyrelse være at overføre til den Forening eller Korporation, der eventuelt derefter nærmest maa siges at varetage Maskin-

mester-Standens særlige Interesser heri Landet, og skulde ingen saadan Forening eller Korporation findes, vil den sidst fungerende Legatbestyrelse have at træffe Bestemmelse om, hvem der fremtidig skal administrere Legatet.

§ 3.

Kapitalen, der ingensinde maa angribes, vil snarest og bedst mulig, paa mest betryggende Maade, være at anbringe i gode, solide, rentebærende Papirer, der forblive i Legatbestyrelsens Værge.

Hvad, der eventuelt maatte blive tilovers efter Indkøbet af Værdipapirerne, vil være at indsætte til Forrentning i et københavnsk Institut paa en Sparekassebog, hvilken Bog ligeledes forbliver i Legatbestyrelsens Værge, indtil den paa samme indsatte Sum er bleven saa stor, at der eventuelt kan indkøbes yderligere Værdipapirer af den ovenfor nævnte Beskaffenhed, hvormed Legatkapitalen saa vil være at supplere.

§ 4.

Renterne af de Kr. 2000, Værdipapirer — og eventuelt siden hen i Tiden af det større Beløb, hvortil Kapitalen maatte blive suppleret — vil én Gang aarlig efter Legatbestyrelsens nærmere Bestemmelse og efter fornøden forudgaaende Bekendtgørelse i Berlinske Tidende (eller det Blad, der til enhver Tid er avtoriseret til at optage retslige Bekendtgørelser) samt Maskinmester-Stan-

dens faglige Organ være at bortgive i én Portion til en værdig og trængende Maskinmester.

Skulde Portionen i Fremtiden naa et Beløb, der overstiger Kr. 200, er To Hundrede Kroner, vil den overskydende Rente være at opspare saaledes som ovenfor i § 3 bestemt, indtil en yderligere Portion paa Kr. 70, er Halvfjerdsindstyve Kroner, kan bortgives.

I Bekendtgørelsen skal angives, hvor og naar Ansøgninger skulle indgives, og til hvem de skulle stiles. Men det er forøvrigt Legatstifterens Ønske, at Formaliteterne ved Ansøgningernes Udfærdigelse og Indgivelse gøres saa simple som mulig, saaledes at enhver Maskinmester med Lethed kan overkomme at indgive Ansøgning om at komme i Betragtning ved Legatportionernes Uddeling.

§ 5.

Ved den aarlige Portions (respektive de aarlige Portioners) Bortgivelse skal Legatbestyrelsen være stillet ganske frit efter Hensyn til Ansøgnernes Værdighed og Trang. Dog er det Legatstifterens Ønske, at »Maskinmestrenes Forening«s Stifter, Hr. fhv. Maskinmester W. RASMUSSEN bliver den første, der oppebærer Legatportionen, og at han vedbliver dermed, saa længe han lever. Det er derhos Legatstifterens Mening, at Medlemmer af »Maskinmestrenes Forening« — nuværende og forhenværende — skulle nyde Fortrinsret ved Portionernes Bortgivelse.

Vi komme nu til at berøre et meget væsentligt Arbejde indenfor Foreningens Virksomhed, nemlig »Byggefonden«. Tanken til denne store og for alle Medlemmer betydningsfulde Opgave opstod allerede i Aaret 1895, men formaaede en Tid lang ikke at komme i Forgrunden af Hensyn til, at det ikke mindre vigtige Lønspørgsmaal tog al Interesse fangen.

Nedenstaaende aftrykkes den oprindelige Indbydelse til Tegning af Andele i Fonden.

INDBYDELSE

TIL TEGNING AF ANDELE I ET »SELSKAB TIL ERHVERVELSE AF EN EJENDOM FOR MASKINMESTRENE FORENING«.

Som det vil være de fleste Maskinmestre bekendt, har det allerede for flere Aar siden været paatænkt at anskaffe en Bygning til Brug for Foreningen. Selve Foreningen ejer imidlertid ikke den dertil fornødne Kapital, og det er i den Anledning, at vi undertegnede Medlemmer af Foreningen ere traadte sammen som Komité for at arbejde hen til en saadan Erhvervelse. En frivillig Indsamling er allerede begyndt, men for at opnaa et hurtigere Resultat, har Komitéen besluttet

sig til at søge dannet et Selskab, i hvilket Medlemmerne kunne tegne sig for én eller flere Andele, alt efter Lyst og Evne. Andelene ville blive paa 50 Kr. Stk., og mindst 300 Andele maa tegnes inden 1. Februar 1895, for at Selskabet skal betragtes som stiftet. Ved Tegningen betales intet, men er Selskabet først dannet, indbetales 10 Kr. pr. Andel, medens Resten indbetales i 4 Rater med 3 Maaneders Mellemrum mellem hver Rate. Pengene forrentes med almindelig Sparekasserente, hvilken udbetales hvert Aars 1. Januar. Selskabet skal have Ret til at forøge Kapitalen ved Udstedelse af flere Andele, alt efter Størrelsen af Ejendommen o. s. v.

Ifald Selskabet bliver dannet, er det Meningen ved første Lejlighed, efter Samraad med Maskinmestrenes Forening, at købe en med Hensyn til Beliggenhed og Størrelse passende Ejendom eller Grund, og i den Ejendom, som forefindes eller bygges, at indrette Lokaler for Foreningen, for hvilke Lokalers Benyttelse Foreningen maa svare et passende Vederlag, saalænge Selskabets Kapital ikke er fuldt tilbagebetalt. Resten af Ejendommen udlejes i de første Aar paa bedste Maade. Foreningen faar straks Skøde paa Ejendommen mod til Selskabet at udstede Panteobligation for den til Købet og dets Berigtigelse anvendte Kapital. Indtil Selskabets Kapital er bleven tilbagebetalt eller amortiseret, administreres Ejendommen foreløbigt af Selskabets Bestyrelse. Den første Bestyrelse vil komme til at bestaa af Indbyderne, der, saa snart Selskabet er dannet, ville sammenkalde et Møde af Andelshaverne for at faa vedtaget Love for Selskabet.

Overskuddet af Ejendommen, efter at den til Selskabet udstedte Panteobligation er forrentet med 5 %, p. a., bruges til successiv Amortisation af Andele til 110 Kr. Stk., saaledes at alle Andelene efterhaanden indfries. Saa snart dette er sket, opløses Selskabet, og Ejendommens Administration gaar over til Maskinmestrenes Forening.

Hovedformaalet med Anskaffelsen af Ejendommen er at indrette Friboliger for:

1. Aldrende, svagelige og trængende Maskinmestre;
2. Enker efter Maskinmestre;
3. Ugifte Døttre efter Maskinmestre,

alt eftersom Raad dertil findes.

Ifald De skulde føle Dem tiltalt af denne Tanke, som her er angivet, og De har Lyst til at være behjælpelig med at føre den ud i Livet, bedes De tegne Dem paa medfølgende Blanket og indsende den til Komitéens Kasserer, Hr. Maskinmester RAFN, inden 1. Februar 1895.

L. M. JENSEN.

K. RAFN,

DE LA LAING.

Komitéens Kasserer,
Østersøgade 102.

PETER HANSEN.

W. DAVIDSEN.

WM. ANDERSEN.

A. AGERLIN.

Denne Indbydelse ledsagedes kort efter i »Tidsskrift for Maskinvæsen« af følgende Motivering:

»Maskinmestrenes Bygning«

Som det af udsendte Cirkulærer vil være Medlemmerne bekendt, er der, paa Hr. Maskinmester RAFN's Initiativ, dannet en Komité, der vil forsøge at bringe

den i Maskinmesterkredse saa længe ønskede og drøftede Sag eller Plan om »et eget Hus« frem til Virkelighed.

Meningen med at anskaffe en Ejendom er først at skaffe Lokaler, som Foreningen kan være tjent med, og dernæst, efterhaanden som Raad dertil haves, Friboliger for 1) gamle, udtjente og svagelige Maskinmestre, 2) Enker efter Maskinmestre og 3) ugifte Døttre efter Maskinmestre.

A. BLESBERG.

Disse Formaal ere saa smukke, at alle bør støtte Kommitéen i dens Bestræbelser, enten ved at tegne sig for en eller flere Andele, alt efter Evne og Lyst, eller ogsaa ved frivillige Bidrag. Andelene ere kun paa 50 Kr. Stk., og skulle kun indbetales med $\frac{1}{5}$ hvert Kvartal. De forrentes i den første Tid med almindelig Sparekasserente og senere med 5% og tilbagebetales, efterhaanden som Raad dertil haves, med 110%.

Det vil derfor med Rette kunne siges, at det vilde være en Skam for Standen, om Maalet ikke skulde kunne naaes nu, og Maskinmestrene bør derfor vise at de forstaa deres egne Interesser og vide at paaskønne den Lejlighed, der her gives dem til at støtte disse smukke Formaal.

Vi opfordrer derfor ethvert Medlem eller Ven af Standen, der ikke allerede har tegnet sig for Andele, til snarest at tegne saadanne. Blanketter hertil faas hos Kommitéens Medlemmer og indsendes til Kommitéens Kasserer, Hr. Maskinmester RAFN, Østersøgade 102.

Kommitéen har bedet os oplyse, at paa Opfordring af flere Damer, hvis Mænd ere paa længere Rejser, er *Fristen for Tegning af Andele forlænget til den 31. Marts 1895.*

Efter den Tid er der jævnlig rettet Opfordringer til Medlemmerne om at støtte denne gode Sag, og vi skal atter her i dette Skrift paa det indstændigste anmode alle om at træde hjælpende til, for at vi snart kunne raade Bod paa de yderst slette Lokalitets-Forhold, vor Forening nu byder sine ca. 1000 Medlemmer, Forhold, der paa langt nær er en saa stor Stand værdig.

Fonden ejer i Øjeblikket en Kapital paa ca. 13000 Kr., som er indsat til Forrentning i Sparekassen for Kjøbenhavn og Omegn.

Foruden, som før omtalt, WM. ANDERSEN har Foreningen havt 2 Næstformænd, nemlig A. BLESBERG fra 1897 til 98 og JENSEN-BØGELUND, som blev valgt paa Generalforsamlingen i 1898.

Idet vi afslutter denne Redegjørelse for Foreningens Virksomhed, skal vi fremdrage enkelte Smaapunkter, der formentlig har Alméninteresse.

Medlemsantallet var ved S sammenslutningen 1893 — 495 og nu, 5 Aar efter, i 1898 — 925.

JENSEN-BØGELUND.

Foreningen har i samme Tidsrum ydet Hjælp og Laan til 17 Medlemmer til en samlet Sum af 2100 Kr.

I dens Lokaler har der ved et Par Lejligheder været arrangeret Udstillinger af Maskin- og elektrotekniske Genstande — blandt andre Ting forskellige Vand-rørskedler — saavel i Tegninger som i Modeller.

Foreningens Bibliothek, der i 1893 bestod af 434 Bind forskellig Literatur, er nu forøget til 852 Bind.

Arbejdet indenfor Bestyrelsen har været fordelt paa 91 Møder.

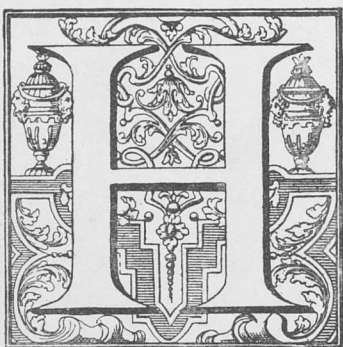
Siden Sammenslutningen har Foreningens Embedsmænd været:

L. M. JENSEN, Formand	fra 1893—97.
WM. ANDERSEN, Viceform.	- 1893—97 og Formand fra 1897—Dato.
A. BLESBERG, —	- 1897—98 - Bestyrer - 1895—1897.
JENSEN-BØGELUND, —	- 1898—Dato.
DE LA LAING, Kasserer, Bibliothekar, Redaktør, Sekretær og Bestyrer	fra 1893—1896.
W. DAVIDSEN, Bestyrer	fra 1893—98.
V. ERSLEV, —	- 1893—Dato.
KNAP, —	- 1893—95.
RAMBUSCH, —	- 1896—98.
A. J. BERG, —	- 1897—Dato.
AGERLIN, —	- 1896—98.
KJÆRBØLLING, —	- 1897—Dato.
V. ERIKSEN, —	- 1898— -
N. H. JØRGENSEN, —	- 1898— -
P. NIELSEN, —	- 1898— -
P. HANSEN, Supl.	- 1895— -
RASMUSSEN, -	- 1896—98.
G. MIBACH, -	- 1898—Dato.
R. E. SVEISTRUP, Revisor	- 1893—96 Bibliothekar og Kasserer fra 1896—Dato.
A. SØRENSEN, —	- 1893—98 og Sekretær fra 1898—Dato.
P. HALBERG, —	- 1898— Dato.
GOTTSCHALK, Supl. Revis.	- 1897— -
SVANE —	- 1897— -
BORRE —	- 1895—97.
F. CHRISTIANSEN, —	- 1898—Dato.
VALD. JENSEN, Redaktør	- 1896—97.
K. THOMSEN, —	- 1897—Dato.

Af Baller og musikalske Aftenunderholdninger er der i samme Tidsrum afholdt 14.

I Anledning af den store Ulykke, der i 1893 ramte Danmarks Fiskerbefolkning paa Jyllands Vestkyst, hvor 48 Fiskere tilsatte Livet, skænkedes ved Indsamling blandt Medlemmerne 500 Kr. til de forulykkedes Efterladte, ligesom der efter Katastrofen ved Gentofte indsamledes ca. 600 Kr. til Lokomotivfører Hansens Familie.

HAVARIFORSIKRINGEN.

HAVARIFORSIKRINGEN, som findes indenfor Maskinmestrenes Forening, blev stiftet i 1891, idet der paa Skibsmaskinmestrenes Unions første Generalforsamling, d. 13. Januar, fra DE LA LAING og ALEX. LARSEN fremkom Forslag om Dannelse af en saadan. Tanken om en Havari-kasse, baseret paa Gensidighed, var fra først opstaaet hos Maskinmester SCHØNHEIT, der fik ovennævnte Herrer til at fremkomme med Forslaget. Dette lød paa, at hvis et Medlem mistede sine Ejendele ved Havari, skulde han i Erstatning erholde 2 Kr. af hvert Medlem i Unionen. Under Diskussionen om Forslaget gjorde flere Meninger sig gældende om Bidragets Størrelse; der fremkom Forslag lige fra $\frac{1}{2}$ til 3 Kr., men til Slut blev et Forslag om at sætte Bidraget til 1 Kr. for hvert Medlem, ligemeget hvormange Medlemmer ad Gangen, der led Havari, enstemmigt vedtaget, og Havariforsikringen var herved dannet.

Det første Aar gik sporløst hen; da intet Havari indtraf for noget Medlem, fandt ingen Opkrævning Sted i dette Aar. Da der nogle faa Dage efter, at Havariforsikringen var dannet, paa et Møde i Vlissingen, hvor en Del Skibe vare samlede paa Grund af Isforhold, blev dannet en Havariforsikring for Officerer i Dampskibe, fik Unionens Havariforsikring en Konkurrent, hvilket foranledigede DE LA LAING til paa den paafølgende Generalforsamling i Febr. 1892 at fremkomme med Forslag om fuldstændig Forandring af Kassens Princip. Forslaget til Lovene lød paa, at ethvert søfarende Medlem skulde forsikre for et Beløb af 100 Kr., og at det dernæst stod enhver frit yderligere at forsikre sine Ejendele, dog kun indtil 900 Kr. ekstra. Præmien skulde være $1\frac{1}{2}$ pCt., og for Policen, som skulde fornyes hvert Aar, vilde være at erlægge 50 Øre. Præmien for de 100 Kr., som enhver var pligtig til at forsikre for, skulde udredes af Unionen. Blandt Havariforsikringens Medlemmer skulde udvælges to Repræsentanter eller Kontrollkommitterede, som i Forening med 2 af Unionens Bestyrelsesmedlemmer skulde bestyre og forvalte Havariforsikringen.

Disse Forslag blev omtrent enstemmigt vedtagne, nemlig med 197 St. mod 6.

Havariforsikringen var nu kommen ind i det rigtige Spor, hvilket fremgik af, at der den 1. Juni samme Aar var tegnet Forsikringer til et Beløb af 28,600 Kr.

foruden de paabudte 100 Kr. pr. Medlem. Ved Aarets Slutning var af 299 Medlemmer tegnet Forsikringer for ialt 58,400 Kr.

I dette Aar indtraf det første Havari, hvori Kassen var interesseret, nemlig ved $\frac{s}{s}$ »England«s Grundstødning. Der udbetaltes i den Anledning 147 Kr. i Erstatning. Da Indtægterne i dette Aar var 896 Kr. 76 Øre, blev der endda et Overskud paa 749 Kr. 76 Øre.

Den 3. Juli 1893 afholdtes der ekstraordinær Generalforsamling, hvor Sammenslutningen af Maskinmestrenes Forening og Skibsmaskinmestrenes Union blev vedtaget, og som Følge heraf bleve Havariforsikringens Love forandrede i Samstemning med Sammenslutningen. Den Forpligtigelse, som ethvert søfarende Medlem havde til at forsikre for 100 Kr., bortfaldt, og Havariforsikringen blev *en frivillig, gensidig Kasse*.

Regnskabet afsluttedes d. 30. September i Modsætning til tidligere, hvor det afsluttedes 31. December. Indtægterne havde været 1555 Kr. 42 Øre, Udgifterne 195 Kr. 84 Øre, hvoraf 183 Kr. vare udbetalt som Assurancegodtgørelse ved $\frac{s}{s}$ »Christine«s Forlis m. fl.

Den store Indtægt i dette Aar fremkom ved, at der, efter Sammenslutningen mellem M. F. og S. M. U., fandtes en Restkapital fra S. M. U. paa 943 Kr. 39 Øre foruden Fordringer paa udestaaende Laan, som vare stiftede i Unionen, disse og fornævnte 943 Kr. 39 Øre blev overdraget Havariforsikringen.

Havariforsikringen begyndte nu sin selvstændige Virksomhed med en Kapital paa 2109 Kr. 34 Øre, Medlemsantallet var 193 og den samlede Forsikringssum 55,000 Kr. Den store Nedgang i Medlemsantallet havde sin Grund i, at Havariforsikringen blev frivillig, og en Del Medlemmer da ikke ønskede Forsikring.

Paa Generalforsamlingen 1894 fremkom fra DE LA LAING, begrundet i Ønsket om at grundfæste Kassen, Forslag om Dannelse af en Reservefond. Forslaget lød: Bestyrelsen henlægger hvert Aar 10 pCt. af de i Aarets Løb indbetalte Penge til en Reservefond. Disse Penge med Renter skulle henlægges, indtil de danne en Sum = 5 pCt. af den samlede Forsikringssum. Har Reservefonden naaet dette Beløb, afholdes efter Bestyrelsens Skøn eventuelle større Erstatninger heraf saaledes, at ingen Ekstrapræmie vil være at opkræve blandt Medlemmerne. Denne Paragraf har tilbagevirkende Kraft saaledes, at Reservefonden straks kan oprettes. — Dette Forslag vandt Tilslutning og blev vedtaget med 122 St. mod 3.

Reservefonden dannedes og fik overført 210 Kr. 93 Øre.

Aaret var heldigt for Havariforsikringen, da der intet Havari indtraf, hvori Kassen var interesseret. Indtægterne vare 1023 Kr. 65 Øre, Udgifterne 71 Kr. 55 Øre. Efter Henlæggelse til Reservefonden var Kassens Status: Almindelige Fond 2746 Kr. 83 Øre, Reservefonden 314 Kr. 61 Øre. Medlemsantallet var dalet til 178, hvorimod Forsikringssummen var steget til 70,000 Kr.

I det paafølgende Aar indtraf en større Udbetaling ved $\frac{s}{s}$ »Alexander III«s Forlis i Nordsøen d. 23. December 1894, hvorved Maskinmestrene tilsatte Livet. 2den Mester LARSEN havde forsikret for 500 Kr., som udbetaltes til hans Enke. Indtægterne vare 1106 Kr. 82 Øre, Udgifterne 528 Kr. 75 Øre, Status: Alm. Fond 3223 Kr. 60 Øre, Reservefond 420 Kr. 45 Øre; Medlemsantallet 184 og den samlede Forsikringssum 80,300 Kr. Paa Generalforsamlingen i 1896 fremkom efter fleres Ønske Forslag om, at Policepengene skulde bortfalde ved Fornyelse, og fra DE LA LAING Forslag om, at saasnart Kassebeholdningen (eksklusive Reservefonden) naaede 5000 Kr., vilde det overskydende Beløb være at uddele som Bonus

til Medlemmerne i Forhold til enhvers indbetalte Præmiesum. Bonusudbetalingen skulde finde Sted hvert andet Aar.

Disse Forslag vedtoges med 97 Stemmer mod 7.

Aarsregnskabet viste: Indtægt 1418 Kr. 37 Øre, Udgift 541 Kr. 79 Øre, hvoraf 357 Kr. var udbetalt som Assurancegodtgørelse — 150 Kr. ved ^{s/s} »Expres«s Oversejling paa Londons Revier d. 11. November 1895 og 207 Kr. ved ^{s/s} »Bergenhuis«s Grundstødning paa Sprogø d. 7. Marts 1896. Status var: Alm. Fond 3969 Kr. 65 Øre, Reservefond 564 Kr. 20 Øre, Medlemsantallet 178 og Forsikringssummen 81,000 Kr.

I Regnskabsaaret 1896—97 have Indtægterne været 1660 Kr. 27 Øre, Udgifterne 598 Kr. 11 Øre, hvoraf 300 Kr. ere udbetalte som Assurancegodtgørelse ved ^{s/s} »Johan Siem«s Grundstødning i Nord-Østersøkanalen i September 1896. Kassens Status: Alm. Fond 4879 Kr. 51 Øre, Reservefonden 734 Kr. 47 Øre Medlemsantallet 229 og den samlede Forsikringssum 104,300 Kr.

De sidste Maaneder af 1897 have været særlig uheldige, idet der har været forskellige Havarier, som vedrørte Kassen, nemlig

^{s/s} »Helga«s Grundstødning paa Gotland d. 20. September,
,, »Marstrand«s totale Forlis paa Newaen d. 19. Oktober,
,, »Castor«s — — i den finske Bugt d. 15. Novbr.,
,, »Scotia«s — — i Østersøen d. 27. Novbr.,
,, »Erna«s — — ved Falsterbo d. 15. December,

for disse Havarier er ialt udbetalt 1604 Kr.

1. Marts 1898 var Havariforsikringens Medlemsantal 239, med en samlet Forsikringssum paa 115,100 Kr. Status er: Alm. Fond 4032 Kr. 80 Øre og Reservefond 734 Kr. 47 Øre.

V. ERSLEV.

Uden Konkurrence har Havariforsikringen ikke arbejdet, da der, som forud nævnt, samme Aar, som Unionen oprettede sin, blev dannet en »Gensidig Løseforsikring for Officerer i Dampskibe«. Denne optager Førere, Styrmand og Maskinmestre, og da der i Begyndelsen blev agiteret meget for den, gik en Del Maskinmestre ind som Medlemmer. Da den er bygget paa det samme Princip som Unionens første (Indbetaling ved hvert Havari), er Kontingentet meget ubestemt. Den har til Tider arbejdet meget heldigt, hvorfor Kontingentet ligeledes til Tider har været temmeligt lille, men da sidste Aars Kontingent var 13½ Kr., sluttede flere Maskinmestre sig nu, som naturlig er, til den Havariforsikring, som findes indenfor deres egen Stand.

Blandt de Mænd, som i de forløbne Aar have virket for Havariforsikringen, maa i første Række nævnes DE LA LAING som den, der har udarbejdet og fremført de Love, Havariforsikringen nu arbejder under. Fra Havariforsikringen blev stiftet og til December 1895 har DE LA LAING virket som Medlem af Bestyrelsen og som Havariforsikringens Forretningsfører og Kasserer. Ved hans Fratrædelse overtoges disse Poster af V. ERSLEV, der endnu fungerer som saadan.

Desforuden har

A. GEISLER	fungeret som Bestyrelsesmedlem fra	1892—1893
C. KNAP	— ” do.	” 1893—1895
A. BLESBERG	— ” do.	” 1895—1898
N. H. JØRGENSEN	— ” do.	” 1898
N. SKJOLDBORG	— ” Repræsentant	” 1893—1895
R. LUND	— ” do.	” 1893
N. PETERSEN	— ” do.	” 1893
S. E. HANSEN	— ” do.	” 1893
H. V. ERIKSEN	— ” do.	” 1893
P. HANSEN	— ” do.	” 1893
A. GEISLER	— ” do.	” 1895
N. PETERSEN	og V. ERSLEV som Revisorer i	1892
P. PETRI	” V. ERSLEV — —	- 1893
CHR. JENSEN	” V. ERSLEV — —	- 1894 og 1895
CHR. JENSEN	” C. JUNGE — —	- 1896
I. STEINSS	” L. ADOLPH — —	- 1897

LOVE

FOR

MASKINMESTRENE FORENINGS HAVARIFORSIKRING.

§ 1.

Havariforsikringen er en frivillig, særskilt og gensidig Kasse, der har til Formaal at forsikre søfarende Maskinmestres Ejendele imod Havari. Kassen sorterer under Maskinmestrenes Forening, og kun dennes Medlemmer kunne optages deri.

§ 2.

Ethvert søfarende Medlem kan forsikre for Beløb fra 100 til 1000 Kroner. Forsikringerne tegnes kun i fulde Hundreder.

§ 3.

Policerne udstedes ikke for kortere Tid end ét Aar ad Gangen, og der betales en aarlig Præmie til Havariforsikringens Kasse af 1½ pCt. Præmien erlægges forud ved Indtegningen eller Fornyelsen, og ved den første Udstedelse af Policen betales 50 Øre i Policepenge.

§ 4.

Forsikringen er gensidig, hvilket vil sige, at i det Tilfælde, at Kassebeholdningen ikke skulde være tilstrækkelig til at betale Erstatning for de i Aarets Løb forefaldne Havarier, bliver Resten paalignet Medlemmerne efter Størrelsen af hvert Medlems Forsikring.

§ 5.

Forsikringen gælder udelukkende mod Søskade og Ildsvaade om Bord, og der betales ingen Erstatning for Tab ved Krigsskade.

§ 6.

Saa vel i Tilfælde af totalt som partielt Havari udbetales Erstatningen, dels efter den Skadelidtes specificerede, paa Tro og Love afgivne Opgørelse, dels efter som angivet i § 10.

§ 7.

For Penge, Papirer eller Samlinger (saasom Frimærker, Mønter o. s. v.) betales ingen Erstatning.

§ 8.

I Tilfælde af Havari eller Ildsvaade om Bord, bør den Forsikrede drage Omsorg for Redningen af de forsikrede Genstande. De herved foranledigede Udgifter kunne helt eller delvis erstattes, naar Bestyrelsen skønner, at det er stemmende med Billighed.

§ 9.

Indtil Skaden er bedømt af to af Bestyrelsen valgte Medlemmer, paaligger det den Skadelidte at vaage over, at det reddede eller det beskadigede Tøj ikke bortkastes, eller beskadiges paa anden

Maade unddrages fra at bringes med i Beregning ved Skadens Vurdering efter den Stand, hvori det var, da Faren ophørte.

§ 10.

Naar Genstanden tillige har været forsikret i et andet Selskab, erstattes den lidte Skade efter Forholdet mellem det her indtegnede og det tegnede Forsikringsbeløb.

§ 11.

Ret til Erstatning fortabes:

- a) Naar den Forsikrede enten forsætlig (selv eller ved andre) eller ved Tilsidesættelse af den Agtsomhed, som almindelig Forsigtighed kræver, har foranlediget den stedfundne Skade:
- b) naar man har forsømt de ifølge §§ 8 og 9 paahvilende Pligter.

§ 12.

Havariforsikringens Medlemmer udvælge 6 Repræsentanter eller Kontrolkommitterede, hvoraf Halvdelen afgaar hvert Aar, første Gang ved Lodtrækning. Disse, i Forening med 2 af Foreningens Bestyrelsesmedlemmer, bestyre og forvalte Havariforsikringen. Repræsentanterne udvælge indbyrdes en Kasserer og 2 Revisorer.

§ 13.

Erstatning udbetales, saasnart Skaden er bestemt af to af Bestyrelsen, og disse have givet deres Tilladelse til Udbetalingen. Omkommer den Forsikrede ved Forliset, udbetales Forsikringssummen til hans Arvinger. Have disse ikke skriftlig anmeldt Dødsfaldet og Forliset til Bestyrelsen inden 6 Maaneder efter, at dette er konstateret, have de tabt Retten til Erstatning. Iigemaade maa den Skadelidte, saafremt han lever, anmelde Havariet inden en Tidsfrist af 6 Maaneder.

§ 14.

Bestyrelsen henlægger hvert Aar 10 pCt. af de i Aarets Løb indbetalte Penge til en Reservefond. Disse Penge, i Forening med Renterne i Reservefonden, henlægges, indtil de danner en Sum lig 5 pCt. af den samlede Forsikringssum. Har Reservefonden naaet dette Beløb, afholdes efter Bestyrelsens Skøn eventuelle større Erstatninger heraf, saaledes at der ingen Ekstrapræmie vil være at opkræve blandt Medlemmerne. Denne Paragraf har tilbagevirkende Kraft, saaledes at Reservefonden straks kan oprettes.

§ 15.

Hvis den Forsikrede paa Grund af Fraværelse ikke kan forny sin Police, inden Forsikringen er udløben, skal den være gældende indtil 3 Maaneder efter, men det maa da skriftlig tilmeldes Bestyrelsen inden Udløbet af Forsikringstiden.

§ 16.

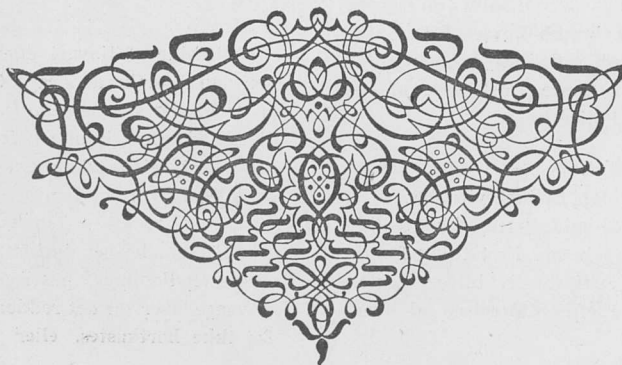
Saasnart Kassebeholdningen (ekskl. Reservefonden) har naaet 5000 Kr., fordeles det herover værende Overskud som Bonus til Medlemmerne, i Forhold til enhvers samlede indbetalte Præmiesum. Bonusudbetalingen finder Sted hvert andet Aar.

§ 17.

Ifald Præmien for en Police ikke er betalt senest én Maaned efter Tegningen eller Fornyselsen, maa den Forsikrede erlægge en Bøde af 20 Øre for hver 100 Kr. af Forsikringssummen. Er Præmien ikke betalt senest 3 Maaneder efter Tegningen eller Fornyselsen, ophører Policen at være gældende.

§ 18.

Havariforsikringen afholder Generalforsamling paa samme Tid og paa lignende Maade som Maskinmestrenes Forening, dog saaledes, at kun Havariforsikringens Medlemmer ere stemmeberettede.

FORTEGNELSE

over

Medlemmer, som ere eller have været i »Maskinmestrenes Forening samt Enke- og Pensionkasse«, »Skibsmaskinmestrenes Union« og »Maskinmestrenes Forening«.

(Sluttet d. 1. Marts 1898).

* betyder Junior-Medlemmer, ** særskilte Medlemmer, *** Bestyrelsesmedlemmer.

Det i Rubrikerne anførte Tal er Optagelsesaaret.

M. F. samt E. & P. Kasse	S. M. Union	Maskinm. Forening	Navn og Stilling	Anm.	M. F. samt E. & P. Kasse	S. M. Union	Maskinm. Forening	Navn og Stilling	Anm.
1879		1896	A aberg, C. J., Assistent.			1890	1893	Andersen, P. A., Maskinm. II.	Udtr.
		1893	Aagaard, C. J., Kapsselfabr.			1890		Andersen, E. — III.	Udtr.
		1896	Aagaard, H., Maskinmester.				1897	Andersen, J. A. — II.	
	1892	1893	Aanonsen, A. V., —	Død.		1890		Andersen, Th. A. — II.	Udtr.
	1890	1893	Adolph, G. P., — I.			1891	1893	Andersson, J. A., Maskinm. I.	
	1893	1893	Adolph, L. A., — Gl. Carlsberg.		1878	1893	1893	Andersson, C. P. E., — I.	
		**	Adrian, H. H., Kobbersmedem.		1890	1890	1893	Andreasen, E., Maskinm. hos Burmeister & Wain.	
	1891	1893	Agerlin, A., Værkfører.			1892	1897	Andresen, O. M., Maskinm. II.	
		*	Albrechtsen, J. P., Maskinarb.			1890	1893	Anger, L., Maskinmester II.	
	1890	1893	Alsing, A. K., Svendborg, Maskinmester.		1875	1890		Arentzen, C. L., — II.	Udtr.
**	1873	1893	Alsing, L. F., Maskinm. I.		1890		1893	Axlinius, G. W., Maskinm. paa Oliemøllen.	Udtr.
		1897	Amdrup, E., Maskinm. II.						
1878		1893	Andersen, A. H., Maskinm. I.						
	1890	1893	Andersen, C. A., Nexø, Maskinmester. I.				1894	B ache, V. L. C., Maskinm. v. Statsbanerne.	
1878		1893	Andersen, C. P., Maskinm.	Død.					
1890		1893	Andersen, F. R., Assens, Maskinm., paa Sukkerfabr.			1890	1893	Bagge, J. T., Maskinm. II, Elektrisk Centralstat. Frihavn.	
	1890	1893	Andersen, H. C., Maskinm. I.			1890	1893	Baltzersen, V., Maskinm. II.	
	1892	1893	Andersen, L. P., — II.		1874			Bang, J., —	Udtr.
1890	1891	1893	Andersen, R. P., — II.		1891	1893		Bang, J. C., — II.	Udtr.
	1893	1893	Andersen, S. J., — I.		1890	1897		Bang, C. T. A., — III.	
	1891	1893	Andersen, V., — II.						
1885		**	Andersen, W., Maskininspektør, Gl. Carlsberg.			1891	1893	Bang, H. L., Assistent.	
	1890	1894	Andersen, A. P. E., Skelskør, Maskinmester. I.		1883	1893		Barfred, A., Maskinm. II.	
		1894	Andersen, J., Maskinm. II.					Bartz, L. V. E., — v. Statsbanerne. I.	Død.
		1895	Andersen, E., Undermaskinm. i Marinen.		1875			Bechlund, F. J., —	Udtr.
		1895	Andersen, A., Maskinm. II.						
		1895	Andersen, J. A., Maskinm.	**	1880			Beck, H. J., Assistent.	
		1896	Andersen, Th., Maskinm. II.					Beck, L. S., Maskinm. IV.	
		1896	Andersen, E., Assistent.			1890	1893	Becker, C., —	Udtr.
		1896	Andersen, L. E. C., Maskinm.			1890	1893	Beck, J. Th. M., Assistent.	
1873			Andersen, N. C., Maskinm. I.	Død.	1881			Bendsen, M. V., Maskinm. I.	
1874			Andersen, P., —	Udtr.				Bendtzen, O. J. H., Maskinm.	Udtr.
		*	Andersen, E., Assistent.					Bendtzen, S. P., Assistent.	
		1897	Andersen, L. P. B., Maskinm. I.			1891	1897	Bense, L. H., Maskinm. I.	
	1890	1897	Andersen, P. A., — ved Statsbanerne.		1890	1890	1893	Benzon, H. F., — I.	
		1897	Andersen, G., Maskinarb.		1874		1893	Berg, A. J., Maskinm., Fri-lageret.	
		1897	Andersen, V. F. S., Maskinm. I.		1890		1893	Berg, Chr. F., Grosserer.	
	1891		Andersen, O. E., — I.	Udtr.				Berg, C. V., Overmaskinmester, Gl. Carlsberg.	
	1892		Andersen, V., — III.	Udtr.	1878		1895	Berg, H. H., Maskinmester.	
	1892		Andersen, Y., — II.	Udtr.			1896	Berg, A. J., Maskinm. II.	

M. F. samt E. & P. Kasse	S. M. Union	Maskinm. Forening	Navn og Stilling	Anm.	M. F. samt E. & P. Kasse	S. M. Union	Maskinm. Forening	Navn og Stilling	Anm.
1874		1893	Bertelsen, L., Svendborg, Maskinmester I.				1896	Böchmann, F., Maskinm. Tivoli.	
	1891		Berthelsen, C. G., Maskinm.	Udtr.			1894	Bøgelund, Jensen, H. C., Grosserer.	
	1890	1893	Binderkrantz, J. M., Maskinmester I.		1880		1893	Bøhling, J., Maskinm. II.	
1884	1891	1897	Birch, J. M. V., Assistent.			1890	1897	Bønnelycke, C. V., Assistent ved Statsbanerne.	
1878		1893	Birnbaum, A., Maskinm. I.		1888	1890	1893	Bønnelycke, L. N., Maskinm. I.	
		1893	Birnbaum, C. H. Aarhus, Maskinmester I.			1890	1893	Børgesen, V., — I.	
	1890	1893	Bjerg, J. E., Maskinmester I.				1896	Børgesen, C. L., — I.	
	1890	1893	Bjerregaard, Smedemester i Esbjerg.						
1873		1893	Bjerring, H. C., Maskinm. I.		1875			Carlberg, P., Maskinm.	Død.
	1891	1893	Bjørn, A. E., — I.		1877			Carlsen, H., —	Død.
1873		1893	Bjørnsen, Chr., Maskinm. pens.				1898	Carlsen, J. T., Sømineassistent.	
		1898	Bjørnsen, L. H., Værkfører.			1890	1893	Christensen, C., Maskinm. III. Gl. Carlsberg.	
1883			Blair, J., Overmaskinm. ved Statsbanerne.	Død.	1875		1893	Christensen, C. G., — paa Vandværket.	
	1890	1893	Blem, E. P., Maskinm. II.			1891	1893	Christensen, C., Lyngby, Maskinm. paa Sukkerfabrik.	
1876	1890	1893	Blesberg, A., Maskinm. paa Kulsyrefabrikten.				1893	Christensen, C. P., Maskinm.	
		1897	Blicher, P. H., Maskinm.		1873		1893	Christensen, N. P., — I.	
		1896	Blinkenberg, A. N.		1890		1893	Christensen, V., Næstved, Maskinm., pens.	
	1891	1893	Blom, C. H. G., Maskinm. II.		1874		1893	Christensen, C. C. V. S., Maskinm. I.	
1874			Blom, H. —	Udtr.		1891	1893	Christensen, E. C., Maskinm.	
		1896	Blume, A., Assistent,				1896	Christensen, C., —	
		1897	Bollerup, C., Smedem. Esbjerg.			1891		Christensen, F. G., — II.	Udtr.
		1896	Borbye, H. P., Assistent.		1890		1898	Christensen, J. P., Assistent.	
		1893	Borre, N. R., Værkfører.			1892	1893	Christiansen, F., Maskinmest paa Gl. Carlsberg.	
1877							1893	Christiansen, L. P., Maskinmester II.	
1875		1893	Borum, A. V., Overmaskinm.				1895	Christiansen, N. P., Assistent.	
	1891	1893	Borup, J. S., Maskinm. III.	Udtr.					
	1891	1893	Borup, J. P., —	Udtr.		1892	1897	Christiansen, P. H., Assistent	
	1893		Bornholm, Chr., —				1893	Christoffersen, P., Maskinm. II.	
		1896	Bostrup, J. H., Maskinm. II.				1897	Christrup, N. M., Assistent.	
1890		1893	Braauer, C. M., Maskinm. paa Gl. Carlsberg.						
1873	1890	1893	Brandt, V. E., Maskinm. I.				1897	Christrup, H. E. —	
	1890	1893	Brandt, N. F., — II.	Udtr.			1894	Clausen, P. J. S., Maskinm. II.	Død.
		1895	Brasch, C. F., Maskinmester, Vestre Fængsel.						
1881	1890	1893	Bredahl, C. L., Maskinm. I.		1883		1898	Clausen, C., Assistent.	
1873	1892	1893	Brodersen, L. N., — I.				1893	Clausen, A. V., Hellerup, Maskinmester I.	
1880		1893	Broersen, H. C., — II.			1890	1893	Clausen, H. C., Maskinm. I.	
		1896	Brorson, A. B., — I.		1890		1893	Clausen, T. F., Maskinmester i Marinen.	
		1895	Brill, C. E., — II.				1897	Clausen, O. O., Assistent.	
	1890	1893	Brummer, S. S., — I.				1895	Clausen, J. P., Maskinm. II.	
1875		1893	Brusendorff, A. E., Inspektionsmester.				1894	Clausen, J. S., — II.	
		1897	Brusch, J. L. Nielsen, Maskinmester. II.						
1885	1892	1893	Bruun, C. G., Maskinmester.		1874		1897	Cohn, B., Grosserer.	
		1897	Brønnum, J., Assistent.			1890	1893	Collerup, C., Maskinfabrikant.	
		1897	Buchardt, C. V., Maskinm. II.			1891	1893	Corfitzen, J. F., Maskinm.	Død.
1873		1893	Buchardt, C. W., — pens.	Død.				Crone, J. C., Maskinm. II.	
	1890	1893	Bunkeflod, C., Maskinm. I.						
1885	1890	1893	Busck, P. A., — I.		1873			Dahl, B. S., Maskinm. I.	Død.
1889	1890		Bückner, A., —	Udtr.	1875		1893	Dahl, V. A., Porcelænshandler.	
1873		1893	Bylund, M. P., — I. pens.				1897	Dahl, J. F., Maskinm. II.	
					1878			Dahlgren, A. M., —	Udtr.

M. F. samt E. & P. Kasse	S. M. Union	Maskinm. Forening	Navn og Stilling	Anm.	M. F. samt E. & P. Kasse	S. M. Union	Maskinm. Forening	Navn og Stilling	Anm.	
1887		1896	Dalgaard, N., Maskinm.				1897*	Fabricius, H., Assistent.		
		1897*	Dalgaard, A. Chr. M., Maskinmester IV.		1878		1893	Fals, V. S., Maskinmester I.		
		1897*	Dam, Chr., Assistent.				1897	Fich, L. S., Mester i Pumpeskibet »Sandormen.«		
		1897*	Damm, T. P. F., —				1897	Fischer, S. H. E., Maskinf. Orlogsværftet.		
1877		1893	Danielsen, L. F. P., Maskinm.				1886	1893	Fischer, P. C. B., Maskinm. paa Frederiksb. Papirfabr.	
1882		1893	Danielsen, M. S., Frederiksværk, Maskinmester.				1897	Fix, A., Maskinmester.		
	1890	1893	Dauidsen, J., Maskinm. I.				1894	Flagstad, C. A. M., Maskinmester III.		
1890		1893	Dauidsen, J. C. — paa Gl. Carlsberg.				1896	Flensborg, H. J. J., Maskinm. Sønderø Vandværk.		
1876	1890	1893	Dauidsen, W., Maskinm. I. paa Dansk Kulkompagni.		1890		1893	Florentzen, C., Assistent ved 1. Fabriksinspektorat.		
1875		1893	Debois, F., Maskinmester I.		1882		1896	Foss, A. F., Maskinm. I.	Udtr.	
1874			Degenkolw, C., Korsør, Maskinm. v. Statsbanerne.	Død.			1896	Frandsen, C. J., Maskinm. II.		
	1890	1896	Diderichsen, R. H. F., Maskinm.				1897*	Frandsen, F. O., Assistent.		
		1896	Diechmann, L. M., Maskinm.			1890	1896	Frantsen, Chr., Maskinm. I.		
		1896	Dohm, H. C. G., Maskinm. II.				1897	Fratz, H. L. V., Ass. i Marinen.		
1874	1891	1893	Dons, P. C., — I.				1897*	Frederiksen L. F. K., Assistent.		
		1895*	Dreyer, K., Assistent.		1878	1890	1893	Frederiksen, C., Maskinm. II.		
		1897**	Dreyer, H. C., Maskinfabr.		1882	1890	1893	Frederiksen, F. C., — I.		
		1897**	Dreyer, M. C., —				1890	Frederiksen, S. B., — I.	Udtr.	
							1890	Frederiksen, Ch. P., —	Udtr.	
							1892	Frederiksen, H. T., — III.		
							1890	Fricke, J., Hellerup — I.		
					1883	1890	1893	Fricke, V., — I.		
					1891	1890	1893	Friis, A. E., Maskinm., Destruktions-Anstalten.		
		1896	Echsteen, O. E., Maskinm. II.		1873	1890	1893	Friis, F. V. G., Maskinm. I.		
		1893	Eckmann, V. P., Thuro, Maskinmester.			1890	1893	Friis, J. J., — I.		
		1893	Egeblad, G., Fabrikksbestyrer.				1896	Frost, L. J., Assistent.		
1879		1893	Eihbye, V. O. L., Maskinm. II.				1891	1893	Funch, J., Maskinm. I.	
	1890	1896	Eigtved, A. F. J., Ass. i Marin.							
		1897	Eilert, J. P., Esbjerg, Maskinmester I.				1890	1893	Gabrielsen, N. P., Maskinm. I.	
		1898*	Eilertsen, J. C., Assistent.				1890	— I.	Udtr.	
		1898	Eilertsen, H. J. E., —				1890	1893	Gamst, C. A. O., — I.	
1894	1890	1894	Elleby, T., Maskinm.	Udtr.	1878	1893	1893	Gamst, F., St. Petersborg, Maskinmester.		
		1896	Elley, Chr., — I.				1879	1893	Gandil, S. D., Korsør, Maskinmester v. Statsbanerne.	
		1894	Elmgren, J. P. Aalborg, Maskinm. II.					1897*	Geisler, R., Assistent.	
		1896	Engelsen, C. F., Maskinm.	Udtr.	1881	1890	1893	Geisler, A., Maskinm. I.		
	1890	1893	Engelsen, J., — II.		1885		1893	Gelser, C. P., Maskinm. paa Tændstikfabr. »Godthaab«.		
		1895	Engelsen, F. M., — II.				1898*	Gemeinhardt, C. L. T., Assistent.		
1877	1890	1893	Ericksen, C. T. H. — I.		1877	1893	1893	Gjetting, J. V., Maskinmester i Marinen.		
		1896	Ericksen, F., Lyngby, —				1890	1890	1893	Glandt W. R., Maskinm.
		1897*	Ericksen, J. J. E., Maskinarb.	Død.			1897**	Gottlob, J., Ingeniør.		
		1895	Eriksen, J. C. C., Maskinm.				1893	Gottschalt, H., Maskinm. paa Gl. Carlsberg.		
	1890	1893	Eriksen, H. V., — II.		1890		1897*	Graff, Kobbersmedm., Esbjerg.		
		1894	Eriksen, E. M., Nykøbing p. F., Værkfører.				1893	Grandjean, C. J., Maskinm. paa Forterne.		
1881	1890	1893	Erslev, V., Maskinm. I.	Udtr.	1885		1897	Grathwohl, A. D., Kursusbest.		
1873		1893	Eskamp, W., Overmaskinm.	Død.			1893	Gregersen, P., Maskinm.	Udtr.	
1873			Eskamp, V. D., Maskinm. I.					1897	Gregersen, N., — II.	
		1897*	Espensen, V. P., Assistent.		1875	1890	1893	Greiersen, B. E., Randers, Maskinm. paa Vandværket.	Udtr.	
		1895	Espersen, L. P., Esbjerg, Maskinmester II.		1873					

M. F. & P. Kasse	S. M. Union	Maskinn. Forening	Navn og Stilling	Anm.	M. F. & P. Kasse	S. M. Union	Maskinn. Forening	Navn og Stilling	Anm.
1874	1890	1893	Greiersen, V. E., Maskinn. Grønsund, Chr., Ballerup, Maskinnemester paa Sønderse Vandværk.	Død.	1886		1893	Hansen, J., Söminemester.	
					1879		1893	Hansen, J. C., Maskinnemester.	
					1886		1893	Hansen, J. H., Korsør, Maskinnemester v. Statsbanerne.	
1882			Gunst, E. L., Maskinn. Gøranson, F., Maskinn. I.	Udtr.		1891	1893	Hansen, J. P., Randers, Maskinnemester. I.	
1877	1891	1893	Götterup, F. F. J., Roskilde, Værkfører.		1875		1893	Hansen, J. S., Nykjøbing, S. Maskinnemester, pens.	
					1882		1893	Hansen, J. V., Ballerup, Maskinnemester ved Aagerup Vandværk.	
		1896	Hagemann, Grosserer.				1896	Hansen, C. C., Assistent.	
		1897	Haglund, H. L., Maskinn. I.		1890		1893	Hansen, M. V., Maskinn. I.	
		1897	Hahnemann, A. Th., Maskinn. Polyteknisk Lærestalt.		1890		1893	Hansen, P., —	
		1895	Halberg, P. A., Maskinnemester, Tvedes Bryggeri.		1890		1893	Hansen, P. M., Maskinnest. I.	
1874		1893	Halberg, A. I., Maskinnemester paa Kongens Bryghus.		1876	1890	1893	Hansen, S. E. — I.	
					1890		1893	Hansen, V. A. — I.	
1873		1893	Hall, C., Maskinnemester. I.		1890		1893	Hansen, V. F. J. —	
		1894	Hall, C. H. E., — III.	Død.			1894	Hansen, C. J. — III.	
1878		1893	Hallermund Platen-, C., Fabrikant, Aalborg.				1894	Hansen, L. C. — II.	
							1895	Hansen, P. M. V. — II.	
							1895	Hansen, C. L. — II.	
							1896	Hansen, F. K. R., Assistent paa Gl. Carlsberg.	
1891	1893		Hallgren, C. M., Maskinn. I.				1896	Hansen, J. P. C., Maskinn.	
1890	1893		Halse, A. J. — I.		1873	1892	1893	Hansen, P., Rentier.	
1873	1893		Hamborg, C. J. — I.				1896	Hansen, H. E., Maskinnemester.	
		1896	Hamborg, P. A. — I.				1896	Hansen, J. C. N. —	
		1897	Hammer, H. E. V. —				1896	Hansen, J. P. C., Maskinn.	
	1892	1893	Hanghøj, S. — II.		1874			Hansen, J. E., Fabrikant.	Død.
		1897	Hansen, A. W. B., Maskinn. II.		1874		1893	Hansen, J. V., Maskinnemester.	Død.
		1897	Hansen, N. J., Maskinn. II.		1884			Hansen, J. P. —	Død.
					1885			Hansen, H. J. L. —	Udtr.
		1897	Hansen, C. F., Elektriker, Gl. Carlsberg.		1886			Hansen, N. —	Udtr.
		1897	Hansen, Chr. M., Assistent.				1894	Hansen, Alf. J., Maskinist.	Udtr.
		1897	Hansen, B. W., Maskinn.			1890	1893	Hansen, Chr., Maskinn. II.	Udtr.
						1893	1893	Hansen, N. — II.	Udtr.
		1897	Hansen, J. W., Assistent.				1896	Hansen, J. C. N. —	Udtr.
		1897	Hansen, C. M. —				1898	Hansen, L. A., Assistent.	
		1897	Hansen, L. A. —				1897	Hansen, H. —	
1890	1897		Hansen, Chr., Maskinn. II.				1897	Hansen, M. —	
		1897	Hansen, A. B. C., Assistent.			1891	1893	Hardenberg, H. H. L., Gjentofte, Maskinnemester I.	
		1897	Hansen, Niels, Assistent.		1874			Hardenberg, L., Maskinn.	Død.
		1897	Hansen, J. O. J. M., Maskinn.				1895	Hardenberg, E. Z., Maskinnemester. II.	
		1897	Hansen, V. P., Assistent.				1898	Hartmann, S. H., Assistent.	
		1897	Hansen, L. Chr., Assistent v. Elektr. Lysstation.				1898	Hartmann, A. V. E. —	
		1897	Hansen, E., Assistent.		1874			Hartung, G., Maskinnemester.	Død.
		1897	Hansen, K. L. J., Maskinn. II.				1897	Hasle, B. S. —	
1883			Hansen, H. —	Død.			1897	Hasselbach, O., Jernstober, Grenaa.	
	1890		Hansen, A. A. — II.	Udtr.			1897	Hassing, J. C., Masnedsund, Maskinnemester v. Statsb.	
1885		1893	Hansen, A. J., Maskinist.	Udtr.	1874		1893	Heichelmann, V., Assistent i Marinen.	
		1893	Hansen, A. A., Maskinn. paa Korkvarefabrik.				1896	Heinisch, J. M. F., Maskinn. II.	
1880		1893	Hansen, A. S. H., Maskinn. paa de for. Dampmøller.				1897	Heinisch, J. —	
	1890		Hansen, C., Maskinnemester. I.			1890	1897	Helms, V. E., Værkfører.	
	1890	1893	Hansen, C. B. L., — I.		***	1890	1893	Helt, A. V., Maskinnemester hos Hofbager Olsen.	
1881		1893	Hansen, E. E., Maskininspektør.		1879		1893	Hendriksen, C. V., Assistent.	Udtr.
					1878		1893		
1887		1893	Hansen, E. T., Helsingør, Maskinnemester v. Statsb.				1896		

M. F. & P. Kasse	S. M. Union	Maskinm. Forening	Navn og Stilling	Ann.	M. F. & P. Kasse	S. M. Union	Maskinm. Forening	Navn og Stilling	Ann.
1887		1893	Henningsen, H. R., Korsør, Maskinmester v. Statsb.		1891	1893		Ibsen, H., Fanø, Maskinm. I.	
	1890	1893	Henrichsen, C. E., Maskinm. II. Maribo Sukkerfabrik.		1890	1893		Ibsen, S. R. — I.	
		1897	Henrichsen, J. G. S., Montør.			1896		Ibsen, E. — II.	
	1892	1893	Henriksen, H. S., Maskinm. II.			1895		Ipsen, O. S. — II.	
1880		1893	Henriksen, R. J. E., Fabrikant.			1897		Ipsen, C. C. J., — II.	
	1890	1893	Henriksen, H., Maskinm. II.		1890	1893		Ipsen, J. P. —	
		1894	Herdahl, M. F., Maskinm. I.		1893	1893		Iversen, A., — I.	
1874		1893	Hermann, V. B., Maskin- inspektør.			1893		Iversen, E. B. G., Frederiks- havn, Maskinm. Uddyb- ningsdamperen »Gefion«.	
	1891	1896	Hermansen, A., Maskinm. paa Gl. Carlsberg.	Død.		1897		Iversen, Niels, Assistent.	
		1897	Herskind, Maskinmester II.			1897		Jacobsen, C. A., Maskinm. II.	
	1891		Hesselberg, J., — III.	Udtr.		1897		Jacobsen, P. H., Assistent.	
1883		1893	Hill, E. V., Maskinmester. I.			1896		Jacobsen, C. J. A., Maskinm., Central-Lysstationen.	
		1897*	Hjerrild, Assistent.			1896		Jacobsen, F. V., Maskinm.	Udtr.
1876		1893	Hoffmann, J. P., Maskinm. I.		1874			Jacobsen, G., Maskinmest. II. Frilageret.	
1876		1893	Hoffmann, R., Aalborg, Ma- skinmester.			1892	1893	Jacobsen, J. J. — I.	
	1892		Hoffmann, C. L., Maskinm. III.	Død.		1893	1893	Jacobsen, J. P. — I.	
		1896	Hoffmeyer, S. E. J., Assistent i Marinen.			1891	1893	Jacobsen, C. H. — II.	
		1896	Holm, T. V. T., Maskinm. II.			1894	1895	Jacobsen, H. N., — i Told- etaten.	
		1896	Holm, Carl, — II.			1896		Jacobsen, V., Korsør, Maskin- mester ved Statsbanerne.	
		1897	Holm, A. P., Maskinmester.			1898*		Jacobsen, H. O. L., Maskin- arbejder.	
1874		1893	Holm, N. C., Maskinfabrikant.			1896		Jacobsen, A., Maskinm.	
1874		1893	Holm, V., Undermaskinmester i Marinen.			1896		Jacobsen, J. L. —	
	1890	1893	Holm, V. H. C., Værkfører		1891	1896		Jacobsen, J. P. H. —	Udtr.
		1893	Holm, C., Maskinmester. II.		1881	1890		Jacobsen, J. P. H. —	Udtr.
	1890		Holm, G. O. V. —	Udtr.		1896		Jacobsen, J., Maskinm. II.	
	1890		Holm, F. V. — I.	Udtr.		1896		Jansen, H. G., Maskinm. II.	
1888	1890	1893	Holst, C., Linde- — I.			1896		Jansen, J. H. — paa Pumpestationen.	
1877		1893	Holst, G. E. — i National.			1896		Jansen, F. E., Maskinmester.	
1890			Holten, N. —	Udtr.		1896		Jelstrup, Chr., Maskinm. II.	
		1898*	Holtzweissig, V. E. C., As- sistent.			1895		Jenkins, E. J., Aarhus, Ma- skinmester. I.	
1882	1890	1893	Honum, D., Maskinmester I.		1874	1893		Jensen, B., Maskinmester. I.	
1880		1893	Hoppe, J. J. R. — I.			1890	1893	Jensen, C. C. — II.	
1887		1893	Hoppensach, H., Maskinmest. paa Blegdamshospitalet.			1890	1893	Jensen, C. — I.	
		1897**	Hornum, J., Maskinfabrikant.			1892	1893	Jensen, C. — I.	
		1898*	Hougaard, P. A., Maskinarb.		1874	1893		Jensen, C. G. — I.	
1883		1893	Hougs, V. A., Maskinm. paa Frederiksberg Vandværk.			1893		Jensen, C. J., Korsør, Maskin- mester v. Statsbanerne.	
	1875	1893	Hovgaard, C. F., Masned Sund, Maskinmester, pens.		1881	1890	1893	Jensen, C. N. T., Maskinm. I.	
		1890	Huusom, A. E., Maskinm. I.			1890	1893	Jensen, C. T. — II.	
		1895	Hvalsøe, M. A. —		1873	1893		Jensen, C. V. — I.	
	1890	1893	Hylledig, P. J. — I.		1887	1890	1893	Jensen, H. J., Sten, — I.	
		1897*	Højberg, L. Chr. B., Assist.		1890	1893		Jensen, J. F., Maskinm. paa Gl. Carlsberg.	
1891		1893	Høybye, F. V., Maskinm. paa Ny Carlsberg.			1891	1893	Jensen, J. H., Maskinm. II.	
		1893	Høybye, H. N. — paa Ny Carlsberg.		1879	1893		Jensen, J. P., Nykjøbing, S. Maskinmester. I.	
	1885	1890	Høyer, P., Amager, — I. Dok- kompagniet.			1890	1893	Jensen, J. P. C., Maskinm. I.	
		1893			1874	1893		Jensen, L. M., Maskinmester.	
		1893				1893		Jensen, M. P. — I.	
		1893			1878	1893		Jensen N. C., Maskinm. I.	
		1893				1893		Jensen, N. P., Maskinm. II.	
		1893			1891	1893		Jensen, G. N. — Lars- bjørnstr. Sukkerh.	
		1893				1893		Jensen, F., Maskinmester paa Ny Carlsberg.	

M. F. samt E. & P. Kasse	S. M. Union	Maskinm. Forening	Navn og Stilling	Anm.	M. F. samt E. & P. Kasse	S. M. Union	Maskinm. Forening	Navn og Stilling	Anm.
1882			Knudsen, G. K. C., Maskinm.	Død.					
	1890	1893	Kofoed, A. C., Rønne, Maskinm. I.		1874	1890	1897	Larsen, E. M. Q., Maskinm. I.	
					1885			Larsen, L. C., — I.	Død.
	1890	1893	Kofoed, J. Th., Maskinm. I.			1890		Larsen, C. P. S., —	Død.
1880		1893	Kofoed, L., Holbæk, Ass. ved 1ste Fabriksinsp.			1890		Larsen, M. F. P., —	Udtr.
		1895	Kofoed, A. M., Maskinm. II.		1875		1893	Larsen, L. P., —	Udtr.
		1895	Kofoed, N., —					Larsson, A., —	Død.
		1897	Kornbech, H. J., Maskinm.	Udtr.			1897*	Lassen, C. O., Maskinfører.	
		1897	Kretzschmer, H. T., Værkmester, Ankerske Marmorforretning.		1888	1890	1893	Lassen, O. C. T., Maskinm. I.	
					1873			Lassen, L. T., — I.	Død.
1890	1890	1898	Krockow, C. A. V., Maskinm.			1890	1893	Lassen, J. C., —	Død.
		1894	Kruse, Aage, Korsør, Maskinassist. ved Statsbanerne.		1890	1890	1893	Lasson, C. G., — I.	
					1889			Lauersen, H. T., —	Udtr.
					1881			Lehn, A. H., —	Udtr.
1879			Kruse, R. F. E., Maskinm.	Udtr.			1896*	Lemos, de, Assistent.	
	1891	1893	Kruuse, R., — II.			1890	1893	Lesse, C., Maskinmester II.	
	1890	1893	Krøger, G. A., — I.						
1885		1893	Kyhn, C., — II.				1897*	Leth, J. C. A., Assistent.	
		1897	Kæmpe, A. B., — I.			1890	1893	Levring, C. G., Maskinmester, Kbhvns. elektr. Sporvej.	
	1890	1893	Köhler, J. F., Maskinm. Jac. Holm & Sønner.		1874			Liebte, V., Maskinmester.	Udir.
		1893	König, G. A. F., Maskinm. i Marinen.		1889	1890	1893	Lihme, M. C., — I.	
						1890	1893	Lind, C., —	
						1890		Lind, R. J., — II.	Udtr.
					1874		1893	Lindboe, J., — pens.	
							1894	Lindboe, F., — I.	
							1892	1893	Linde, R. Th., Sindssygeanstalt v. Middelf., Maskinm.
	1890	1893	Laing, G. de la, Maskinm. I.			1890	1897	Lindstrøm, C. A. B., Maskinmester I.	
		1897*	Langkilde, Th., Assistent.				1895	Lindstrøm, G. A., Maskinm.	
1881		1894	Lanzky, A. J., Maskinm. I.		1880		1893	Linnemann, M., Maskinm. I.	
1881	1890	1893	Larsen, A., Esbjerg — I.		1874			Linnemann, J. B., — ved Statsbanerne. I.	Død.
1890	1890	1893	Larsen, A., Læsø — I.				1898*	Lippert, C. C. L., Assistent.	
	1890	1893	Larsen, A. C., — I.			1891	1896	Liungqvist, C., Maskinm. II.	
1874		1893	Larsen, F. V., Korsør, Maskinm. ved Statsbanerne.				1897	Lorentzen, C., Ingeniør.	
1890		1893	Larsen, H. H., Amager, Maskinm. I.		1873	1890	1893	Lorentzen, O. L., Maskinm. I.	
							1894	Ludvigsen, J. R., — II.	
1875		1893	Larsen, J., Maskinm. I.		1885		1893	Lund, J. A. T., — ved Statsbanerne.	
1875		1893	Larsen, L., — I.					Lund, L. M., — I.	
1887	1890	1893	Larsen, L. M. M., Maskinm. II.			1890	1893	Lund, R., Rønne, — I.	
	1890	1893	Larsen, L. M., —						
	1890	1893	Larsen, L. O., — I.					1896*	Lund, Ejnar, Assistent.
1874	1890	1893	Larsen, L. P., Helsingør, Maskinm. I.					1896*	Lund, E. H. J. C. —
								1897*	Lund, P. A. Assistent.
1882		1893	Larsen, P., Maskinmester I.					Lundberg, C., Maskinm.	Udtr.
1891		1893	Larsen, F. P., — I.						
		1894	Larsen, G. J. E., Maskinm. i Søminekorpsets Værksted.		1874				Udtr.
		1894	Larsen, R., Grenaa, Maskinmester I.			1891	1893	Lundgren, M. G., — I.	
		1895	Larsen, S., Maskinmester.				1896	Lundsgaard, V., — II.	
		1896	Larsen, C. O. V., Maskinm.				1897	Lynbech, S. W., — II.	
		1896	Larsen, C. M. P., —			1890	1893	Lyhne, V. P., —	
		1896	Larsen, P., Assistent.					1895	
		1897	Larsen, J. S., Maskinm. II.					1893	Lyngbye, K., Helsingør, Maskinmester I.
		1897*	Larsen, J., Assistent.		1875	1892	1893	Lyngbye, Th., Maskinm. I.	
		1897*	Larsen, O. L., —					Lyng, M. P. A., — paa Holmblads Fabrikker.	Død.
		1897	Larsen, M., Maskinmester.			1891	1893	Løbnitz, E. S., Maskinm. II.	
		1897*	Larsen, V. C. R., Assistent.				1894	Løffgren, H. C., Hobro, Maskinmester paa Cementfabrik »Cimbria«.	
		1897*	Larsen, L. E., —						

M. F. samt E. & P. Kasse	S. M. Union	Maskinm. Forening	Navn og Stilling	Anm.	M. F. samt E. & P. Kasse	S. M. Union	Maskinm. Forening	Navn og Stilling	Anm.
1877		1893	Maagensen, C. L., Maskinm. I.		1885		1893	Musæus, F. P., Korsør, Maskinmester v. Statsb.	
	1892	1893	Madsen, F. V., — II.				1898	Müller, O. Paludan-, Assistent.	
	1891	1893	Madsen, N. P., Esbjerg — I.				1896	Mürer, T. V. V., Vedbæk, Maskinmester II.	
1890		1893	Madsen, Th., —			1890	1893	Møller, J. A., Maskinmester I, Sukkerfabrik. Lolland.	
		1894	Madsen, M. Th. — I.				1893	Møller, J. H. R., St. Petersborg, Maskinmester.	
		1894	Madsen, J. C. H. — I.				1894	Møller, L. J., Maskininspekt.	
		1895	Madsen, J. C. E. — paa Rubens Fabrik.		1875		1894	Møller, C. C. V., Maskinm. II, Gl. Carlsberg.	
	1890	1897	Madsen, R., Assistent.	Udtr.			1895	Møller, O. H. P., Svendborg. Maskinmester III.	
		1897	Madsen, J., Maskinm. II.				1896	Møller, A. C., cand. jur.	Udtr.
		1897	Madsen, O., Fabrikant.				1896	Møller, N. M. N., Maskinm. II.	
		1897	Madsen, E., Uddybningsdamperen, Esbjerg Nr. 3.				1896	Møller, R. Chr., Maskinm. II.	
		1896	Madsen, L. C., Odense, Maskinmester. II.				1897	Møller, J. F. H. — II.	
	1891	1896	Madsen, L. J. Assistent	Udtr.			1897	Møller, Georg, Konstruktor.	
1884		1897	Madsen, J., Maskinm. II.	Udtr.			1897	Møller, E., Maskinm. I.	Død.
	1890	1897	Magnussen, J. S., Assistent.		1875	1890	1893	Møller, A. Th., — II.	Udtr.
	1876	1897	Male, S. K., Maskinm. II.	Udtr.		1891	1893	Møller, A. H., — III.	Udtr.
		1897	Malmgreen, A. F. —				1891	Møller, A. H., — III.	
		1890	Mangor, P. C., Reserve-Maskinfører, Pumpestationen.				1897	Møller, H. C. B., Assistent.	
1890		1893	Marckmann, Th., Maskinm. I.				1897	Møller, J., — i Marinen.	
	1890	1896	Marcussen, H. E., —				1897	Mølsted, O. H. A., Maskinm.	
		1893	Marolly, H., — I.				1895	Mønsted, E., Maskinm. III.	
		1896	Martinussen, J. P. — II.				1893	Mørch, A., — I.	
		1897	Mathiasen, S. H. —						
	1890	1893	Mathiesen, G. N. — I.		1891	1890	1893	Neuhausen, C. P., Maskinm. I.	Død.
		1896	Mathiesen, H. J. A., —				1893	Nicolaisen, A. N., — I.	
		1896	Matzen, A. E., Maskinm.				1893	Nielsen, A., — I.	
1874		1896	Matzen, C. V., Assistent.	Død.			1893	Nielsen, C. F., — pens.	
		1897	Matzen, V., Maskinm. I.		1890	1890	1893	Nielsen, C. P., — II.	
		1897	Melth, P., Assistent.				1893	Nielsen, C. T. H. — II.	
		1896	Methling, Th. G. K., Assistent.		1878		1893	Nielsen, H. C., Værkfører.	
		1896	Meyer, T. G. M., Maskinm. II.	Død.			1893	Nielsen, J., Maskinm. II.	
	1890	1893	Mibach, G. F., — I.		1884		1893	Nielsen, J. L., Maskinm. paa Magasin du Nord.	
1878		1893	Mibach, V. O. G. — I.		1879		1893	Nielsen, N. C., Maskinm.	
		1898	Michelsen, C. A. P. — I.		1892		1893	Nielsen, N. M., Libau — I.	
1877	1890	1893	Michelsen, M., Antwerpen, Maskinmester I.		1892		1893	Nielsen, O. A., Konstruktor.	
1890		1893	Mikkelsen, M. A. C., Maskinmester I.		1880		1897	Nielsen, P. F. H., Maskinm. v. Statsb., Helsingør.	
		1897	Mikkelsen, H. P., Assistent.				1893	Nielsen, P., Nexø, Maskinm. I.	
1890		1893	Millinge, C., Værkfører.		1886	1890	1893	Nielsen, P. O. V., Fabrikant.	
1890	1890	1893	Moe, H. P., Maskinmester I.				1893	Nielsen, A., Maskinm. paa Ny Carlsberg.	
		1893	Mogensen, S. B. — II.				1893	Nielsen, C. H., Maskinm. paa Nørrebros Papirfabrik.	
		1893	Mogensen, N., Fabrikbest.				1893	Nielsen, H. J. Maskinm. II.	
		1897	Mogensen, V., Værkfører.				1894	Nielsen, H. C., — II.	
	1890	1893	Mollerup, Th. C., Esbjerg, Maskinfabrikant.				1894	Nielsen, H. C., — II.	
		1893	Mollerup, C., Kattinge, Driftsbestyrer.				1895	Nielsen, O., Maskinmester. II.	
	1890	1893	Mortensen, H. H., Maskinm. II.	Udtr.		1891	1895	Nielsen, N. P., Maskinm. II.	
		1897	Mortensen, N. J. Chr., Maskinf. Harestrup Vandværk.				1895		
1879	1891	1893	Mortensen, J. L., Maskinm. I.				1896	Nielsen, A., Assistent.	
	1890	1897	Mortensen, Carl, —	Udtr.	1890		1896	Nielsen, M. P. V., Maskinm.	
		1897	Mortensen, O., Maskinmester, Elektr. Station, Frihavnen.				1896	Nielsen, N. M. M., — I.	
	1890	1893	Mossberg, V. C. A. — II.				1896	Nielsen, F., Assistent.	
							1896	Nielsen, A., Maskinm. II.	
							1896	Nielsen, O. L. — Esbjerg.	

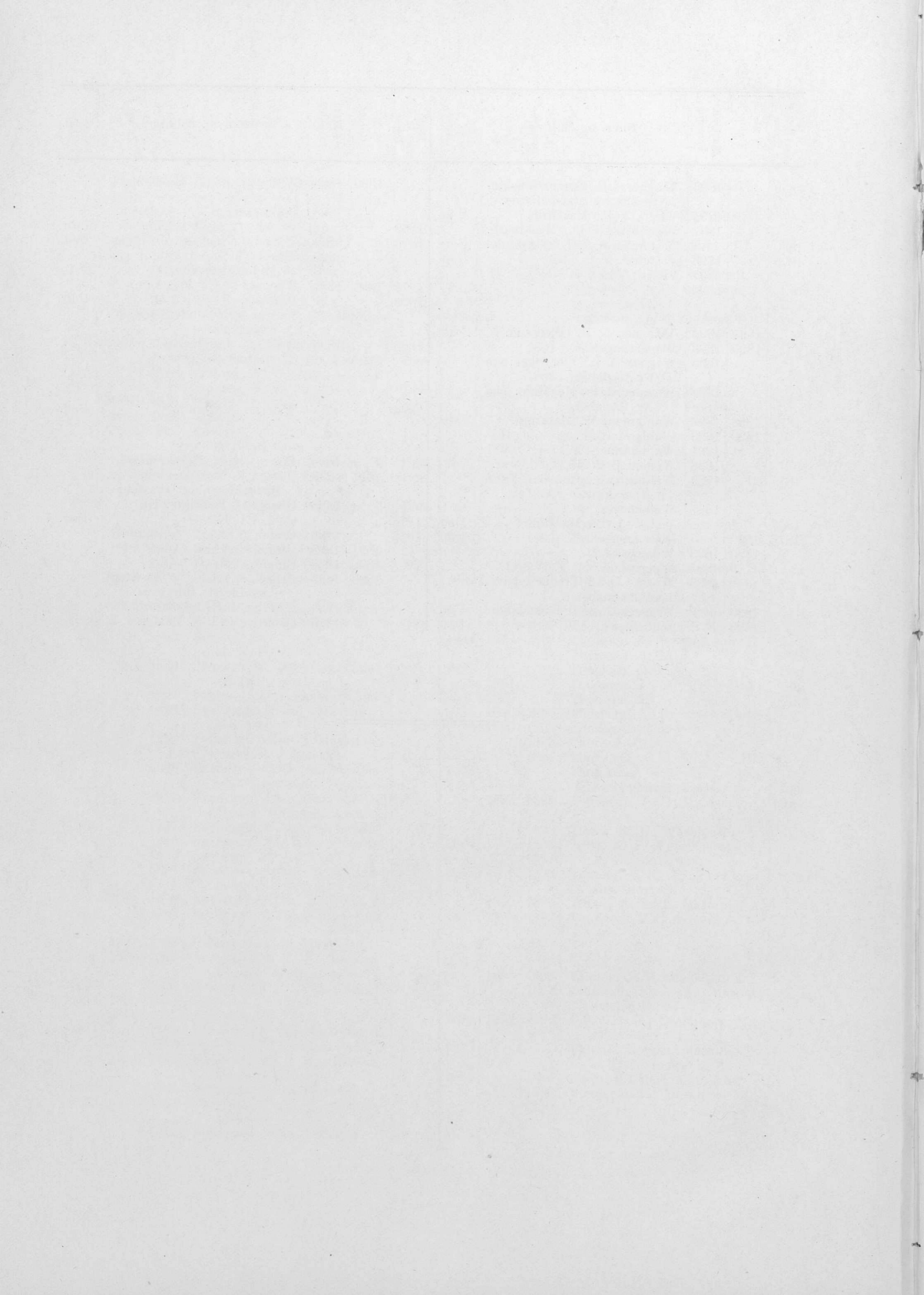
M. F. samt E. & P. Kasse	S. M. Union	Maskinn. Forening	Navn og Stilling	Anm.	M. F. samt E. & P. Kasse	S. M. Union	Maskinn. Forening	Navn og Stilling	Anm.
		1896	Nielsen, V., Elektr. Lysstation.			1891	1893	Olsen, O. Maskinn. II.	
		1897*	Nielsen, J. E. L., Maskinn.		1875	1892	1893	Olsen, O. A. C. — I.	
		1897*	Nielsen, C. A. M., — Ny Carlsberg.		1878		1893	Olsen, P. A. R., Holbæk, Maskinn. ved Lammefj. Udt.	
		1897	Nielsen, J. C., Maskinn. Tørborg Fabrik.				1893	Olsen, G. C., Maskinn. paa Kommunehospitalet.	
		1897	Nielsen, H. P., Maskinn. II.				1894	Olsen, J. L., Maskinnemester.	
		1897*	Nielsen, A. J. N., Assistent.				1894	Olsen, G. A. —	
		1897*	Nielsen, C. O., —				1894	Olsen, P. C. —	
		1897	Nielsen, R. H. P., Maskinn. II.				1896	Olsen, O. V., Korsør, Maskinnemester. II. v. Statsb.	
		1897	Nielsen, L. M., — I.				1896*	Olsen, C. C. V., Assistent.	
		1897**	Nielsen, Fr. Chr., Maskinnfabr.				1897	Olsen, C. V. C., Maskinn. II.	
1873		1893	Nielsen, J., Maskinn., Bredgades Dampmølle.				1897	Olsen, H., Ingeniør, Esbjerg.	
			Nielsen, J. P., Maskinn.				1897	Olsen, O. Th. E., Maskinn. II.	
1874			Nielsen, O. C., —	Død.			1897*	Olsen, Carl, Assistent.	
1875			Nielsen, C. F., — pens.	Udtr.	1875		1897*	Olsen, V. P. L., —	
1878		1893	Nielsen, J. P. C., —	Udtr.	1877	1890		Olsen, A. C., Maskinnemester.	Død.
1885			Nielsen, O. L., —	Udtr.	1879			Olsen, S. F., —	Død.
1888			Nielsen, L. G., —	Udtr.				Olsen, O. E., —	Udtr.
1890			Nielsen, B. Th., —	Udtr.			1898*	Olsen, C. H., Assistent.	
1890			Nielsen, J. H., —	Udtr.			1898*	Olsen, G. A., —	
1892		1893	Nielsen, P., —	Udtr.			1897	Olsen, R. H., Maskinn. II.	
		1893	Nielsen, V. A., —	Død.		1891	1893	Olsson, A., Aalborg, Maskinnemester. I.	
	1891		Nielsen, L. M., — II.	Udtr.			1893	Orr, J., Maskinnemester, pens.	
		1897	Nielsen, J. E. A., —		1873		1890	Orr, J., — I.	Udtr.
		1898*	Nielsen, H. P. M., Assistent.				1890	Osterwaldt, C. F. V., Maskinnemester. I.	Udtr.
		1898*	Nielsen, Th. J. F., —		1879		1893	Ottosen, C. E., Maskinn. I.	
		1898*	Nielsen, P. J., —				1897*	Ottosen, A. E., Maskinnarb.	
		1897*	Nielsen, A. R., —			1890	1893	Overgaard, H., Maskinn. I.	
		1896**	Nilsson, Grosserer.			1890	1893	Overgaard, N. J., Odense, Maskinnemester. II.	
		1896	Nimb, N. P. H. E., Maskinn., Esbjerg.			1890	1895	Overgaard, F. Ch., Maskinn. I.	
		1898*	Nissen, A. P. O., Assistent.						
1890		1893	Nissen, F. E. Høegh, Maskinnemester. II.				1896	Paludan, O. H., Assistent i Marinen.	
1875	1890	1893	Nisted, L. C., Maskinn. I.				1897*	Pantmann, P. J., Assistent Esbjerg.	
1884		1893	Noachsen, P., Assistent ved Københavns Vandværk.				1896	Paulsen, K. A. V., Maskinn.	
1875			Norell, F. H., Maskinn.	Udtr.	1883		1894	Paulsen, S., Assist. i Marinen.	Udtr.
1873		1893	Nøhrmann, L. T., —	Udtr.	1874		1893	Peckham, G. F. Maskinn.	
1874			Nøhrmann, G. E., —		1878			Peckham, W. — paa Rismøllen.	Død.
							1893	Peckham, W. — paa Rismøllen.	
	1892	1893	Olesen, O. E., Randers, Maskinnemester. I.		1890	1891	1893	Pedersen, P. A. — III.	
		1896*	Olivarius, A., Assistent.				1893	Pedersen, R. — paa Gl. Carlsberg.	
1879	1890	1893	Olsen, A. Th., Maskinn. II.		1886		1893	Pedersen, V. F. —	
		1893	Olsen, C. M. — ved den elekt. Lysstation.			1890	1897*	Pedersen, H. P., Assistent.	
1885		1893	Olsen, F. P., Aarhus, Værkf. hos Fricks Eftf.				1897*	Pedersen, P. E., Maskinn. II.	Udtr.
1878	1890	1893	Olsen, L. U., Maskinn. I.		1875		1897*	Pedersen, P. S.	
	1891	1893	Olsen, M. F. — II.				1897	Pedrin, V. R., —	Udtr.
								Pelle, M. H., — I.	

M. F. & P. Kasse	S. M. Union	Maskinn. Forening	Navn og Stilling	Anm.	M. F. & P. Kasse	S. M. Union	Maskinn. Forening	Navn og Stilling	Anm.
1874		1897	Persson, C. M., Maskinn. I.		1875			Petersen, P. C., Maskinn.	Død.
1876		1893	Peters, O. C. — I.		1877			Petersen, P. O., —	Udtr.
		1893	Petersen, A. E., Nakskov, Maskinn. I.		1881			Petersen, C. T., —	Udtr.
1890		1893	Petersen, C., Maskinn. paa Gl. Carlsberg.			1891		Petersen, C. L., — III.	Udtr.
1874		1893	Petersen, C. F., Maskinn.			1892	1895	Petersen, P. G., — II.	Udtr.
1876	1890	1893	Petersen, C. F. — I.					Petersen, C. E., Værkf. ved Statsbanerne.	Udtr.
1888		1893	Petersen, F. S. — I.			1890	1893	Petersen, C. J. M., Maskinn. mester II.	Udtr.
	1892	1893	Petersen, G. — II.				1897*	Petersen, H. T., Assistent.	
1879	1890	1893	Petersen, G. C. — I.				1898	Petersen, J., Maskinn.	
	1893	1893	Petersen, G. F. — III.			1893	1893	Petersen, J. A., — II.	Udtr.
	1890	1893	Petersen, Jens — II.			1890	1890	Petersen, J. P., —	Udtr.
1888	1891	1893	Petersen, J. C. — I.				1898	Petersen, J. P., —	Udtr.
		1896*	Petersen, Th. V. M., Assistent.					Petersen, P., —	
		1896	Petersen, L. W., —				1898*	Petersen, T. A., Maskinarb.	
		1896	Petersen, O. P., Maskinn. I.			1892	1893	Peterson, K. H., Randers, Maskinn. mester. II.	
		1896	Petersen, F. E., Assistent. Elektr. Lysstation.			1891	1893	Petri, J., Maskinn. mester. II.	
	1891	1897	Petersen, L. N., Maskinn. II.		1876	1890	1893	Pettersson, A. — I.	
		1897	Petersen, O. L., Maskinn. I.		1875	1893	1893	Pettersson, P. J. — I.	
		1897*	Petersen, J. C., Assistent.		1876	1893	1893	Pettersson, F., Hellerup, Maskinn. mester.	
		1897*	Petersen, J. P., —			1892		Pettersson, O. A., Maskinn. I.	Udtr.
		1897	Petersen, Joh. K., Maskinn. II.		1883	1890	1893	Pfaff, C. B., Maskinn. mester. I.	
		1897*	Petersen, C. Chr., Assistent.			1890	1893	Pfaff, E., Maskinn. mester. I.	
1888		1893	Petersen, J. P., Maskinn. paa Gl. Carlsberg.			1890	1893	Pierrou, E. V., Maskinn. I.	
1875		1893	Petersen, L., Esbjerg, Maskinn. mester. I.				1896	Piil, N. Maskinn. mester., Aalborg Cementfabrik.	
	1892	1893	Petersen, L., Maskinn. II.				1893	Pind, F. F., Randers, Assistent.	
1878	1890	1893	Petersen, L. J. — I.				1893	Pontoppidan, P. T., Maskinn. I.	
	1890	1893	Petersen, L. V. — II.				1898*	Poulsen, A. C., Assistent.	
1888		1893	Petersen, M. — I.		1877		1893	Poulsen, R. C. Maskinarb.	
1883		1893	Petersen, M. N., Nykjøbing F., Lokomotivfører.	Udtr.	1876		1893	Poulsen, M., Maskinn. ved Statsbanerne I.	
	1890	1893	Petersen, N., Maskinn. I.		1873		1893	Poulsen, N., Maskinn., pens.	
	1892	1893	Petersen, N. C. — II.				1894	Poulsen, A. T. — II	
	1893	1893	Petersen, O. H., Mekaniker.				1896	Preuss, N. M., Smedemester.	
1883		1893	Petersen, P., Lemvig, Maskinn. mester II.				1896	Priess, A., Assistent.	
	1893	1893	Petersen, P. C., Hellerup, Maskinn. mester. II.				1897*	Præst, G. C. H., Assistent, Esbjerg.	
	1890	1893	Petersen, P. L., Maskinn. mester, Rahbeks Allé's Bryggeri.					Præst, G. C. H., Assistent, Esbjerg.	
1878	1890	1893	Petersen, P. N., Maskinn. I.		1875			Raabye, H. F., Maskinn. I.	Død.
1894		1893	Petersen, N. E., Maskinn. paa Helsingørs. Sukkerhus.		1887		1893	Raffenberg, J. C., — I.	
		1894	Petersen, S. V., Maskinn. III.		1873	1890	1893	Rafn, K. — I.	
		1895	Petersen, P., Nyborg, Maskinn. mester. II.				1894	Rambusch, H., Overmaskinn. ved Søforterne.	
		1895	Petersen, G., Maskinn. mester. II.			1890	1893	Ramm, J. C. G., Maskinn. I.	
		1895	Petersen, E. J., Dragør, Maskinn. mester.			1890	1893	Rasch, H., Maskinn. II.	
		1896	Petersen, S. J. C., Maskinn.			1890	1893	Rasmussen, A. M., Maskinn. I.	
		1896	Petersen, K. L., —		1875	1890	1893	Rasmussen, C. — I.	
		1896	Petersen, H. P., —		1873		1893	Rasmussen, C. D. — I.	
		1896	Petersen, A. C., —		1893		1893	Rasmussen, C. F. —	
1873		1893	Petersen, H. C., — pens.				1893	Rasmussen, C. G., — paa Gl. Carlsberg.	
			Petersen, H. C., — pens.	Død.			1893	Rasmussen, F., Overmester i Marinen.	
1874			Petersen, H. P., —	Død.		1890	1893	Rasmussen, G., Maskinn. I.	
1874			Petersen, J. W., Garantimest., pens.	Død.	1882		1893	Rasmussen, J. A., Helsingør, Garantimester.	

M. F. samt E. & P. Kasse	S. M. Union	Maskinm. Forening	Navn og Stilling	Anm.	M. F. samt E. & P. Kasse	S. M. Union	Maskinm. Forening	Navn og Stilling	Anm.
1893		1893	Rasmussen, N. A. L., Undermaskinm. i Marinen.			1890	1893	Røgind, J. F., Esbjerg, Maskinmester I.	
1890	1890	1893	Rasmussen, P. C. V., Maskinm. paa Kloakpumpestationen.			1892	1893	Rømer, J. A., Rønne, Maskinmester I.	
	1890	1893	Rasmussen, R., Maskinm. II.				1896	Rømer, M., Rønne, Maskinm.	
1873	1890	1893	Rasmussen, R. F. — III.				1897*	Rømpler, J. C. F., Assistent.	
		1893	Rasmussen, R. V., Assistent v. Kbhvns Vandværk.						
		1894	Rasmussen, P., Maskinm. II.						
		1895	Rasmussen, J. V. M., Maskinfabrikant.				1896	Salminius, N. E., Maskinm. Saltoft, E., — I.	Død.
		1896	Rasmussen, G. F. V., Maskinmester.	1874					
		1896*	Rasmussen, V. P., Assistent.				1897**	Salomon, Ingeniør.	
		1896	Rasmussen, P. Sten, Maskinarbejder.			1891	1893	Sand, P. C., Maskinm. IV.	Udtr.
		1897*	Rasmussen, C. J. M., Assistent.	1874			1897	Sandberg, J. E. R., — II.	
		1897	Rasmussen, O., Maskinm., Gl. Carlsberg.	1874				Sandberg, P., — I.	Død.
		1897	Rasmussen, A. F., Maskinm.	1891	1890	1893	1893	Sandrue, F. C., — pens.	
		1897*	Rasmussen, L., Assistent.	1877			1897	Sandstrøm, O. F., — II.	
		1897*	Rasmussen, O. A., Maskinarb.	1892			1893	Saunte, P. E., — II.	
		1897	Rasmussen, Th. Chr., Maskinm. Slagelse Spritfabr.	1880				Schanz, R. G., —	Udtr.
1873		1893	Rasmussen, H., Maskinmest. pens.	1875			1893	Scharling, P., —	
1874			Rasmussen, Chr., Maskinmester I.				1895	Scheiby, F. A., Maskinfabrik. Schellerup, Maskinm.	Udtr.
1879	1893		Rasmussen, Th., Maskinmest. pens.				1893	Schiemann, O. P., Maskinm. pens.	
	1890		Rasmussen, P. C. T., Maskinmester.				1897*	Schiemann, E. C., Maskinfabr.	
	1890	1893	Rasmussen, P. S., Maskinm.		1886	1890	1893	Schiern, N. C., Maskinm. I.	
	1890	1893	Rasmussen, Th. —				1896	Schmidt, J. H., Maskinm. II.	
		1898*	Rasmussen, J. C., Assistent.						
		1898	Rasmussen, C. C., Maskinm.				1897*	Schmidt, H., Assistent.	
		1898*	Rasmussen, O. A., Assistent.				1897	Schmidt, H. Chr. R.	
	1890		Rasmussen, C. C., Maskinmester. II.	Udtr.	1874	1891	1893	Schnipp, P. L. A., Maskinmester. III.	
		1898	Rasmussen, R., Maskinm.		1889		1893	Schnipp, R., Maskinm. II.	
	1890	1893	Reinbacher, A., — I.		1881	1890	1893	Schnoer, C. L., Assistent.	
	1897	1897	Reinholdsens, H. J., Lokomotf. Rickertsen, L. C., Maskinm.	Udtr.	1873	1890	1893	1897**	Schou, H., Maskinfabrikant.
1887			Riis, C. T., —	Udtr.			1893	Schou, C. V., Odense, Værkf.	
	1890	1893	Riisberg, G. S. — II.			1891	1893	Schou, J. P., Maskinm. II.	
1880	1890	1893	Rodtwitt — I.			1890	1893	Schou, O. E., — I.	
		1896*	Roed, C. P., Assistent i Marinen.			1890	1893	Schoustrup, F. F. — I.	
1873		1893	Rohde, C. J., Maskinmester.	Død.		1891	1893	Schröder, P. J. V., — I.	
	1890	1893	Rommerdahl, C., — I.				1893	Schubart, A. F., — II.	
		1898	Roosen, C. V., Lokomotivf. v. Statsbanerne.				1896	Schultz, J. G., Assistent.	
1874	1892	1893	Rosentrætter, C. V., Maskinmester. I.		1873		1893	Schultz, L. C. H., Maskinm.	Udtr.
		1893	Rosentrætter, Th. L. C. V., Træskæreriet i Frihavnen.				1893	Schönheit, O. E. T. — I.	
		1893	Rossing, G. F. J., Maskinmester. II.			1883	1893	Secher, C. S. M., — I.	Død.
		1897*	Rotzov, A. V., Assistent.		1874			Seidenfaden, C. W., Maskinm. Blegdamsmøllen.	
	1890	1896	Ryder, J. C. V., Maskinmest. Kjøbenh. Frilager.				1897	Seidler, N. A. F., Maskinm., Brede Klædefabrik.	
						1892	1893	Sengeløv, Th., Maskinm. I.	Udtr.
							1893	Siercke, J. F. V., Aalborg, Maskinmester pens.	
						1875	1893	Siercke, V. J., Esbjerg Vandværk, Maskinmester I.	
							1894	Simonsen, J. S., Maskinm. III.	
					1882			Simonsen, J., —	Udtr.
						1891	1893	Sivertsen, K., — I.	
							1894	Sjøblom, C. H., — I.	
							1894	Sjøberg, C., Undermester ved Middelgrundstortet.	

M. F. & P. Kasse	S. M. Union	Maskinm. Forening	Navn og Stilling	Anm.	M. F. & P. Kasse	S. M. Union	Maskinm. Forening	Navn og Stilling	Anm.
	1890	1897 [*] 1893	Skall, S. I. S., Assistent. Skjoldborg, M. N., Maskinmester I.				1894	Sørensen, V. C. J., Maskinmester. II.	
		1898 [*] 1893	Skov, L. L., Assistent. Skytte, L. P., Maskinm. I.				1896	Sørensen, S. P. V., Hillerød, Maskinmester. II.	
1887	1890	1896 1893	Slott, C., Maskinmester I. Smidt, L. F. J., Maskinm. I.				1896	Sørensen, V., Maskinm. III.	
	1892	1897 ^{**} 1893	Smith, N., Maskinfabr. Snedker, P. C. C., Maskinmester. II.		1873 1874 1884		1896 [*]	Sørensen, M. R., Assistent. Sørensen, P. E., Maskinm. I. Sørensen, P., — I. Sørensen, O. F. T., Assistent.	Udtr. Udtr. Udtr.
1873		1897 [*]	Sonne, N. J., Assistent.				1897 [*]	Sørensen, H. H. V., —	
1882		1893	Spendrup, E. H., Maskinm. I.	Død.			1898 [*]	Sørensen, N. M., —	
1879			Staberg, E., Svørrig — pens. Staberg, J., —	Død.			1897	Sørensen, J. A., Maskinm.	
	1890	1893	Steenberg, E. A., —	Udtr.					
	1890	1898	Steiness, E. V., — II.						
	1893	1897	Steiness, C. J. J., Assistent, Gl. Carlsberg.						
1876	1890	1893	Stephensen, H. J., Maskinm. I.	Udtr.	1877	1890	1895	Tegner, E., Maskinmester.	
			Stott, Th. W., Korsør, Maskinmester. I.	Udtr.		1890	1893	Tesmer, H. C. F., —	
1873			Stott, G., Korsør. Maskinm. I.	Død.			1896	Testmann, G. E. — II. Testmann, V. E. — I.	
	1891	1898 ^{**} 1893	Strand, L., Smedemester. Struwe, G., Maskinm. I.		1890		1897 [*] 1893	Thaning, W. E., Assistent. Thellefsen, C., Helsingør, Maskinmester.	
1880		1897 1893	Strøm, L. A., Assistent. Strøm, C. L., Maskinmester i Marinen.				1897	Therkeldsen, Chr., Maskinm. II.	
	1893	1893	Strømberg, P. A., Værkfører.	Død.			1897	Thilker, A. R., Maskinm., Elektr. Lysstation i Frihv.	
1873	1891	1897	Støckel, J. C., Maskinm. I.		1884	1890	1893	Thomsen, I., Maskinm. I.	
	1890		Støckel, C., — II.	Udtr.			1896	Thomsen, K., Ass. i Marinen.	
	1891	1893	Surel, L. H., —		1877	1891	1893	Thomsen, A. K., Maskinm. II.	
	1891	1893	Svane, C. F., Maskinm. i Told- etaten.			1891	1896	Thomsen, S. M. —	Død.
1874 ^{**}		1897	Svane, N. J., Maskinmester.			1891		Thomsen, A. F. W. —	Udtr.
		1893	Svejstrup, R. E., Maskinm. i Marinen.			1890	1893	Thomsen, V. — II.	Udtr.
		1896	Svendson, C. O., Maskinm., Elektrisk Lysstation.			1890	1893	Thomsen, J. — II.	
		1896	Svendson, C. G., Assist. Elek- trisk Lysstation.		1873	1890	1893	Thornøe, C. J. —	
		1897	Svendson, Chr., Maskinm., Central Brandstationen.			1890	1893	Thorsager, C. J. J. — III.	
		1897 [*]	Svendson, N. K., Assistent.					Thorsen, J. R. — paa Kjøbenhavns Vandværk.	Død.
		1896	Sørensen, P., Maskinmester.		1874	1890	1893	Thulstrup, P. C. T., Assist.	Udtr.
		1896	Sørensen, V. L., — II.					Timm, R. H., Maskinarb.	
		1897	Sørensen, Aolph, — Ør- holm Papirfabrik.		1889	1890	1893	Tofte, A. P., Fabriksbestyrer.	
1887	1890	1893	Sørensen, A. E., Maskinm. I.			1890	1897	Topp, H., Maskinm.	
		1893	Sørensen, A. F. G., — paa Gl. Carlsberg.		1887	1890	1893	Traberg, N. E., Maskinm. paa alm. Hospital.	
	1892	1893	Sørensen, A. N., Maskinm. II.					Trane, A. L. J., Maskinm. I.	
	1890	1893	Sørensen, A. T. F., Stige pr. Odense, Maskinmester.					Tønnesen, H. C., — II.	
1879		1893	Sørensen, C. S., Maskinm. I.	Død.		1890	1898	Udbye, E. V., Maskinm. I.	
1884	1890	1893	Sørensen, E. F. — I.				1897	Ulbrandt, F. A. A., Maskin- mester II.	
	1890	1893	Sørensen, H., — I.		1890	1893	1893	Ulf, T. L. G., Svendborg, Ma- skinmester. I.	
1873		1893	Sørensen, P., Maskinmester. I.					Ulf, G., Korsør, Maskinm. I. v. Statsbanerne.	Død.
	1891	1893	Sørensen, P., Randers — I.		1875			Ursin, L., Maskininspektør.	
	1891	1893	Sørensen, P. E. S., Esbjerg, Maskinmester.		1885		1893	Utzon, M. L., Maskinm. II.	
1878		1893	Sørensen, P. J., Maskinm.				1896		
1893		1893	Sørensen, T. V. E., Sømine- assistent.						
		1898 ^{**}	Sørensen, Palte, Urmager.						

M. F. samt E. & P. Kasse	S. M. Union	Maskinn. Forening	Navn og Stilling	Anm.	M. F. samt E. & P. Kasse	S. M. Union	Maskinn. Forening	Navn og Stilling	Anm.
1878		1893	V agner, J. U., Korsør, Maskinmester v. Statsbanerne.			1890	1893	Wilhjelm, E. G., Maskinn. I.	
		1894	Vergo, J. P., Maskinn.	Udtr.			1898*	Willumsen, S. C., Assistent.	
1880		1897	Vesenberg, E. J., Maskinarb.	Udtr.	1889		1893	Wilson, C. C., Maskinn.	Udtr.
1878		1893	Vestergaard, F. L., Maskinn.	Udtr.	1875		1896	Wilson, J., Newcastle — pens.	Død.
		1897	Vestphal, V., —				1896	Wilson, A. A., Assistent paa Middelgrundsførtet.	
			Vilson, Chr., — II.		1875	1890	1893	Wismer, F. C., Maskinn. I.	
					1882			Wistrøm, O., —	Udtr.
	1891	1893	W acher, N. H., Maskinn. II.	Udtr.			1897	Wittrup, C., Undermaskinn. i Marinen.	
	1890	1893	Wackerhagen, A., — I.		1886		1893	Wulff, C. J., Maskinn., Marstrands Bryggeri.	
		1895	Wagner, A. V., Elektriker paa Ny Carlsberg.						
		1895	Wagner, R. P., Maskinn. paa Ny Carlsberg.					Y de, J., Maskinn.	Død.
1877	1890	1893	Wahlgreen, F., Maskinn.	Udtr.	1886				
	1890	1893	Wahlgren, C. P. — II.						
		1894	Waldmann, C. V. — I.						
		1898	Weber, J. E. W., Værkfører.				1896*	Ø berg, H. F., Assistent.	
1873		1893	Weilbach, P., Horsens, Fabr.			1891	1893	Øberg, C. V., Maskinmester, Mælkeforsyning. »Pasteur«.	
		1897**	Weitemeyer, O. —				1896	Øberg, J., Maskinn. III.	
1877			Weiss, A. B., Maskinn.	Død.	1878			Øehl, A. C. L. —	Død.
1876	1890		Wennerstrøm, C. —	Udtr.	1885		1893	Øland, S. — Aluminia.	
	1890	1893	Wiborg, O. H. — I.			1891	1893	Ølsted, H. A. — I.	
		1897	Wiegard, A. M. F., Værkf.			1890	1893	Ømann, A. V. — I.	
		1893	Wiese, J. J., Frederikshavn, Maskinmester. I.			1890	1893	Ørbech, A. F. C. — Assistent hos Lloyds Surveyor.	
	1890		Wiggers, J. M. P., Maskinn.	Udtr.			1895	Østerby, P. H., Grosserer.	
	1890		Wilhelmsen, J. C. —	Død.			1896	Østerbye, C. T. L., Maskinn. I.	

INDHOLDSFORTEGNELSE.

	Pag.
<i>Maskinmestrenes Forening samt Enke- og Pensionskasse..</i>	1
I. Enkepensionskassen	4
II. Pensionskassen	5
Etatsraad WILLIAM WAIN's Legat	14
III. Foreningen	15
Love for Maskinm. Forening's Enke- og Pensionskasse	38
Oversigt over Enke- og Pensionskassens Status m. m.	43
<i>Skibsmaskinmestrenes Union</i>	47
<i>Maskinmestrenes Forening</i>	63
Lønsagen	86
Love for Maskinmestrenes Forening	76
Hjælpefonden	91
Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart	118
Byggefonden	126
Havariforsikringen	130
Medlems-Fortegnelse	135

Omslaget er komponeret og tegnet af Undermaskinmester VALD. JENSEN.
